

40-20

45014

Μίχαλ Δεφνέροϋ
1885-1886

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ *Γλώσσας*

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Υ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΤΟΥ D^r. C. PLOETZ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ ΔΕΦΝΕΡΟΥ

~~~~~  
"Εκδοσις Β", επεξεργασμένη  
~~~~~

Μίχαλ Δεφνέροϋ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

1882

Σπύρος Ι. Παπασπύρου
Ζωγράφος
Καθηγητής εικαστικών ΤΕΙ/ΗΠ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὴν β'. ἔκδοσιν τῆς παρουσίας μεθόδου προσεπάθησα ὡς οἶόν τε νὰ βελτιώσω, ἵνα καταστῆ ἔτι ἀξιοτέρα τῆς καλῆς ὑποδοχῆς, ἧς ἔτυχεν ἐν τε τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ δούλῃ. Διότι κατὰ τὴν πρὸ δύο ἐτῶν ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ περιοδείᾳ μου εὔρον αὐτὴν διδασκομένην οὐ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπωτάτῃ γωνίᾳ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τοῦτο χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐνεργήσω ὑπὲρ αὐτῆς.

Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη, ἀνωτέρα τῶν λοιπῶν πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Λατινικῆς γλώσσης ἑλληνιστὶ συντεταγμένων βιβλίων, εἶναι καὶ ἡ μόνη κατάλληλος διὰ τὰ Ἑλληνικὰ γυμνάσια· καθότι ἕνεκα τοῦ περιορισμένου

ΚΕΙΜΕΝΟ

ἀριθμοῦ τῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης ταύτης ὀρισμένων ὥρων αὕτη μόνον δύναται νὰ φέρῃ αἴσια ὀπωσοῦν ἀποτελέσματα.

Ἡ β'. αὕτη ἐκδοσις ὑπερέχει πολὺ τῆς α'. οὐ μόνον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ὕλης καὶ τῶν μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἑλληνολατινικοῦ λεξιλογίου καὶ τὴν προσθήκην καὶ λατινοελληνικοῦ ἐπίσης πληρεστάτου.

Εἰς τὸ ἐνίοτε λατινίζον ὄφος τῶν Ἑλληνικῶν προτάσεων ἠναγκάσθην νὰ προσέξω, ἵνα διευκολύνω τῷ μαθητῇ τὴν μεταφρασιν.

ΔΕΦΝΕΡ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μάθημα

- Α'. Στοιχεῖα καὶ προφορὰ αὐτῶν. Προσῳδία.
 Β'. Πρώτη κλίσις εἰς a· laudo.
 Γ'. Laudavi.
 Δ'. Πρώτη κλίσις εἰς e, as, es.
 Ε'. Πρώτη ἐπανάληψις.
 ΣΤ'. Δευτέρα κλίσις εἰς er καὶ us.
 Ζ'. Δευτέρα κλίσις εἰς um.
 Η'. Pluralia tantum τῆς α'. καὶ β'. κλίσεως.
 Θ'. Δευτέρα ἐπανάληψις.
 Ι'. Sum καὶ eram.
 ΙΑ'. Ἐπίθετα εἰς us, a, um. Γενικὸς κανὼν περὶ γένους.
 ΙΒ'. Ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ γένους τῆς α'. καὶ β'. κλίσεως.
 ΙΓ'. Fui καὶ fueram.
 ΙΔ'. Ἐπίθετα εἰς er, a, um.
 ΙΕ'. Τρίτη ἐπανάληψις.
 ΙΣΤ'. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.
 ΙΖ'. Ero, fuëro, es (Προστακτ.)
 ΙΗ'. Ὑποτακτικαί, ἀπαρέμματα καὶ μετοχή τοῦ esse.
 ΙΘ'. Τετάρτη ἐπανάληψις.
 Κ'. Laudor. Τροπὴ ἐνεργητικῆς προτάσεως εἰς παθητικὴν.
 ΚΑ'. Laudatus sum.
 ΚΒ'. ἔ ΚΓ'. Ἀρσενικὰ τῆς τρίτης κλίσεως.
 ΚΔ'. ἔ ΚΕ'. Θηλυκὰ τῆς τρίτης κλίσεως.
 ΚΣΤ'. ἔ ΚΖ'. Οὐδέτερα τῆς τρίτης κλίσεως.
 ΚΗ'. Γένος ἐκ τῆς σημασίας.
 ΚΘ'. Περὶ προσδιορισμοῦ.
 Λ'. Πέμπτη ἐπανάληψις.
 ΛΑ'. ἔ ΛΒ'. Ἐξαιρέσεις τοῦ πρώτου κανόνος περὶ τοῦ γένους
 τῆς γ'. κλίσεως.

Μάθημα

- ΛΓ'. } Ἐξαιρέσεις τοῦ δευτέρου κανόνου περὶ τοῦ γένους τῆς
 ΛΔ'. } γ'. κλίσεως.
 ΛΕ'. Ἐξαιρέσεις τοῦ τρίτου κανόνου περὶ τοῦ γένους τῆς γ'.
 κλίσεως.
 ΛΣ'. Ἐκτετὴ ἐπανάληψις.
 ΛΖ'. Ἐπίθετα εἰς er, is, e καὶ εἰς is, e.
 ΛΗ'. Ἐπίθετα μονοκατάληκτα.
 ΛΘ'. Ἐπιρρήματα.
 Μ'. Τὰ συγκριτικὰ τῶν ἐπιθέτων.
 ΜΑ'. Ἀνώμαλος σύγκρισις.
 ΜΒ'. Τὰ συγκριτικὰ τῶν ἐπιρρημάτων.
 ΜΓ'. Ἐβδόμη ἐπανάληψις.
 ΜΔ'. Τετάρτη κλίσις. Κανὼν περὶ τοῦ γένους τῆς δ'. κλίσεως.
 ΜΕ'. Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνου τοῦ γένους τῆς δ'. κλίσεως.
 ΜΣ'. Πέμπτη κλίσις. Κανὼν περὶ τοῦ γένους τῆς ε'. κλίσεως.
 ΜΖ'. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι. Hic, ille. κτλ.
 ΜΗ'. Ὀγδοὴ ἐπανάληψις.
 ΜΘ'. Ἀριθμητικὰ ἀπὸ 1—10.
 Ν'. Ἀριθμητικὰ ἀπὸ 11—100.
 ΝΑ'. Ἀριθμητικὰ ἀπὸ 200—1000 καὶ ἐξῆς.
 ΝΒ'. Ἐνάτη ἐπανάληψις.
 ΝΓ'. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.
 ΝΔ'. Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.
 ΝΕ'. Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία is. Idem
 ΝΣ'. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.
 ΝΖ'. Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.
 ΝΗ'. Δεκάτη ἐπανάληψις.
 ΝΘ'. } Πρώτη συζυγία. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἐνε-
 ΘΑ'. } στῶτος laudo.
 ΘΒ'. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ παρακειμένου laudavi.
 ΚΓ'. Αἰτιατικὴ μετ' ἀπαρεμφάτου.
 ΘΔ'. } Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ σουπίνου laudatum.
 ΘΕ'. }
 ΞΣ'. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἀπαρεμφ. laudare.

Μάθημα

ΞΖ'. Do, sto, juvo.

ΞΗ'. Ἐνδεκάτη ἐπανάληψις.

ΞΘ'. } Δευτέρα συζυγία.

Ο'.

ΟΑ'. } Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἐνεστώτος moneo

ΟΒ'. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ παρακειμένου monui.

ΟΓ'. } Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ σουπίνου monitum.

ΟΔ'.

ΟΕ'. Δωδεκάτη ἐπανάληψις.

ΟΣ'. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου monere.

ΟΖ'. Δεκάτη τρίτη ἐπανάληψις.

ΟΗ'. Deleo, moveo, video κτλ.

ΟΘ'. Δεκάτη τετάρτη ἐπανάληψις.

Π'. } Τρίτη συζυγία.

ΠΑ'.

ΠΒ'. } Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἐνεστώτος lego.

ΠΓ'. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ παρακειμένου lēgi.

ΠΔ'. } Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ σουπίνου lectum.

ΠΕ'.

ΠΣ'. Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου legere.

ΠΖ'. Δεκάτη πέμπτη ἐπανάληψις.

ΠΗ'. Scribo, mitto, gero, peto.

ΠΘ'. Dico, duco, vivo, vinco.

Ψ'. Capiō, facio, jacio, fugio.

ΨΑ'. Δεκάτη ἕκτη ἐπανάληψις.

ΨΒ'. Δεκάτη ἑβδόμη ἐπανάληψις.

ΨΓ'. } Τετάρτη συζυγία.

ΨΔ'.

ΨΕ'. } Χρόνοι σχηματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἐνεστώτος audio.

ΨΣ'. Χρόνοι παραγόμενοι ἐκ τοῦ παρακειμένου audivi.

ΨΖ'. } Χρόνοι παραγόμενοι ἐκ τοῦ σουπίνου auditum.

ΨΗ'.

ΨΘ'. Χρόνοι παραγόμενοι ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου audire.

Ρ'.

Venio, sentio.

Μάθημα

ΡΑ'.	Δεκάτη ὀγδόη ἐπανάληψις.
ΡΒ'.	Δεκάτη ἐνάτη ἐπανάληψις.
ΡΓ'.	} Προθέσεις συντασσόμεναι μετ' αἰτιατικῆς.
ΡΔ'.	
ΡΕ'.	Προθέσεις μετ' ἀφαιρετικῆς.
ΡΖ'.	Πορθέσεις μετ' αἰτιατικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς.
ΡΖ'.	Εἰκοστὴ ἐπανάληψις.
ΡΗ'.	ξ ΡΘ'. Ἀποθετικά τῆς α'. συζυγίας.
ΡΙ'.	ξ ΡΙΑ'. Ἀποθετικά τῆς β'. συζυγίας.
ΡΙΒ'.	ξ ΡΙΓ'. Ἀποθετικά τῆς γ'. συζυγίας.
ΡΙΑΔ'.	ξ ΡΙΕ'. Ἀποθετικά τῆς δ'. συζυγίας.
ΡΙΖ'.	Εἰκοστὴ πρώτη ἐπανάληψις.
ΡΙΖ'.	Εἰκοστὴ δευτέρα ἐπανάληψις.
ΡΙΗ'.	Εἰκοστὴ τρίτη ἐπανάληψις.
ΡΙΘ'.	Εἰκοστὴ τετάρτη ἐπανάληψις.
	Δεξιλόγιον Λατινοελληνικόν.
	» Ἑλληνολατινικόν.

Ἐξήγησις τῶν συντετμημένων λέξεων

Α.	σημαίνει αἰτιατικῆ
Acc. c. Inf.	» accusativus cum infinitivo (αἰτιατικῆ μετ' ἀπαρεμφάτου)
ΑΠ.	» ἀπαρέμφατος
ΑΦ.	» ἀφαιρετικῆ
ΑΦ. ΑΠΔ.	» » ἀπόλυτος
Γ.	» γενικῆ
Δ.	» δοτικῆ
ΔΜ.	» δὲν μεταφράζεται
ΕΝ.	» ἐνεστώς
ΜΑ. ΤΤΑ.	» μέλλων τετελεσμένος
ΜΤ.	» μετάφρασον
ΟΡ.	» ὀριστικῆ
ΠΘ.	» παθητικόν
ΠΡΚ.	» παρακείμενος
ΠΡΤ.	» παρατατικῆς
ΥΠ.	» ὑποτακτικῆ
ΥΠΡ.	» ὑπερσυντελικῆς

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Μάθημα Α΄.

Στοιχεῖα καὶ προφορὰ.

Τὰ στοιχεῖα τῆς Λατινικῆς γλώσσης εἶνε·

A	a	ἄ	N	n	ἔν
B	b	μπέ	O	o	ὄ
C	c	τσέ	P	p	πέ
D	d	ντέ	Q	q	κ οὔ
E	e	ἔ	R	r	έρ
F	f	ἔφ	S	s	ἔς
G	g	γκέ	T	t	τε
H	h	χά	U	u	οὔ
I	i	ἱ	V	v	β αὔ
J	j	ἰώτ	X	x	ἱξ
K	k	κά	Y	y	ὕψιλον
L	l	ἔλ	Z	z	τσέτ
M	m	ἔμ			

Προστίθενται αἱ δίφθογγοι (diphthongi) æ, au, eu, œ.

Δεφνέρου Λατ. Μεθόδου Α΄.

κ

Σημειώσεις

1) Τὸ c πρὸ συμφώνων καὶ τῶν φωνηέντων a, o, u προφέρεται ὡς k· caput κάπουτ, custos κούστως, clam κλάμ· πρὸ δὲ τῶν e, i, y, æ, eu, œ ὡς ts· circulus τσίρκουλους, cælum τσαίλουμ.

2) Τὸ h προφέρεται ὡς πνεῦμα δασύ, εἶνε ἐπομένως πολὺ ἀπαλώτερον τοῦ χ· vehor βέχορ.

3) Τοῦ k ἀχρήστου καταντήσαντος τὸν τόπον ἐπέχει τὸ c.

4) Τὸ q, πάντοτε ἠνωμένον μετὰ τοῦ u, προφέρεται μετ' αὐτοῦ kb· quaero κβαίρω, quando κβάντω.

5) Τὸ s μεταξὺ φωνηέντων προφέρεται ὡς ζ· casus κάζους.

6) Ἡ συλλαβὴ tī πρὸ φωνήεντος προφέρεται τσι, π. χ. ratio ράτσιω. Ἐξαιροῦνται α') αἱ Ἑλληνικαὶ λέξεις· Miltiades (Μιλτιάδες), καὶ β') ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας τοῦ tī προηγεῖται s, x ἢ ἕτερον t· ostium, mixtio, Bruttii.

7) Αἱ δίφθογγοι au καὶ eu προφέρονται ὡς ταχέως ἐκφωνούμεναι μονοσύλλαβοι $\acute{\alpha}\acute{\omicron}\upsilon$, καὶ $\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\upsilon$, ἢ δὲ ae (æ) ὡς αι, ἢ oe (œ) τέλος ὡς τὸ Γαλλικόν eu.

Ἄσκησις

Gallia ¹⁾ est omnis divisa ²⁾ in partes tres, quarum unam incolunt ³⁾ Belgæ, aliam ⁴⁾ Aqu-

tāni ⁴⁾, tertiam qui ipsorum ⁴⁾ linguā Celtæ, nostrā Galli appellantur ⁴⁾. Hi omnes linguā, institūtis ⁴⁾, legibus ⁵⁾ inter se diffērunt ⁵⁾. Gallos ab Aquitānis Garumna flumen, a Belgis Matrōna ⁵⁾ et Sequāna ⁵⁾ dividit ⁵⁾. Horum omnium fortissimi sunt Belgæ, propterēa quod a cultu atque humanitāte provinciæ longissime absunt, minimēque ⁶⁾ ad eos mercatōres ⁴⁾ saepe commeant ⁴⁾ atque ea, quæ ad effeminandos anīmos pertīnent, important, proximīque ⁶⁾ sunt Germānis, qui trans Rhenum incōlunt, quibuscum continenter bellum gerunt.

1) Φωνῆεν πρὸ φωνήεντος βραχύνεται· filius, corrūo. Τὸ ἡ μεταξὺ δύο φωνηέντων θεωρεῖται ὡς πρὸς τὴν προσφῶδιαν τοῦ πρώτου ὡς μὴ ὑπάρχον· ἐπομένως contrāho.

2) Αἱ δισύλλαβοι λέξεις πάντοτε παροξύνονται.

3) Ἡ λήγουσα οὐδεμίαν ἑνασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ τονισμοῦ· ἐξαρτᾶται δὲ οὗτος μόνον ἐκ τῆς παραληγουσῆς. Ὅθεν·

4) Πᾶσα πολυσύλλαβος λέξις, τῆς ὁποίας ἡ παραλήγουσα εἴτε φύσει εἴτε θέσει εἶνε μακρά, παροξύνεται· καὶ

5) Πᾶσα πολυσύλλαβος λέξις, τῆς ὁποίας ἡ παραλήγουσα εἶνε βραχεῖα, προπαροξύνεται.

6) Τὰ ἐγκλιτικὰ ne, que, ve, ce, προσκολλώμενα εἰς λέξιν, καταβιβάζουσι τὸν τόνον αὐτῆς εἰς τὴν λήγουσαν, π. χ. erāsne, sceleràque.

Μάθημα Β΄.

Πρώτη κλίσις

mensa (ή) τράπεζα

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

ὄν.	mens-ā	ἡ τράπεζα	mens-æ	αἱ τράπεζαι
γεν.	mens-æ	τῆς τραπέζης	mens-ārum	τῶν τραπέζων
δοτ.	mens-æ	τῇ τραπέζῃ	mens-īs	ταῖς τραπέζαις
αἰτ.	mens-ām	τὴν τράπεζαν	mens-ās	τὰς τραπέζας
κλ.	mens-ā	ὧ τράπεζα	mens-æ	ὧ τράπεζαι
ἀφ.	mens-ā	ἀπὸ (διὰ) τῆς	mens-īs	ἀπὸ (διὰ) τῶν τραπέζων
		[τραπέζης		[πεζῶν

Σημ. 1. Τὰ οὐσιαστικά τῆς πρώτης κλίσεως λήγουσιν ἐν τῇ ἐνικῇ ὀνομ. εἰς a, ἐν δὲ τῇ γεν. εἰς æ, εἶνε δὲ ἅπαντα γένους θηλυκοῦ ἐξηρημένων τῶν σημαίνοντων ἀρσενικά ὄντα, οἷον nauta ναύτης, scriba γραφεὺς κτλ.

Σημ. 2. Συνήθως ἔλεγον οἱ Ῥωμαῖοι paterfamilias (οἰκοδеспότης), materfamilias (οἰκοδέσποινα), ἀντί—familix.

Πρώτη συζυγία

laudare ἐπαινεῖν

laud-o	ἐπαινῶ	laud-āmus	ἐπαινοῦμεν
laud-ās	ἐπαινεῖς	laud-ātis	ἐπαινεῖτε
laud-at	ἐπαινεῖ	laud-ant	ἐπαινοῦσιν
ego	ἐγώ	tu	σύ
		nos	ἡμεῖς
		vos	ὑμεῖς

Σημ. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τότε μόνον ἐκφέρονται, ἐὰν ὑπάρχη ἀντίθεσις.

Λεξιλόγιον

agricōla, æ (ὁ) χωρικός, γεωργός	labōrāre ἐργάζεσθαι
incōla, æ (ὁ) κάτοικος	demīgrāre μετοικεῖν, μετανα-
insūla, æ (ἡ) νῆσος	amāre ἀγαπᾶν [στεύειν]
patria, æ (ἡ) πατρίς	pugnare πολεμεῖν
ancilla, æ (ἡ) δούλη, ὑπηρέτρια	cur ? διὰ τί;
Persa, æ (ὁ) Πέρσης	ex ἐξ
Scytha, æ (ὁ) Σκύθης	cum σύν, } μετ' ἀφαιρητικῆς
Græcia, æ (ἡ) Ἑλλάς	[μετά, με]

Ἐν τῇ λατινικῇ δὲν ὑπάρχει οὔτε ὀριστικὸν οὔτε ἀόριστον ἄρθρον, ὥστε τὸ nauta σημαίνει καὶ ὁ ναύτης καὶ ναύτης τις (ἕνας ναύτης) καὶ ναύτης.

Agricōla labōrat. — Agricōlæ labōrant. — Incōla demīgrat ex insūla. — Incōlæ demīgrant ex patria. — Tu pugnās, ego labōro. — Pugnāmus cum Persis. — Cur demigrātis ex patria? — Ancilla labōrat. — Agricōlæ demīgrant ex insūlis. — Nos laborāmus, vos pugnātis. — Scythæ ex patria demīgrant. — Ancilla ex insūla demīgrat.

Πέρσης πολεμεῖ με Σκύθην. — Οἱ Πέρσαι πολεμοῦσι με τοὺς Σκύθας. — Αἱ δούλαι ἐργάζονται. — Οἱ κάτοικοι μεταναστεύουσιν ἐκ τῆς πατρίδος. — Πολεμεῖτε με τοὺς Πέρσας. — Ἐργαζόμεθα. — Διὰ τί μεταναστεύεις ἐκ τῆς πατρίδος; — Μεταναστατεύω ἐκ τῆς νήσου. — Ὑπηρέτρια, διὰ τί δὲν (non) ἐργάζεσαι; — Διὰ τί πολεμοῦσιν οἱ Πέρσαι με τοὺς Σκύθας;

Μάθημα Γ'.

laud-āv-i ἐπήνεσα	laud-av-īmus ἐπηνέσαμεν
laud-av-isti ἐπήνεσας	laud-av-istis ἐπηνέσατε
laud-āv-it ἐπήνεσε	laud-av-ērunt ἐπήνεσαν

Λεξιλόγιον

puella, æ (τὸ) κοράσιον	ambulare περιπατεῖν
filia, æ (ἡ) θυγάτηρ	clamare φωνάζειν, φωνεῖν
regina, æ (ἡ) βασίλισσα	arare ἀροτριᾶν
aqua, æ (τὸ) ὕδωρ	manare ῥέειν
pirata, æ (ὁ) πειρατής	non δέν, et κα.
aquila æ (ὁ) ἀετός	pro (μετ' ἀφαίρ.) ὑπέρ

Filia agricolæ labōrat. — Filiae agricolæ laborant.
 — Regina Scytharum cum Persis pugnavit. — Nautæ,
 cur non pugnavistis cum pirātis? — Aqua manat. —
 Puella ambulavit. — Agricola arat. — Agricolæ arave-
 runt. — Nautæ pugnaverunt pro patria. — Cur clama-
 vistis? — Nos non clamavīmus. — Vos non pugna-
 vistis pro patria. — Ego labōro, tu ambulās. — Incolæ
 insularum ex patria demigraverunt. — Filiae reginæ
 ambulant. — Pugnavimus cum pirata.

Ὁ γεωργὸς ἀροτριᾷ. — Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων ἐπολέμη-
 σαν μὲ τοὺς πειρατάς. — Διὰ τί δὲν ἐφωνάξατε; — Ἐφωνά-
 ξαμεν. — Οἱ Πέρσαι πολεμοῦσι μὲ τὴν βασίλισσαν τῶν Σκυ-
 θῶν. — Γεωργέ, διὰ τί δὲν ἤροτριάσας; — Γεωργοί, διὰ τί
 δὲν ἤροτριάσατε; — Τὰ ὕδατα ῥέουσιν. — Οἱ κάτοικοι τῶν
 νήσων ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — Ἡμεῖς ἐργαζόμε-
 θα, ὑμεῖς περιπατεῖτε. — Ἐπολεμήσαμεν μὲ τοὺς πειρατάς.
 — Οἱ γαῦται καὶ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων μεταναστεύουσιν.

Μάθημα Δ΄.

Τὰ εἰς e, as, es ξενικὰ κλίνονται ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ κατὰ τὰ ἐξῆς παραδείγματα, ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν τῶν λατινικῶν οὐσιαστικῶν.

epitome ἐπιτομή,	Aeneas Αἰνείας,	cometes κομήτης
ὄν. epitōm-e	Aenē-ās	comēt-es
γεν. epitom-ēs	Aene-æ	comet-æ
δοτ. epitom-æ	Aene-æ	comet-æ
αἰτ. epitom-en	Aene-ām(an)	comet-en
κλ. epitom-e	Aene-ā	comet-e
ἀφ. epitom-e	Aene-ā	comet-ē

Λεξιλόγιον

Phœnicē ἡ Φοινίκη	expugnare κυριεύειν
Pelopīdās ὁ Πελοπίδας	fugare φυγαδεύειν, τρέπειν εἰς
Spartiātes Σπαρτιάτης	liberare ἐλευθερόνειν [φυγῆν
historia ἱστορία	narrare διηγείσθαι [σχεῖν
vita ζωή	occupare καταλαμβάνειν, κατα-

Pelopīdās liberavit patriam. — Pelopidas et Epaminondas liberaverunt Græciam. — Laudāmus agricolās. — Persæ occupaverunt Phœnicen. — Cornelius Nepos vitam Pelopidæ narravit. — Persæ Eretriam expugnaverunt. — Leonīdas pro patria pugnavit.

ἽΟ Πελοπίδας ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. — Οἱ Πέρσαι ἐπολέμησαν μὲ τὸν Λεωνίδα. — Ὁ Κορνήλιος Νέπως διηγείται τὸν βίον τοῦ Ἐπαμεινώνδου. — Σπαρτιᾶται, ἠλευθέρωσατε τὴν πατρίδα. — Λεωνίδα, ἐπολέμησας ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — Οἱ Σπαρτιᾶται ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Μάθημα Ε΄.

Πρώτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

poëta, æ ποιητής
 fabŭla, æ μῦθος
 musice, es μουσική
 fuga, æ φυγή
 victoria, æ νίκη
 femīna, æ γυνή

Italia, æ Ἰταλία
 nuntiare ἀγγέλλειν, ἀναγγέλλειν
 armare ἐξοπλίζειν
 amare ἀγαπᾶν
 celebrare ἐγκωμιάζειν, δοξάζειν, ὕμνεῖν

Pelopidas fugam Spartiatarum Epaminondæ nuntiavit.—Scythæ pro patria pugnant.—Regīna agricolas armavit.—Agricolæ filiam reginæ liberavērunt.—Incōlæ pro regīna pugnaverunt.—Femīnæ et puellæ reginam amant.—Incolæ insularum reginæ victoriam Persarum nuntiaverunt.—Regina insulæ, armavīmus agricolas et piratas fugavīmus.—Agricolæ, pro patria et pro regina pugnavistis et insulam liberavistis.—Pausanias Græciam liberavit.—Spartiatæ cum Epaminonda pugnaverunt.—Spartiatīs fugam Persarum nuntiavimus.—Pausanias Persas fugavit.—Persæ, Phœnicēn occupavistis.—Epaminondas et Pelopidas cum Spartiatīs pugnaverunt.

1) Ὁ Πausανίας ἀναγγέλλει τὴν φυγὴν τῶν Περσῶν.—Ἡμεῖς (μὲν) ἐξοπλίσσαμεν τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν τοὺς πειρατάς, ὑμεῖς (δὲ) ἀνηγγείλατε τὴν νίκην.—Αἱ θυγατέρες τῶν χωρικῶν ἀγαπῶσι τὴν βασίλισσαν.—Αἱ γυναῖκες τῶν ναυτῶν ἐργάζονται.—Οἱ χωρικοὶ μεταναστεύουσιν ἐκ τῆς Ἰταλίας.—Ἐπολεμήσαμεν

ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλίσσης. — Πέρσαι, κατελάβετε τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος. — Δοῦλαι, διὰ τί δὲν ἐργάζεσθε; — Ἐπολεμήσαμεν μὲ τοὺς Σκύθας. — Ἡ βασίλισσα ἐξοπλίζει τοὺς ναύτας. — Αἱ γυναῖκες περιπατοῦσιν. — Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων ἀροτριῶσιν. — Τὸ ὕδωρ δὲν ῥέει. — Τὰ κοράσια φωνάζουσιν. — Ἀναγγέλλομεν εἰς τὴν βασίλισσαν τὴν φυγὴν τῶν πειρατῶν. — Οἱ ποιηταὶ τῶν Περσῶν διηγοῦνται μύθους. — Ὑμνοῦμεν τὴν νίκην τῆς πατρίδος. — Οἱ ναῦται ἐπολέμησαν μὲ τοὺς πειρατὰς καὶ ἠλευθέρωσαν τὰς θυγατέρας τῶν χωρικῶν. — Οἱ ποιηταὶ τῆς Ἑλλάδος ὕμνοῦσι τὴν νίκην τοῦ Πausανίου. — Ἀγγέλλομεν τὴν φυγὴν τῆς βασιλίσσης.

2) Ὁ Κορνήλιος Νέπως διηγεῖται τὸν βίον τοῦ Πausανίου, τοῦ Ἐπαμεινώνδου, τοῦ Πελοπίδου. — Χωρικός ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς Σκύθας νίκην τῶν Περσῶν. — Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἀγγέλλουσι τὴν φυγὴν τῶν πειρατῶν. — Οἱ Πέρσαι ἐξοπλίζουσι τοὺς χωρικούς. — Δοξάζομεν τοὺς ποιητὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας. — Αἱ γυναῖκες καὶ τὰ κοράσια ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα. — Οἱ Πέρσαι καταλαμβάνουσι τὴν Φοινίκην. — Αἱ γυναῖκες τῶν Σκυθῶν ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — Αἱ ὑπηρέτριαι τῶν κατοίκων ἐργάζονται. — Μεταναστεύομεν ἐκ τῆς πατρίδος μετὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου. — Περιπατεῖτε. — Ἐφώναξας. — Δὲν ἤροτριάσαμεν. — Αἱ θυγατέρες τῶν ναυτῶν διηγοῦνται μύθους. — Ἐκυριεύσαμεν τὴν νήσον καὶ ἠλευθέρωσαμεν τοὺς κατοίκους. — Διὰ τί δὲν διηγείσθε τὴν ἱστορίαν τῶν Σπαρτιατῶν; — Ἐπαινοῦμεν τοὺς ποιητὰς τῆς Ἰταλίας. — ὦ Πausανία, τοὺς Πέρσας ἔτρεψας εἰς φυγὴν. — Ἡ βασίλισσα ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — Γυναῖκες καὶ κοράσια, διὰ τί δὲν ἀγαπᾶτε τὴν βασίλισσαν;

Μάθημα 5'

Δευτέρα κλίσις

α') Τὰ ἀρσενικά

servus ὁ δοῦλος	ager ὁ ἀγρός	puer ὁ παῖς
	Ἑρικός	
ὄν. serv-us	ager	puer
γεν. serv-i	agr-i	puer-i
δοτ. serv-o	agr-o	puer-o
αἰτ. serv-um	agr-um	puer-um
κλ. serv-e	ager	puer
ἀφ. serv-o	agr-o	puer-o

Πληθυντικός

ὄν. serv-i	agr-i	puer-i
γεν. serv-ōrum	agr-ōrum	puer-ōrum
δοτ. serv-is	agr-is	puer-is
αἰτ. serv-os	agr-os	puer-os
κλ. serv-i	agr-i	puer-i
ἀφ. serv-is	agr-is	puer-is

Σημ. Ἡ ἐν. κλητ. τῶν εἰς us ἔχει e, π. γ. serve δοῦλε, domīne κύριε· τῶν δὲ λοιπῶν οὐσιαστικῶν τῆς δευτέρας εἶνε ὁμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν.

Λεξιλόγιον

Gallus, i Γάλλος	rivus, i ῥύαξ
Germānus, i Γερμανός	discipulus, i μαθητῆς
Græcus, i Ἑλληγ	magister, tri διδάσκαλος

Pœnus, ἰ Καρχηδόνιος
 Romānus, ἰ Ῥωμαῖος
 domīnus, ἰ κύριος
 filius, ἰ υἱός

Gallia, æ ἡ Γαλλία
 Germaniā, æ ἡ Γερμανία
 edūcāre ἀνατρέφειν
 vastare ἐρημόνειν

Romani cum Pœnis pugnavērunt. — Titus Livius historiam Romanorum narrat. — Domīnus laudat servos. — Magister discipulum laudat. — Servi agros domini arant. — Magistri edūcant puēros. — Agricōla arat agrum. — Romani Galliam expugnaverunt et Gallorum agros vastaverunt. — Narravi puero historiam Græcorum. — Romane, cur pugnas cum Romano? Non pugnavi cum Romano. — Græci, cur pugnatīs cum Græcis?

Οἱ Γάλλοι ἐπολέμησαν μὲ τοὺς Ῥωμαίους. — Ὁ Ἡρόδοτος (Herodotus) διηγεῖται τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Περσῶν, τῶν Σκυθῶν. — Δουλε, ἀροτριᾶς τὸν ἄγρον τοῦ κυρίου. — Ὁ διδάσκαλος διηγεῖται εἰς τὸν μαθητὴν τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων. — Γάλλε, διὰ τί πολεμεῖς μὲ Γάλλον; Ἐπολέμησα μὲ Ῥωμαῖον, οὐχὶ (non) μὲ Γάλλον. — Δουλοὶ ἀνατρέφουσι τοὺς υἱοὺς τῶν Ῥωμαίων. — Τὸ ὕδωρ τοῦ ρύακος ῥέει. — Ῥωμαῖοι, διὰ τί πολεμεῖτε μὲ Ῥωμαίους; Ἐδιηγῆθητε εἰς τοὺς παῖδας τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων. — Οἱ Γάλλοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Ῥωμαίους. — Οἱ διδάσκαλοι ἐπαίνουσι τοὺς μαθητάς. — Οἱ Πέρσαι ἐπολέμησαν μὲ τοὺς κατοίκους τῶν νήσων. — Οἱ Ῥωμαῖοι δὲν κατέλαβον τὴν Γερμανίαν. — Οἱ Γερμανοὶ ἠρήμωσαν τοὺς ἀγροὺς τῶν Ῥωμαίων. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Καρχηδόνιους.

Μάθημα Ζ'.

Δευτέρα κλίσις

β') Τὰ οὐδέτερα

bellum πόλεμος

	Ἑρικός	Πληθυντικός
ὄν.	bell-um	bell-ā
γεν.	bell-i	bell-ōrum
δοτ.	bell-o	bell-is
αἰτ.	bell-um	bell-a
κλ.	bell-um	bell-a
ἀφ.	bell-o	bell-is

Σημ. Τὰ εἰς um ὀνόματα τῆς δευτέρας κλίσεως ἔχουσι τρεῖς πτώσεις ὁμοίας, τὴν ὀνομαστικὴν, αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν. Αὗται δὲ λέγουσιν ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ εἰς um, ἐν δὲ τῷ πληθ. εἰς a.

Λεξιλόγιον

Roma, α ἢ Ῥώμη	dimicare ἀγωνίζεσθαι
Sparta, α ἢ Σπάρτη	oppugnare προσβάλλειν, πολι-
Sicilia, α ἢ Σικελία	parare παρασκευάζειν, [ορκεῖν
Alexander, dri ὁ Ἀλέξανδρος	parare bellum παρασκευάζε-
Pompeius, Pompeii ὁ Πομπήϊος	[σθαι (ἐπὶ τινά)
imperium, ἰ ἐξουσία, ἡγεμονία,	de (μετ' ἀφαιρ.) περὶ (γεν.)
	[κράτος
oppidum, ἰ ἄστυ, πόλις	adversus { ἐναντίον,
	contra } μετ' αἰτ. } πρὸς, ἐπὶ

Alexander bellum paravit contra Persas.—Romani cum Pœnis de imperio dimicavērunt.—Epaminondas

Spartam oppugnavit.—Romani oppīda Gallorum expugnavērunt.—Alexander Græcis victoriam nuntiat.—Spartiatæ adversus imperium Persarum dimicaverunt.—Græci, cur oppugnatis oppīda Græcorum? —Romani Siciliam occupavērunt. — Persæ bellum parant contra Alexandrum et Græcos.—Persæ cum Alexandro de imperio dimicaverunt.—Darīus oppida et insulas Græcorum expugnavit.—Pompeius piratas fugavit et Romanis victoriam nuntiavit. — Romani patriam amant.—Galli bellum paravērunt.

Οἱ Καρχηδόνιοι ἠγωνίσθησαν μὲ τοὺς Ῥωμαίους περὶ τῆς ἡγεμονίας. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἐκυρίευσεν τὰς πόλεις τῶν Περσῶν. — Ὁ υἱὸς τοῦ Δαρείου παρεσκευάσθη (εἰς πόλεμον) ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. — Ὁ Ἐάνθιππος ἀνήγγειλε νίκην εἰς τοὺς Καρχηδονίους. — Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ ἠγωνίσθησαν ἐναντίον τοῦ κράτους (τῆς ἡγεμονίας) τῶν Ῥωμαίων. — Οἱ Καρχηδόνιοι κατέλαβον τὴν Σικελίαν. — Οἱ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦσι τὰς πόλεις τῶν Γάλλων. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἠγωνίσθη μὲ τοὺς Πέρσας περὶ τῆς ἡγεμονίας. — Γάλλοι, παρασκευάζεσθε ἐπὶ τοὺς Γερμανοὺς. — Οἱ Ῥωμαῖοι κατέλαβον τὴν Ἑλλάδα. — Οἱ Σπαρτιαῖται παρασκευάζονται ἐπὶ τοὺς Πέρσας. — Οἱ Γάλλοι ἠρήμωσαν τοὺς ἀγροὺς τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Ῥώμην. — Οἱ ποιητὰι τῶν Ἑλλήνων ἐξύμνησαν τὰς νίκας τοῦ Ἀλεξάνδρου. — Οἱ Πέρσαι ἠγωνίσθησάν μὲ τοὺς Ἕλληνας περὶ τῆς ἡγεμονίας. — Οἱ Ῥωμαῖοι κυριεύουσι τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. — Οἱ Ἕλληνες ἠγάπησαν τὴν πατρίδα. — Οἱ κύριοι ἐξώπλισαν τοὺς δούλους.

Μάθημα Η'.

Πολλὰ ὀνόματα ἀπαντῶσι μόνον κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν (Pluralia tantum).

Α'. Κλίσις

Athenæ αἱ Ἀθήναι

ὄν.	Athēnae
γεν.	Athenārum
δοτ.	Athenis
αἰτ.	Athenas
κλ.	Athenae
ἀφ.	Athenis

Β'. Κλίσις

arma ὄπλα

armă
armōrum
armis
armă
armă
armis

Λεξιλόγιον

Plataeæ, arum αἱ Πλαταιαί	Lacedæmōnius, i Λαικεδαιμόνιος
Thebæ, arum αἱ Θῆβαι	Thebānus, i Θεβαῖος
Syracūsæ, arum αἱ Συράκουσαι	Corinthus, i (θ.) ἡ Κόρινθος
copiæ, arum στρατεύματα	Corinthius, i Κορίνθιος
castra, orum στρατόπεδον	pŏpŭlus, i λαός, δῆμος
ad (μετ' αἰτ.) πρὸς, πλησίον	vocare καλεῖν, προσκαλεῖν

Corinthii Syracūsas armis liberavērunt.—Lacedaemonii Plataeas expugnāvērunt.—Alexander copias Persarum fugavit.—Galli castra Romanorum oppugnant.—Populum ad arma vocamus.—Spartiātæ Athenas expugnāvērunt.—Pelopidas Thebanis victoriam nuntiavit.—Persae Thebas expugnāvērunt.—Lacedaemonii Plataeas armis oppugnant.—Regŭlus copias Pænorum fugavit.—Graeci Persas ad Plataeas

fugaverunt. — Lacedaemonii et Thebani armis de imperio Graeciae dinicaverunt. — Agesilāus fugam Thebanorum Spartiatis nuntiavit. — Spartiatæ Persas fugaverunt et insulas occupaverunt.

Ὁ Πελοπίδας ἐκάλεσε τοὺς Θηβαίους εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. — Οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ἠγωνίσθησαν διὰ τῶν ὄπλων περὶ τῆς ἡγεμονίας. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἐκυρίευσε τὰς Θήβας. — Σπαρτιᾶται, κυριεύομεν τὸ στρατόπεδον τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Θηβαίων. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὰς Συρακούσας. — Ὁ Πausanίας ἔτρεφεν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῶν Περσῶν πλησίον (ad) τῶν Πλαταιῶν. — Διὰ τί καλεῖτε τὸν λαὸν εἰς τὰ ὄπλα; Ἐλευθερόνομεν τὴν πατρίδα. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Κόρινθον. — Θρασύβουλε, ἠλευθέρωσας τὰς Ἀθήνας διὰ τῶν ὄπλων. — Ἐκαλέσατε τοὺς ναύτας καὶ τοὺς κατοίκους τῶν νήσων εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἐτρέψατε εἰς φυγὴν τοὺς πειρατάς. — Οἱ ποιηταὶ ὑμνοῦσι τὰς Ἀθήνας, τὴν Κόρινθον καὶ τὰς Συρακούσας. — Οἱ Γάλλοι ἔτρεψαν τοὺς Ῥωμαίους εἰς φυγὴν παρὰ (ad) τὸν Ἀλίαν (Allia). — Οἱ Γερμανοὶ πολιορκοῦσι τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τοῦ Πύρρου. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἔτρεψε τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν καὶ ἐκυρίευσε τὰς Θήβας. — Ὁ Ἀγησίλαος ἔτρεψε τοὺς Πέρσας εἰς φυγὴν. — Οἱ Κορινθιοὶ καὶ οἱ Θηβαῖοι ἐπολέμησαν μὲ τὸς Σπαρτιάτας. — Ὁ Κορνήλιος Νέπως διηγεῖται τὸν βίον τοῦ Πausανίου.

Μάθημα Θ'.

Δευτέρα ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Latōna, æ ἡ Λητώ apud (μετὰ αἰτ.) παρά, πλησίον
 Messēniā, æ ἡ Μεσσηνία

Coriolānus Romam oppugnavit.—Camillus Gallos fugavit et patriam armis liberavit.—Iustīnus historiam narrat Scytharum, Persarum, Graecorum.—Spartācus servos contra Romanōs ad arma vocāvit.—Tacītus historiam Romanorum narrat.—Alexander Phoenicēn occupavit.—Thrasylūlus Athenas liberavit.—Agesilāus Lacedaemoniis victoriam nuntiavit.—Aqua rivorum manat.—Regīna Scytharum castra Cyri expugnavit.—Philippus Graecos apud Chaeronēam fugavit.—Lacedaemonii Messeniām occupaverunt.—Tu, Agesilāe, apud Coronēam dimicavisti.

1) Ὁ Πελοπίδας ἠλευθέρωσε τὰς Θήβας.—Οἱ Ἕλληνες ἠγωνίσθησαν μὲ τὸν Ἀλέξανδρον περὶ τῆς ἡγεμονίας.—Σπάρτακε, ἐκάλεσας τοὺς δούλους τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἠρήμωσας τοὺς ἀγροὺς τῶν Ῥωμαίων.—Ἕλληνες, διὰ τί μεταναστεύετε ἐκ τῆς πατρίδος;—Αἱ δοῦλαι τῶν χωρικῶν ἐργάζονται.—Οἱ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν μὲ τοὺς Λακεδαιμονίους.—Ὁ Ἀγησίλαος ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Θηβαίων πλησίον τῆς Κορωνείας.—Ἀναγγέλλομεν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων νίκην τῶν Ἑλλήνων.—Διὰ τί δὲν περιπατεῖς;

2) Τὰ ὕδατα τῶν ρυάκων ρέουσιν.—Δοῦλε, διὰ τί δὲν ἤροτρίασας τὸν ἀγρὸν τοῦ κυρίου;—Θηβαῖοι, πολεμεῖτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος.—Οἱ ναῦται προσέβαλον τὴ στρατόπεδον τῶν Περσῶν.—Ἡ βασίλισσα τῶν Σκυθῶν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τοῦ Κύρου.—Κοράσια, διὰ τί δὲν εἰργάσθητε; Ἡμεῖς εἰργάσθημεν, ὑμεῖς δὲ δὲν εἰργάσθητε.—Οἱ ποιηταὶ ὑμνοῦσι τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα τῆς Δητοῦς.—Οἱ διδάσκαλοι ἐδιηγῆθησαν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ῥωμαίων, τῶν Γερμανῶν.—Ὁ δοῦλος ἀνέθρεψε τοὺς υἱοὺς τοῦ κυρίου.—Ὁ Δαρεῖος παρεσκευάσθη ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας.—Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἠλευθέρωσε τὴν Μεσσηνίαν.

3) Ὁ Πλούταρχος διηγεῖται τὸν βίον τοῦ Ἀλεξάνδρου.—Οἱ ποιηταὶ τῆς Γερμανίας ὑμνοῦσι τὴν πατρίδα.—Ὁ Βροῦτος ἐκάλεσε τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἠλευθέρωσε τὴν Ῥώμην.—Ὁ Σπάρτακος ἠλευθέρωσε τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας διὰ τῶν ὄπλων.—Ὁ διδάσκαλος ἀνατρέφει τοὺς παῖδας καὶ τὰ κοράσια.—Ὁ Κῦρος ἐπολέμησε μὲ τοὺς Σκύθας.—Οἱ Σκύθαι ἐκυρίευσαν τὸ στρατόπεδον τῶν Περσῶν.—Ἀναγγέλλω νίκην.—Ὁ Ἀριούιστος ἠγωνίσθη μὲ τοὺς Ῥωμαίους περὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς Γαλλίας.—Διὰ τί δὲν διηγεῖσαι εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἱστορίαν τῶν πολέμων τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Γερμανῶν;—Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσσηνίας μεταναστεύουσιν ἐκ τῆς πατρίδος.—Ἐπαινοῦμεν τοὺς μύθους τῶν ποιητῶν.—Οἱ Γάλλοι ἠρήμωσαν τοὺς ἀγρούς τῶν χωρικῶν.

Μάθημα Ι΄.

sum είμαι

Ἐρεσιῶς

Παρατατικός

sum είμαι

eram ήμην

ēs είσαι

eras ήσο

est είνε

erat ήτο

sūmus είμεθα

erāmus ήμεθα

estis είσθε

erātis ήσθε

sunt είνε

erant ήσαν

Λεξιλόγιον

colonia, α αποικία

Britannus, ι Βρετανός

Britannia, α ή Βρετανία

Latīnus, ι Λατίνος

amīcus, ι φίλος

Syracusānus, ι Συρακούσιος

inimīcus, ι έχθρός, πολέμιος

olim ποτέ, άλλοτε

socius, ι σύμμαχος

nunc τώρα

Roma erat colonia Latinorum.—Epaminondas et Pelopidas erant Thebani.—Syracusæ, Agrigentum, Messana sunt oppida Siciliae.—Sicilia insula Italiae est.—Ego sum magister, tu es discipulus.—Nos sumus Germani, vos estis Galli.—Latini socii Romanorum erant.—Horatius, Ovidius, Virgilius poetæ Romanorum sunt.—Horatius et Virgilius amici Octaviani Augusti erant.—Corinthii, vos socii eratis Lacedaemoniorum.—Eramus olim amici, nunc inimici sumus.—Tu olim eras nauta, nunc es agricola.—Britanni erant socii Gallorum.—Britannia est insula.—Syracusæ colonia Corinthiorum erant.

Ἡ Μασσαλία (Massilia) ἦτο ἀποικία τῶν Ἑλλήνων. — Ἡμεθα ἄλλοτε σύμμαχοι τῶν Συρακουσίων, τῶρα εἴμεθα σύμμαχοι τῶν Καρχηδονίων. — Αἱ Ἀθηναί, ἡ Κόρινθος, αἱ Θῆβαι εἶνε πόλεις τῆς Ἑλλάδος. — Ὁ Ὀμηρος καὶ ὁ Ἡσίοδος εἶνε ποιηταὶ τῶν Ἑλλήνων. — Οἱ Πέρσαι, οἱ Σκύθαι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ῥωμαῖοι εἶνε λαοί. — Ὁ Λεωνίδας, ὁ Παισαρνίας, ὁ Ἀγησίλαος ἦσαν Σπαρτιαῖται. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο υἱὸς τοῦ Φιλίππου. — Εἴσθε φίλοι. — Ὁ Βροῦτος, ὁ Κοριολανός, ὁ Κάμιλλος εἶνε Ῥωμαῖοι. — Ἐγὼ εἶμαι κύριος, σὺ εἶσαι δοῦλος. — Ὁ Αἴσωπος καὶ ὁ Φαῖδρος εἶνε ποιηταί. — Ὁ Αἴσωπος ἦτο δοῦλος. — Ἡ Ἄρτεμις (Diana) ἦτο κόρη τῆς Λητοῦς.

Poëta fabūlas narrat.—Narratis agricolis fabulas.—Poëta, patriam celebravisti.—Fabulam narro filiae agricolae.—Narravisti historiam Persarum.—Poëtæ Italiam celebravērunt.—Regina Scytharum, cum Persis pugnavisti.—Nautae, pro patria pugnavistis.—Puellae laboraverunt.—Scytha pugnavit cum Persa.—Scythae pugnaverunt cum Persis.—Cur demigravistis ex patria?

Οἱ ποιηταὶ ὑμνοῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν. — Ἐδιηγήθημεν εἰς τὰ κοράσια μύθους. — Οἱ Σκύθαι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας. — Οἱ Πέρσαι κατέλαβον τὰς νήσους τῶν Ἑλλήνων. — Ἐκυριεύσατε τὴν Ἐρέτριαν. — Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς πειρατάς. — Ἡ βασίλισσα τῶν Σκυθῶν τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας. — Διηγείσαι εἰς τοὺς χωρικοὺς μῦθον. — Ὡ ποιηταί, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν ὑμνεῖτε.

Μάθημα ΙΑ΄.

Ἐπίθετα τρικάτάληκτα

εις us, a, um

us διὰ τὸ ἀρσενικόν (masculinum)

a διὰ τὸ θηλυκόν (femininum)

um διὰ τὸ οὐδέτερον γένος (neutrum genus).

altus ὑψηλός

Ἐρικός

ὄν.	alt-us	alt-ā	alt-ūm
γεν.	alt-i	alt-æ	alt-i
δοτ.	alt-ō	alt-æ	alt-o
αἰτ.	alt-ūm	alta-m	alt-um
κλ.	alt-ē	alt-a	alt-um
ἀφ.	alt-ō	alt-ā	alt-o

Πληθυντικός

ὄν.	alt-i	alt-æ	alt-a
γεν.	alt-ō-rum	alt-ārum	alt-ōrum
δοτ.	alt-is	alt-is	alt-is
αἰτ.	alt-os	alt-as	alt-a
κλ.	alt-i	alt-æ	alt-a
ἀφ.	alt-is	alt-is	alt-is

Γερικός κανὼν περὶ γένους. Ἀρσενικά εἶνε πάντα τὰ ὀνόματα ἀνδρῶν, ἐθνῶν, ποταμῶν, ἀνέμων καὶ μηνῶν, θηλυκά δὲ πάντα τὰ ὀνόματα γυναικῶν, δένδρων, πόλεων, χωρῶν καὶ νήσων.

Ἐξαίρεσις. Τὰ ὀνόματα χωρῶν καὶ πόλεων εἰς um εἶνε οὐδέτερου γένους.

Λεξιλόγιον

p̄r̄p̄lus, i (θ.) λεύκη	parvus, a, um μικρός
attentus, a, um προσεκτικός	perītus, a, um ἔμπειρος
bellicōsus, a, um πολεμικός, φι- [λοπόλεμος]	belli perītus ἔμπειρος τῶν πο- [λεμικῶν]
clarus, a, um περίφημος	pius, a, um εὐσεβής, ἐνάρετος
industrius, a, um φίλεργος	sedūlus, a, um ἐπιμελής
laboriōsus, a, um φιλόπονος	sevērus, a, um αὐστηρός
modestus, a, um μετριόφρων	

Agricola est laboriōsus.—Agricolæ sunt laboriōsi.
—Puella est modesta.—Puellæ sunt modestæ.—
Scythæ bellicōsi erant.—Pōpulus alta est.—Discip̄li
non erant attentī.—Magister sevērus est.—Incolæ
insularum industrii sunt.—Romani belli perītī erant.
—Filia Clytemnestræ pia erat.—Poētæ Græcorum
clari sunt.—Socii Persarum belli perītī sunt.

Αἱ θυγατέρες τοῦ χωρικοῦ εἶνε φιλόπονοι.—Οἱ Ἑλ-
ληνες ἦσαν ἔμπειροι τῶν πολεμικῶν.—Ὁ μαθητῆς εἶνε
προσεκτικός.—Αἱ λεῦκαι εἶνε ὑψηλαί.—Αἱ δοῦλαι τοῦ
κυρίου εἶνε φίλεργοι.—Οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ἦσαν
φιλοπόλεμοι.—Τὸ Λάτιον ἦτο μικρόν.—Δοῦλε, δὲν εἶσαι
φιλόπονος.—Ἡ θυγάτηρ τοῦ χωρικοῦ εἶνε εὐσεβής.—Ὁ
Ἀκράγας (Agrigentum) ἦτο περίφημος.—Ἡ βασίλισσα
τῶν Σκυθῶν ἦτο φιλοπόλεμος.—Οἱ ποιηταὶ τῶν Ῥω-
μαίων ἦσαν ἐνδοξοί.—Οἱ διδάσκαλοι εἶνε αὐστηροί.—Τὰ
κοράσια εἶνε εὐσεβῆ.—Μαθητὰ, δὲν εἶσαι προσεκτικός.—
Μαθηταί, δὲν εἴσθε προσεκτικοί.—Οἱ κάτοικοι τοῦ Λα-
τίου ἦσαν ἔμπειροι τῶν πολεμικῶν.—Οἱ ποιηταὶ τῆς Γερ-
μανίας εἶνε περίφημοι.—Οἱ κάτοικοι τῆς Βρεταννίας εἶνε
φίλεργοι.—Ἡ βασίλισσα τῶν Σκυθῶν εἶνε ἔμπειρος τῶν
πολεμικῶν.

Μάθημα ΙΒ΄.

Λεξιλόγιον

Hadria, æ (ἄ.) ὁ Ἀδρίας, ὁ Ἀδρια-	magnus, a, um μέγας
[τικὸς κόλπος	probus, a, um χρηστός, τίμιος
pinus, i (θ.) πίτυς	carus, a, um ἀκριβός, ἀγαπητός
humus, i (θ) γῆ (χῶμα)	frigīdus, a, um ψυχρός
Aegyptus, i (θ.) ἡ Αἴγυπτος	cruentus, a, um αἱματηρός
scutum, i ἀσπίς	turbīdus a, um θορυβώδης, τρι-
vir, γ. viri ἀνὴρ	[κυμώδης.

Aqua est frigīda. — Nautæ sunt belli perīti. —
 Hadria turbīdus est. — Pōpuli Italiæ bellicosi erant.
 — Pōpuli sunt altæ. — Imperium Persarum magnum
 erat. — Corinthus clara erat. — Vir probus est. —
 Pinus est alta. — Patria est cara. — Insula parva est.
 — Piratæ sunt bellicosi. — Scuta Romanorum magna
 erant. — Victoria Germanorum cruenta est. — Ger-
 mania olim frigīda erat.

Αἱ ἀσπίδες τῶν Περσῶν ἦσαν μικραί. — Αἱ πίτυες εἶνε
 ὑψηλαί. — Ὁ ναύτης εἶνε ἔμπειρος τοῦ πολέμου. — Αἱ νῆ-
 και τῶν Ῥωμαίων ἦσαν αἱματηραί. — Ἡ νῆσος εἶνε με-
 γάλη. — Οἱ ἄνδρες εἶνε τίμιοι. — Οἱ διδάσκαλοι ἦσαν αὐ-
 στηροί. — Ἡ γῆ εἶνε ψυχρά. — Τὰ κράτη τῶν Περσῶν καὶ
 τῶν Ῥωμαίων ἦσαν μεγάλα. — Τὰ κοράσια εἶνε φιλόπο-
 να. — Ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων ἦτο αἱματηρά. — Αἱ πόλεις
 τῶν Γάλλων ἦσαν μικραί. — Οἱ λαοὶ τῆς Γαλλίας εἶνε
 φιλοπόλεμοι. — Τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀλεξάνδρου ἦσαν
 ἔμπειρα τοῦ πολέμου. — Οἱ κύριοι τῶν δούλων εἶνε αὐ-
 στηροί. — Αἱ ἀσπίδες τῶν Ἑλλήνων ἦσαν μεγάλαι.

Μάθημα ΙΓ'.

sum εἶμαι

Παρακείμενος

Ὑπερσυντελικός

fui ὑπῆρξα, ἐστάθην, ἤμην	fuëram εἶχον σταθῆ
fuisti	fuëras
fuit	fuërat
fuïmus	fuërämus
fuistis	fuërätis
fuërunť	fuërant

Λεξιλόγιον

gloria, æ δόξα	Latīnus, a, um Λατινικός
provincia, æ ἐπαρχία	Romānus, a, um Ῥωμαϊκός
pericūlum, i κίνδυνος	bonus, a, um καλός, ἀγαθός
auxilium, i βοήθεια	gratus, a, um εὐχάριστος
auxilia, orum ἐπικουρικὰ στρα-	multus, a, um πολός
	[τεύματα opulentus, a, um ἰσχυρός, πλού-
Græcus, a, um Ἑλληνικός	[σιος

Epaminondas et Pelopidas viri probi fuërunť. — Gallia provincia pöpli Romani fuërat. — Zenobia clara regina Palmyræ fuit. — Germania, patria fuisti multorum clarorum poëtarum. — Auxilium populi Romani sociis Latinis gratum fuërat. — Athēnæ, Thebæ, opulenta Corinthus fuërunť clara Græcorum oppida. — Viri boni et probi fuistis. — Magna fuit gloria populi Romani. — Auxilia Græca Pœnis grata fuërant. — Discipuli, non fuëratís attentí. — Pericūlum nautarum magnum fuërat. — Vos Græci fuistis, nunc Romani estis; Græcia nunc provincia Romana est.

Ὁ Ὀράτιος, ὁ Βιργίλιος, ὁ Ὀβίδιος ὑπῆρξαν περίφημοι ποιηταὶ τῶν Ῥωμαίων.—Τὰ Λατινικὰ ἐπικουρικὰ στρατεύματα εἶχον σταθῆ εὐχάριστα εἰς τοὺς Ῥωμαίους.—Ἑλλάς, ὑπῆρξας πατρίς ἐνδόξων ἀνδρῶν.—Ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἑλλάς, ἡ Γαλλία ὑπῆρξαν ἐπαρχίαι τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους.—Οἱ κίνδυνοι τῶν χωρικῶν ὑπῆρξαν μεγάλοι.—Τώρα εἰσθε σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων, ἄλλοτε εἶχετε σταθῆ σύμμαχοι τῶν Καρχηδονίων.—Μεγάλη εἶνε ἡ δόξα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ποιητῶν.—Αἱ Συράκουσαι ὑπῆρξαν περίφημος πόλις τῆς Σικελίας.—Εἰσθε καλοὶ καὶ τίμιοι ἄνδρες.—Αἱ Ἀθῆναι, ἡ Κόρινθος, αἱ Συράκουσαι ὑπῆρξαν πλούσιαι πόλεις τῶν Ἑλλήνων.—Φίλε, εἶσαι καλὸς καὶ χρηστός.—Ἡ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων ἦτο εὐχάριστος εἰς τοὺς Συρακουσίους.—Τὸ ὕδωρ ἦτο ψυχρόν.—Ἡ πλουσία Αἴγυπτος ὑπῆρξεν ἐπαρχία τῶν Ῥωμαίων.—Μέγας εἶχε σταθῆ ὁ κίνδυνος τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν.—Θηβαῖε, τώρα εἶσαι σύμμαχος τῶν Λακεδαιμονίων, ἄλλοτε ὑπῆρξας σύμμαχος τῶν Περσῶν.—Ἡ ἐνδοξὸς Ῥόδος ὑπῆρξε πλουσία πόλις.—Οἱ κάτοικοι τῆς πλουσίας Ῥόδου εἶχον σταθῆ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων.—Ἡ ἄσπις τοῦ Γάλλου εἶνε μικρά.—Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων εἶνε ἔμπειροι τῶν πολεμικῶν.—Οἱ χωρικοὶ εἶνε φιλόπονοι καὶ ἐπιμελεῖς.—Λεῦκαι καὶ Πίτυες εἶνε ὑψηλαί.—Οἱ σύμμαχοι τῶν Συρακουσῶν ἦσαν ἔμπειροι τῶν πολεμικῶν.

Μάθημα ΙΔ'.

Ἐπίθετα τρικατάληκτα

εις er, a, um

miser ἄθλιος, δυστυχής

Ἑνικός

ὄν.	misēr	misēr-a	misēr-um
γεν.	misēr-i	miser-æ	miser-i
δοτ.	miser-o	miser-æ	miser-o
κίτ.	miser-um	miser-ãm	miser-um
κλ.	miser	miser-ǎ	miser-um
ἀφ.	miser-o	miser-ā	miser-o

Πληθυντικός

ὄν.	misēr-i	misēr-æ	misēr-a
γεν.	miser-ōrum	miser-ārūm	miser-ōrum
δοτ.	miser-is	miser-is	miser-is
κίτ.	miser-os	miser-as	miser-a
κλ.	miser-i	miser-æ	miser-a
ἀφ.	miser-is	miser-is	miser-is

Λεξιλόγιον

mensa, æ τράπεζα

pugna, æ μάχη

ripa, æ ὄχθη

terra, æ γῆ, χώρα

Rhenus, i ὁ Ῥήνος

Danubius, i ὁ Δούναβις

fluvius, i ποταμός

prælium, i συμπλοκή

latus, a, um εὐρύς, πλατύς

longus, a, um μακρός

rotundus, a, um στρογγύλος

liber, ĕra, ĕrum ἐλεύθερος

piger, gra grum ὀκνηρός

pulcher, chra, chrum ὠραίος

Athenæ, Corinthus, Syracūsæ pulchra oppida fuerunt.—Pugnæ liberorum Græcorum cruentæ erant.—Prælia fuērunt cruenta.—Eubœa longa Græciæ insula est.—Altæ et pulchræ sunt ripæ Rhēni.—Terra est rotunda.—Multæ terræ provinciæ Romanorum erant.—Multi discipuli sunt pigri.—Danubius latus est fluvius.—Servi pigri fuerant.—Ego sum vir liber, tu es servus.—Sicilia magna et pulchra Italiæ insula est.—Multi Romanorum servi misēri erant.

Ἡ Γαλλία ἦτό ποτε Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία, ἡ (δὲ) Γερμανία ἦτο ἐλευθέρα χώρα.—Ἡ Καπύη (Capua) ἦτο ὠραία πόλις τῆς Ἰταλίας.—Ἡ τράπεζα εἶνε στρογγύλη.—Ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοι, ὑμεῖς εἴσθε ἐλεύθεροι ἄνδρες.—Μεγάλη εἶνε ἡ δόξα τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.—Ἀγαπητὲ φίλε, ἦσο ὀκνηρός.—Ὁ Ῥήνος εἶνε εὐρὺς ποταμός.—Ἄλλοτε ὑπῆρξαμεν δυστυχεῖς δοῦλοι, τῶρα εἴμεθα ἐλεύθεροι ἄνδρες.—Αἱ τράπεζαι εἶνε μακραὶ καὶ πλατεῖαι.—Αἱ ὄχθαι τοῦ Δουνάβεως εἶνε ὠραῖαι.—Αἱ μάχαι τῶν πολεμικῶν Γερμανῶν ἦσαν αἱματηραὶ.—Ἡ Αἴγινα εἶνε μικρὰ νῆσος τῆς Ἑλλάδος.—Κάτοικοι τῶν νήσων, ὑπῆρξατε δοῦλοι τῶν Περσῶν, τῶρα εἴσθε ἐλεύθεροι ἄνδρες.—Αἱ δοῦλαι εἶνε ὀκνηραὶ, αἱ θυγατέρες τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν εἶνε ἐπιμελεῖς καὶ φίλεργοι.—Τὸ ὕδωρ τῶν μικρῶν ρυάκων εἶνε ψυχρόν.—Ἡ Κρήτη (Creta) ἦτο μεγάλη νῆσος τῆς Ἑλλάδος.—Ἐπῆρξαμεν ἐλεύθεροι ἄνδρες, τῶρα εἴμεθα δοῦλοι τῶν Ῥωμαίων.—Αἱ Συράκουσαι ἦσαν ὠραία πόλις τῆς Σικελίας.—Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων εἶνε ὀκνηροί, οἱ υἱοὶ τῶν ἐλευθέρων ἀνδρῶν εἶνε φιλόπονοι καὶ ἐπιμελεῖς.—Τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν εἶνε ψυχρόν.

Μάθημα ΙΕ΄.

Τρίτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Asia, α ἡ Ἀσία	doctus, a, um πεπαιδευμένος, λόγιος
Tarentum, ι ὁ Τάρας	tōtus, a, um πᾶς, ὀλόκληρος
gener, ἔρι γαμβρός	superāre νικᾶν
socer, ἔρι πενθερός	per (μετὰ αἰτ.) διὰ μέσου

que καὶ (προσαρτᾶται πάντοτε εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας τῶν δι' αὐτοῦ συμπλεκομένων λέξεων ὡς ἐγκλινόμενον μόριον).

Alexander Magnus totam Aegyptum occupavit.—Aegyptus provincia fuērat imperii Persarum.—Poētæ opulentam Rhodum celebrāvērunt.—Rhodus est opulenta insula Asiæ.—Docti servi puēros Romanorum edūcant.—Multi Romanorum servi erant Græci.—Piratæ multas insulas multāque Ciliciæ oppida occupaverunt.—Octavianus Augustus per Iuliam socer Tiberii erat.—Tarquinius Superbus gener erat Servii Tullii.—Pompeius pōpulo Romano magnam nuntiavit victoriam.—Magna fuerat victoria Pompeii.—Græci copias Persarum apud Plateās superaverunt.—Agesilāus adversus Thebānos et Corinthios armis dimicavit.—Agesilaus erat Lacedæmonius.—Thebani et Corinthii socii fuērunt.—Thebanos et Corinthios Agesilaus ad Coronēam fugavit.

Ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγουστος κατέλαβεν ὅλην τὴν Αἴγυπτον.—Ὁλόκληρος ἡ Αἴγυπτος ἦτο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.—

Οἱ ποιηταὶ ἐξύμνησαν τὴν ὠραίαν Σικελίαν. — Ἡ Σικελία εἶνε πλουσία νῆσος. — Ὁ Πομπηΐος ἐνίκησε διὰ τῶν ὅπλων τοὺς δούλους καὶ τοὺς πειρατάς. — Ὁλόκληρος ἡ Σικελία ἦτο ἐπαρχία τῶν Ῥωμαίων. — Ἡ βοήθεια τοῦ Πύρρου ὑπῆρξεν εὐχάριστος εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Τάραντος. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἐνίκησαν διὰ τῶν ὅπλων τὰ στρατεύματα τοῦ Πύρρου. — Ὁ Σύλλας (Sulla) ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὸν υἱὸν τοῦ Μαρίου καὶ κατέλαβε τὴν Ῥώμην. — Πεπειδευμένοι Ἕλληνες ἦσαν διδάσκαλοι τῶν Ῥωμαίων παιδων. — Οἱ Πέρσαι κατέλαβον τὴν Ἐρέτριαν. — Ἡ Ἐρέτρια εἶνε Ἑλληνικὴ πόλις. — Ἡ Ἐρέτρια εἶνε πόλις τῆς Εὐβοίας. — Ἡ Εὐβοία εἶνε μεγάλη νῆσος τῆς Ἑλλάδος. — Ὁ Φίλιππος ἐνίκησε διὰ τῶν ὅπλων τοὺς Ἕλληνας πλησίον τῆς Χαιρωνείας. — Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας εἶνε υἱὸς τοῦ Φιλίππου. — Οἱ Ἕλληνες ἔτρεψαν εἰς φυγὴν πλησίον τῶν Πλαταιῶν τὰ στρατεύματα τοῦ Μαρδονίου. — Ὁ Μαρδόνιος ἦτο γαμβρὸς τοῦ Δαρείου. — Οἱ Ῥωμαῖοι κατέλαβον τὴν ἔνδοξον Ῥόδον. — Ἡ Ῥόδος ἦτο ὠραία νῆσος. — Ἀναγγέλλομεν τὴν νίκην τῶν Ῥωμαίων καὶ τὴν φυγὴν τῶν Καρχηδονίων. — Αἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν πατρίς τοῦ Θρασυβούλου. — Οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἦσαν σύμμαχοι. — Ἡ Σικελία καὶ ἡ Βρεταννία εἶνε νῆσοι. — Ὁ ὠραῖος Ῥῆγος εἶνε ποταμὸς τῶν Γερμανῶν. — Κοράσια, ὑπῆρξατε ἰούλαι, τώρα εἰσθε ἐλεύθεραι. — Δούλαι εἶνε δυστυχεῖς.

Μάθημα ΙΓ΄.

Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι

Pronomina possessiva.

meus, mea, meum ἐμός, ἰδικός μου
 tuus, tua, tuum σός, ἰδικός σου
 suus, sua, suum ἰδικός του, ἰδικός της
 noster, nostra, nostrum ἡμέτερος, ἰδικός μας
 vester, vestra, vestrum ὑμέτερος, ἰδικός σας
 suus, sua, suum ἰδικός των

Σημ. 1. Τὰ meus, tuus, suus κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα εἰς us, a, um, τὰ δὲ noster καὶ vester κατὰ τὰ ἐπίθετα εἰς er, a, um· ὥστε ἐν. γεν. nostri, nostrae, vestri, vestrae κτλ.

Σημ. 2. Τὸ meus ἔχει εἰς τὴν κλητ. mi, ὡς τὸ filius υἱός, fili ὦ υἱέ· λοιπὸν mi fili υἱέ μου.

Σημ. 3. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία ἀκολουθεῖ τὸ οὐσιαστικόν.

Λεξιλόγιον

ora, æ παραλία	vituperāre ψέγειν, ἐπιπλήττειν
lātēbræ, arum κρυπτήριον, φωλεά	nunquam οὐδέποτε
castīgāre τιμωρεῖν, κολάζειν	sæpe πολλάκις
obtempĕrāre ὑπακούειν	semper πάντοτε

Amicus meus vir probus est.—Amici nostri semper viri probi fuērunt.—Magister laudat filium tuum, vitūpĕrat meum.—Domīni castīgant servos suos.—Incolæ insulæ nostræ industrii sunt.—Terra nostra nunquam provincia Romāna fuit, vestram Romāni

occupavērunt. — Regīna Scythārū cum copiis suis castra Persarū oppugnāvīt. — Mi fili, cur non obtempēras magistro tuo? — Germani contra imperium nostrum bellum paravērunt. — Oræ vestræ semper latēbræ piratārū fuērunt. — Tui amici non sunt mei.

Οἱ δούλοι μας ἐργάζονται. — Οἱ φίλοι μου ἦσαν πάντοτε χρηστοὶ ἄνδρες. — Οἱ μαθηταὶ ὑπακούουσιν εἰς τὸν διδάσκαλόν των. — Ὁ ποιητὴς ἐξυμνεῖ τὴν πατρίδα του. — Φίλε μου, διὰ τί δὲν ἦσο προσεκτικός; Οἱ φίλοι σας ἦσαν πολλάκις ὀκνηροί. — Αἱ παραλίαι τῶν νήσων μας εἶνε φωλεαὶ τῶν πειρατῶν. — Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου σου εἶνε καλοὶ ναῦται. — Οἱ ἐπιμελεῖς χωρικοὶ μας ἀροτριῶσι τοὺς ἀγρούς των. — Φίλε μου, διὰ τί μετηνάστευσας ἐκ τῆς πατρίδος σου; — Οἱ διδάσκαλοι ψέγουσι πολλάκις τοὺς μαθητάς των. — Ὁ κύριός μας οὐδέποτε τιμῶρεῖ τοὺς δούλους του. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν νίκην του. — Ὁ Βροῦτος καλεῖ τὸν λαόν του εἰς τὰ ὄπλα. — Τὸ ὕδωρ μας δὲν εἶνε ψυχρόν. — Ῥωμαῖοι, ὁ ὑμέτερος Ἀδρίας εἶνε τρικυμιώδης. — Ἡ βοήθεια τῶν στρατευμάτων μας ὑπῆρξε εὐχάριστος εἰς τοὺς συμμάχους μας. — Ὁ κίνδυνός μου ὑπῆρξε μέγας. — Δὲν εἴμεθα δούλοι σας, εἴμεθα ἐλεύθεροι ἄνδρες. — Οἱ χωρικοὶ μας ἐργάζονται. — Τὰ στρατεύματά σας ἐκυρίευσαν τὸ στρατόπεδόν μας. — Υἱέ μου, διὰ τί μεταναστεύεις ἐκ τῆς πατρίδος σου; — Οἱ ποιηταὶ μας ὑμνοῦσι τὴν πατρίδα των. — Οἱ ποταμοὶ τῆς χώρας μας εἶνε μεγάλοι καὶ πλατεῖς. — Αἱ λεῦκαι μου εἶνε ὑψηλαί. — Οἱ δούλοι καὶ αἱ δούλαι ὑπακούουσιν εἰς τὸν κύριόν των. — Τοὺς μαθητάς σου ἐπέπληξας, ἦσαν ὀκνηροί.

Μάθημα ΙΖ΄.

sum εἶμαι

Μέλλων

Μέλλων τετελεσμένος

ero θὰ ἦμαι, θὰ ὑπάρχω

fūero θὰ ἦμην, θὰ ὑπῆρξα,

eris

fūeris [θὰ ἐστάθην]

erit

fūerit

erīmus

fuērīmus

erītis

fuērītis

erunt

fūerint

Προστακτικὴ

β' πρόσωπον es ἔσο

este ἔστε

β' πρόσωπον esto ἔσο

estōte ἔστε

γ' πρόσωπον esto γὰ (ἄς) ἦνε suntο γὰ (ἄς) ἦνε (ῶσι)

Λεξιλόγιον

causa, αἰτία, λόγος

impiger, gra, grum ἄοκνος

discordia, φιλονεικία

imprōbus, a, um ἄτιμος, φαῦλος

hortus, κῆπος

mundus, a, um καθαρός

anīmus, πνεῦμα, νοῦς

primus, a, um πρῶτος

bono animo esse θαρρεῖν

tutus, a, um ἀσφαλής

liber, βιβλίον

mox ἐντὸς ὀλίγου, μετ' ὀλίγον

amoenus, a, um χαρῖεις, τερπνός

Semper erunt causae discordiarum.—Incolae insulae nostrae mox erunt periti nautae.—Bono es animo.—Mi amice, nunquam socius ero virorum improborum.—Tu primus eris discipulorum.—Nunc pueri sumus, mox viri erimus.—Discipulus impiger esto.—

Semper eris amīcus meus.—Es modestus, mi fili.—Bellum erit longum.—Libri discipulorum mundi sunt.—Horti semper amœni erunt.—Servi, estote impigri.—Latebræ non semper erunt tutæ.—Aqua non fuerit frigida (δὲν θὰ ἦτο ψυχρά, ὑποθέτω ὅτι δὲν ἦτο ψυχρά).

Θὰ ἦσθε μετ' ὀλίγον ἔμπειροι ναῦται.—Θὰ ἦμαι σύμμαχος σας.—Ὁ πόλεμος θὰ ἦνε μακρός.—Οἱ δούλοι νὰ ἦνε ἄοκνοι.—Ἔστε τίμιοι ἄνδρες.—Αἱ παραλίαι μας δὲν θὰ ἦνε πάντοτε ἀσφαλεῖς φωλεαὶ τῶν πειρατῶν.—Ἔσο μετριόφρων.—Τὰ βιβλία σας νὰ ἦνε καθαρὰ.—Θάρρει, θὰ ἦμεθα σύμμαχοί σου.—Οὐδέποτε θὰ ἦμεθα φίλοι σας.—Δὲν θὰ ὑπῆρξατέ ποτε φίλοι φαύλων ἀνδρῶν.—Παιῖδες εἴμεθα, ἄνδρες θὰ ἦμεθα.—Ναῦται, θαρρεῖτε, ὁ κίνδυνος δὲν θὰ ἦνε μέγας.—Ἕλληγες, ἐνικήσατε τοὺς Πέρσας διὰ τῶν ὄπλων, μεγάλη θὰ ἦνε ἡ δόξα σας.—Τὸ ὕδωρ θὰ ἦνε ψυχρόν.—Οἱ κίνδυνοί σας δὲν θὰ ὑπῆρξαν μεγάλοι.—Παιῖδες, θαρρεῖτε καὶ ἔστε ἄοκνοι.—Οἱ κάτοικοι τῶν Ἑλληνικῶν νήσων θὰ ἦνε σύμμαχοί μας.—Αἱ λεῦκαι τοῦ κήπου μας θὰ ἦνε μετ' ὀλίγον ὑψηλαί.—Τὰ βιβλία σας δὲν θὰ ἦσαν καθαρὰ.—Οἱ υἱοὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν νὰ ἦνε ἐλεύθεροι.—Δούλοι, ἔστε ἄοκνοι, θὰ ἦσθε μετ' ὀλίγον ἐλεύθεροι ἄνδρες.—Τὰ βιβλία σας εἶνε καθαρὰ. Τὰ βιβλία σας ἐπαινῶ.—Οἱ Λακεδαιμόνιοι θὰ ἦνε σύμμαχοι τῶν Συρακουσίων.—Διδάσκαλε, ἔσο πάντοτε φίλος μου.—Φίλε μου, θάρρει.—Κάτοικοι, θαρρεῖτε, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἦσθε ἐλεύθεροι.—Μαθηταί μου, ἔστε ἄοκνοι.—Φίλε μου, ὁ Θεὸς θὰ ἦνε σύμμαχος σου.—Θηβαῖοι, τώρα εἴσθε δυστυχεῖς, ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἦσθε ἰσχυροί.

Μάθημα ΙΗ'.

sum εἶμαι

Ὑποτακτική

Ἐρεστώς

sim νὰ ἦμαι
 sis νὰ ἦσαι
 sit νὰ ἦνε
 simus νὰ (ἄς) ἦμεθα
 sitis νὰ ἦσθε
 sint νὰ (ἄς) ἦνε

Παρακείμενοι

fuërim νὰ ἦμην
 fueris
 fuerit
 fuërimus
 fuëritis
 fuërint

Παρατατικός

essem νὰ (θα) ἦμην (ὑπῆρχον)
 esses
 esset
 essëmus
 essëtis
 essent

Ὑπερσυντέλικος

fuissem νὰ (θα) ἦμην (ὑπῆρ-
 fuisses [χον]
 fuisset
 fuissëmus
 fuissëtis
 fuissent

Ἀπαρέμφατον

esse εἶναι
 fuisse ὑπάρξει
 futurum, am, um, esse
 [γεννησεσθαι]

Μετοχή

ἐνεστῶτος· λείπει
 παρακειμένου· λείπει
 μέλλοντος· futurus, a, um
 [ἐσόμενος, η, ον]

Λεξιλόγιον

Peloponnësus, i ἡ Πελοπόννησος Punīcus, a, um Καρχηδονιακός
 Peloponnesiäcus, a, um Πελο- secundus, a, um δεύτερος
 [ποννησιακός periculūsus, a, um ἐπικίνδυνος

Δεφνέρου Λατ. Μεθόδου Α'.

3

otiōsus, a, um ὀκνηρός	utīnam εἴθε
ignōrare ἀγνοεῖν	si εἰάν
vidētur φαίνεται	ne μή
ubi ποῦ, ὅπου	

Bono sis animo.—Bono simus animo.—Amici, non fuissēmus misēri, si semper industrii et impigri fuissēmus.—Puer, ne sis otiōsus.—Discipūli semper attentī sint.—Ubi fuisti?—Ignoro, ubi fuēris.—Si pueri industrii fuissētis, nunc viri docti essētis.—Ubi fuērunt amīci nostri?—Ignoramus, ubi amici nostri fuērint.—Utīnam semper amicus noster esses.—Puellæ, ne sitis otiosæ.—Utinam semper socii fuissēmus.—Bellum Punicum secundum Romanis vidētur periculosum fuisse.

Νὰ θαρρήτε.—Θὰ ἤμεθα δυστυχεῖς, εἰάν ἤμεθα δοῦλοι.—Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος φαίνεται ὅτι ἦτο (φαίνεται ὑπάρξαι) αἱματηρός.—Ποῦ ἦσθε; — Ὁ διδάσκαλος ἀγνοεῖ, ποῦ ἦσθε (ΠΡΚ. ΥΠ).—Εἴθε οἱ φίλοι σας νὰ ἦσαν (ΥΠΡ. ΥΠ.) πάντοτε τίμιοι ἄνδρες.—Ἡ βοήθειά σας θὰ ἦτο εὐχάριστος εἰς τοὺς φίλους μας.—Παῖδες, μὴ ἦσθε ὀκνηροί.—Τὸ ὕδωρ τοῦ ρύακος φαίνεται ὅτι εἶνε (ΑΠ. ΕΝ.) ψυχρόν.—Ἐάν ἦσο (ΥΠΡ ΥΠ.) ἐπιμελής καὶ ἄοκνος παῖς, θὰ ἦσο (ΠΡΤ. ΥΠ.) τώρᾳ σοφὸς ἀγῆρ.—Ἡ μάχη φαίνεται ὅτι ἦτο (ΑΠ. ΠΡΚ.) αἱματηρά.—Ὁ Ἀδρίας φαίνεται ὅτι εἶνε (ΑΠ. ΕΝ.) τρικυμιώδης.—Ποῦ εἶνε ἡ ὑπηρέτρια;—Ὁ κύριος δὲν ἤξεύρει, ποῦ εἶνε (ΥΠ.) ἡ ὑπηρέτρια.—Κοράσια, ἔστε εὐσεβῆ καὶ φιλόπονα.—Ποῦ ἦσαν οἱ δοῦλοι;—Οἱ κύριοι δὲν ἤξευραν, ποῦ ἦσαν (ΥΠΡ. ΥΠ.) οἱ δοῦλοι.

Μάθημα ΙΘ΄.

Τετάρτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

annus, ἱ ἔτος	Gallīcus, a, um Γαλλικός
numērus, ἱ ἀριθμός	Persīcus, a, um Περσικός
aurum, ἱ χρυσός	transportare περαιόσιν
malum, ἱ κακόν	necare φονεύειν
Cannæ, ārum αἱ Κάνναι	sed ἀλλά, ὅμως
Troīānus, ἱ Τρώς	in (μετ' ἀφαιρ.) ἐν, ἐπὶ (στάσις)
	in (μετ' αἰτ.) εἰς (κίνησις)

Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως πότε ; τίθεται ἡ ἀφαιρετική.

Bello Punico secundo Pœni Romānos apud Cannas fugaverunt. — Homērus et Hesiōdus fuērunt primi Græcorum poētæ.—*Bello Peloponnesiaco* Lacedæmonii oppida Atticæ occupavērunt et agros incolarum vastavērunt.—Historiam populi Romani narravit magister discipūlis suis.—Magnus erat numērus filiorum Darīi.—Laudamus bonos, vituperamus imprōbos. — Aurum sæpe causa multorum malorum fuit.—Darius magnas copias ex Asīa in Europam transportavit. — Scuta Troianorum et Græcorum erant longa. — Mi fili, ne sis otīosus; semper laboriōsus et industriūs sis.—*Bello Gallico* Romani multa expugnavērunt oppīda.—Ignorāmus, ubi amīci nosti fuērint.—Multæ erant coloniæ Græcōrum in Sicilia. — Romani *primo anno* belli Punici magnas copias in Siciliam transportavērunt. — Numantia fuit parvum, sed clarum oppidum.

1) Μέγας ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν.— Κατὰ τὸν δευτέρου Καρχηδονιακὸν πόλεμον οἱ Ῥωμαῖοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Καρχηδόνιους πλησίον τῆς Ζάμης.— Ὁ χρυσὸς θὰ ἦνε πάντοτε αἰτία πολλῶν κακῶν.— Οἱ διδάσκαλοι ἐπαινοῦσι τοὺς καλοὺς, φέγουσι (δὲ) τοὺς ὀκνηροὺς μαθητάς.— Ὁ Ὀκταβιανὸς ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῆς Κλεοπάτρας.— Ἡ Κλεοπάτρα ἦτο βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου.— Κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον ὑπῆρξε μέγας ὁ κίνδυνος τῶν Ἑλλήνων.— Οἱ Ἕλληνες ἐκυρίευσαν τὴν Τροίαν καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς Τρῶας.— Κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἡ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων ἦτο εὐχάριστος εἰς τοὺς Συρακουσίους.— Οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ἠγάπησαν τὴν πατρίδα των.

2) Ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἦσαν πολλαὶ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι.— Ἡ βοήθειά σας θὰ ὑπῆρξεν (M. TTA.) εὐχάριστος εἰς τοὺς συμμάχους.— Κατὰ τὸν πρῶτον Καρχηδονιακὸν πόλεμον ἐπεραιώσαν οἱ Ῥωμαῖοι πολλὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀλλ' οἱ Καρχηδόνιοι ἐκυρίευσαν τὸ στρατόπεδον τοῦ Ῥηγούλου.— Ἀγνοῶ, ποῦ εἶνε (YH.) ὁ διδάσκαλός μας.— Τὰ βιβλία σου νὰ ἦνε καθαρὰ.— Ἀγνοοῦμεν, ποῦ ἦσαν (ΠΡΚ. YH.) οἱ φίλοι μας.— Μεγάλῃ θὰ ἦνε πάντοτε ἡ δόξα τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν.— Κατὰ τὸν πρῶτον Γαλλικὸν πόλεμον ὁ Κάμιλλος ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τοὺς Γάλλους καὶ ἠλευθέρωσε τὴν Ῥώμην διὰ τῶν ὀπλων.— Ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος ἦτο πάντοτε τρικυμιώδης.— Ἡ Αἴγυπτος φαίνεται ὅτι ἦτο (fuisse) πλουσία.— Μεγάλῃ εἶθε νὰ ἦνε ἡ νίκη τῆς πατρίδος.— Ὁ διδάσκαλος ἐφέξεν τὸν ὀκνηρὸν μαθητὴν.

Μάθημα Κ΄.

laudare ἐπαινεῖν

Ἐρεστῶς τοῦ παθητικοῦ

laudor ἐπαινοῦμαι.	laudāmur ἐπαινούμεθα
laudāris ἐπαινείσαι.	laudāmini ἐπαινείσθε
laudātur ἐπαινείται.	laudantur ἐπαινοῦνται.

Σημ. 1. Μόνον τὰ μεταβατικά ῥήματα ἔχουσι πλήρη παθητικὴν φωνήν.

Σημ. 2. Τὸ ποιητικὸν αἷτιον, ἐὰν μὲν εἶνε πρόσωπον, τίθεται κατ' ἀφαιρετικὴν μετὰ τῆς προθέσεως a ἢ ab, ἐὰν δὲ εἶνε πράγμα, κατ' ἀπλήν ἀφαιρετικὴν.

Σημ. 3. Πρὸ συμφώνου τίθεται a, πρὸ φωνήεντος ἢ h ὁ τύπος ab.

Λεξιλόγιον

hora, ἡ ὥρα	indicare δεικνύειν, δηλώνειν
captivus, ἰ αἰχμάλωτος, φυλα- [χισμένος]	quotidie καθημερινῶς
horologium, ἰ ὠρολόγιον	tamen ὅμως, μᾶλα ταῦτα
emendare διορθώνειν	nec οὐδέ, καὶ-δέν

Poëtæ Italiam celēbrant. Italia a poëtis celebratur.
—Bellum oppida et agros vastat. Oppida et agri bello vastantur.—Romani castra Gallorum oppugnant. Castra Gallorum a Romanis oppugnantur.—Horologium indicat horam. Hora horologio indicatur.—Laboriōsi agricōlæ arant agrum. Ager a laboriosis agricolis aratur.—Quotidie castigaris, nec tamen emendaris.—Romani copias in Siciliam transportant.

Copiae a Romanis in Siciliam transportantur. — Ego vituperor, tu laudaris. — Servi, a domino vestro castigamini. — Socii nostri liberant captivos. Captivum a sociis nostris liberantur. — Pœni parant bellum contra Romanos. Bellum a Pœnis contra Romanos paratur. — Quotidie in Italia pugnatur.

Ὁ Πελοπίδας ἐλευθερόνει τὴν πατρίδα. Ἡ πατρίς ἐλευθερόνεται ὑπὸ τοῦ Πελοπίδου. — Τὰ ὠρολόγια δεικνύουσι τὰς ὥρας. Αἱ ὥραι δεικνύονται διὰ τῶν ὠρολογίων. — Οἱ δοῦλοι ἀροτριῶσι τοὺς ἀγρούς. Οἱ ἀγροὶ ἀροτριῶνται ὑπὸ τῶν δούλων. — Ὁ πόλεμος ἐρημόνει τὴν χώραν μας. Ἡ χώρα μας ἐρημόνεται διὰ τοῦ πολέμου. — Οἱ ναῦται σας περαιόνοῦσι τὰ στρατεύματά μας εἰς τὴν Σικελίαν. Τὰ στρατεύματα μας περαιόγονται ὑπὸ τῶν ναυτῶν σας εἰς τὴν Σικελίαν. — Καθημερινῶς ψέγεσθε καὶ ὅμως δὲν διορθόεσθε. — Οἱ αἰχμάλωτοι ἐλευθερόνεται διὰ τῶν ὅπλων. — Ἡμεῖς ἐπαινούμεθα, ὑμεῖς ἐπιπλήττεσθε. — Δούλη, καλεῖσαι ὑπὸ τοῦ κυρίου. — Ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων πολεμεῖται (γίνεται πόλεμος) περὶ τῆς ἡγεμονίας. — Οἱ αἰχμάλωτοι δὲν φονεύονται. — Οἱ Γερμανοὶ προσβάλλουσι τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων. Τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων προσβάλλεται ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. — Ἡ ἱστορία τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐκτίθεται (narrare) εἰς τοὺς μαθητὰς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. — Καθημερινῶς ὁ διδάσκαλος σᾶς (vos) τιμωρεῖ καὶ ὅμως δὲν σᾶς διορθώνει. — Οἱ αἰχμάλωτοι φονεύονται ὑπὸ τῶν Γάλλων. — Ἐρημόγονται ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων οἱ ἀγροὶ τῶν συμμάχων μας.

Μάθημα ΚΑ΄.

laudare ἐπαινεῖν

Μετοχή παθητ. παρακειμένου

laudātus, laudāta, laudātum ἐπηννημένος, η, ον

Πᾶσα μετοχή, ὡς ἐπίθετον, συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν μὲ τὸ ὄνομα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται.

Παρακείμ. παθητ.

<i>laudatus</i> (a, um) sum	ἐπηνέθην	<i>laudati</i> (æ, a) sumus
<i>laudatus</i> (a, um) es		<i>laudati</i> (æ, a) estis
<i>laudatus</i> (a, um) est		<i>laudati</i> (æ, a) sunt

Λεξιλόγιον

<i>medīcus</i> , ἰ ἱατρὸς	<i>damnare</i> καταδικάζειν
<i>morbus</i> , ἰ ἀσθένεια	<i>accusare</i> κατηγορεῖν
<i>Issus</i> , ἰ ὁ Ἴσός	<i>ædificare</i> οἰκοδομεῖν, κτίζειν,
<i>Capitōlium</i> , ἰ τὸ Καπιτώλιον	<i>diu</i> πολὺν καιρὸν [ναυπηγεῖν
<i>templum</i> , ἰ ναός	<i>tandem</i> ἐπὶ τέλους, τέλος

Poëtæ Græciam celebravērunt. Græcia a poëtis celebrata est. — *Pelopidas Thebas liberavit. Thebæ a Pelopida liberatæ sunt.* — *Alexander Magnus bellum contra Persas paravit. Bellum ab Alexandro Magno contra Persas paratum es.* — *Arma misēros servos liberaverunt. Misēri servi armis liberati sunt.* — *Agesilāus Thebanos apud Coronēam fugavit. Thebani apud Coronēam ab Agesilāo fugati sunt.* — *Clodius a servis inimīci sui necatus est.* — *Diu in*

Italia a Pœnis *pugnatum est*.—Tyrus ab Alexandro diu *oppugnata et tandem expugnata est*.—Apud Issum magnus numerus Persarum fugatorum *necatus est*.—Romulus templum *ædificavit*. Templum a Romulo *ædificatum est*.—Pompeius in Aegypto *necatus est*.—Nos auxilio vestro *liberati sumus*.—Camillus *accusatus et damnatus est*.—Magnum templum in Capitolio a Romanis *ædificatum est*.

Ὁ Πausανίας ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὸν Μαρδόνιον πλησίον τῶν Πλαταιῶν. Ὁ Μαρδόνιος πλησίον τῶν Πλαταιῶν ἔτράπη εἰς φυγὴν ὑπὸ τοῦ Πausανίου. — Οἱ Ἕλληνες ἔκτισαν πολλοὺς ναοὺς. Πολλοὶ ναοὶ ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὴν Κόρινθον. Ἡ Κόρινθος ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. — Ἐπεπλήχθητε ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. — Πολὺν καιρὸν ἐπολεμήθη (ἦτο πόλεμος) ἐν τῇ Σικελίᾳ. — Ὁ Πausανίας ὑπὸ τῶν Σπάρτιατῶν κατηγορήθη καὶ κατεδικάσθη. — Οἱ αἰχμάλωτοι ἢ εὐθερώθησαν. — Αἱ Συράκουσαι ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. — Ὁ ἰατρὸς ἠλευθέρωσε τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ ἐπικινδύου ἀσθενείας (ΑΦ.). — Τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. — Κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἡ Ἀττικὴ ἡρημώθη ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. — Ὁ Μάνλιος ἐφονεύθη ἐπὶ (in μ. ΑΦ.) τοῦ Καπιτωλίου. — Τὰ στρατεύματά μας ἐπεραιώθησαν ὑπὸ τῶν ναυτῶν σας εἰς τὴν Σικελίαν. — Ἡ Αἴγυπτος κατεκτήθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. — Δούλη, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ κυρίου. — Οἱ ἄγροί μας ἡρημώθησαν διὰ τοῦ πολέμου. — Οἱ αἰχμάλωτοι δὲν ἐφονεύθησαν.

Μάθημα ΚΒ΄.

Τρίτη κλίσις

α΄) Ἀρσενικά

pater ὁ πατήρ

homo ὁ ἄνθρωπος

Ἐρικός

ὄν. patēr

ὄν. hōmo

γεν. patr-is

γεν. hōmīn-īs

δοτ. patr-i

δοτ. homīn-ī

αἰτ. patr-em

αἰτ. homīn-em

κλ. pātēr

κλ. homo

ἄφ. patr-e

ἄφ. homīn-ē

Π.ληθυντικός

ὄν. pātr-ēs

ὄν. hōmīn-ēs

γεν. patr-ūm

γεν. homīn-ūm

δοτ. patr-ībūs

δοτ. homīn-ībūs

αἰτ. patr-ēs

αἰτ. homīn-es

κλ. patr-ēs

κλ. homīn-es

ἄφ. patr-ībūs

ἄφ. homīn-ībūs

Πρῶτος κανὼν περὶ γένους. Ἀρσενικοῦ γένους εἶνε τὰ ληγοντα εἰς o, or, os, er καὶ τὰ εἰς es περιττοσύλλαβα, οἷον sermo λόγος, error πλάνη, flos ἄνθος, venter κοιλία, stipes (γ. stipītis) στέλεχος.

Λεξιλόγιον

sermo, ōnis λόγος, γλῶσσα	somnus, i ὕπνος
Macēdo, ōnis Μακεδῶν	mortūus, i νεκρός
labor, ōris ἐργασία	antiquus, a, um παλαιός, ἀρχαῖος
mos, mōris ἦθος, ἔθιμον	assidūus, a, um ἐπίμονος, ἀδιά-
mūre κατὰ τὸ ἔθος	nōtus, a, um γνωστός [κοπος
frater, tris ἀδελφός	fessus, a, um κουρασμένος
aēr, ēris ἀήρ	cremare καίειν
miles, ītis στρατιώτης	recreare ἀναψύχειν, ἀναζωπου-
	[ρεῖν

Milītes Romani erant belli perīti.—Frater fratrem amat.—Frater a fratre amatur.—Antiquus erat mos Romanorum cremare mortuos.—Poētæ hominibus fabulas narrant.—Patrem amant filii.—Apud Arbēlam Persæ a Macēdōnibus fugati sunt.—Homines fessos assiduo labore recreat somnus.—Magna est gloria militum Romanorum.—Morbus fratris mei periculosus est.—Captīvi Macēdōnum a sociis liberati sunt.—Scuta militum Græcorum longa erant.—Milites, cur non liberavistis captīvos sociorum?—Captīvi a Macēdōnibus necati sunt.—Sermo Latinus Gallis non notus erat.

Οἱ Μακεδόνες ἐκυρίευσαν τὴν Φοινίκην.—'Εδὶκγῆθης μῦθον εἰς τὸν ἀδελφόν μου.—Νὰ καίωσι (Τὸ καίειν) τοὺς νεκροὺς ἦτο παλαιὸν ἔθιμον τῶν Ἑλλήνων.—'Η Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο γνωστὴ εἰς πολλοὺς Ῥωμαίους.—Ἵπὸ τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Περσῶν ἐπολεμήθη περὶ τῆς ἡγεμονίας.—'Ο ὕπνος ἀναψύχει ἄνθρωπον ἀπὸ μεγάλης ἐργασίας (ΑΦ.) κουρασμένον.

Μάθημα ΚΓ΄.

Συνέχεια τῶν ἀρσενικῶν

Λεξιλόγιον

leō, ōnis λέων	præceptōr, ōris διδάσκαλος
dictātōr, ōris δικτάτωρ	honor, ōris τιμή, ἀξίωμα
imperātōr, ōris ἀρχηγός, αὐ- [τοκράτωρ]	imber, bris βροχή
senātōr, ōris γερουσιαστής	hospes, ūtis ξένος, ξενίζων καὶ [ξενιζόμενος]
gladiātōr, ōris μονομάχος	Scipio, ōnis ὁ Σκιπίων
orātōr, ōris ῥήτωρ	Cicēro, ōnis ὁ Κικέρων
	Cæsar, āris ὁ Καῖσαρ

curia, æ βουλευτήριον	rarus, a, um σπάνιος
mundus, i κόσμος	mandare ἀναθέτειν, ἐντέλλεσθαι, [παραγγέλλειν]
conjurātus, i συνωμότης	mutāre ἀλλάσσειν, μεταβάλλειν
Pharsālus, i ἡ Φάρσαλος	vulnerare πληγόνειν
Africānus, a, um Λιβυκός	
patriūs, a, um πατρικός, πα- [τρῶος, πάτριος]	

Pausanias mores patrios mutavit.— Titus Lartius primus fuit dictator Romanorum.— Germani in prælio multos vulneravērunt milites Romanos.— Leōnes a gladiatoribus Romanis necati sunt.— Catilīna erat senator Romanus.— Deiotārus hospes fuērat Cæsāris.— Cicēro apud Cæsārem in magno honōre erat.— Cicero clarus Romanorum orator fuit.— Cicerōni populus Romanus magnos honōres mandavit.— Apud Pharsālum a Cæsāre et a Pompeio de imperio mundi dimicatum est.— Gaius Cæsar a conjuratis in curia

necatus est. — Cæsar et Pompeius clari Romanorum imperatores fuērunt. — Octavianus Augustus primus fuit imperator Romanorum. — Pœni apud Zāmam a Scipione fugati sunt. — Zama est oppidum Africæ. — Rari sunt imbres in Africa. — Boni discipuli amant præceptores suos. — Sermo Germanorum Romanis non erat notus.

Τὰ πάτρια ἤθη μετεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Πausανίου. — Ὁ Σκιπίων ἦτο περίφημος στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων. — Εἰς τοὺς Σκιπίωνας ὁ Ῥωμαϊκὸς δῆμος ἀνέθεσε πολλὰ ἀξιώματα. — Μεγάλῃ εἶνε ἡ δόξα τῶν Σκιπιώνων. — Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Ὀρτήσιος (Hortensius) εἶνε περίφημοι ῥήτορες τῶν Ῥωμαίων. — Τὰ στρατεύματα τῶν Γάλλων ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου δικτάτορος. — Πολλὰ πόλεις τῆς Γαλλίας ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Καίσαρος. — Τὸν Γάϊον Καίσαρα ἐρόνευσαν Ῥωμαῖοι γερουσιασταὶ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. — Ὁ Πομπήϊος πλησίον τῆς Φαρσάλου ἐτρέπη εἰς φυγὴν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος. — Πολλοὶ στρατιῶται τοῦ Καίσαρος ἐπληγώθησαν ἐν τῇ μάχῃ. — Ἡ βοήθεια τῶν στρατιωτῶν μας ἦτο εὐχάριστος εἰς τοὺς συμμάχους. — Βροχαὶ εἶνε σπάνιαι ἐν τῇ Ἑλλάδι. — Ἡ Λατινικὴ γλῶσσα δὲν ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας. — Οἱ Λιβυκοὶ λέοντες εἶνε μεγάλοι. — Οἱ Ῥωμαῖοι μονομάχοι ἐρόνευσαν Λιβυκοὺς λέοντας. — Διὰ τί μεταβάλλετε τὰ πάτρια ἤθη καὶ ἀνατρέφετε Ῥωμαίους παῖδας κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἦθος; — Καλοὶ μαθηταὶ ἐπαινοῦνται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. — Ὁ ὕπνος ἀναζωπυρεῖ τοὺς ἀπὸ ἀδιακόπου ἐργασίας κουρασμένους Ῥωμαίους στρατιώτας.

Μάθημα ΚΔ΄.

Τρίτη κλίσις

β') Θηλυκά

ars ἡ τέχνη

avis τὸ πτηνόν

*Ερικός

ὄν.	ars	ὄν.	avīs
γεν.	art-is	γεν.	av-īa
δοτ.	art-ī	δοτ.	av-ī
αἰτ.	art-ēm	αἰτ.	av-ēm
κλ.	ars	κλ.	avis
ἄφ.	art-ē	ἄφ.	av-ē

Πληθυντικός

ὄν.	art-ēs	ὄν.	av-ēs
γεν.	art-īum	γεν.	av-īum
δοτ.	art-ībus	δοτ.	av-ībus
αἰτ.	art-ēs	αἰτ.	av-ēs
κλ.	art-īs	κλ.	av-ēs
ἄφ.	art-ibus	ἄφ.	av-ībus

Τὴν πληθ. γεν. σχηματίζουσιν εἰς ium (ἀντὶ εἰς um).
α') τὰ εἰς es καὶ is ἰσοσύλλαβα ὀνόματα, β') πολλὰ μονο-
σύλλαβα ὀνόματα, πρὸ πάντων τὰ εἰς s καὶ x προηγου-
μένου συμφώνου.

Δεύτερος, κατὰν περὶ γένου. Τὰ εἰς as, is, aus καὶ x,
τὰ εἰς es ἰσοσύλλαβα καὶ τὰ εἰς s μονοσύλλαβα προηγου-
μένου συμφώνου εἶνε θηλυκοῦ γένους· οἷον ætas, avis,
laus, nix, clades, mors.

Λεξιλόγιον

ætās, ātis ἡλικία, αἰών	nix, nīvis χιών
civitās, ātis κράτος	pars, tis μέρος
laus, dis ἔπαινος, δόξα	mors, tis θάνατος
cladēs, is ἤττα	Solūn, ōnis ὁ Σόλων
cædēs, is φόνος	aureus, a, um χρυσοῦς
sedēs, is ἔδρα	gloriosus, a, um ἑνδοξος
classis, is στόλος	verus, a, um ἀληθής
lex, lēgis νόμος	nominare ὀνομάζειν

Magna fuit clades Romanorum apud Cannas.— Dictatori cædes Roscii nuntiata est.—Leges Solonis bonæ erant.—Classis Pænorum magna fuit.—Tota civitas in armis erat.—Prima ætas fuit ætas aurea.—Galli magnam Italiæ partem vastavērunt.—Verus amicus rara avis est.—Gloriosa est mors pro patria.—Athenæ erant clara artium sedes.

Εἰς τὸν Ῥωμαῖον δικτάτορα ἀνηγγέλθη μεγάλη ἤττα τῶν Γάλλων.—Οἱ Σπαρτιῶται ὑπήκουσαν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου.—Οἱ νόμοι τοῦ Λυκούργου ἦσαν αὐστηροί.—Κατὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονιακὸν πόλεμον ὄλον τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος ἦτο ἐν ταῖς ὅπλοις.—Ὁ αἰὼν τοῦ Κρόνου (Saturnus) ὀνομάζεται χρυσοῦς.—Οἱ ναῦται ἀνήγγειλαν νίκην τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου.—Ἡ Ῥώμη, ἅπασα ἢ Ἰταλία εἶνε ἑνδοξος ἔδρα τῶν τεχνῶν.—Μεγά μέρος τῆς Ἑλλάδος κατεστράφη ὑπὸ τῶν Περσῶν.—Ἐνδοξος ἦτο ὁ θάνατος τοῦ Δελίου.—ὑπὸ τῶν Γάλλων ἡρημώθη μέγα μέρος τῆς Ἰταλίας.—ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀνηγγέλθη νίκη τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου.—Ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος ἦτο μικρός.

Μάθημα ΚΕ΄.

Συρέχεια τῶν θηλυκῶν

Λεξιλόγιον

dignitās, ātis ἀξία, ἀξιοπρέπεια sors, tis τύχη, μοῖρα, κλῆρος
 liberalitās, ātis ἐλευθεριότης, nox, ctis νύξ
 [φιλοδωρία nocte καὶ noctu (κατὰ) τὴν νύκτα
 navis, is ναῦς, πλοῖον urbs, bis πόλις
 navis longa μακρὰ ναῦς, πο- gens, tis γένος, γενεά, φύλον
 [λεμικὸν πλοῖον hiems, mis χειμῶν
 arx, cis ἀκρόπολις, φρούριον hieme (κατὰ) τὸν χειμῶνα

colōnus, i ἄποικος
 statua, æ ἄγαλμα, ἀνδριάς
 literæ, arum ἐπιστήματι
 Cimōn, ōnis ὁ Κίμων
 Miltiadēs, is ὁ Μιλτιάδης

Periclēs, is ὁ Περικλῆς
 durus, a, um σκληρός
 regius, a, um βασιλικός
 ornare στολίζειν, καλλωπίζειν
 inter (μετ' αἰτ.) μεταξύ

Athenæ, Corinthus, Sparta claræ urbes Græciæ erant.—Miltiades inter colōnos dignitate regiā erat.—Bello Persico Græci multas naves longas ædificaverunt.—Cimon magnā fuit liberalitate.—Pericles claram Athenarum arcem templis et statuis ornavit.—Aetate Periclis Athenæ erant sedes artium et literarum.—Magnus erat numerus urbium Græcarum in Italia.—Multas gentes superavit populus Romanus.—Urbes piratarum in Cilicia a Pompeio expugnatae sunt.—Oræ et urbes Ciliciæ diu latēbræ fuērant piratarum.—Bello Punīco Romani opulentas Siciliæ

urbes expugnavērunt. — Hiems Italiae militibus Africānis videtur dura fuisse. — Misēra est sors servorum — Noctēs hieme longæ sunt.

Αἱ Συράκουσαι, ἡ Πάνορμος, ἡ Μεσσήνη ἦσαν πλούσιαι πόλεις τῆς Σικελίας. — Ἡ περίφημος ἀκρόπολις τῶν Ἀθηναίων ἐστολίσθη ὑπὸ τοῦ Περικλέους διὰ ναῶν καὶ ἀγαλμάτων (ΑΦ.). — Ὁ Περικλῆς ἦτο μεγάλης φιλοδοξίας (ΑΦ.). — Οἱ Πέρσαι ἐκυρίευσαν πολλὰς πόλεις καὶ νήσους τῆς Ἑλλάδος. — Φίλε μου, ἡ κακὴ σου τύχη εἶνε γνωστὴ εἰς τὸν ἀδελφόν μου. — Ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. — Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐνίκησε τὰ φιλοπόλεμα φύλα μεγάλου μέρους τῆς Ἀσίας. — Ἡ Ῥώμη ἦτο πολὺν καιρὸν ἡ ἑδρα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. — Ῥωμαῖοι ἀποικοὶ κατέκτησαν τὴν πόλιν μας. — Οἱ Καρχηδόνοι παρεσκευάσθησαν ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καὶ ἔκτισαν πολλὰ πολεμικὰ πλοῖα. — Κατὰ τὸν πρῶτον Καρχηδονιακὸν πόλεμον ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πολλὰ πολεμικὰ πλοῖα. — Πολλὰ φύλα κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους διὰ τῶν ὅπλων. — Οἱ συνωμόται κατέκτησαν τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ῥώμης. — Οἱ Ῥωμαῖοι γερουσιασταὶ ἦσαν βασιλικῆς ἀξιώματος (ΑΦ.) ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. — Τὸ βασιλικὸν φρούριον τῶν Συρακουσῶν κατεκτήθη τὴν νύκτα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν. — Πολλὰ φύλα τῆς Ἀφρικῆς δὲν ἀροτριῶσι τοὺς ἀγρούς. — Ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἶνε πλούσιαι καὶ ὠραῖαι πόλεις. — Ὁ αἰὼν τοῦ Αὐγούστου εἶνε ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ῥωμαίων ποιητῶν. — Εἰς τὸν δικτάτορα ἠγγέλθη νίκη τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου. — Κατὰ τὸν Καρχηδονιακὸν πόλεμον ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πλεῖσαι πόλεις τῆς Σικελίας.

Μάθημα ΚΓ΄

γ') Ουδέτερα

tempus χρόνος, καιρός

mare θάλασσα

*Ερικός

ὄν.	tempŭs
γεν.	tempŏr-is
δοτ.	tempŏr-i
αἰτ.	tempus
κλ.	tempus
ἄφ.	tempor-e

ὄν.	mǎrĕ
γεν.	mar-ĭs
δοτ.	mar-ĭ
αἰτ.	marĕ
κλ.	marĕ
ἄφ.	mar-ĭ

Πληθυντικός

ὄν.	tempŏr-ǎ
γεν.	tempŏr-um
δοτ.	tempŏr-ĭbus
αἰτ.	tempŏr-ǎ
κλ.	tempŏr-ǎ
ἄφ.	tempor-ĭbus

ὄν.	mar-ĭǎ
γεν.	mar-ĭum
δοτ.	mar-ĭbus
αἰτ.	mar-ia
κλ.	mar-ia
ἄφ.	mar-ibus

Τρίτος κανὼν περὶ γένους. Τὰ εἰς a, e, c, l, n, t, ar, ur καὶ us εἶνε γένους οὐδετέρου.

Ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ τοῦ πληθ. ἔχουσι τὰ εἰς e, al καὶ ar τὴν κατάληξιν ia, τὰ δὲ λοιπὰ οὐδέτερα τὴν a.

Τὰ εἰς e, al καὶ ar ἔχουσιν ἐν τῇ ἐνικ. ἄφαιρ. τὴν κατάληξιν i, ἐν δὲ τῇ πληθ. γεν. τὴν ium.

Δεφνέρου Λοτ. Μεθόδου Δ΄.

Λεξιλόγιον

corpus, ōris σῶμα	terminus, i ὄριον
nēmus, ōris ἄλσος	sacer, cra, crum ἱερός
animāl, ālis ζῶον	praeclarus, ā, um ἐξάίρετος
flumen, īnis ποταμός	Ionius, a, um Ἴόνιος
carmen, īnis ποίημα	ubique πανταχοῦ
caput, ītis κεφαλή, κορυφαῖος,	simul ἅμα, ὁμοῦ
[πρωτεύουσα	

Ithāca insula maris Ionii est. — Corpōra Germanorum magna erant. — In terrā, in aquā, in aëre, ubique sunt animalia. — Magna flumina erant termini imperii Romani. — Apud Germanos non templa, sed nemora sacra erant. — Tempora mutantur et nos simul mutamur. — Praeclara sunt Homēri carmina. — Multa maria sunt periculosa. — In mari nostro multae sunt insulae. — Catilina caput fuit conjuratorum.

Οἱ κορυφαῖοι τῆς συνωμοσίας δὲν εἶνε ἐν τῇ πόλει μας. — Πολλὰ θάλασσαι εἶνε τρικυμιώδεις. — Οἱ ποταμοὶ τῆς Ἰταλίας δὲν εἶνε μακροί. — Ἐπὶ τῆς ξηρᾶς (terra) καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἶνε ζῶα. — Ἐν τῇ Γερμανίᾳ εἶνε πολλοὶ ποταμοί. — Τὰ ποιήματα τοῦ Ὀρατίου εἶνε ἐξάιρετα. — Ἡ θάλασσά σας εἶνε ἐπικίνδυνος. — Αἱ θάλασσαι εἶνε ἐπικίνδυνοι. — Οἱ Ἕλληγες ποιηταὶ ἐξύμνησαν διὰ τῶν ποιημάτων τὴν πατρίδα. — Οἱ καιροὶ μεταβάλλουσι πολλάκις τοὺς ἀνθρώπους. — Ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἦσαν πολλὰ ἱερὰ ἄλση. — Ἕλληγες, αἱ ὑμέτεραι θάλασσαι εἶνε ὠραῖαι, διότι (quod) ἔχουσι πολλὰς νήσους. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν θάλασσαν.

Μάθημα ΚΖ΄.

Συρέχεια τῶν οὐδετέρων

Λεξιλόγιον

nōmen, īnis ὄνομα	scēlus, ēris ἔγκλημα, κακούρ-
gēnus, ēris γένος, εἶδος	[γῆμα
jus, jūris δίκαιον	vectīgal, ālis τέλος, φόρος, εἰς-
opus, ēris ἔργον	[ὄδημα
munus, ēris δῶρον, ἀξίωμα	terrā marique κατὰ γῆν καὶ
	[κατὰ θάλασσαν

deliciæ, ārum ἡδονή	justus, a, um δίκαιος.
legatus, ī ἀπεσταλμένος, πρε-	varius, a, uni διάφορος
[σβευτής	violare παραβιάζειν, παρα-
Mithridātēs, is ὁ Μιθριδάτης	[βαίνειν
divīnus, a, um θεῖος	privare ἀφαιρεῖν, στερεῖν
humānus, a, um ἀνθρώπινος	præcipitare κρημνίζειν

Archias pōpuli Romani nomen carminibus celebra-
vit—Titus deliciæ genēris humāni nomīnatus est.—
O tempōra, o mores! scelēre vestro jus humānum
et divinum violavistis.—Captivi nocte in flumen præ-
cipitati sunt. — Munēra legatorum reginæ nostræ
grata fuērunt. — Nomīna Homēri et Hesiōdi disci-
pulis nota sunt. — Magna erant vectigalia Romano-
rum.—Mithridātes populum Romanum multis vecti-
galibus privavit.—Legati vestri jura divīna et humāna
violavērunt; nam in prælio contra milites nostros
armis dimicavērunt.—Opēra Ciceronis discipulis nota
sunt.—Xerxes terra marique bellum contra Græcos

paravit.—Multa Europæ maria turbīda sunt. — Varia sunt genēra animalium.

Ὁ Βιργίλιος ἐδόξασε τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα διὰ τῶν ποιημάτων του.—Τὰ ἔργα τοῦ Βιργιλίου εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μαθητάς μας.—Ὁ Ὅμηρος ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ποιημάτων του.—Τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς Ἑλληνας παῖδας.—Οἱ Ἕλληνες παρεσκευάσθησαν (εἰς πόλεμον) ἐναντίον τῶν Περσῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.—Μεγάλα εἶνε τὰ εἰσοδήματα τῆς βασιλείσσης μας.—Κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐστέρησαν τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν πολλῶν εἰσοδημάτων (ΑΦ).—Ὁ Κατιλίνας παρεβίασε διὰ τῶν κακουργημάτων του θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια.—Ὁ Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος ἦσαν οἱ κορυφαῖοι τῶν συνωμοτῶν.—Ἐν ταῖς θαλάσσαις τῆς Ἑλλάδος ἦσαν πολλοὶ πειραταί.—Πολλαὶ θάλασσαι εἶνε τρικυμιώδεις.—Οἱ Ῥωμαῖοι πρέσβεις παρέβησαν τὸ θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον ἐπειδὴ ἐπολέμησαν διὰ τῶν ὄπλων ἐναντίον τῶν Γάλλων.—Τὰ ὀνόματα τοῦ Ὁρατίου, Βιργιλίου, Ὁβιδίου εἶνε γνωστὰ εἰς τὸν μαθητὴν.—Οἱ αἰχμάλωτοι ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς ποταμούς.—Κατὰ τὸν Καρχηδονιακὸν πόλεμον ἠγωνίσθησαν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν μὲ τοὺς Καρχηδονίους περὶ τῆς ἡγεμονίας.—Τὸν Τίτον ἐκάλεσαν οἱ Ῥωμαῖοι ἡδονὴν τοῦ ἀνθρώπινου γένους.—Τὰ δῶρα τῶν ἡμετέρων πρέσβειων ἦσαν εὐχάριστα εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν.—Μικρὸν μέρος τῶν ἔργων τοῦ Κικέρωνος εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς μαθητάς μας.—Παρεβίασθε τὰ δίκαιά μας μεταναστεύομεν ἐκ τῆς πατρίδος.

in flumina

Μάθημα ΚΗ'.

Γένος ἐκ τῆς σημασίας

Κατὰ τὸν γενικὸν περὶ γένους κανόνα εἶνε ἀρσενικά τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν καὶ θηλυκὰ τὰ ὀνόματα τῶν γυναικῶν, ὅποιανδήποτε κατάληξιν καὶ ἂν ἔχουν.

Ἀρσενικά

λοιπὸν εἶνε π. χ. τὰ ἐξῆς οὐσιαστικά, ἂν καὶ κατὰ τὴν κατάληξιν θὰ ἦσαν θηλυκὰ ἢ οὐδέτερα·

rex, rēgis βασιλεὺς	juvēnis, is νεανίας
judex, ĭcis δικαστής	hostis, is ἐχθρὸς (ἐν τῷ πο- [λέμῳ])
sēnex, senis γέρον	consulāris, is ὑπατευκῶς, ὁ [πρώην ὑπατος]
dux, dūcis ὁδηγός, ἀρχηγός	Atheniensis, is Ἀθηναῖος
consul, ũlis ὑπατος	Carthaginiensis, is Καρχη- [δόνιος]
archon, ontis ἄρχων	
adolescens, tis νεανίας	

Θηλυκὰ

π. χ. εἶνε, ἂν καὶ κατὰ τὴν κατάληξιν θὰ ἦσαν ἀρσενικά·

mulier, ĕris γυνή	sorōr, ōris ἀδελφή
mater, tris μήτηρ	uxōr, ōris ἡ σύζυγος κτλ.

Κοινὰ (communia) λέγονται ἐκεῖνα τὰ οὐσιαστικά, τὰ ὅποια ἔχουσι διπλοῦν γένος, καθ' ὅσον ἀποδίδονται ἢ εἰς ἄρρεν ἢ εἰς θῆλυ· π. χ.

Ἀρσερικά

Θηλυκά

conjux, jūgis ὁ σύζυγος conjux, jūgis ἡ σύζυγος
 civis, is πολίτης, συμπολίτης civis, is πολίτις
 sacerdōs, ōtis ἱερεὺς sacerdōs, ōtis ἱέρεια
 canis, is ὁ κύων, σκύλλος canis, is ἡ κύων, σκύλλα

Brutus et Collatīnus primi Romanorum consūles fuērunt. — Bello Persico Athenienses uxores suas in insulas transportavērunt. — Cyrus primus Persarum rex fuit. — Judīces justī sunt. — Dux hostium est belli peritus. — Senes Lacedæmoniorum in magno honōre erant apud cives suos. — Justos laudāmus judīces. — Claudius a conjūge sua necatus est. — Julia filia Cæsāris et uxor Pompeii erat. — Pompeius erat gener Cæsāris. — Civis Romanus sum. — Juvēnes Romani erant belli perīti. — Reges Macedōnum bellicōsi erant.

Ὁ Ῥωμύλος ἦτο ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων. — Αἱ μητέρες καὶ αἱ γυναῖκες τῶν Λακεδαιμονίων ἦσαν πολεμικαί. — Ἕλληνες δοῦλοι ἀνέθρεψαν τοὺς Ῥωμαίους νεανίας. — Νεανίαι (πρέπει) νὰ ἦνε ἄσκητοι. — Ἡ μήτηρ μου εἶνε ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρὸς σου. — Ὁ υἱὸς τοῦ Κόδρου ἦτο ὁ πρῶτος ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν. — Ὁ δικαστὴς (ὀφείλει) νὰ ἦνε δίκαιος. — Οἱ ἐχθροὶ θὰ ἦνε ἔμπειροι τοῦ πολέμου. — Ῥωμαῖός τις ἱερεὺς ἐπληρώθη ἐν τῇ μάχῃ. — Ἡ Πυθία ἦτο Ἕλληνις ἱέρεια. — Ἡ μήτηρ σου εἶνε Ῥωμαία πολίτις. — Μεγάλη ἦτο παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἡ τιμὴ τῶν πρώην ὑπάτων. — Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς νήσου μας εἶνε σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων.

Μάθημα ΚΘ΄.

Περὶ προσδιορισμοῦ

Προσδιορισμὸς ὀνομάζεται ἐκεῖνο τὸ οὐσιαστικόν, τὸ ὁποῖον πρὸς διασάφησιν προστίθεται εἰς ἄλλο ἄνευ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος *esse*.

Ὁ προσδιορισμὸς συμφωνεῖ πρὸς τὸ πρόσδιοριζόμενον οὐσιαστικόν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον *μόνον* κατὰ *πτῶσιν*.

Λεξιλόγιον

<i>satrāpēs</i> , αε σατράπη;	<i>Astyāges</i> , is ὁ Ἀστυάγης
<i>Sabīnus</i> , i Σαβίνος	<i>Mārāthōn</i> , ōnis ὁ Μαραθῶν
<i>scriptōr</i> , ōris συγγραφεύς	<i>Hasdrūbal</i> , ālis ὁ Ἀσδρούβας
<i>nepōs</i> , ōtis ἑγγονος	<i>Hannibal</i> , ālis ὁ Ἀννίβας
<i>Cambyses is</i> , ὁ Καμβύσης	<i>bellare</i> πολεμεῖν

præsum προϊσταμαι, *præfui*, *præesse* (μετὰ Δ.)
adsum, εἶμαι παρών; *adfui*, *adesse*.

Romulus, *rex Romanorum*, *bellavit cum bellicosa Sabinorum gente*.—*Apud Marathonem Datis et Artaphernes*, *satrapæ regii*, a *Miltiade*, *Atheniensium duce*, *superati sunt*.—*Pausanias Lacedæmonius* *apud Platæas copiis Græcorum præfuit*.—*Alexander Magnus filius erat Philippi*, *regis Macedonum*.—*Demetrius Antigōno*, *patri suo*, *magnam victoriam nuntiavit*.—*Multis in præliis adfuërat Demetrius*, *filius Antigoni*:—*Hasdrubal*, *frater Hannibālis*, a *Claudio Nerōne*, *consule Romano*, *fugatus est*.—*Pompeius per Juliam*, *uxorem suam*, *gener Cæsāris erat*.—*Populi Romani nomen ab Archia*, *poëta Græco*, *cele-*

bratum est. — Romani Syracusas, *caput* Siciliae, expugnauerunt. — Regulum, *consulem Romanum*, Xanthippus, *dux* Carthaginensium, fugavit. — Aegyptus a Cambyse, *filio* Cyri, occupata est. — Croesus a Cyro, *nepote* Astyagis, fugatus est.

Α'. Κατὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονιακὸν πόλεμον ὁ Ῥωμαῖος ὕπατος Μάρκελλος ἐκυρίευσεν τὰς Συρακούσας, πλουσίαν πόλιν τῆς Σικελίας. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἐπολέμησαν μὲ τὸν βασιλέα Πύρρον. — Ἡ Ἀκρόπολις, τὸ φρούριον τῶν Ἀθηναίων, ἐστολίσθη ὑπὸ τοῦ Περικλέους, περιφήμου ῥήτορος τῶν Ἀθηναίων, διὰ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς. — Ὁ βίος τοῦ Μιλτιάδου, στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων, ἐξετέθη (*narrare*) ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος, Ῥωμαίου συγγραφέως. — Ὁ Λαβιηνὸς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Καίσαρα, τὸν στρατάρχην του, μεγάλην ἦτταν τῶν Γάλλων.

Β'. Ὁ ὕπατος Δουῖλιος παρὰ τὰς Μυλάς προέστη τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων. — Οἱ δοῦλοι τῆς Ἰταλίας ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὄπλα ὑπὸ τοῦ Σπαρτάκου, Ῥωμαίου μονομάχου. — Πλησίον τῆς Χαιρωνείας, μικρᾶς πόλεως τῆς Ἑλλάδος, ἐτράπησαν οἱ Ἕλληνας εἰς φυγὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Φιλίππου, τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. — Τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, ἠλευθέρωσεν ὁ ἰατρὸς Φίλιππος ἀπὸ ἐπικινδύνου ἀσθενείας (ΑΦ.) — Τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀσδρούβα, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀννίβα, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν πλησίον τοῦ Μεταύρου, μικροῦ ποταμοῦ τῆς Ἰταλίας. — Ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων Ἀννίβας κατέκτησε τὴν Καπύην, πλουσίαν πόλιν τῆς Ἰταλίας.

Μάθημα Λ΄.

Πέμπτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

circus, ἰ ἵπποδρομος, κίρκος	tertius, a, um ὁ τρίτος
Pontus, ἰ ὁ Πόντος	alius, alia, aliud ἄλλος, ἡ, ο
forum, ἰ ἀγορά	cetēri, æ, a οἱ λοιποί, αἱ, ᾧ
Apollo, ἱνίς ὁ Ἀπόλλων	comparare ἀποκτᾶν
potestas, ātis δύναμις, ἐξουσία	sine (ΑΦ.) ἄνευ
nomīne κατ' ὄνομα	ut, sicut ὡς, ὅπως, καθὼς

Agesilāus Lacedæmonius nomīne, non potestate fuit rex, sicut cetēri Lacedæmoniorum reges. — Aquitania tertia pars Galliæ est. — Vitæ Sullæ, Ciceronis, Pompeii, Cæsaris multorumque aliorum virorum a Plutarcho, scriptore Græco, narratæ sunt. — Romūlus et Remus nepōtes erant Numitōris, regis Albæ Longæ. — Magna Atheniensium classis a Thēmistocle ædificata est. — Pythia erat sacerdos Apollīnis. — Romani ætatem Saturni auream nominant. — Aristīdes a civibus suis damnatus est. — Consulāres apud cives suos in magno honōre erant. — Multæ muliēres Carthaginiensium a militibus Romanis necatæ sunt. — Pigri adolescentes vituperantur.

Οἱ Σαβῖνοι, φιλοπόλεμον φύλον, ἐπολέμησαν μὲ τὸν Ῥωμύλον, τὸν πρῶτον βασιλέα τῶν Ῥωμαίων. — Τὰ ὀνόματα τῶν Ῥωμαίων βασιλέων εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μαθητάς μας. — Ὁ Μιθριδάτης, βασιλεὺς τοῦ Πόντου, κατέκτησέ μέγα μέρος τῆς Ἀσίας. — Ἡ Τύρος, πλουσία πόλις τῆς Φοινίκης, ἐπολιορκήθη καὶ ἐκυριώθη ὑπὸ Ἀλεξάν-

δρου, τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων.—Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο γνωστὴ εἰς τὸν Καίσαρα.—Ὁ πρῶτον ὕπατος Λούκουλλος ἦτο μεγάλης φιλοδοξίας (ΑΦ.).—Ἡ Ὀκταβία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ὀκταβιανοῦ, ἦτο σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου.—Εἰς τὸν Ῥωμαῖον ὕπατον Κικέρωνα ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ Κατιλίνα, τοῦ κορυφαίου τῶν συνωμοτῶν.—Ἡ δόξα δὲν ἀποκτᾶται ἄνευ μεγάλης ἐργασίας.—Οἱ γερουσιασταὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἦσαν γέροντες.—Ὁ Παυσανίας ἠλλάξε τὰ ἦθη τῆς πατρίδος του καὶ παρέβη τὰ δικαιώματα τῶν συμπολιτῶν του.—Λιβυκὸς λέων ἐφρονεύθη ἐν τῷ Κίρκῳ ὑπὸ Ῥωμαίου μονομάχου.

2) Αἱ θάλασσαί μας εἶνε ἐπικίνδυναι.—Μέγας ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν Ἀθηναίων.—Τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν εἶνε γνωστὰ εἰς τὸν διδάσκαλον.—Οἱ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ποιηταὶ ὕμνουσι τὸν χρυσοῦν αἰῶνα.—Οἱ αὐτοκράτορες ἐστόλισαν τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀγορὰν καὶ τὸ Καπιτώλιον διὰ ἀγαλμάτων καὶ ναῶν (ΑΦ.).—Κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον ἐκυριεύθη ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν.—Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀθηναίων ἐπεραιώθησαν διὰ πλοίων (ΑΦ.) εἰς τὰς νήσους.—Δίκαιον δικαστὴν ἐπαινοῦσιν οἱ πολῖται.—Ὁ Μιθριδάτης παρεσκευάσθη ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους (εἰς πόλεμον) κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀλλ' οἱ στόλοι καὶ τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλέως ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν ὑπὸ τῶν ὑπάτων Λουκούλλου καὶ Πομπηίου.—Οἱ φόροι τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων ἦσαν μεγάλοι.—Τὰ εἶδη τῶν ποιημάτων εἶνε διάφορα.—Ὁ χειμὼν εἶνε μακρὸς καὶ σκληρὸς.—Πολλὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸν πρῶτον Καρχηδονιακὸν πόλεμον.

Μάθημα ΛΑ'.

Ἐξαιρέσεις τοῦ πρώτου κανόνου περὶ τοῦ γένους
τῆς τρίτης κλίσεως

Α'.

Τῶν εἰς ο εἶνε θηλυκὰ τὰ εἰς do, go καὶ io λήγοντα,
ἔτι δὲ καὶ τὸ caro, γεν. carnis κρέας. Ἀλλὰ τῶν εἰς
do πάλιν ἀρσενικὰ εἶνε ordo τάξις καὶ cardo στρόφιγξ.
Ὡς θηλυκὰ σημείωσε πρὸς τούτοις dos, arbor, quies,
merces.

Λεξιλόγιον

ordo, ἴνις τάξις	fortitudo, δῖνις ἀνδρεία
cardo, ἴνις στρόφιγξ	imāgo, ἴνις εἰκὼν
caro, carnis κρέας	orīgo, ἴνις ἀρχή
caro vitulīna μοσχαρσίσιον	legio, ὄνις λεγεῶν
dos, dōtis προίξ [κρέας]	natio, ὄνις ἔθνος
arbor, ὄρις δένδρον	conjuratio, ὄνις συνωμοσία
quies, ἔτις ἡσυχία	ratio, ὄνις λογικόν, λόγος, αἰτία,
merces, ἔδις μισθός, ἀμοιβή	[τρόπος]
multitūdo, ἴνις πλῆθος	oratio, ὄνις λόγος, ὀμιλία
magnitūdo, ἴνις μέγεθος	

senatorius, a, um συγκλητικὸς	tener, ἔρα, ἔrum τρυφερὸς
decīmus, a, um δέκατος	properāre σπεύδειν
perdītus, a, um ἐφθαρμένος, [χαμένος]	postulare ἀπαιτεῖν, ζητεῖν

Ordo senatorius erat primus ordīnum apud Ro-
manos. — Præclāra est Ciceronis oratio pro Milōne

Milo vir magna fortitudine et bonus civis erat.—
 Clodius, homo imprōbus et perdītus, necatus est a
 Milone.—Magna hostium multitudo vulnerata est a
 Spartiatis. — Cæsar cum decīma legione in Galliam
 properavit. — Corpōra Germanorum rara magnitu-
 dine erant.—Pinus est alta arbor. — Galliæ nationes
 erant bellicosæ.—Orīgo rationis humanæ divīna est.
 —Somnus pulchra imāgo mortis est.—Caro vitulīna
 tenēra est.—Bonam postulavimus carnem.

Ὁ Κατιλίνας ἦτο ὁ κορυφαῖος ἐπικινδύνου συνωμοσίας.
 —Ὁ Κατιλίνας ἦτο συγκλητικῆς τάξεως (ΑΦ).—Μέγα
 ἦτο τὸ πλῆθος τῶν συνωμοστῶν.—Ἐξάιρετοι εἶνε οἱ λόγοι
 τοῦ Κικέρωνος κατὰ (in μ. αἰτ.) τοῦ Κατιλίνα.—Ὁ θά-
 νατος εἶνε μακρὰ ἡσυχία.—Ὁ μισθὸς τῶν Ῥωμαίων στρα-
 τιωτῶν ἦτο μικρός.—Ὁ στρατηγὸς σπεύδει μετὰ τῆς
 πρώτης καὶ δευτέρας λεγεῶνος πρὸς τὸν Ῥήγον.—Τῆς
 Γερμανίας τὰ ἔθνη ἦσαν πολεμικά.—Αἱ λεῦκαι εἶνε ὑψηλὰ
 δένδρα.—Οἱ κορυφαῖοι τῆς ἐπικινδύνου συνωμοσίας ἐφο-
 νεύθησαν τὴν νύκτα.—Ἡ προῖξ τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν
 ἦτο μικρά.—Τὴν ἀληθῆ ἀρχὴν πολλῶν πόλεων ἀγνοοῦ-
 μεν.—Οἱ λόγοι τοῦ Κικέρωνος εἶνε εἰς τοὺς μαθητὰς γνω-
 στοί.—Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κικέρωνος ἡ Ἑλληνικὴ
 γλῶσσα (sermo) ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς Ῥωμαίους νεανίας.
 —Οἱ στρατιῶται τῶν Ῥωμαϊκῶν λεγεῶνων ἦσαν ἄνδρες
 μεγάλης ἀνδρείας.—Ἐν τῇ νήσῳ μας εἶνε ὑψηλὰ δένδρα.
 —Ἐζητήσαμεν καλὸν μοςχαρίσιον κρέας.—Ἐζήτησας
 μεγάλον μισθόν.

Μάθημα ΛΒ΄.

Συρέχεια

Β΄.

Ουδέτερα εἶνε α΄) τῶν εἰς or· æquor, cor, marmor,
 β΄) τῶν εἰς os· ōs (γ. oris) καὶ òs (γ. ossis),
 γ΄) τῶν εἰς er· cadaver, iter, verber, ver,
 δ΄) τῶν εἰς es· æs (γεν. æris).

Λεξιλόγιον

æquor, òris πέλαγος	verber, òris κτύπημα (συνηθέ-
cor, γ. cordis καρδία	[στερος ὁ πληθ. verbera).
marmor, òris μάρμαρον	ver, vēris ἔαρ, ἀνοιξίς
òs, γ. ossis ὀστοῦν, κόκκαλον	iter γ. itinēris πορεία, ταξεί-
òs, γ. òris στόμα, πρόσωπον	[διόν, ἡμερησία ὁδός, σταθμός
cadāver, òris πτώμα, νεκρός	æs, γ. æris χαλκός, χρῆμα

cibus, i φαγητόν	pallidus, a, um ὠχρός
prætor, òris πραιτόρ (ἄρχων)	Corinthiūs, a, um Κορινθιακός
frigus, òris ψύχος	continuare ἐξακολουθεῖν
proxīmus, a, um πλησιέστατος	humare θάπτειν
vastus, a, um εὐρύς, ἀχανής,	propter (μ. αιτ.) ἔνεκα, διὰ
[εὐρύχωρος	

Verres, prætor Siciliæ, civem Romanum verbē-
 rībus castigavit.—Longum est iter ex Italia in Bri-
 tanniam.—Proxīmo vere Cæsar magnis itineribus in
 Galliam properavit. — Somnus milītes longo itinēre
 fessos recreavit.—Proxima nocte dictator iter con-
 tinuavit.—Milites cadavēra hostium humaverunt. —

Vastum æquor et altæ arbōres ornant terram Britan-
 norum. — Tenēram carnem, non dura ossa postula-
 vimus. — Pulchrum erat marmor statuarum Græca-
 rum. — Drusus ossa militum Romanorum humavit. —
 Multæ statuæ Græcorum ex ære Corinthio erant. —
 Imperator noster iter propter frigus non continuat.
 — Ora multorum hominum pallida sunt.

Ὁ Καῖσαρ ἔτρεψε κατὰ (in ΑΦ.) τὴν πορείαν τοὺς
 Γάλλους εἰς φυγὴν. — Ὁ Μούμμιος μετεκόμισε τὸν Κοριν-
 θιακὸν χαλκὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Οἱ Ἕλληνες ἔνεκα τοῦ
 φύχους δὲν ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν. — Ὁ Ῥωμαῖος
 στρατηγὸς ἔσπευσε πρὸς (ad) τὸν Ῥήνον διὰ μεγάλων
 ἡμερησίων ὁδῶν. — Τὰ ταξείδιά μας κατὰ τὴν ἐπομένην
 ἀνοιξιν θὰ ἦνε μακρά. — Τὰ ὀστά τοῦ σώματος τῶν ἀν-
 θρώπων καὶ τῶν ζώων εἶνε σκληρά. — Τὸ μάρμαρον εἶνε
 ὠραῖον. — Τὸ μέγα ψυχὸς δὲν θὰ ὑπῆρξεν εὐχάριστον εἰς
 τοὺς φίλους μας κατὰ (in μ. ἀφ.) τὴν πορείαν. — Οἱ Ῥω-
 μαῖοι ἔθαψαν τὰ ὀστά τῶν στρατιωτῶν των. — Τὴν ἐπο-
 μένην νύκτα ἐξακολουθοῦμεν τὸ ταξείδιόν μας. — Οἱ παῖ-
 δες τῶν Λακεδαιμονίων τιμώρουνται διὰ κτυπημάτων. —
 Τὰ πρόσωπα τῶν συνωμοστῶν ἦσαν ὠχρά. — Τὴν ἐπομένην
 ἀνοιξιν ἐξακολουθεῖτε τὸ ταξείδιόν σας. — Ῥωμαῖοι πολῖται
 ἐτιμωρήθησαν διὰ κτυπημάτων ὑπὸ τοῦ Βέρρου. — Τὸ
 ἄγαλμα τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου ἐπὶ (in) τοῦ Καπιτωλίου
 εἶνε ἐξ ὠραίου χαλκοῦ. — Ἀνεψύξαμεν διὰ φαγητοῦ τοὺς
 αἰχμαλώτους.

ὁ ἀστὴρ τὸ πρόσημα
 πρότερον: in itinere
 ἢ ἐν πορείᾳ

ἐν τῇ πορείᾳ

Μάθημα ΛΓ΄.

Ἐξαιρέσεις τοῦ δευτέρου κανόνος περὶ τοῦ γένους τῆς γ' κλίσεως

Α΄.

Τῶν εἰς *is* ἀρσερικὰ εἶνε· orbis, piscis, fascis, mensis, —collis, axis, sanguis, ensis,—lapis (lapidis), annālis, —pulvis (pulveris), canālis. Πρὸς τούτοις ἔλα τὰ εἰς *nis*· panis, ignis, finis,—cinis (cineris) καὶ crinis.

Λεξιλόγιον

orbis, is κύκλος	lapis, ἴdis λίθος
orbis terrarum ἡ οἰκουμένη	annālis, is χρονικόν
piscis, is ἰχθύς	pulvis, ἔris κόνις
fascis, is δέσμη ῥάβδων, αἱ ῥάβδοι	canālis, is ὄχετός, διώρυξ
mensis, is μῆν	panis, is ἄρτος
collis, is λόφος	ignis, is πῦρ
axis, is ἄξων	amnis, is ποταμός
sanguis, ἴnis αἷμα	finis, is τέλος
ensis, is ξίφος	cinis, ἔris τέφρα

crinis κόμη

umbra, æ σκιά	irrigare ἀρδεύειν, βρέχειν
Martius, i Μάρτιος	prope ad (αἴτ.) πλησίον εἰς
flos, ōris ἄνθος	ecce ἰδοῦ
nullus, a, um οὐδεὶς	

Totus orbis terrarum imperio obtemperavit Octa-

viani Augusti.—Martius apud Romanos primus annus mensis fuit.—Multi et varii pisces sunt in mari.—Prope ad castra Cæsaris parvus erat collis.—Ego sine vestro sanguine patriam liberavi.—Finis vitæ hominibus non est notus.—Bonum panem postulavi.—Ecce fascēs, adsunt consules pōpuli Romani.—Lapides sunt duri.—Puella crines suos floribus ornavit.—Enses sunt longi.—Annales Romani erant in Capitolio.—Multi canales irrigant hortum nostrum.—Ignis sacer erat in templo Vestæ.—Rhenus magnus est amnis.

Μέγα μέρος τῆς οἰκουμένης ἦτο ἄγνωστον εἰς τοὺς Ῥωμαίους.—Ἐν (in) τῇ ὄχθῃ τῆς θαλάσσης μας δὲν εἶνε λόφοι.—Πολλοὶ μῆνες τοῦ ἔτους εἶνε ἐν τῇ Γερμανίᾳ ψυχροί.—Βροῦτε, ἄνευ τοῦ ἡμετέρου αἵματος ἠλευθέρωσας τὴν πατρίδα.—Ὁ ἄρτος μας εἶνε σκληρός.—Οἱ λίθοι ἐν τῇ νήσῳ μας εἶνε σπάνιοι.—Τὰ ξίφη σας εἶνε πλατέα.—Ὁ Δούναβις εἶνε μέγας ποταμός.—Τὸ αἶμα τῶν ἰχθύων εἶνε ψυχρόν.—Ἰδοὺ αἱ Ῥωμαϊκαὶ ῥάβδοι· ὁ δικτάτωρ θὰ ἦνε παρών.—Τὰ χρονικὰ τοῦ Τακίτου δὲν εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μαθητάς μας.—Μακροὶ ὄχετοι ἤρδουσιν τὰς χώρας τῆς Ἀσίας.—Ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν μεγάλα πυρά.—Ὁ ἄζων τῆς γῆς εἶνε μακρός.—Τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου μας ὑπῆρξεν ἐπικίνδυνον.—Διὰ τοῦ πυρός μεταβάλλεται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τέφραν.—Ἡ κεφαλὴ τοῦ στρατιώτου ἐπληρώθη διὰ μεγάλου λίθου.—Πλησίον εἰς τὴν πόλιν εἶνε μέγας λόφος.

Μάθημα ΛΔ΄

Συρέχεια

Β΄.

Ἀρσενικά εἶνε· dens, mons, fons, pons, grex
(grēgis), πρὸς τούτοις as καὶ elephas.

Οὐδέτερα εἶνε· vas, fas, nefas

Λεξιλόγιοι

dens, tis ὀδούς
mons, tis ὄρος
fons, tis πηγὴ
pons, tis γέφυρα
grex, gis ἀγέλη

as, assis ἀσσάριον (νόμισμα)
elephas, ntis ἐλέφας
vas, vāsis ἀγγεῖον
fas δίκαιον
nefas ἄδικον } ἀκλιτα

nummus, i νόμισμα

custos, ōdis φύλαξ

valetūdo, ĩnis κατάστασις τοῦ

bona valetudo ὑγίεια [σώματος

lapideus, a, um λίθινος

lignēus, a, um ξύλινος

immensus, a, um ἀμέτρητος,

[ἄπειρος, ὑπερμεγέθης

Templum violare nefas erat apud Græcos.—In urbe Alexandria nullus fons erat.—In flumine nostro pons ligneus est.—Pyrrhus, rex Epiri, bellum contra Romanos paravit et multos elephantas in Italiam transportavit.—In Rheno flumine nunc sunt pontes lapidei. — In monte alto semper sunt nives. — Romani multas statuas multaque vasa ex Græcia in Italiam

Δεφνέρου Λατ. Μεθόδου Α΄.

δ

transportaverunt. — Dentēs hominibus et animalibus sunt necessarii. — As nummus erat Romanorum. — Traianus, imperator Romanus, magnum pontem aedificavit in Danubio flumine. — Canes saepe custōdes sunt magnorum gregum. — Aetna mons altus est.

Ὁ Μούμιος μετεκόμισε πολλὰ ἀγάλματα καὶ χρυσᾶ ἀγγεῖα εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Ἡ Ἀρέθουσα ἦτο ὠραία πηγὴ. — Ἐν τῇ Ἑλλάδι εἶνε πολλὰ ὑψηλὰ ὄρη. — Ὁ Καῖσαρ ἔκτισεν ἐν τῷ Ῥήνῳ ξυλίνην γέφυραν. — Καλοὶ ὀδόντες εἶνε ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ὑγίειαν (Δ.). — Πολλοὶ ἐλέφαντες ὑπὸ τοῦ Πύρρου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἡπείρου, μετεκομίσθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Τὸ κακοποιεῖν (violare) ξένον ἦτο ἄδικον παρὰ τοῖς Γερμανοῖς. — Ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἶνε μεγάλοι ἀγέλαι ἐλεφάντων. — Οἱ ὀδόντες τῶν ἐλεφάντων εἶνε ὑπερμεγέθεις. — Ἐπὶ (in) τῶν ὀρέων εἶνε πολλαὶ πηγαί. — Ἐν τῇ χώρᾳ μας δὲν εἶνε ὑψηλὰ ὄρη, ἀλλὰ πολλοὶ μικροὶ λόφοι. — Μεγάλοι κύνες ἦσαν φύλακες τοῦ Καπιτωλίου τῆς Ῥώμης. — Πλησίον εἰς τὴν πόλιν μας εἶνε λιθίνη γέφυρα. — Ἐν τῇ νήσῳ μας (δὲν) εἶνε οὐδεὶς μέγας ποταμός, ἀλλὰ πολλαὶ πηγαὶ καὶ πολλοὶ ρύακες. — Τὰ ἀσσάρια εἶνε Ῥωμαϊκὰ νομίσματα. — Ἐπὶ τοῦ ὄρους μας εἶνε μεγάλοι λίθοι. — Ψυχρὸν ἔδωρ εἶνε ἀναγκαῖον διὰ τὴν κατάστασιν (Δ.) τοῦ σώματός σου. — Ἴδου ἡ μικρὰ γέφυρα, οἱ συνωμόται ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἦνε παρόντες. — Ὁ Βεσοῦβιος εἶνε ὑψηλὸν ὄρος πλησίον τῆς ὄχθης.

Μάθημα ΛΕ΄.

Ἐξαιρέσεις τοῦ τρίτου κανόνος περὶ τοῦ γένους
τῆς γ'. κλίσεως

Τῶν εἰς l, n, r ἀρσενικά εἶνε ^{equal} sol, sal, pecten, vultur.

Τῶν εἰς us θηλυκά εἶνε πάντα τὰ δισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα τὰ τηροῦντα τὸ u εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις, ὅσον juvenus, virtus, servitus, senectus, tellus, salus, pecus καὶ palus.—Lepus καὶ mus εἶνε ἀρσενικά.

Λεξιλόγιον

sōl, sōlis ἥλιος	servitus, ūtis δουλεία
sāl, sālīs ἄλας	senectus, ūtis γῆρας
sal marīnus ἄλας θαλάσσιον	tellus, ūris γῆ
sales ἀστεῖοι λόγοι, ἀστεῖσμοί	salus, ūtis σωτηρία, καλόν
pecten, īnis κτένιον	pecus, ūdis κτήνος, ζῶον
vultur, ūris γύψ	palus, ūdis τέλμα
juvenus, ūtis νεότης, νεολαία	lepus, ōris λαγός
virtus, ūtis ἀρετή, ἀνδρεία	mus, mūris μῦς

silva, æ δάσος
luna, æ σελήνη
amicitia, æ φιλία
sidus, ōris ἄστρον
solus, a, um μόνος
publicus, a, um δημόσιος
suprēmus, a, um ἀνώτατος,
[ὑψιστος]

egregius, a, um ἐξαιρετος,
|ἐξαισιος
molēstus, a, um ὀχληρός
adōrare λατρεύειν
delectare εὐφραίνειν, τέρπειν
conservare φυλάττειν, διατηρεῖν

Palus erat non magna inter castra Cæsaris et hostium. — Sola virtus conservat amicitias. — Hostes egregia virtute militum nostrorum superati sunt. — In silva nostra multi sunt lepores. — Juventus Romana in armis est. — Mures in agris sunt multi. — Salus publica suprēma lex esto. — Multæ gentes solem et lunam adōrant. — Ciceronis libri de senectute et de amicitia discipulis noti sunt. — Germani hominns magnæ virtutis erant. — Romanos Brutus dura servitute liberavit. — Sales multis hominibus molesti sunt, multos delectant. — In primis nummis imago erat pecūdis.

Ὁ Ἀθηναῖος Ἀριστείδης ἦτο ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. — Τὸ γῆρας εἶνε εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους ὀχληρόν. — Διὰ τῆς ἀρετῆς μόνῃς διατηροῦνται ἀληθεῖς φιλίας. — Ἐν τῷ Λατίῳ ἦσαν μεγάλα τέλματα. — Πλησίον (ad) τοῦ Μαραθῶνος ἐνίκηθησαν οἱ Πέρσαι διὰ τῆς ἐξαιρέτου ἀνδρείας τῶν Ἀθηναίων. — Σπάρτακε, ἠλευθέρωσας τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς κόρας μας ἀπὸ τῆς σκληρᾶς δουλείας (ΑΦ.). — Ἡ δημοσία σωτηρία ἦτο ἀνώτατος νόμος τῶν Ῥωμαίων ὑπάτων. — Τὸ γῆρας τῶν Ῥωμαίων δούλων ἦτο ἔλεεινόν. — Οἱ Πέρσαι ἐλάτρευσαν τὸν ἥλιον καὶ τὸ πῦρ. — Ὁ ἥλιος, ἡ γῆ (tellus) μας, ἡ σελήνη εἶνε ἄστρα. — Ἡ Ῥωμαϊκὴ νεολαία ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. — Ὁ Ξενοφῶν ἐπήγεσε τὸν Κῦρον ἕνεκα μεγάλων ἀρετῶν. — Ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις μας εἶνε τὸν χειμῶνα πολλοὶ λαγωοί. — Μεταξὺ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν Καρχηδονίων ἦσαν ὑψηλὸν ὄρος καὶ μεγάλα τέλματα. — Τὸ θαλάσσιον ἄλας δὲν εἶνε καλόν.

Μάθημα ΛΓ΄.

Ἑκτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Sequānā, æ ὁ Σηκουάνας	barbārus, a, um βάρβαρος, ἄγριος
Colōnia Agrippīna ἡ Κολωνία	malus, a, um κακός
sagitta, æ βέλος	servare διατηρεῖν, φυλάττειν
consuetūdo, īnis συνήθεια	circumdāre περιβάλλειν
fœdus, ēris συνθήκη	undīque πανταχόθεν
Demosthēnes, is ὁ Δημοσθένης	ibi ἐκεῖ
barbārus βάρβαρος, ἄλλοδαπός	et—et καί—καί....

Roma diu fuit caput orbis terrarum.—Vasta maria totum orbem terrarum undīque circumdant. — Præclaræ sunt orationes Demosthenis, oratoris Atheniensium.—Variæ erant leges Gallorum. — Sequāna latus amnis est. — Claræ Gallorum urbes a militibus nostris armis expugnatae sunt.—Apud Coloniam Agrippinam pons lapideus in Rheno est.—Carmīna clarorum poëtarum et puēros et senes delectant. — Ubi Hannibal erat, ibi erat caput belli Punici.—Egrēgiæ virtutes erant in Aristide. — Romani, fœdus a sociis nostris violatum est.—Est mala barbarorum consuetūdo non diu servare ordines suos.—Magna multitudine sagittarum multi milites vulnerati sunt.—Literæ et bonæ artes senectutem delectant.

1) Ἡ Βρεταννία πανταχόθεν διὰ θαλασσῶν περιβάλλεται.—Ἐξαίρετοι εἶνε οἱ Ἑλληνικοὶ λόγοι τοῦ Δημοσθένους, οἱ Λατινικοὶ τοῦ Κικέρωνος.—Διάφορα εἶνε τὰ ἥθη

τῶν βαρβάρων ἐθνῶν.—Ὁ Ῥήγος καὶ ὁ Δούναβις εἶνε εὐρεῖς ποταμοί.—Πλούσιαι πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων διὰ τῶν ὄπλων.—Ἐν τῷ Ῥήγῳ εἶνε πολλαὶ λίθιναι γέφυραι.—Τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν βελῶν ἐπλήγωσε πολλοὺς στρατιώτας τῆς τρίτης λεγεῶνος.—Τὸν βασιλέα Πύρρον ἐφόνευσε γυνή (τις) διὰ μεγάλου λίθου.—Ἡ πατρίς ἠλευθερώθη ἄνευ τοῦ αἵματός σου.— Μεταξὺ τοῦ στρατοπέδου τῶν Καρχηδονίων καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἑλλήνων ἦσαν πολλοὶ λόφοι.— Ὅπου ἦτο ὁ Καῖσαρ, ἐκεῖ ἦτο ἡ κεφαλὴ τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου.—Οἱ Ἕλληνες στολίζουσι τὰς κόμας των διὰ ἀνθέων.

2) Σκληρὸς ἄρτος ἦτο τὸ φαγητὸν τῶν δυστυχῶν αἰχμαλώτων.—Ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἶνε πολλοὶ μακροὶ καὶ εὐρεῖς ποταμοί.—Συρακούσιοι, ὁ Τιμολέων ἠλευθέρωσε τὴν Σικελίαν ἄνευ τοῦ αἵματός σας.—Τὴν ἐπομένην νύκτα ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πορείαν μας.—Ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν λαμπραὶ ἀρεταί.—Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου ἦσαν ἐν τῇ Γερμανίᾳ μεγάλαι τέλματα.—Τὸ μάρμαρον τῶν ἡμετέρων ἀγαλμάτων εἶνε ὠραῖον.—Οἱ στρατιῶται τῆς δεκάτης λεγεῶνος εἶνε κουρασμένοι ἐκ τῶν μακρῶν πορειῶν καὶ τῆς ἀδιακόπου ἐργασίας (ΑΦ.).—Τὰ πρόσωπα τῶν αἰχμαλώτων ἦσαν ὠχρά.—Ἡ συνήθειά μου εἶνε να ἐπαινῶ (ΑΠ.) τοὺς ἐπιμελεῖς καὶ φιλέργους μαθητάς, τοὺς (δὲ) ὀκνηροὺς να ψέγω καὶ διὰ κτυπημάτων να τιμωρῶ.—Τὴν ἀληθῆ ἀρχὴν τῆς πόλεως Ῥώμης ἀγνοοῦμεν.—Ὁ φίλος μου εἶνε (ἐκ) τῆς συγχλητικῆς τάξεως.—Ἐν τῇ Σικελίᾳ εἶνε ὑψηλὰ ὄρη.

Μάθημα ΛΖ΄.

Ἐπίθετα τῆς τρίτης κλίσεως

Α΄. Τρικατάληκτα εἰς *er, is, e*

acer ὄξύς, σφοδρός, δεινός

Ἐρικός

	ἄρσ.	θη.λ.	οὐδ.
ὄν. καὶ κλ.	<i>ācēr</i>	<i>acris</i>	<i>ācrē</i>
γεν.	<i>acris</i>	<i>acris</i>	<i>acris</i>
δοτ.	<i>acrī</i>	<i>acrī</i>	<i>acrī</i>
αἰτ.	<i>acrem</i>	<i>acrem</i>	<i>acrē</i>
ἄφ.	<i>acrī</i>	<i>acrī</i>	<i>acrī</i>

Πληθυντικός

	ἄρσ. καὶ θη.λ.	οὐδ.
ὄν. καὶ κλ.	<i>acrēs</i>	<i>acrīa</i>
γεν.	<i>acrīum</i>	<i>acrīum</i>
δοτ.	<i>acrībus</i>	<i>acrībus</i>
αἰτ.	<i>acrēs</i>	<i>acrīa</i>
ἄφ.	<i>acrībus</i>	<i>acrībus</i>

Β΄. Δικατάληκτα εἰς *is* (ἄρσ. καὶ θη.λ.) καὶ *e* (οὐδ.).

fortis ἀνδρείος

Ἐρικός

Πληθυντικός

	ἄρσ. καὶ θη.λ.	οὐδ.	ἄρσ. καὶ θη.λ.	οὐδ.
ὄν. καὶ κλ.	<i>fortīs</i>	<i>fortē</i>	<i>fortēs</i>	<i>fortīa</i>
γεν.	<i>fortis</i>	<i>fortis</i>	<i>fortīum</i>	<i>fortiūm</i>
δοτ.	<i>fortī</i>	<i>fortī</i>	<i>fortībus</i>	<i>fortībus</i>
αἰτ.	<i>fortem</i>	<i>fortē</i>	<i>fortēs</i>	<i>fortīa</i>
ἄφ.	<i>fortī</i>	<i>fortī</i>	<i>fortībus</i>	<i>fortībus</i>

Τὰ ἐπίθετα εἰς er, is, e ὡς καὶ τὰ εἰς is, e ἔχουσιν ἐν τῇ ἐν. ἀφαιρ. i, πληθ. γεν. ĭum, ὄν., αἰτ., κλ. πληθ. οὐδ. ĭa. Ἰδὲ Μάθ. ΚΓ'.

Λεξιλόγιον

Dēus, i Θεός	equester, tris, tre ἵππικός, ἵπ-
animus, i ψυχὴ, πνεῦμα	[ποτικός
brēvis, e βραχύς	praelium equestre ἵππομαχία,
cēlēber, bris, bre ἔνδοξος	[μάχη τοῦ ἵππικοῦ
cēlēr, ēris, ēre ταχύς	immortalis, e ἀθάνατος
communis, e κοινός	mortalis, ē θνητός
dulcis, e γλυκός, πρᾶος	omnis, e πᾶς, ἕκαστος
create πλάττειν, δημιουργεῖν	

Germani cum Gallis equestri praelio dimicaverunt.—
Ordo equester secundus erat ordo apud Romanos.—
Corinthus celebris urbs erat.—Amīcis omnia sunt
communia.—Corpora omnium hominum mortalia
sunt, animi immortales.—Arethusa fons est aquae
dulcis.—Hannibal fratrem suum Hasdrubālem cum
omnibus copiis in Italiam vocavit.—Brevi tempore
Miltiades barbarorum copias armis superavit.

Τὰ πάντα ἐπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.—Πάντες οἱ γε-
ρουσιασταὶ τῶν Σπαρτιατῶν ἦσαν γέροντες.—Τὸν υἱὸν
τοῦ Μιθριδάτου κατέβαλεν ὁ Καῖσαρ διὰ ταχείας νίκης.—
Ἐν τῇ πόλει μας δὲν (nullus) εἶνε πηγαὶ γλυκέος ὕδατος.
—Ὁ Ἀσδρούβας ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀννίβα
μεθ' ὄλων τῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν.—Ὁ Κράσ-
σος ἐπολέμησε μὲ τὸν Σπάρτακον ἐν δεινῇ μάχῃ (ΑΦ.).

Μάθημα ΛΗ΄.

Γ'. Ἐπίθετα μονοκατάληκτα

sapiens σοφός felix εὐτυχής vetus παλαιός, ἀρχαίος

Ἐνικός

ὄν. κ. κλ.	sapiens	felix	vetus
γεν.	sapientis	felīcis	vetēris
δοτ.	sapienti	felīci	veteri
αἰτ.	sapientem, ens	felīcem, lix	veterem, vetus
ἄφ.	sapienti	felīci	vetere

Πληθυντικός

ὄν. κ. κλ.	sapientes, entia	felīces, īcia	vetēres, ěra
γεν.	sapientium	felicium	veterum
δοτ.	sapientibus	felicibus	veteribus
αἰτ.	sapientes, entia	felīces, icia	vetēres, ěra
ἄφ.	sapientibus	felicibus	veteribus

Τὰ μονοκατάληκτα σχηματίζουν τὴν ἐνικὴν ἀφαιρ. εἰς *i*, τὴν δὲ πληθ. γεν. εἰς *ium*. Ἐξαιρεῖται τὸ *vetus*, τὸ ὁποῖον εἰς μὲν τὴν ἀφ. ἐν. ἔχει *e*, εἰς δὲ τὰς τρεῖς εἰρημένας πτώσεις τοῦ οὐδ. πληθ. ἄ, καὶ εἰς τὴν γεν. *um*. Τὸ ἐπίθετον *memor* σχηματίζει τὴν πληθ. γεν. εἰς *um*.

Τὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὴν ἐνικὴν αἰτ. καὶ κλητ. ὁμοίαν μὲ τὴν ὀνομαστικὴν, τὴν δὲ πληθ. ὄν., αἰτ. καὶ κλ. εἰς *īa*.

Λεξιλόγιον

præda, æ λάφυρον	memor, ōris μνήμων
Aegyptius, i Αἰγύπτιος	redux, ūcis ἐπανελθών
civilis, e πολιτικός, ἐμφύλιος	appellare ὀνομάζειν, καλεῖν
ingens, tis ὑπερμεγέθης, πε- [λώριος, μέγιστος	expectare περιμένειν, προσδοκᾶν
	triumphare θριαμβεύειν

Scipio, ex Africa redux, ingenti gloriā de Hannibale et de Carthaginiensibus triumphavit.—Sapientes homines semper felices erunt.—Sullam dictatorem amīcī Felīcem appellavērunt.—Pompeius cum ingenti præda ex Asia redux de Mithridate triumphavit.—Darīus ingentes copias ex Asia in Europam transportavit.—In bello civili civis dimīcat cum cive.—Milites, memōres este vetēris gloriæ pōpuli Romani.—In Rheno pontes lapidēi ingenti pecuniā aedificantur.—Ingentia maria sepārant Eurōpam et Americam.

Ἦτο ἔθος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, νὰ καίωσι (ΑΠ.) τοὺς νεκρούς.—Ἐκ τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν ἐπανελθὼν παρεσκευάσθη ὁ Δαρεῖος (εἰς πόλεμον) ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας.—Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐλάτρευσαν τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα.—Οἱ χρόνοι τοῦ Κικέρωνος εἶνε οἱ χρόνοι τῶν μεγάλων ἐμφυλίων πολέμων.—Στρατιῶται, θὰ ἦσθε μνήμονες τῆς παλαιᾶς δόξης τῶν Ῥωμαϊκῶν λεγεῶνων.—Τὸν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπανελθόντα Ἀλκιβιάδην περιμένει μέγιστον πλῆθος Ἀθηναίων ἐν τῇ πόλει.—Ὁ Ξέρξης παρεσκευάσε μέγαν στόλον καὶ μετεκόμισεν ἄπειρα στρατεύματα ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην.

Μάθημα ΛΘ΄.

Ἐπιρρήματα

Ἐκ τῶν ἐπιθέτων τῆς δευτέρας κλίσεως εἰς us, a, um καὶ er, a, um σχηματίζεται τὸ ἐπίρρημα, τρεπομένης τῆς καταλήξεως τῆς ἐν. γενικῆς -ī εἰς -ē, π. χ.

altus γεν. alti ἐπίρρ. altē
miser γεν. misēri ἐπίρρ. misērē.

Τὸ ἐπίρρημα τοῦ hōnus εἶνε bēnē.

Ἐκ τῶν ἐπιθέτων τῆς τρίτης κλίσεως σχηματίζεται τὸ ἐπίρρημα, τρεπομένης τῆς καταλήξεως τῆς ἐν. γεν. -is εἰς -īter, π. χ.

acer γεν. acris ἐπίρρ. acrīter
fortis γεν. fortis ἐπίρρ. fortīter
felix γεν. felīcis ἐπίρρ. felīcīter

Μόνον εἰς τὰ εἰς -ns ἐπίθετα τρέπεται τὸ s τῆς ὀνομαστικῆς εἰς ter· π. χ. sapiens, ἐπίρρ. sapienter.

Τὸ μὲν ἐπίθετον δηλοῖ ιδιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ δὲ ἐπίρρημα ἐκφράζει τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ ῥήματος. Τὸ ἐπίρρημα δὲν ἔχει κλίσιν.

Milites sunt fortes οἱ στρατιῶται εἶνε ἀνδρεῖοι

Milites fortiter pugnant οἱ στρατιῶται πολεμοῦσιν
[ἀνδρεῖως.]

Λεξιλόγιον

Numidia, æ ἡ Νομαδική splendidus, a, um λαμπρός
triumphus, i θρίαμβος vanus, a, um μάταιος, κενός

rumor, ōris φήμη	prudens, tis φρόνιμος, συνετός
narratio, ōnis διήγησις, διήγημα	administrare διοικεῖν, διευθύνειν
dignus, a, um ἄξιος	excitare ἐγείρειν, ἐξεγείρειν
nocturnus, a, um νυκτερινός	

Publius Cornelius Scipio *fortiter* cum Pœnis pugnavit.—Scipio vir fortis et belli perītus fuit.—Omnes Galli *celeriter* ad bellum excitantur.—Acilius Glabrio in Græciā *bene* pugnavit et castra Antiōchi regis nocturnā pugnā expugnavit. — Templum Minervæ in arce Athenārum *splendide* ornatum erat. — Cæsar cum decīma legione *celeriter* in Italiam properavit.—Pompeius *feliciter* cum piratis et cum Mithridate, rege Ponti, bellavit. — Thucydīdes *digne* narravit prœlia et bella. — Digna est narratio Thucydīdis. — Apud Alesiam a Romanis et Gallis diu et *acriter* pugnatum est.—Pericles *sapienter* civitatem administravit.

Ὁ Καῖσαρ ἐπολέμησε πολὺν καιρὸν εὐτυχῶς μὲ τοὺς Γάλλους.—Οἱ πόλεμοι τοῦ Καίσαρος μὲ τοὺς Γάλλους ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς.—Κεναὶ φῆμαι ἐγείρουσι ταχέως ὄλους τοὺς Γάλλους εἰς πόλεμον.—Ὁ Πομπηῖος ἐπολέμησεν ἐν τῇ Ἀσίᾳ εὐτυχῶς καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐθριάμβευσε λαμπρῶς.—Ὁ θρίαμβος τοῦ ἐξ Ἀσίας ἐπανελθόντος Πομπηίου ἦτο λαμπρός.—Αἱ Ῥωμαϊκαὶ λεγεῶνες ἐπολέμησαν ἀνδρείως μὲ τὸν Ἰουγούρταν, τὸν βασιλέα τῆς Νομαδικῆς.—Οἱ ναοὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦσαν λαμπρῶς ἐστολισμένοι.—Ὁ Τάκιτος διηγεῖται ἀξίως τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας τῶν Ῥωμαίων μὲ τοὺς Γερμανούς.—Παρὰ τὴν Φάρσαλον ἐπολεμήθη (ἐγένετο πόλεμος) πολὺν καιρὸν καὶ σφοδρῶς.

Μάθημα Μ΄.

Παράθεσις τῶν ἐπιθέτων

	altus ὑψηλός		
	θετικόν	συγκριτικόν	ὑπερθετικόν
ἄρσ.	altus	altior	altissimus
θηλ.	alta	altior	altissima
οὐδ.	altum	altius	altissimum

	fortis ἀνδρείος		
	θετικόν	συγκριτικόν	ὑπερθετικόν
ἄρσ.	fortis	fortior	fortissimus
θηλ.	fortis	fortior	fortissima
οὐδ.	forte	fortius	fortissimum

Ὅθεν, μεταβαλλομένης τῆς καταλήξεως i ἢ is τῆς γενικῆς τοῦ θετικοῦ εἰς ior (ius) σχηματίζεται τὸ συγκριτικόν, εἰς issimus (a, um) δέ, τὸ ὑπερθετικόν.

Τῶν εἰς er ἐπιθέτων σχηματίζεται τὸ ὑπερθετικόν, προστιθεμένης τῆς καταλήξεως -rismus εἰς τὴν ἐν. ὄν. τοῦ ἄρσ. Τὸ δὲ συγκριτικόν σχηματίζεται ὁμαλῶς.

niger μέλας, nigrior, nigerrimus
cēlēber ἔνδοξος, celebrior, celeberrimus.

	Ἐρικός		Πληθυντικός	
	ἄρσ. καὶ θηλ.	οὐδ.	ἄρσ. καὶ θηλ.	οὐδ.
ὄν. κ. κλ.	altior	altius	altiores	altiora
γεν.	altioris	altioris	altiorum	altiorum
δοτ.	altiori	altiori	altioribus	altioribus
αἰτ.	altiore	altius	altiores	altiora
ἄφ.	altiore	altiore	altioribus	altioribus

Λεξιλόγιον

epistola, æ ἐπιστολή	similis, e ὅμοιος
Belga, æ Βέλγης	utilis, e ὠφέλιμος
Helvetius, i Ἑλβετός	eloquens, tis εὐφραδής, εὐγλωτ-
ferrum, i σίδηρος	nihil-οὐδὲν [τος
jucundus, a, um εὐχάριστος,	multo κατὰ πολὺ, πολλῶ, πολὺ
nobilis, e εὐγενής [τερπνός	

Frater Ciceroni non *carior* fuit quam Atticus amicus (ἢ Attico amīco).—Epistolæ tuæ patri meo *jucundissimæ* sunt semperque erunt.—Nihil morti *similius* est quam somnus (ἢ somno).—Omnium Gallorum *fortissimi* erant Belgæ.—Apud Helvetios *nobilissimus* fuit Orgetōrix. —Italia multo *longior* est quam *latior*.—Hortensius *clarissimus* vir et *eloquentissimus* erat. —Pulcherrimum amicitiae ornamentum *verecundia* est.—Bona exempla *utiliora* sunt quam *praecepta* (ἢ *praeceptis utiliora* sunt).

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄνδρες δὲν ἦσαν πάντοτε (καὶ) οἱ εὐτυχέστατοι.—Ὁ Καῖσαρ ἦτο εὐφραδέστερος ἢ ὁ Πομπήιος, ἀλλ' ὁ Κικέρων ἦτο ὁ εὐφραδέστατος ὅλων τῶν Ῥωμαίων.—Ἡ Αἴτνη εἶνε ὑψηλότατον ὄρος.—Ὁ σίδηρος εἶνε ὠφελιμώτερος τοῦ χρυσοῦ (ΑΦ).—Τὸ ταξείδιόν μας θὰ ἦνε μικρότερον τοῦ ἰδικοῦ σας.—Οἱ ὀδόντες εἶνε σκληρότεροι ἢ τὰ ὀστά.—Περιφημώτατα εἶνε τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου.—Ἀκριβέστατε φίλε, αἱ ἐπιστολαί σου θὰ ἦνε πάντοτε πολὺ εὐχάριστοι.

Μάθημα ΜΑ΄.

Ἀνώμαλος παράθεσις

Θετικόν

Συγκριτικόν

Ὑπερθετικόν

bōnus, a, um καλός	melior, us	optīmus, a, um
mālus, a, um κακός	pēior, us	pessīmus, a, um
magnus, a, um μέγας	māior, us	maxīmus, a, um
parvus, a, um μικρός	mīnor, us	minīmus, a, um
multus, a, um πολός	plus (γ. pluris)	plurīmus, a, um

Λεξιλόγιον

Hibernia, æ ἡ Ἰρλανδία	auctoritas, ātis ἀξίωμα, ὑπό-
Cyprus, i ἡ Κύπρος	[ληψις, κῦρος
equus, i ἵππος	honestus, a, umi τίμιος, ἔντιμος
dimidium, i ἥμισυ	turpis, e αἰσχρός, ἄτιμος
dimidio (ΑΦ.) κατὰ τὸ ἥμισυ	nemo, īnis οὐδεὶς
fames, is πείνα	conjurāre συνωμοσίαν κάμνειν
	Jupīter Ζεός

ὄν. κ. κλ. Jupīter, γ. Jōvis, δ. Jōvi, αἶτ. Jōvem, ἀφ. Jōve.

Cimon Atheniensis *majorem* partem Cypri insulae occupavit.—*Maxima* fuit belli gloria Gaii Julii Caesaris.—Hibernia *dimidio minor* est quam Britannia.—Nemo *melior* vir fuit quam Scipio Africanus.—Tu, Jupiter *Optime Maxime*, hostes urbis fugavisti.—Homines *perditissimi, pessimi* cives contra civitatem conjuraverunt.—Magnā sagittarum multitudine multi milites necati, *plures* vulnerati sunt.—Turpis vita *peior* est quam honesta mors.—*Plurimae* Graeciae civitates

libēre erant.—Mithridates *maximas* ædificavit clas-
ses *maximasque* copias contra populum Romanum
paravit.—*Plures* homines ferro necati sunt quam fa-
me.—Atticus *optimus* amicus Cicerōnis fuit.—*Me-
lius* erit, Catilina, auctoritati consulis obtemperare
quam perdītos homines et servos ad arma vocare.—
Melior pars hominis est immortalis. — In Numidia
optimi erant equi.

Κατὰ τὸν πρῶτον Καρχηδονιακὸν πόλεμον κατεκτήθη
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Σικελίας.
—Οἱ κάτοικοι τῆς Φοινίκης ἦσαν κάλλιστοι ναῦται.—
Μεγίστη εἶνε ἡ (ἐκ) τοῦ πολέμου δόξα τοῦ Ἀλεξάνδρου,
τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων.—Ἄτιμος ζωὴ εἶνε χειρο-
τέρα ἐντίμου θανάτου.—Ὁ ἥλιος εἶνε μεγαλείτερος, ἢ
σελήνη μικρότερα τῆς γῆς.—Τὸ ὕδωρ τῆς Ἀρεθούσης ἦτο
τὸ κάλλιστον ὕδωρ ὄλων τῶν πηγῶν τῶν Συρακουσῶν.—
Κατὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονιακὸν πόλεμον οἱ Ῥωμαῖοι
εἶχον ναυπηγήσει μεγίστους στόλους καὶ ἐξοπλίσει πλεῖ-
στα στρατεύματα ἐναντίον τῶν Καρχηδονίων.—Κύνες
εἶνε οἱ κάλλιστοι φύλακες μεγάλων ἀγγελῶν.—Ἡ Βρε-
ταννία εἶνε κατὰ πολὺ μεγαλειτέρα τῆς Ἰρλανδίας.—Ἡ
Σικελία εἶνε ἡ μεγίστη ὄλων τῶν νήσων τῆς Ἰταλίας.—
Μέγιστον πλῆθος πολιτῶν ἐφρονεύθη ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πο-
λέμῳ τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Πομπηίου.—Οἱ ἵπποι τῶν
Καρχηδονίων ἦσαν καλλίτεροι τῶν ἵππων τῶν Ῥωμαίων.

Μάθημα ΜΒ΄.

Παράθεσις τῶν ἐπιρρημάτων

Θετικόν	Συγκριτικόν	Ὑπερθετικόν
docte	doctius	doctissime
fortiter	fortius	fortissime

Τὸ συγκριτικόν τῶν ἐπιρρημάτων ἔχει τὸν αὐτὸν τύπον μὲ τὸ οὐδέτερον τοῦ συγκριτικοῦ τῶν ἐπιθέτων, τὸ δὲ ὑπερθετικόν τὴν κατάληξιν e.

bene καλῶς	melius	optime
male κακῶς	peius	peissime
multum πολὺ	magis	maxime
parum ὀλίγον	minus	minime

Λεξιλόγιον

Thermopylae, arum	Θερμοπύλαι	diligens, tis	ἐπιμελής
immortalitas, atis	ἀθανασία	vehemens, tis	σφοδρός, δεινός
eques, itis	ἵππεύς, ἵπποτης	curare	φροντίζειν, περιποιεῖσθαι
pedes, itis	πεζός	disputare de.	διαλέγεσθαι περί
aegrutus, a, um	ἀσθενής	latrare	γαυγίζειν
timidus, a, um	δειλός		

Nunquam milites fortius dimicaverunt quam Spartiatae apud Thermopylas.—Nemo veterum scriptorum melius de amicitia disputavit quam Cicero.—Carmina Homeri et senes et juvenes maxime delectant.—Tu, carissime amice, de moribus veterum Graecorum et Romanorum doctissime disputavisti.—

Epistolæ tuæ magis delectant matrem meam quam tuam.—Socrates optime disputavit de immortalitate animi.—Apud Zamam Carthaginienses fortissime pugnaverunt, tamen a Romanis superati sunt.—Timidissimi canes vehementissime latrant.—Epistolam tuam valde expectavimus.—Valetudinem diligentissime curavi, tamen ægrōtus sum.—Nullus scriptor Romanus melius narrat bella et proelia quam Titus Livius.—Equites Romani apud Cannas fortissime pugnavērunt.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν ἐν (apud) Μαραθῶνι ἀνδρειότερον ἢ οἱ Πέρσαι.—Οἱ κύνες μας γαυγίζουσι σφοδρότατα.—Ὁ Κικέρων ἔγραψε (MT. διελέχθη) κάλλιστα περὶ τῆς φιλίας.—Ἐπεριποιήθης ἐπιμελέστατα τὴν ὑγίειάν σου.—Ἐξ ὅλων τῶν ἔργων τῶν Ῥωμαίων ποιητῶν τὰ ποιήματα τοῦ Ὀρατίου τέρπουσι τὰ μάλιστα τὸν πατέρα μου.—Οἱ Γάλλοι ἀνδρειότατα ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Ῥωμαίων ὅμως ἐνικήθησαν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος.—Ὁ ὕπνος ἀναφύχει ἀνθρωπὸν ἀσθενῆ περισσότερον ἢ τὸ φαγητόν.—Ἡ ἦττα εἶνε ὀλιγώτερον αἰσχρὰ ἢ ἡ φυγὴ ἄνευ μάχης.—Τὰ Γαλλικὰ ἔθιμα δὲν ἦσαν ἀρκετὰ γνωστὰ εἰς τοὺς Ῥωμαίους.—Ὁ Ἀρμένιος ἐπολέμησεν ἀνδρειότατα μὲ τοὺς Ῥωμαίους.—Ὁ διδάσκαλος σφοδρότατα ἐπέπληξε καὶ ἐτιμώρησε τοὺς ὀκνηροὺς μαθητάς.—Οἱ πεζοὶ ἐπολέμησαν ἀνδρειότερον τῶν ἱππέων.

Μάθημα ΜΓ΄.

Ἐβδόμη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

clementia	πραΰτης	praelium Cannense	ἡ ἐν Κάν- [ναις μάχη
pecuniā, æ	χρήματα	æqualis, is	ὁμηλιξ, σύγχρονος
verecundia, æ	εὐλάβεια	prax, p̄acis	εἰρήνη
oraculum, i	μαντεῖον, χρησμός	Delphicus, a, um	Δελφικός
exemplum, i	παράδειγμα	admirabilis, e	ἀξιοθαύμαστος
odium, i	μῖσος	atrox, ōcis	σκληρός, ἄγριος
ornamentum, i	κόσμημα	separare	χωρίζειν
praeceptum, i	παράγγελμα, ἐν- [τολή		

1) Miltiades maximā auctoritate apud omnes civitates Græcas erat.—Themistocles vir eloquentissimus bellique peritissimus fuit.—Aristides, vir optimus, omnium æqualium justissimus erat.—Pericles diu civitatem Atheniensium optime administravit.—Maximum erat odium omnium bonorum civium in Antonium.—Cēlēbria erant Apollinis et Jōvis oracula, omnium oraculorum celeberrimum erat Delphicum.—Gloria Themistoclis non minor fuit in pace quam in bello.—Romani cum Hannibāle fortius quam feliciter dimicavērunt.—Nullum praelium atrocius fuit quam praelium Cannense. (Praelio Cannensi nullum praelium atrocius fuit.) — Carissimi amīci, omnia bene curavistis.

1) Μεγίστη ἦτο ἡ ὑπόληψις τοῦ Κικέρωνος παρὰ (apud) ὅλοις τοῖς καλοῖς πολίταις.—Ἡ Ἰθάκη ἦτο περίφημος νῆσος τοῦ Ἴονίου πελάγους.—Ὁ Σπάρτακος ἐπολέμησεν ἄν-

δρειότατα με τοὺς Ῥωμαίους.—Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Καῖσαρ ἦσαν εὐφραδέστατοι ἄνδρες.—Διὰ τοῦ μεγάλου πλήθους ὑπερμεγέθων λίθων ἐπληγώθησαν πλεῖστοι στρατιῶται.—Οὐδείς ἦτο καλλίτερος ἀνὴρ ἢ ὁ Ἀριστείδης.—Μέγιστον ἦτο τὸ μῖσος ὅλων τῶν καλῶν πολιτῶν πρὸς τὸν Κλώδιον.—Τὸ Δελφικὸν μαντεῖον ἦτο περιφημότερον ὅλων τῶν ἄλλων μαντείων.—Ἡ δόξα τοῦ Περικλέους ἦτο μεγαλειτέρα ἐν τῇ εἰρήνῃ παρά ἐν τῷ πολέμῳ.—Ὁ Σύλλας καλῶς διώκῃσε τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος.—Οἱ κάτοικοι τῆς Νουμαντίας ἐπολέμησαν ἀνδρειότερον ἢ οἱ στρατιῶται τῶν Ῥωμαϊκῶν λεγεῶνων.—Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Ῥωμαίων βασιλέων εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μαθητάς.—Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου (ΑΦ.) κατέκτησεν ὁ Ἀλέξανδρος τὴν Φοινίκην.—Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Πομπήϊος ἦσαν ἵπποτικῆς τάξεως.—Οἱ Καρχηδόνιοι ἐπολέμησαν μετὰ τοὺς Ῥωμαίους ἐν ἵππομαχίᾳ (ΑΦ.).—Ὅλοι οἱ νεκροὶ τῶν στρατιωτῶν ἐτάφησαν.—Οἱ πόλεμοι τοῦ Καίσαρος μετὰ τοὺς Γάλλους ὑπῆρξαν σφοδροί.—Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἐνίκησεν ὁ Καῖσαρ τοὺς Γάλλους διὰ τῶν ὅπλων.—Ἡ Κορνηλία ἀνέθρεψε καλῶς τοὺς υἱοὺς της.

2) Gaius Julius Cæsar admirabili erat clementiâ et magnitudine animi. — Utinam omnes viri essent boni cives. — Catilina omnia jura divîna et humana violavit. — Vos omnes viri fortes et boni cives eritis. — Cæsar cum Gallis acri prælio dimicavit. — Antiochia cèlebris et opulenta urbs Asiæ fuit. — Cèleri itinere in Umbriam properavi. — In Rheno pontes lapidei ingenti pecuniâ ædificantur. — Ingentiâ maria sepārant Europam et Americam. — Pulcherrimum amicitiae ornamentum verecundiâ est. — Bona exempla utiliora sunt quam præcepta (ἢ præceptis utiliora

sunt).—Vita multorum animalium longior est quam vita hominum. — Athenæ, Corinthus, Syracusæ pulcherrimæ Græcorum urbes fuērunt.

2) Οί ἱερεῖς ἐτιμῶντο τὰ μέγιστα (MT. ἦσαν ἐν μεγίστη τιμῇ) παρὰ τοῖς Γάλλοις.—'Ακριβότατε φίλε, διὰ τὰ πάντα (A.) καλῶς ἐφρόντισας.—'Ἦτο καλλίτερον, νὰ συγκαλέσῃ τις (MT. τὸ συγκαλεῖν) ὄλους τοὺς πολίτας τῆς πόλεως μας εἰς τὰ ὄπλα παρὰ νὰ ἐξοπλίσῃ τοὺς δούλους.—Παρὰ τὸ "Ακτιον ἐπολεμήθη πολὺν καιρὸν καὶ σφοδρῶς.—'Ἐπὶ τέλους ὁ στόλος τοῦ 'Αντωνίου ἐτράπη εἰς φυγὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ 'Οκταβιανοῦ.—Μέγιστον ἦτο τὸ μῖσος ὄλων τῶν κακῶν πολιτῶν πρὸς τὸν Μίλωνα.—Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Γερμανίας πάντοτε ἦτο ἐλεύθερον, τὸ (δὲ) μικρότερον ἦτο 'Ρωμαϊκὴ ἐπαρχία.—Πολλοὶ δούλοι ἐφρονεύθησαν διὰ τοῦ ξίφους, πλείοτεροι διὰ τῆς πείνης.—Στρατιῶται τῆς δεκάτης λεγεῶνος, ἐπολεμήσατε ἀνδρείως, τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν λαφύρων θὰ ἦνε ἰδικόν σας.—'Ο 'Οράτιος, ὁ Βιργίλιος, ὁ 'Οβίδιος εἶνε οἱ περιφημότατοι ποιηταὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ Αὐγούστου.—'Ἡ ἐν Κάνναις μάχη ἦτο ἡ μεγίστη ἦττα τῶν 'Ρωμαίων.—'Ο Ξέρξης παρεσκεύασε μέγαν στόλον καὶ μετεκόμισεν ἄπειρα στρατεύματα ἐκ τῆς 'Ασίας εἰς τὴν Εὐρώπην.—Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων τοῦ αἰῶνος τοῦ Αὐγούστου εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μαθητάς.—'Ο Φάβιος διηύθυνε συνετῶς τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ 'Αννίβα.—Περιφημότατα εἶνε τὰ ποιήματα τοῦ 'Ομήρου.—'Ακριβότατε φίλε, αἱ ἐπιστολαὶ σου θὰ ἦνε πάντοτε πολὺ εὐχάριστοι.—'Ο κήπος τοῦ πατρὸς σου εἶνέ πολὺ ὠραῖος (MT. ὠραιότατος).—Τὰ δένδρα τοῦ κήπου σας εἶνε πολὺ ὑψηλὰ (MT. ὑψηλότατα).

Μάθημα ΜΔ΄.

Τετάρτη κλίσις

Ἐρικός

fructus καρπός

ὄν.	fructūs
γεν.	fructūs
δοτ.	fructūī
αἰτ.	fructūm
κλ.	fructūs
ἄφ.	fructū

cornu κέρας

ὄν.	cornū
γεν.	cornūs
δοτ.	cornū
αἰτ.	cornū
κλ.	cornū
ἄφ.	cornū

Πληθυντικός

ὄν.	fructūs
γεν.	fructūūm
δοτ.	fructībus
αἰτ.	fructūs
κλ.	fructūs
ἄφ.	fructībus

ὄν.	cornūā
γεν.	cornūūm
δοτ.	cornībus
αἰτ.	cornūā
κλ.	cornūā
ἄφ.	cornībus

Καρῶν περὶ τοῦ γένους τῆς τετάρτης κλίσεως. Τὰ εἰς us εἶνε ἀρσενικά, τὰ δὲ εἰς u οὐδέτερα.

Λεξιλόγιον

consulatus, ūs ὑπατεία
 exercitus, ūs στρατός
 magistratus, ūs ἀρχή, ἄρχων
 metus, ūs φόβος
 praetūra, ae πραιτωρεία

sanctus, a um ἅγιος, ἱερός
 summus, a, um ὕψιστος, ἀνώτατος
 dexter, tra, trum δεξιός
 sinister, tra, trum ἀριστερός
 gravis, e βαρύς, σπουδαῖος

Μάθημα ΜΕ΄.

Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος περὶ τοῦ γένους
τῆς δ΄. κλίσεως

Τῶν εἰς us εἶνε *θηλυκά*. *acus, domus, idūs, manus, porticus, specus, tribus*, ὡς καὶ τὰ εἰς us ὀνόματα *δένδρων*.

Λεξιλόγιον

acus, ūs βελόνη

domus, ūs οἰκία

idus, ūm ἡ γ' (ἢ εἰ) τοῦ μηνός

manus, ūs χεῖρ, πλῆθος (ἴλη)

porticus, ūs στοά

specus, ūs σπήλαιον

tribus, ūs δῆμος

quercus, ūs δρυς

portus, ūs λιμὴν

genu, ūs γόνυ

Martius, i Μάρτιος

Idus Martiæ 15 Μαρτίου

telum, i βέλος

exiguus, a, um μικρός, βραχύς aut—aut ἧ—ἧ

magnificus, a, um μεγαλοπρεπής

marmorëus, a, um μαρμάρινος

rusticus, a, um ἀγροϊκος, χωρικός

urbānus, a, um ἀστικός

lavare λούειν, νίπτειν

Tribus Romanæ erant aut urbānæ aut rusticæ.—
Magnificam regis domum marmoreæ ornant porticus.—
Ahala Spurium Mælium manu suā necavit.—
Apud Marathōnem exigua Atheniensium manus cum
ingenti barbarorum exercitu feliciter dimicavit.—
Quercus Jovi Optimo Maximo sacra erat.—
Tela hostium dextrum genua amicis nostri vulneraverunt.—

Magnam domum ædificavit pater meus prope ad portum nostrum.—Puellæ crines suos aureā acu ornant.—Gaius Cæsar idibus Martiis a conjuratis in curia necātus est.—Maximæ et pulcherrimæ quercus erant in nemõre sacro Jovis apud Dodõnam. — Magnificæ porticus undīque circumdant forum a Trajano imperatõre ædificatum.—Manus manum lavat. — Piræus celeberrimus erat portum Athenarum.

Μέγισται καὶ ὠραιόταται δρυς εἶνε ἐν τῷ δάσει πλησίον εἰς τὴν πόλιν μας.—Ἵψηλαὶ στοαὶ στολιζουσι τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν.—Κατὰ τὰς δεκαπέντε ἐξακολουθοῦμεν τὸ ταξειδιὸν μας.—Δουλός τις τοῦ Μίλωνος ἐφόνευσε τὸν Κλώδιον διὰ τῆς ἰδίας του χειρός.—Τὸ ἀριστερὸν γόνυ τοῦ φίλου μου ἐπληγώθη διὰ βέλους τῶν ἐχθρῶν.—Ὁ Λεωνίδας παρὰ τὰς Θερμοπύλας ἐπολέμησεν ἀνδρείως μετὰ μικροῦ σώματος (manus) ἐναντίον τοῦ ἀπείρου στρατοῦ τῶν Περσῶν.—Μαρμαρίναι στοαὶ περιβάλλουσι πανταχόθεν τὸν ναὸν τοῦ Διός.—Ἐκτίσαμεν πλησίον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεώς μας μεγίστην καὶ ὠραιότατην οἰκίαν.—Οἱ χωρικοὶ δῆμοι ἤσαν μεγαλειτέρας ὑπολήψεως (ΑΦ.) ἢ οἱ ἀστικοί.—Χρυσῆ βελόνη στολιζει τὸν κόμην τοῦ κορασίου.—Ἡ σύζυγος τοῦ Καίσαρος περιέμεινε τὰς 15 Μαρτίου μετὰ μεγάλου φόβου.—Πλησίον εἰς τὸν λιμένα μας εἶνε ὑψηλὸν ὄρος.—Ἡ δεξιὰ χεὶρ νίπτει τὴν ἀριστεράν.—Ἐν τῷ Πειραιεῖ, τῷ περιφημῷ λιμένι τῶν Ἀθηνῶν, ἤσαν πάντοτε πολλὰ πλοῖα.

Μάθημα ΜΓ'.

Πέμπτη κλίσις

res πράγμα

Ἐρικός

Πληθυντικός

ὄν.	rēs
γεν.	rēi
δοτ.	rēi
αἰτ.	rēm
κλ.	rēs
ἀφ.	rē

rēs
rērūm
rēbūs
rēs
rēs
rēbūs

Κατῶν περὶ τοῦ γένους τῶν ὀνομάτων τῆς ε' κλίσεως. Πάντα τὰ ὀνόματα τῆς κλίσεως ταύτης εἶνε θηλυκοῦ γένους πλὴν τοῦ dies ἡμέρα, ὅπερ ἐν μὲν τῷ πληθυντικῷ εἶνε πάντοτε ἀρσενικόν, ἐν δὲ τῷ ἐνικῷ θηλυκόν, ὅταν δηλόνη προθεσμίαν. Τὸ σύνθετον meridiēs μεσημβρία εἶνε ἀρσενικόν.

Λεξιλόγιον

aciēs, εἰ παράταξις, γραμμὴ	auctor, ōris αἴτιος, δημιουργός
diēs, εἰ ἡμέρα	status, ūs κατάστασις
meridiēs, εἰ μεσημβρία	medius, a, um μέσος
respublicā δημοκρατία (rei-publicā, rempublicam, republicā)	postērus, a, um ὑστερος, ἐπόμενος
res gestāe πράξεις, κατορθώματα	serēnus, a, um φαιδρός
spēs, εἰ ἐλπίς	fallax, ācis ἀπατηλός
mercenariūs, i μισθωτός	delibērare συμβουλευέσθαι, συζητεῖν
	[τα quondam ποτέ

atilina contra rempublicam Romanam conjura-
 —Summi reipublicæ magistratus erant consules et
 tores.—Fuit quondam in republica nostra magna
 us.—*Postero die* Cæsar castra hostium oppugna-
 —Senatus Romanus de statu reipublicæ deli-
 vit. — Deus omnium rerum auctor est. — Sæpe
 hominū fallāces sunt. — Cornelius Nepos res
 as clarorum imperatorum et Græcorum et Roma-
 um narravit. — Apud Issum Nicanor in dextro
 u pugnavit, Alexander mediæ aciei præfuit, Par-
 tio in sinistro cornu fuit.—In *media acie* Persa-
 mercenarii Græci diu feliciter dimicaverunt. —
 us multa narrat de *rebus gestis* Hannibälis.—Me-
 es serēnus est.

ἡν ἐπομένην ἡμέραν (ΑΦ.) ἐξηκολούθησεν ὁ Καῖσαρ
 πορείαν μετὰ τῆς δεκάτης λεγεῶνος.—Ἐν τῇ Ῥω-
 κῇ συγκλήτῳ συζητεῖται περὶ τῆς καταστάσεως τῆς
 οκρατίας.—Ἐν τῇ μάχῃ ὁ Κῦρος προέστη τῆς μέσης
 μῆς (Δ.), ὁ Κλέαρχος μετὰ τῶν Ἑλλήνων μισθωτῶν
 ἐπὶ (in) τοῦ δεξιοῦ κέρατος, ὁ Ἀριαῖος προέστη τοῦ
 τεροῦ.—Ἡ ἐλπίς σου εἶνε ἀπατηλή, ἀκριβότατε φίλε.
 Αἱ αἰτίαι πολλῶν πραγμάτων εἶνε ἄγνωστοι.—Ὁ δι-
 καλος ἐδιηγήθη πολλὰ εἰς τοὺς μαθητὰς περὶ τῶν κα-
 θωμάτων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.—Οἱ υἱοὶ τοῦ Βρού-
 ἔκαμον συνωμοσίαν κατὰ τῆς δημοκρατίας.—Ὁ Πε-
 λῆς πολὺν καιρὸν προέστη τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθη-
 ῶν.—Ὁ Κορνήλιος Νέπως ἐδιηγήθη τὸν βίον καὶ τὰς
 ἔξεις τοῦ Πausανίου.

Μάθημα ΜΖ΄.

Δεικτικά ἀντωνυμῖαι

Pronomina demonstrativa

hic οὗτος

*Εἰρικός

Πληθυντικός

ὄν.	hic	hæc	hoc	hi	hæ	hæc
γεν.		hūjus		horum	harum	horum
δοτ.		huic			hīs	
αἰτ.	hunc	hanc	hoc	hōs	hās	hæc
ἀφ.	hōc	hāc	hōc		his	

ille ἐκεῖνος

*Εἰρικός

Πληθυντικός

ὄν.	illē	illā	illū	illī	illæ	illā
γεν.		illīus		illōrum	illārum	illōrum
δοτ.		illī			illis	
αἰτ.	illum	illam	illū	illōs	illās	illā
ἀφ.	illō	illā	illō		illis	

Κατὰ τὸ ille κλίνονται iste, ista, istud ἐκεῖνος κ
 ipse, ipsa, ipsum αὐτός, ὁ ἴδιος· σημειωτέον, ὅτι
 ipse ἔχει ἐν τῷ αὐδατέρῳ um.

Λεξιλόγιον

invidia, æ φθόνος	pugna navalis ναυμαχία
Cnidus, i ἡ Κνίδος	comparare ἀποκτᾶν
Cimbri, orum Κίμβροι	satis ἀρκούντως, ἀρκετά
vitium, i σφάλμα, ἐλάττωμα	ut (μετὰ ὑποτακτ.) ἵνα, νά, ὅνα
comes, itis συνοδοιπóρος, ἀκό-	non solum—sed etiam οὐ μόνον
navālis. e ναυτικός [λουθος	[νον—ἀλλὰ

Est hoc commune vitium in magnis liberisque civibus, ut invidia gloriæ comes sit.—Deus est auctor orbis terrarum.—Hæc aqua ex pulchro fonteanat.—Conon Atheniensis pugna illa navali apud Sidonum non solum inter barbāros, sed etiam inter omnes Græciæ civitates magnam auctoritatem comparavit.—Bello Punico secundo Roma ipsa in maximo periculo fuit.—Non minor pugna cum mulieribus Carthagenorum quam cum ipsis Cimbris fuit.—Demosthenes et Cicero celeberrimi oratores fuerunt, hic Græcorum, ille Romanorum.—In prælio apud Issum Alexander periculum magnum fuit.—Romani, Carthagenorum sanguine et virtute liberati estis.—Huic viro periculum meum commendavi.—Isti mali et perditii cives contra rempublicam conjuraverunt.

Δι' ἐκείνης τῆς περιφήμου μάχης παρὰ τὴν Ζάμαν τέκτησεν ὁ Σκιπίων μεγίστην δόξαν.—Αὕτη ἡ πόλις ἐκυλεύθη ὑπὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ.—Ἐξάιρετοι εἶνε ἐκεῖνοι οἱ λόγοι τοῦ Κικέρωνος ἐναντίον τοῦ Κατιλίνα.—Οὔτοι οἱ χρόνοι, ταῦτα τὰ ἤθη εἶνε μέγας κίνδυνος διὰ τὴν δημοκρατίαν (Δ.).—Αὗται αἱ ἐλπίδες εἶνε ἀπατηλαί.—Αὗται αἱ θάλασσαι εἶνε τρικυμιώδεις.—Ἐκείνη ἡ γυνὴ θά ἦνε ἀνοδοιπóρος σου.—Διὰ τῆς ἀνδρείας ἐκείνου τοῦ στρατηγοῦ ἐνικήθησαν οἱ ἐχθροί.—Ὁ Σκιπίων καὶ ὁ Ἀννίβας εἶνε οἱ ἐνδοξότατοι στρατηγοὶ ἐκείνων τῶν χρόνων, οὗτος τῶν Ῥωμαίων, ἐκεῖνος τῶν Καρχηδονίων.—Οἱ υἱοὶ τοῦ Κατιλίνα ἀπάτησαν ἐναντίον τῆς δημοκρατίας.—Διὰ τὴν φήμην ταύτης ἐκεῖνα τὰ φύλα τῆς Γαλλίας ἐξηγέρθησαν (excitare) εἰς πόλεμον.

Αὐτὴ ἡ βασίλισσα τῶν Σκυθῶν προέστη τοῦ στρατοῦ της.—Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ εἶνε πολλὰ ὠραῖα ἄνθη καὶ πολὺ μεγάλα (MT. μέγιστα) δένδρα.—Ἐκεῖνη ἡ στάσις τῶν μισθωτῶν ἦτο μέγιστος κίνδυνος διὰ τὴν δημοκρατίαν τῶν Καρχηδονίων.—Κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὰ ἐπικουρικὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων ἦσαν πολὺ εὐχάριστα εἰς τοὺς Καρχηδονίους.—Ἡ πορεία εἶνε ἐπὶ (in) τούτου τοῦ ὄρους δυσκολωτέρα παρὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ κοιλάδι.—Ἐκεῖνοι οἱ σκύλλοι θὰ ἦνε κάλλιστοι φύλακες τῶν ἀγγελῶν τούτων.—Ἐπὶ τῆς νήσου τῶν Συρακουσῶν εἶνε πηγὴ γλυκεῶς ὕδατος· αὕτη ἡ πηγὴ ὀνομάζεται Ἀρέθουσα.

2) Ἐκεῖνη ἡ συνθήκη παρεβιάσθη ὑπὸ τῶν βαρβάρων.—Αὕτη ἡ γυνὴ ἐφόνευσε τὸν βασιλέα Πύρρον διὰ μεγάλου λίθου.—Αὕτη ἡ γέφυρα ἐκτίσθη ἐν τῷ Ῥήνῳ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.—Οἱ ἀνδρειότατοι στρατιῶται τοῦ Κύρου ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες μισθωτοί.—Ἡ Ῥώμη καὶ ὅλη ἡ δημοκρατία εἶνε ἐν φόβῳ ἕνεκα ἐκείνου (iste) τοῦ Κατιλίνα.—Ἐκεῖνα τὰ παραδείγματα εἶνε ὠφελιμώτερα ἢ οὗτοι οἱ κανόνες (præceptum).—Ἐπὶ ἕξ ποτε ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ταύτῃ ἐκεῖνη ἡ παλαιὰ ἀρετὴ, τώρα μετεβλήθησαν τὰ ἦθη.—Ἐκεῖνος ὁ Πausανίας οὐ μόνον τὰ πάτρια ἦθη ἠλλάξεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνδυμασίαν.—Αὗται αἱ δυστυχεστάται δοῦλαι ἐφονεύτησαν διὰ πείνης.—Ἐκεῖνη ἡ Ῥόδος ἦτο περιφημοτάτη νῆσος.—Ἐκεῖνα τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸν πρῶτον Καρχηδονιακὸν πόλεμον.—Αὕτη ἡ θάλασσα τὴν νύκτα εἶνε ἐπικίνδυνος εἰς ὄλους τοὺς ναύτας.

1 in hoc monte

Μάθημα ΜΘ'

Ἀριθμητικά

Numeralia

unus εἷς				tres τρεῖς Ἀρσ. καὶ θη.λ.	
ὄν.	unus	una	unum		ὄν. tres
γεν.	unīus	unīus	unīus		γεν. trium
δοτ.	unī	unī	unī		δοτ. tribus
αἰτ.	unum	unam	unum		αἰτ. tres
ἄφ.	unō	unā	unō		ἄφ. tribus
duo δύο				Oὐδέτ.	
ὄν.	duo	duæ	duo		ὄν. tria τρία
γεν.	duōrum	duārum	duōrum		γεν. trium
δοτ.	duōbus	duābus	duōbus		δοτ. tribus
αἰτ.	duōs (ἢ duo)	duās	duo		αἰτ. tria
ἄφ.	duōbus	duābus	duōbus		ἄφ. tribus

Ἀπόλυτα (cardinalia) · Τακτικά (ordinalia)

1 unus, a, um	α' primus, a, um ὁ πρῶτος
2 duo, æ, o	β' secundus, a, um
3 trēs, tria	γ' tertius
4 quattuor	δ' quartus
5 quinque	ε' quintus
6 sex	ς' sextus
7 septem	ζ' septimus
8 octo	η' octavus
9 novem	θ' nonus
10 decem	ι' decimus

Λεξιλόγιον

initium, ἡ ἀρχή
 initio κατ' ἀρχάς
 plebs, bis λαός, ὄχλος, δῆμος
 tribūnus plebis δήμαρχος

Romæ ἐν Ῥώμῃ (στάσις)
 regnare κυβερνᾶν, βασιλεύειν
 postea ἔπειτα, ὕστερον

Romani in Italia cum *duobus* ducibus de imperio dimicavērunt, cum Pyrrho et cum Hannibale. — Cur *unius* hominis auctoritati obtemperatis? — Cæsar cum *tribus* legionibus Massiliam oppugnavit. — *Septem* reges Romæ regnavērunt: *primus* Romanorum rex fuit Romulus, *secundus* Numa Pompilius, *tertius* Tullus Hostilius, *quartus* Ancus Martius, *quintus* Tarquinius Superbus. — Initio *quinque* erant tribuni plebis, postea *decem*. — Octōber apud Romanos *octavus*, November *nonus* mensis anni erat. — *Quattuor* sunt orationes Ciceronis in Catilinam. — *Dux* sunt manus hominis, dextra et sinistra.

Πρῶτος αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων ἦτο ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγουστος, δεῦτερος ὁ Τιβέριος, τρίτος ὁ Καλιγούλας, τέταρτος ὁ Κλαύδιος, πέμπτος ὁ Νέρων, ἕκτος ὁ Γάλλος, ἕβδομος ὁ Ὄθων, ὄγδοος ὁ Βιτέλλιος, ἕνατος ὁ Βεσπασιανός, δέκατος ὁ Τίτος. — Ἡ δημοκρατία ἐκυβερνήθη πολὺν καιρὸν ὑπὸ δύο ὑπάτων καὶ τῆς συγκλήτου. — Ἐπτὰ στρατηγοὶ ἐπολιόρκησαν τὰς Θήβας. — Ὁ ὕπατος ἔσπευσε μετὰ τριῶν λεγεόνων εἰς τὴν Γαλλίαν. — Εἰς δέκα ἀνδρας ἀνετέθη ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία. — Πλησίον τῶν Ἀθηναίων ἦσαν τρεῖς λιμένες. — Ὁ στρατηγὸς μας προΐσταται δύο στρατῶν. — Τέσσαρα ἀγάλματα στολίζουσι τὴν στοάν μας. — Εἰς τὸν ἕνα δικτάτωρα ὑπακούει ὅλη ἡ Ῥωμαϊκὴ δημοκρατία.

Μάθημα Ν.

Συρέχεια

Ἀπόλυτα (cardinalia) *Τακτικά (ordinalia)*

11 undĕcim	undecĭmus
12 duodĕcim	duodecĭmus
13 tredĕcim	tertius decĭmus
14 quattuordĕcim	quartus decimus
15 quindĕcim	quintus decimus
16 sedĕcim (decem et	sextus decimus
17 septendĕcim [sex)	septĭmus decimus
18 duodeviginti	duodevicesĭmus
19 undeviginti	undevicesimus (nōnus de-
20 viginti [ginti unus)	vicesĭmus [cĭmus
21 unus et viginti (vi-	vicesimus primus(unuset v.
22 duo et viginti(viginti	vicesimus secundus (alter
28 duodetriginta [duo)	duodetricesĭmus [et. v.
29 undetriginta	undetricesimus
30 triginta	tricesimus
40 quadraginta	quadragesimus
50 quinquaginta (L.)	quinquagesimus
60 sexaginta	sexagesimus
70 septuaginta	septuagesimus
80 octoginta	octagesĭmus
90 nonaginta	nonagesimus
100 centum (C.)	centesĭmus

Ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων πόσον μακρός; πόσον ὑψηλός; πόσον χρόνον; κτλ. τίθεται ἡ αἰτιατική.

Λεξιλόγιον

fossa, æ τάφος	pes, pedis ποῦς
porta, æ πόλη	cohors, tis κοόρτις (τάγμα)
manipulus, i σπεῖρα, λόχος	passus, us βῆμα
murus, i τεῖχος	novus, a, um νέος
seculum, i αἰών, ἑκατονταετηρῆς	

Græci Troiam *decem annos* oppugnaverunt.—Duc, *decim* sunt menses anni.—Alexander Magnus *tredecim annos* regnavit.—Murus urbis *duodeviginti* pedes altus est.—Bello *triginta* annorum multæ Germaniæ urbes vastatæ sunt.—Homo *sexaginta* annorum senex est.—Cohors erat *decima*, manipulus *tricesima* pars legionis Romanæ.—*Triginta quinque* erant tribus populi Romani.—*Seculum* tempus est centum annorum.—*Quintum decimum* seculum initium erat novi status rerum.

Ὁ Φίλιππος, βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐβασίλευσεν εἴκοσι τέσσαρα ἔτη.—Ἀνθρωπον ἐβδομήκοντα ἐτῶν ὀνομάζομεν γέροντα.—Αὕτη ἡ τάφος εἶνε ἐξήκοντα ὀκτὼ πόδας μακρὰ (δηλ. ἔχει μῆκος 68 ποδῶν).—Ὁ Δομιτιανὸς ἦτο ἐνδέκατος αὐτοκράτωρ, ὁ Νέρβας δωδέκατος, ὁ Τραϊανὸς δέκατος τρίτος, ὁ Ἀδριανὸς δέκατος τέταρτος, Ἀντωνῖνος ὁ Πῖος δέκατος πέμπτος, ὁ Μάρκος Αὐρήλιος δέκατος ἕκτος, Σεπτίμιος ὁ Σεβῆρος εἴκοστὸς ἕνατος, Ἀλέξανδρος ὁ Σεβῆρος τριακοστὸς τέταρτος.—Ὁ Ῥωμύλος ἐβασίλευσε τριάκοντα ἐπτὰ ἔτη, ὁ Νουμᾶς τεσσαράκοντα τρία, ὁ Τύλλος Ὀστίλιος τριάκοντα δύο ἔτη.—Αὕτη ἡ τάφος εἶνε ὀγδοήκοντα πέντε βήματα μακρὰ καὶ δέκα τρία βήματα πλατεῖα.

Μάθημα ΝΑ'.

Συρέχεια

<i>'Απόλυτα (Cardinalia)</i>	<i>Τακτικά (Ordinalia)</i>
200 ducenti, æ, a	ducentesimus
300 trecenti, æ, a	trecentesimus
400 quadringenti, æ, a	quadringentesimus
500 quingenti, æ, a (D.)	quingentēsimus
600 sexcenti, æ, a	sexcentesimus
700 septingenti, æ, a	septingentesimus
800 octingenti, æ, a	octingentesimus
900 nongenti, æ, a	nongentesimus
1000 mille (M.)	millesimus
2000 bis mille ἢ duo milia	bis millesimus
3000 ter mille ἢ tria milia	ter millesimus

χιλίοι στρατιῶται mille milites (mille ἐπίθετον)
 διςχιλίοι στρατιῶται duo milia militum (milia οὐσίας.)

Ὁ ἐνικός mille εἶνε ἄκλιτος· ὁ δὲ πληθ. milia (ὄν. καὶ αἰτ.) ἔχει ἐν τῇ γεν. milium, ἐν δὲ τῇ δοτ. καὶ ἀφ. milibus.

Ἐν ἔτει anno (ἀφ. ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως πότε;)

Λεξιλόγιον

Christus, i ὁ Χριστός	create δημιουργεῖν, ἐκλέγειν
Platænsis, is Πλαταιεύς	ante (μετ' αἰτ.) πρό
abesse ἀπέχειν ἀπὸ (ab)	post (μετ' αἰτ.) μετὰ

Anno ducentesimo sexagesimo ante Christum Romani classem Carthaginensium apud Mylās super-

erunt.—In exercitu Darii Codomanni *triginta milia mercenariorum Græcorum* apud Issum contra Alexandrum dimicavērunt.—Anno *quingentesimo decimo quarto* Darius, filius Hystaspis, ingentes copias ex Asia in Europam transportavit et cum Scythis belavit.—Exercitus regis erat *quingentorum milium hominum*.—Apud Marathōnem auxilium *mille Plataensium Atheniensibus* gratissimum fuit.—Apud Thermopylas *trecenti Spartiatæ et quinque milia Græcorum* ex aliis civitatibus fortissime cum Persis dimicaverunt.—Romani a Gallis ad Alliam fugati sunt anno *trecentesimo nonagesimo* ante Christum.

Ἐν ἔτει 212 (ΜΤ. Κατὰ τὸ διακοσιοστὸν δωδέκατον ἔτος) π. Χ. ἐκυρίευσαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς Συρακούσας.— Δέκα χιλιάδες Ἑλλήνων μισθωτῶν ἦσαν ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Κύρου.—Ἐκεῖνος ὁ Κύρος ἐφρονεῦθη ἐν ἔτει 401 ἐν τῇ μάχῃ τῶν Κουναίων.—Ἐν ἔτει 408 π. Χ. ἐπολέμησαν εὐτυχῶς 380 πολεμικὰ πλοῖα τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τοῦ ἀπείρου στόλου τῶν Περσῶν.—Ἐν ἔτει 404 ἐκυρίευσεν ὁ Λύσανδρος, στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων, τὰς Ἀθήνας.—Ἐν ἔτει 334 π. Χ. μετεκόμισεν ὁ Ἀλέξανδρος 30 χιλιάδες πεζῶν καὶ 5 χιλιάδες ἰππέων ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν.—Ἐν ἔτει 510 π. Χ. ἐξέλεξαν οἱ Ῥωμαῖοι δύο ὑπάτους.—Ἐν ἔτει 410 π. Χ. οἱ βάρβαροι ἐκυρίευσαν τὴν Ῥώμην.—Μικρὸς λόφος ἀπέιχε χίλια βήματα ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Καίσαρος.—5 χιλιάδες πεζῶν καὶ 1200 ἰππεῖς εἶνε ἐν τῷ στρατῷ μας.

Μάθημα NB'.

Ἐνάτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

proditio, ōnis	προδοσία	jure	δικαίως
rēs militaris	τὰ πολεμικά	ēnim	ἐπειδὴ (= γὰρ) τίθεται
Salaminius, a, um	Σαλαμίνιος		μετὰ τὴν πρώτην ἢ δευτέραν
superbus, a, um	ὑπερήφανος		λέξιν τῆς προτάσεως
tantus, a, um	τόσος	etiam	ἐπίσης, καί
crudelis, e	ὠμός	qui	ὅστις
tam	οὔτω, τόσον		

Miltiades, Cimonis filius, Atheniensis fuit. In illo erat magna auctoritas apud omnes civitates Græcas, nobile nomen, laus rei militaris maxima. Anno quadringentesimo nonagesimo ante Christum Miltiades apud Marathōnem ingentem Persarum exercitum fugavit. Huic exercitui præerant Datis et Artaphernes, satrapæ regii. Hoc prælium celeberrimum est. Nunquam enim tam exigua manus cum tantis copiis feliciter pugnavit. Erant Athenienses novem milia hominum. Mille Plataenses in hoc prælio socii erant Atheniensium. Cum his centum milia peditum et equites regis dimicavērunt. Ille Miltiades, qui patriam tanto periculo liberavit, postea a civibus proditionis accusatus et damnatus est.

1) Ὁ Ἀθηναῖος Θεμιστοκλῆς, σύγχρονος τοῦ Μιλτιάδου, δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἔνδοξος ἐκείνου. Τὰ ἐλαττώματα τοῦ νέου Θεμιστοκλέους διωρθώθησαν διὰ μεγάλων ἀρε-

των καὶ κατορθωμάτων τοῦ ἀνδρός. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος οὐ μόνον ἀνδρειότατος ἦτο καὶ τοῦ πολέμου ἐμπειρότατος, ἀλλὰ καὶ εὐφραδέστατος καὶ συνετώτατος. Πολλὰ ἔτη ἐκυβέρνησε κάλλιστα τὴν δημοκρατίαν τῶν Ἀθηναίων. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἔκτισε στόλον ἑκατὸν πολεμικῶν πλοίων. Κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ ἀνδρός τούτου συνήφθη (pugnare) ἡ Σαλαμινία μάχη ἐν ἔτει 480 π. Χ. Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ ἐνίκησαν οἱ Ἕλληνες τὸν ἄπειρον στόλον τῶν Περσῶν. Διὰ τῆς νίκης ταύτης ἠλευθέρωσεν ὁ Θεμιστοκλῆς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ μεγίστου κινδύνου. Μετὰ τὴν φυγὴν τῶν Περσῶν ἀνετέθησαν εἰς τὸν Θεμιστοκλέα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, ἀλλ' ὕστερον κατηγορήθη ἐκεῖνος ὑπ' αὐτῶν τῶν συμπολιτῶν του καὶ κατεδικάσθη.

2) Τὸν Λακεδαιμόνιον Πausανίαν, σύγχρονον τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους, δικαίως κατηγορήσαν σφοδρῶς πολλοὶ ἱστοριογράφοι. Ἐπειδὴ ἦτο ὑπερήφανος καὶ ὠμὸς καὶ ἠλλαξε τὰ πάτρια ἦθη καὶ αὐτὴν τὴν ἐνδυμασίαν. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἠλευθέρωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Περσῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 479 π. Χ. ἐνίκησε διὰ τῶν ὄπλων τὰ στρατεύματα τῶν Περσῶν. Τούτου τοῦ στρατοῦ 300 χιλιάδων πεζῶν καὶ ἱππέων προέστη ὁ Μαρδόνιος. Ἐκεῖνος ὁ Μαρδόνιος, ἀνὴρ ἀνδρειότατος καὶ τοῦ πολέμου ἐμπειρότατος, ἦτο γαμβρὸς τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον τὴν ἡγεμονίαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Μάθημα ΝΓ'.

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι

(Pronomina personalia)

Ἐνικός

ὄν.	ēgō ἐγώ	tū σύ	λείπει
γεν.	meī ἐμοῦ	tuī σου	suī ἑαυτοῦ, ἧς
δοτ.	mīhi ἐμοί	tībī σοί	sībī ἑαυτῶ, ἧ
αἰτ.	mē μέ	tē σέ	sē ἑαυτόν, ἧν, ό
ἀφ.	mē δι' ἐμοῦ	tē διὰ σου	sē δι' ἑαυτοῦ, ἧς

Πληθυντικός

ὄν.	nōs	vōs	λείπει
γεν.	{nostrī {nostrūm	{vestrī {vestrūm	suī
δοτ.	nōbīs	vōbīs	sībī
αἰτ.	nōs	vōs	sē
ἀφ.	nōbīs	vōbīs	sē

Λεξιλόγιον

cura, αε φροντίς	immēmor, ōris ἀμνήμων, ἐπι-
molestia, αε δυσχέρεια	[λήσμων]
beneficium, ι εὐεργέτημα	errare ἀπατάσθαι, σφάλλιν
lux, cis φῶς	servare σώζειν, διατηρεῖν
hodie σήμερον	recitare ἀναγινώσκειν, ἀπαγ-
hodiernus, a, um σημερινός	quia διότι
clarus, a, um διαυκής. ἐνδοξός	[γέλλειν]

Catilina, tua consilia omnia nobis luce sunt clariora.—Cæsar ad se quindēcim primos Massiliæ vocavit.—Rempublicam, cives, et vitam omnium vestrum hodierno die servavi.—Bellum grave et periculosum vobis a Mithridate et Tigrane, duobus regibus fortissimis et rei militaris peritissimis, paratur.—Homo sæpe curis molestias varias sibi parat. — Cur mihi non recitavistis epistolam patris vestri? — Semper tui memor ero, amice.—Magister te laudat, me vituperat.—Vos cibo nos recreavistis; nunquam vestri, nunquam beneficiorum vestrorum immemores erimus.

Πολῖται, ἡ δημοκρατία καὶ ὑμῶν πάντων ἡ ζωὴ σήμερον ἐσώθη ὑπ' ἐμοῦ.—Ἡ πατρίς εἶνε ὑμῶν πάντων κοινὴ μήτηρ.—Σοὶ ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Ἀπατάσαι, φίλε μου, εἰς ἐμὲ δὲν ἀνέγνωσας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.—Μᾶς ψέγετε, διότι δὲν σᾶς ἠλευθερώσαμεν· οἱ ἴδιοι ὑπήρξαμεν αἰχμάλωτοι.—Ἔσο πάντοτε μνημῶν ἡμῶν.—Οὐδεὶς (ἔξ) ἡμῶν ἀνήγγειλε τὴν φυγὴν σας εἰς τὸν στρατηγόν.—Ἡ ἐπιστολή σου, Καῖσαρ, ἀνεγνώσθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ συγκλήτῃ.—Ῥωμαῖοι, δύο ἀνδρείοτατοι βασιλεῖς σᾶς παρασκευάζουσιν ἐπικινδυνότατον πόλεμον.—Βροῦτε, ὑπὸ σοῦ ἠλευθερώθη ἡ πατρίς.—Ὁ ὕπατος ἐχάλεσε τοὺς συνωμώτας σήμερον πρὸς ἑαυτόν.—Στρατιῶται, πολλοὶ ἐχθροὶ ἐφρονεύθησαν ὑφ' ὑμῶν, περισσότεροι ἐπληρώθησαν.—Πάντοτε θὰ ἤμεθα μνημόνες σοῦ, τῆς μητρὸς σου, τῶν ἀδελφῶν σου, ὑμῶν πάντων.—Οὐδεὶς ὑμῶν θὰ ἦνε ἐπιλήσιμων ἡμῶν.—Σὲ ἀνεζωπυρήσαμεν διὰ φαγητοῦ.—Πολλοὶ ἄνθρωποι παρασκευάζουσιν εἰς ἑαυτοὺς διὰ τῶν φροντίδων πολλὰς δυσχερείας.

Μάθημα ΝΔ'.

Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία

(Pronomen relativum)

	Ἑρικός			Πληθυντικός		
ὄν.	quī	quæ	quōd	quī	quæ	quæ
γεν.		cūius		quōrum	quārum	quōrum
ἴοτ.		cui			quībūs	
αἰτ.	quem	quam	quōd	quōs	quās	quæ
ἀφ.	quō	quā	quō		quībūs	

Dominus laudavit servos, qui bene araverunt agrum.

Κυρία πρότασις· Dominus laudavit servos,

Ἐξηρητημ. πρότ. qui bene araverunt agrum.

Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἀρχίζει πάντοτε τὴν ἐξηρητημένην πρότασιν, συμφωνεῖ δὲ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ ἐκείνην τὴν λέξιν τῆς κυρίας προτάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τὴν πτώσιν.

Ἡ πτώσις τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς λέξεις τῆς ἐξηρητημένης προτάσεως.

Ἐν τῇ ἄνω περικοπῇ τὸ qui εἶνε ὑποκείμενον τῆς ἐξηρητημένης προτάσεως. Ἀφ' ἐτέρου εἶνε ἀντικείμενον, ἐὰν λέγομεν· Servi, quos dominus laudavit, bene araverunt agrum.

Λεξιλόγιον

cras αὔριον

nec—nec οὔτε—οὔτε

Classis, quam Themistocles ædificavit, centum na-
vium fuit. — Miltiades, qui patriam magno periculo
liberavit, a civibus prodicionis accusatus est.—Fabu-
æ, quæ me maxime delectant, sunt fabulæ Aesōpi et
Phædri.—Magistri, qui Romanorum filios edūcant,
servi Græci sunt.—Duces, quibus popūlus Romanus
temporibus secundi belli Punicī plurimos honores
mandavit, erant Scipio, Fabius, Marcellus. — Poëtæ,
quorum carmīna patrem meum maxime delectant,
sunt Homērus, Virgilius, Horatius.—Quotidie muta-
mur, nec quòd sumus, fuīmus, nec cras erīmus. —
Pons, quem Cæsar in Rheno ædificavit, lignēus erat.
— Exercitus, cui Datis et Artaphernes præērانت, a
Miltiade fugatus est.—Corinthus urbs, quam Roma-
ni expugnāvērunt, opulentissima fuit.

Αἱ γέφυραι, αἵτινες τῶρα ἐκτίσθησαν ἐν τῷ Ῥήνῳ,
εἶνε λίθιναι.—Ἡ γέφυρα, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Δαρειῖος
ἐν τῷ Δουναβεί, ἦτο ξυλίνη.—Τὸν Θεμιστοκλέα, διὰ τῆς
συνέσεως τοῦ ὁποίου ἐνίκηθη ὁ στόλος τῶν Περσῶν, κα-
τεδίκασαν οἱ Ἀθηναῖοι.—Οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν ὁποίων τὴν
πόλιν καὶ τὸν λιμένα ἐκυρίευσεν ὁ Σύλλας ἐν ἔτει 86 π
Χ., ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Μιθριδάτου.—Οἱ στρατηγοί, οἵ-
τινες ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν Ῥωμαϊκὸν στρα-
τὸν, εἶνε ὁ βασιλεὺς Πύρρος καὶ ὁ Ἀννίβας.—Τὰ λάφυρα,
τὰ ὁποῖα περιμένετε, φαίνονται ὅτι εἶνε (ΑΠ.) πολὺ με-
γάλα.—Οἱ Ῥωμαῖοι συγγραφεῖς, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα εἶνε
γνωστὰ εἰς τοὺς μαθητάς μας, εἶνε ὁ Κορνήλιος Νέπως
καὶ ὁ Καῖσαρ.—Ὁ στόλος, τὸν ὁποῖον ὁ Ξέρξης παρεσκεύα-
σεν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, εἶχεν 1200 πολεμικὰ πλοῖα.

— οὐκ ἐπιπέδου ἀλλὰ
κατασκευασμένη

Μάθημα ΝΕ'.

Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία *is**is* αὐτός, ἐκεῖνος

Ἐρικός

Πληθυντικός

ὄν.	<i>is</i>	<i>ea</i>	<i>īd</i>	<i>ii</i> (<i>ei</i>)	<i>eæ</i>	<i>eǎ</i>
γεν.		<i>ēius</i>		<i>eōrum</i>	<i>eārum</i>	<i>eōrum</i>
δοτ.		<i>ei</i>			<i>iis</i> (<i>eis</i>)	
αἰτ.	<i>eum</i>	<i>eam</i>	<i>īd</i>	<i>eos</i>	<i>eas</i>	<i>eǎ</i>
ἀφ.	<i>eō</i>	<i>eā</i>	<i>eō</i>		<i>iis</i> (<i>eis</i>)	

Οὕτω κλίνεται καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης σύνθετος ἀντωνυμία *idem*.

idem ὁ αὐτός

ὄν.	<i>īdem</i> , <i>eādem</i> , <i>īdem</i>	<i>iīdem</i> , <i>eædem</i> , <i>eǎdem</i>
γεν.	<i>eiusdem</i>	<i>eorundem</i> , <i>earundem</i> <i>eo-</i>
δοτ.	<i>eīdem</i>	<i>iisdem</i> (<i>eisdem</i>) [<i>rundem</i>
αἰτ.	<i>eundem</i> , <i>eandem</i> , <i>īdem</i>	<i>eosdem</i> , <i>easdem</i> , <i>eǎdem</i>
ἀφ.	<i>eōdem</i> , <i>eādem</i> , <i>eōdem</i>	<i>iisdem</i> (<i>eisdem</i>)

Λεξιλόγιον

<i>forma</i> , ἄ μορφή, σχῆμα	<i>saltare</i> χορεύειν
<i>natūra</i> , ἄ φύσις	<i>ferē</i> περίπου, σχεδόν
<i>cantare</i> ψάλλειν, ᾄδειν	<i>atque</i> καὶ
<i>illustrare</i> δοξάζειν	<i>itaque</i> ὅθεν, διὰ τοῦτο

Li, qui *attenti* et *industrii* sunt, *laudantur*; *eos*, qui *pigri* sunt, *vituperamus*.—*Conon Atheniensis bello Peloponnesiāco exercitibus et classibus præfuit et fe-*

liciter cum hostibus dimicavit.—Itaque magni honores *ei* a civibus mandati sunt.—Si patrem tuum amas, *eius* valetudo tibi cordi erit.—Apud vetēres Græcos et Romanos magnus fuit servorum numerus; *eorum* sors miserrima erat.—Mater amat filiam *eamque* laudat.—Omnium civitatum natura *eadem* est.—Non *eadem* omnibus sunt honesta atque turpia. Saltare et cantare honestum erat apud Græcos, turpe apud Romanos.—Fere omnes muri urbium Gallicarum eādem formā erant.—Carthago et Corinthus *eodem* anno a Romanis expugnatae sunt.

Οἱ ποιηταὶ ἐπαινοῦσι καὶ δοξάζουσιν ἐκείνους, οἵτινες διὰ τῆς ἀνδρείας των ἠλευθέρωσαν τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς δουλείας.—Ὁ Σκιπίων κατὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονιακὸν πόλεμον ἐπολέμησε πολλάκις εὐτυχῶς μὲ τοὺς ἐχθρούς. Διὰ τοῦτο ἀνετέθησαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τὰ ὑψίστα ἀξιώματα.—Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ τὸν τιμωρεῖ.—Ἐκεῖνοι γὰρ ἦνε φίλοι σας, οἵτινες θὰ ἦνε οἱ κάλλιστοι.—Οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι πολλάκις τὰ αὐτὰ ἔργα.—Οὐχὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ αὐτὸ εἶνε τίμιον καὶ ἄτιμον.—Ἐκεῖνοι οἱ σκύλλοι πολλάκις σφοδρότατα γαυγίζουσιν, οἵτινες εἶνε δειλότατοι.—Οἱ ἵππεῖς τοῦ στρατοῦ μας ἐπολέμησαν ἀνδρειότατα· ὑπ' αὐτῶν οἱ ἐχθροὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.—Ὁ Περικλῆς ἦτο εὐφραδέστατος· ἡ ὑπόληψις του ἦτο μεγίστη παρὰ τοῖς Ἀθηναίσις.—Ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος κατέκτησε τὴν Φοινίκην καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον.

Μάθημα ΝΓ'.

Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι

(Pronomina interrogativa)

A'. quis (ἄρσ. καὶ θηλ.) τίς; quid (οὐδ.) τί; τίθετα μόνον ὡς οὐσιαστικόν· ἢ δὲ

B'. quī, quæ, quōd ποῖος, α, ον; συνδέεται μετὰ οὐσιαστικοῦ ὡς ἐπίθετον.

Ἄμφότεραι αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι κλίνονται ἐντελῶς κατὰ τὴν ἀναφορικὴν quī, quæ, quod (Μαθ. ΝΔ'). μόνον ἢ quis, quid ἔχει καὶ διὰ τὴν ἐν. αἰτ. τοῦ οὐδετέρου τὸν τύπον quid.

Λεξιλόγιον

nuntius, ἰ ἀγγελιοφόρος, ἀγγελία exsul, ὕλις ἐξόριστος
virgo, ἴνις παρθένος, νεᾶνις cogitare σκέπτεσθαι
festus, α um ἐορτάσιμος jam ἤδη, πλέον

Quis expugnavit Carthaginē? Scipio Aemilianus.
— Quo anno Hannibal Romanos apud Cannas fugavit?
Anno CCXVI.— Quæ hora est? Horologium primam
post meridiem horam indicat.— Cuius res gestæ cla-
riores sunt quam Alexandri Magni! — Cuius filius fuit
Alexander? Philippi, regis Macēdōnum.— Quid nun-
tiavit nuntius? Victoriam exercitus nostri. — Cui
cornū exercitus præfuit ipse imperator? Dextro. —
Quis clarior in Græciā Themistocle! — Qui festus
dies est hodie? Ignoro.— Virgo, quæ patria est tua?
Germania.— Qui est nunc reipublicæ status? Ignoro.

qui nunc reipublicæ status sit, jam sex menses existum.—Cuius filia fuit Julia, uxor Pompeii? Cæsaris—A quo duce Romano et quo anno Corinthus expugnata est? A Mummio, anno CXLVI.—Quo anno Arminius Romanos fugavit? Anno IX post Christum.—Qui sunt hi homines? Exsules.—Quid cogitas, amice?—Qui duces Græci Persas fugaverunt? Miltiades, Themistocles, Pausanias, Cimon.—Qua in terra Pompeius necatus est? In Aegypto.

Τίνος υἱὸς ἦτο ὁ Κίμων; Υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου.—Τί ἀνήγγειλεν ὁ ἀγγελιοφόρος; Τὴν φυγὴν τῶν ἐχθρῶν.—Εἰς τίνα ἐδιηγῆθης τὴν ἱστορίαν τοῦ Καίσαρος; Εἰς τοὺς μαθητάς μου.—Ποίου ποιητοῦ ποιήματα εἶνε περιφημότερα τῶν ποιημάτων τοῦ Ὀμήρου;—Τίς ἐνίκησε τοὺς Μακεδόνας καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν πλησίον τῆς Πύδνης; Ὁ Αἰμίλιος Παῦλος, ὅστις ἦτο ὑπάτος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους.—Τίνα ἔτρεψαν εἰς φυγὴν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπάτοι πλησίον τοῦ Μεταύρου;—Τὸν Ἀσδρούβαν, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀννίβα.—Κατὰ ποῖον ἔτος; Ἐν ἔτει 207 π. Χ.—Νεάνιδες, ποῖα εἶνε ἡ κατάστασις τῆς δημοκρατίας;—Τί σκέπτεσαι, υἱέ μου;—Ποῖαι εἶνε αὗται αἱ νεάνιδες; Ἱέρειαι τῆς Ἑστίας.—Ποῖοι εἶσθε ὑμεῖς; Ῥωμαῖοι στρατιῶται.—Εἰς τίνα ἀνηγγείλατε τὴν νίκην τοῦ στρατοῦ μας; Εἰς τὸν βασιλέα.—Τίς ἐκυρίευσεν ἐν ἔτει 146 π. Χ. τὴν Κόρινθον, ἐκείνην τὴν περίφημον καὶ πλουσίαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος; Ὁ Ῥωμαῖος ὑπάτος Μούμμιος.—Ποῖος διδάσκαλος ἀνατρέφει τὸν υἱόν σου; Ἕλληγ δούλος.—Τίς σοι ἐδιηγῆθη τὸν μῦθον τοῦτον; Ὁ ἀδελφός μου.

Μάθημα ΝΖ'.

Ἄοριστοι ἀντωνυμῖαι

(Pronomina indefinita)

aliquis τίς, κάποιος	} κλίνεται κατὰ τὸ qui, quæ, quod (Μαθ. ΝΔ'). μόνον τὸ οὐδέτερον τοῦ πληθ. εἶνε
aliqua	
aliquid (ἐπιθετικῶς aliquod)	
quidam τίς, κάποιος	} Τὸ πρῶτον μέρος κλίνεται ὡς τὸ qui, quæ, quod· μόνον τὸ m πρὸ τοῦ d τρέπεται εἰς n· οἶον quendam quandam quorundam κτλ.
quædam	
quiddam (ἐπιθετ. quoddam)	
quisque ἕκαστος, πᾶς	} Τὸ πρῶτον μέρος κλίνεται κατὰ τὸ qui, quæ, quod (Μαθ. ΝΔ').
quæque	
quidque (ἐπιθετ. quodque)	
unusquisque πᾶς τις (κάθε	} κλίνονται καὶ τὰ δύο συνθετικά, τὸ μὲν unus, a, unum κατὰ τὸ Μαθ. ΜΘ', τὸ δὲ quisque κατὰ τὸ qui, quæ, quod (Μαθ. ΝΔ').
unaquæque [ἕνας)	
unumquidque (ἐπιθ. unum- [quodque)	

Λεξιλόγιον

bestia, æ θηρίον	similis, e ὅμοιος
oculus, i ὀφθαλμός	designare σημειῶν
verbum, i λέξις, λόγος	inesse ἐνυπάρχειν
optimus quisque ὅλοι οἱ καλοί, οἱ κάλλιστοι	

Τὸ ὑπερθετικὸν ἐπίθετον τίθεται πάντοτε πρὸ τῆς quisque

Adest in senatu Catilina, designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. — Ennius sanctos appellat poëtas, quia deorum aliquo munere nobis commendati sunt. — «*Suum cuique*» verbum est viri probi et justi. — *Fortissimum quemque* imperator ad se vocavit. — Sunt bestię quædam, in quibus inest aliquid simile virtuti, ut in leonibus, ut in canibus, ut in equis. — *Perditissimus quisque* socius et amicus Catilinæ fuit. — *Quædam* gentes solem, lunam, sidëra, aliæ gentes bestias adōrant. — *Sibi quisque* carus est.

Τὰ σχέδιά σου, Κατιλίνα, εἶνε γνωστὰ εἰς ἡμᾶς· ἕκαστος ἡμῶν πρὸ πολλοῦ ἐσημειώθη ὑπὸ σοῦ πρὸς φόνον. — Οἱ κάλλιστοι νὰ ἦνε φίλοι σου. — Ἐκεῖνοι αἱ ἐπιστολαὶ σου πάντοτε μᾶς ἦσαν εὐχάριστοι καὶ ἕκαστον ἡμῶν πολὺ ἔτερψαν. — Τὰ ὀνόματα τῶν Ῥωμαίων ποιητῶν ἐκείνου τοῦ αἰῶνος τοῦ Αὐγούστου εἶνε γνωστὰ εἰς ἕκαστον (ἐξ) ὑμῶν. — Εἰς μέρη τινὰ τῆς Ἰταλίας ἦσαν τέλματα μεγάλα. — Φροντὶς τις (ὑπὲρ) τῆς ὑγιείας (valetudo) εἶνε ἀναγκαῖα εἰς πάντα ἄνθρωπον. — Ἐκεῖνοι (ἐξ) ὑμῶν, οἵτινες περιμένουσι μεγάλα λάφυρα, ἀπατῶνται. — Οὐδεὶς λαὸς εὐκολώτερον ἐξεγείρεται εἰς πόλεμον διὰ τινων κενῶν θρυλλημάτων (rumor, ōris) ἢ οἱ Γάλλοι. — Ὁραιότατος στολισμὸς πάσης φιλίας εἶνε ὁ σεβασμὸς. — Τὰ κακοῦργήματά σου εἶνε γνωστὰ εἰς πάντα (ἐξ) ἡμῶν. — Ἐκαστος ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του. — Οἱ ἀνδρειότατοι θὰ ἦνε ὁδηγοὶ μας (ΜΤ. πᾶς ἀνδρειότατος θὰ ἦνε ὁδηγός μας). — Ποῖοι στρατηγοὶ προΐσταντο τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Μιλτιάδης ἐν Μαραθῶνι ἐνίκησεν; Ὁ Δάτις καὶ ὁ Ἀρταφέρνης.

Μάθημα ΝΗ'.

Δεκάτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Hispania, æ ἡ Ἰσπανία	afflictare λυπεῖν
Mysia, æ ἡ Μυσία	advolare σπεύδειν πρὸς...
vicīnus γειτονικός, γείτων	collocare τοποθετεῖν, καθιστᾶν
Indi, orum Ἰνδοί	numerare ἀριθμεῖν, καταλέγειν
Arbēla, orum τὰ Ἀρβηλα	primum πρῶτον
Babylon, ōnis ἡ Βαβυλών	tum ἔπειτα
Thrax, ācis Θραξ	it̄erum δευτέραν φοράν
subītus, a, um αἰφνίδιος	

Alexander Magnus et Gaius Julius Cæsar celeberrimi bellique peritissimi sunt imperatores, hic Græcorum, ille Romanorum. — Alexander filius fuit Philippi regis, qui a Pausania quodam necatus est. Alexander Magnus et virtute et vitiis patre maior (maior quam pater) fuit. Post mortem Philippi Alexander primum cum Thracibus aliisque vicinis gentibus, tum cum Thebanis feliciter pugnavit eorumque urbem expugnavit. Anno trecentesimo tricesimo quarto Alexander exercitum triginta quinque milium et Macedōnum et Græcorum in Asiam transportavit. Satrāpas regios apud Granīcum, parvum Mysiæ flumen, fugavit; Asiæ oram urbesque Græcas occupavit. Ipse Darius Codomannus, Persarum rex, cum ingenti exercitu, in quo multi erant mercenarii Græci, advolavit, sed ab Alexandro apud Issum in Cilicia supe-

ratus est. Ille Syriam, Phœnīcen, Aegyptum occupavit. Anno trecentesimo tricesimo primo Alexander itērum cum Dario apud Arbēla dimicavit eiusque copiās fugavit. Post illam victoriam totum Persarum imperium a Macēdōnibus occupatum est. Darīum in fuga Bessus quidam necavit. Alexander, maxima cum gloria ex terra Indorum redux, in urbe Babylone sedem imperii collocavit. Anno trecentesimo vicesimo tertio Macedones subīta regis morte afflictati sunt.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ, ὅστις εἶνε ὁ περιφημότετος ὄλων τῶν Ῥωμαίων, ἦτο σύγχρονος τοῦ Κικέρωνος, Πομπηίου, Κράσσου. Ἐν ἔτει 61 π. Χ. ἐπολέμησεν εὐτυχῶς μὲ τὰ φύλα τῆς Ἰσπανίας. Τῷ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπανελθόντι Καῖσαρι ἀνέθεσε τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔθνος τὴν ὑπατείαν. Τὴν μεγίστην δόξαν ἀπέκτησεν ὁ Καῖσαρ διὰ τῶν Γαλικῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ἐδιηγῆθη. Ἐπειδὴ οὐ μόνον τῶν πολεμικῶν ἐμπειρότατος ἦτο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ὀραίων τεχνῶν, καὶ καταλέγεται μεταξὺ τῶν καλλίστων Λατίνων συγγραφέων. Ἐπὶ δέκα ἔτη (Αἰτ.) προέστη ὁ Καῖσαρ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατῶν, οἵτινες ἀνδρείως ἐπολέμησαν μὲ τὰ πολεμικὰ φύλα τῆς Γαλλίας. Δύσκολοι ἦσαν αἱ πορεῖαι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐν τῇ ὁποῖα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ δάση καὶ τέλματα ἦσαν. Μετὰ δέκα ἔτη ὀλόκληρος ἡ Γαλλία ἦτο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία. Ἐπειτα ἠγωνίσθη ὁ Καῖσαρ μετὰ τοῦ Πομπηίου περὶ τῆς ἐξουσίας καὶ τὸν ἐνίκησε πλησίον τῆς Φαρσάλου. Ἐν ἔτει 44 π. Χ. ἐφονεύθη ὁ Καῖσαρ ἐν τῇ συγκλήτῃ.

Μάθημα ΝΟ΄.

Πρώτη συζυγία

laudare ἐπαινεῖν

(Ἐνεστ. ὀριστ. ἐνεργ. ἴδε Μάθ. Β΄.)

Ὀριστική

Παρατατικός

Μέλλων

laudābām ἐπήγουν

laudābō θά ἐπαινέσω

laudābās

laudābīs

laudābāt

laudābīt

laudābāmus

laudābīmus

laudābātis

laudābītis

laudābant

laudābunt

Λεξιλόγιον

Saturnus, i ὁ Κρόνος

aestas, ātis θέρος

caelum, i οὐρανός

coronare στέφειν, στεφανώνειν

inferi, orum οἱ ἐν Ἄδου, ὁ

durare διαρκεῖν

[κάτω κόσμος

habitare κατοικεῖν

Cerēs, ēris ἡ Δημήτηρ

navigare πλέειν

Juno, ōnis (Hera, æ) ἡ Ἥρα

portare φέρειν

Pluto, ōnis ὁ Πλούτων

donec ἐφ' ὅσον

Phœnix, icis Φοίνιξ

Donec eris felix, multos *numerabis* amīcos.—Ve-
tēres Græci et Romani multos deos *adorabant*. —
Antiquissimum deorum Romāni *appellabant* Satur-
num, cuius uxor Rhea erat. Filius Saturni, Jupiter,
in cælo et in terra *regnabat*, ille supremus erat

omnium deorum. Eius uxorem Romani Junonem, Græci Heram appellabant.—Multi homines non habitabunt in domibus, quas ædificant.—Cives, legibus obtemperabitis.—Spartiatæ in omnibus præliis fortissime pugnabant.—Aestās non semper durabit.—Errare humanum est.—Finis coronat opus.—Temporibus Cæsaris vani rumores celeriter omnes Gallos ad bellum excitabant.

Ὁ Ποσειδῶν (Neptunus) καὶ ὁ Πλούτων ἦσαν υἱοὶ τοῦ Κρόνου καὶ ἀδελφοὶ τοῦ Διός. Ὁ (μὲν) Ποσειδῶν ἐβασίλευεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὁ (δὲ) Πλούτων ἐν τῷ κάτω κόσμῳ (παρὰ τοῖς ἐν Ἄδου). Σύζυγος αὐτοῦ ἦτο ἡ Περσεφόνη (Proserpina), ἡ θυγάτηρ τῆς Δήμητρος. — Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κικέρωνος ἀνέτρεφον Ἕλληνας δούλοι τοὺς υἱοὺς τῶν εὐγενῶν Ῥωμαίων.—Οἱ Φοίνικες ἔπλεον ὅλας τὰς θαλάσσας, αἵτινες ἦσαν γνωσταὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους.—Νεανία, θὰ ὑπακούσῃς εἰς τοὺς νόμους.—Οἱ δούλοι τῶν Σπαρτιατῶν ἔφερον κατὰ (in) τὴν πορείαν τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα τῶν κυρίων.—Πολλάκις ἐτιμῶρουν οἱ κύριοι τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας σκληρῶς.—Θὰ καλέσωμεν τὸν λαὸν εἰς τὰ ὅπλα καὶ θὰ ἐλευθερώσωμεν τὰς Θήβας ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν Λακεδαιμονίων.—Κοριόλανε, δήμαρχός τις θὰ σε κατηγορήσῃ ἐπὶ προδοσίᾳ (Γ.) καὶ οἱ πολῖται θὰ σε καταδικάσωσιν.—Τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔθνος ἀνέθεσεν εἰς ἀνδρειοτάτους καὶ τοῦ πολέμου ἐμπειροτάτους ἄνδρας τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς δημοκρατίας.—Ὡραία μαρμάρινα ἀγάλματα θὰ στολίσωσι τὴν στοάν μας.—Οἱ κάτοικοι τῆς Σικελίας ἐλάτρευον τὴν Δήμητρα, μητέρα τῆς Περσεφόνης.

Μάθημα Ε΄.

Ὅριστικὴ τοῦ παθητικοῦ

<i>Ἔρεστ.</i>	<i>Παρατατ.</i>	<i>Μέλλωρ</i>
laudor	laudabar	laudabor
laudaris	laudabaris	laudaberis
laudatur	laudabatur	laudabitur
laudamur	laudabamur	laudabimur
laudamini	laudabamini	laudabimini
laudentur	laudentur	laudentur

Λεξιλόγιον

collēga, æ συνάρχων, συνάδελ- ferro et igne vastare ἐρημόνειν
 [φος διὰ ξίφους καὶ πυρός, τέμνειν
 tyrannus, ἰτύραννος, μονάρχης καὶ κατεῖν
 quotannis κατ' ἔτος

Sulla dictator *appellabatur* Felix.—Apud vetēres Græcos ii *appellabantur* tyranni, qui summa potestate erant in civitate olim liberā.—Vos omnes, cives, a consule ad arma *vocabimini*.—Romæ quotannis duo consules a populo *creabantur*.—Ab omnibus Græcis Asiæ nunc bellum *paratur* contra Persas.—Rex noster bellum *parabit*.—Proximo vere bellum *parabitur*.—Sæpe castra Romana a Gallis *oppugnabantur*.—Si piger eris, *castigaberis*; si diligens et industrius eris, *laudaberis*.—Duo milia militum viginti navibus

in Siciliam transportabantur.—Gallia a multis gentibus habitabatur.—Hostium urbes et agri ferro et igne vastabantur.—Si fortiter pugnabimus, a duce laudabimur.

Ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐξελέγοντο κατ' ἔτος δέκα ἄρχοντες.—Ὁ Πολυκράτης ὠνομάζετο εὐτυχής.—Ὁ στρατός σας τρέπεται εἰς φυγὴν.—Ὁ στρατός σας θὰ τραπῆ εἰς φυγὴν.—Θὰ σε συστήσω εἰς τοὺς φίλους μου.—Θὰ συστηθῆς εἰς τὸν ὕπατον.—Ἐὰν θὰ ἦσθε ὀκνηροί, θὰ τιμωρηθῆτε· ἐὰν (δὲ) θὰ ἦσθε ἐπιμελεῖς καὶ φιλόπονοι, θὰ ἐπαινεθῆτε.—Τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα πολλάκις ἀνετίθεντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς κακοὺς πολίτας.—Τὰ γράμματα τοῦ Καίσαρος δὲν θὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐν τῇ συγκλήτῳ.—Ὁ ὕπατος θὰ ἀναγνώσῃ τὰς ἐπιστολάς τῶν συναδέλφων του ἐν τῇ συγκλήτῳ.—Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ σου ἀναγινώσκονται εἰς ἐμέ.—Ὁ ὕπατος θὰ συγκαλέσῃ τὴν σύγκλητον.—Ἡ σύγκλητος συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπάτου.—Ἡ σύγκλητος δὲν θὰ συκληθῆ σήμερον.—Ἐντὸς ὀλίγου θὰ κληθῶμεν ἅπαντες εἰς τὰ ὄπλα.—Λιθίνη γέφυρα θὰ κτισθῆ πλησίον τῆς ἡμετέρας πόλεως.—Ὅλοι οἱ πολῖται καλοῦνται εἰς τὰ ὄπλα κατὰ τὰς 15 Μαρτίου.—Αἱ πόλεις μας θὰ ἐρημωθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διὰ ξίφους καὶ πυρὸς.—Δέκα χιλιάδες πεντακόσιοι ἐξήκοντα στρατιῶται θὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὴν Ἀφρικήν.—Μέγας πόλεμος προετοιμάζεται ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τῶν Καρχηδονίων.—Παῖδες, τιμωρεῖσθε, διότι (quod) εἴσθε ὀκνηροί· ἐὰν ἦσθε (OP. EN.) ἐπιμελέστεροι, δὲν θὰ τιμωρηθῆτε.—Στρατιῶται, ἐὰν θὰ πολεμήσῃτε ἀνδρείως, θὰ ἐπαινεθῆτε.

Μάθημα ΕΑ'.

<i>Μετοχή ενεστ. ενεργ.</i>	<i>Γερούνδιον</i>
laudans, laudantis ἐπαινῶν	γεν. laudandi
<i>Μετ. Μελλ. Παθ.</i>	δοτ. laudando
laudandus, a, um ἐπαινετέος	αἰτ. laudandum
	ἀφ. laudando

laudandus sum εἶμαι ἐπαινετέος, πρέπει νὰ ἐπαινεθῶ,
 laudandus es πρέπει νὰ ἐπαινεθῆς, κτλ.

Τὸ γερούνδιον εἶνε ἡ κλίσις τοῦ ενεργ. ενεστ. τοῦ ἀπαρεμφ. Ἡ αἰτιατικὴ laudandum τίθεται μόνον μετὰ προθέσεις.

Ὑποτακτικὴ Ἐνεστῶτος

<i>Ἐνεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
laudem νὰ (ᾶς) ἐπαινῶ	lauder νὰ (ᾶς) ἐπαινώμαι
laudes [(ἐπαινέσω)	lauderis [(ἐπαινεθῶ)
laudet	laudetur
laudemus	laudemur
laudetis	laudemini
laudent	laudentur

ut *ἴνα*, *νά*, ὥστε, συντάσσεται μετὰ ὑποτακτικῆς.

Λεξιλόγιον

cœna, æ γεῦμα	cupiditas, ātis ἐπιθυμία
diligentia, æ ἐπιμέλεια	flagrare φλέγεσθαι
pigritia, æ ὀκνηρία	<u>invitare</u> προσκαλεῖν [πεύειν
Critias, æ ὁ Κριτίας	spectare θεᾶσθαι, θεωρεῖν, σκο-

Apud Marathōnem exigua Miltiadis manus admirabili flagrabat *ρωγνάνδι* cupiditate.—Rubicon erat

parvus *puvius separans* Galliam provinciam ab Italia.—
 Milites Thrasybūli Critiam tyrannum fortissime *pugnantes* necavērunt.— Post cœnam *ambulemus*,
 cœlum invitat *ad ambulandum*.—Multi milites fortis-
 sime *pugnantes* a Gallis necati sunt.—Multi homines
 alios laudant, ut ipsi *ab iis laudentur*.— Id specta-
 bitis, ut ab optimo quoque *laudemini*.— Postulo,
 milites, ut fortiter *pugnetis*.—Virtus tua *laudetur*.
 —Jus *deliberandi* apud senatum erat.—Jvenes *di-*
micando, senes *deliberando* utiles sunt reipublicæ.—
 Postulāmus, discipuli, ut *emendemini*.— Discipuli
 pigri *vituperandi* et *castigandi* sunt.

Ὅλοι οἱ στρατιῶται τοῦ Καίσαρος ἐφλέγοντο ἀπὸ ἐπι-
 θυμίας (ΑΦ.) τοῦ πολυεῖν.—Πολλοὶ ἀνδρείως πολυμοῦν-
 τες στρατιῶται ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.—Ἀπαι-
 τῶ, ἵνα διορθώσης (ΥΠ. ΕΝ.) τὰ σφάλματά σου.—Ὁ Σπάρ-
 τακος ἀνδρείοτατα πολυμῶν ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
 στρατιωτῶν.—Ἡ ἀνδρεία αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἐπαινη-
 ται.—Ὁ ὕπνος ἄς ἀναζωπυρήσῃ (ΥΠ. ΕΝ.) τὰ ἐκ τῆς
 μακρᾶς πορείας κουρασμένα μέλη.—Οἱ στρατιῶται ἄς
 ἀναζωπυρηθῶσι διὰ τοῦ ὕπνου.—Μεγάλη θὰ ἦγε ἡ δόξα
 ἀνδρῶν ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολυμούντων.—Ἡ
 πόλις πρέπει νὰ προσβληθῇ (ΜΤ. εἶνε προσβλητέα).—
 Μέγα πλῆθος ἀνδρείως πολυμούντων Γερμανῶν ἐφονεύθη
 ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Καίσαρος.—Ἡ ὀκνηρία σου
 πρέπει νὰ ἐπιπληχθῇ, ἢ (δὲ) ἐπιμέλεια τοῦ φίλου πρέπει
 νὰ ἐπαινεθῇ.—Οὔτοι οἱ ἄγροὶ πρέπει νὰ ἀρδεύονται
 οἱ ὄχετῶν.

Μάθημα ΕΒ΄.

laudavisse ἐπαινέσαι (*Απαρέμφ. Παρακ.)

Οριστική ἐνεργ.

Παρακείμεν.	Ἔπεσοντ.	Μέλλ. τετελ.
laudavi	laudaveram	laudavero
laudavisti	laudaveras	laudaveris
laudavit	laudaverat	laudaverit
laudavimus	laudaveramus	laudaverimus
laudavistis	laudaveratis	laudaveritis
laudaverunt	laudaverant	laudaverint

Ἵποτακτ. ἐνεργ.

Παρακειμένου	Ἔπεσοντ εἰλικού
laudaverim	laudavissem
laudaveris	laudavisses
laudaverit	laudavisset
laudaverimus	laudavissemus
laudaveritis	laudavissetis
laudaverint	laudavissent

Λεξιλόγιον

Volsens, ἰ Οὐόλσκος
incendium, ἰ πυρκαϊά

maculare μολύνειν
quum (μετὰ ὑποτακτ.) ἐπειδή, ὅτε

Quis nostrum ignorat, Catilina, ubi hac nocte fueris, quos homines convocaveris? — Si præceptor

num discipulum castigaverit, decem emendabit. —
 ræci Romanos, qui ipsos armis superaverant, litteris
 artibus superaverunt. — Pausanias magnam belli
 oriam turpi morte maculavit. — Helvetii, quum
 gros suos vastavissent, in Galliam demigraverunt.
 Codrum, regem Atheniensium, necavit miles, quem
 vulneraverat. — Quum Cicero socios Catilinæ necavisset,
 omam incendio, totam Italiam bello liberaverat. —
 i patri obtemperaveritis, ille vos non castigabit. —
 i patri obtemperavisses, te non castigavisset. — Facile
 rat vituperavisse, emendare difficilius fuisset.

Ὁ Κίμων εἶχε τρέφει εἰς φυγὴν μέγαν στρατὸν καὶ
 ἔγαν στόλον τῶν Περσῶν. — Ὅτε ὁ Μιλτιάδης εἶχε νι-
 ῆσει (ΥΠ.) τὰ στρατεύματα τῶν ἔχθρῶν διὰ τῆς ἀνδρείας
 ὧν στρατιωτῶν, διέφυξε τὴν ἀποικίαν τῶν Ἀθηναίων
 ἐπὶ τῆς μεγίστης ἐπιμελείας (ΑΦ.). — Ἀγνοοῦμεν, ποῖα
 οὐρία καὶ ποίας κωμοπόλεις (oppidum) οἱ συνωμόται
 ἀτέκνησαν (ΥΠ. ΠΡΚ.). — Ἐὰν ἓνα παῖδα τιμωρήσητε
 ΜΑ. ΤΤΑ.), θὰ διορθώσητε εἴκοσιν. — Ἀροῦ φέρη (ΜΤ.
 ἂν θὰ ἔχη φέρει, ΜΑ. ΤΤΑ.) ἡ ὑπηρετρια ὕδωρ, θὰ πο-
 ῖσω τὸν κῆπον. — Ἀγνοῶ, διὰ τί οἱ ἀδελφοί σας δὲν ἐξη-
 ολούθησαν (ΥΠ. ΠΡΚ.) τὸ ταξείδιον. — Κοριόλανε, ἐὰν
 προσβάλῃς (ΜΑ. ΤΤΑ.) τὴν πατρίδα σου, θὰ μολύνῃς ἔν-
 τιμον βίον δι' αἰσχροῦ θανάτου, ἐπειδὴ τὴν Ῥώμην δὲν
 ἀκυριεύσῃς καὶ οἱ Οὐόλσκοι θὰ σε φονεύσωσιν. — Ὅτε οἱ
 Ἕρμανοὶ εἶχον ἐρημώσει τοὺς ἀγροὺς τῶν Γάλλων (ΥΠ.),
 τετηνάστευσας εἰς τὴν Ἰσπανίαν. — Τίς ἐξ ὑμῶν δὲν ἤξεί-
 ει, τίς ἐφόνευσε (ΥΠ. ΠΡΚ.) τὸν Κλώδιον:

Μάθημα ΕΓ'.

Αίτιατική μετ' ἀπαρεμφάτου

Αίτιατική μετ' ἀπαρεμφάτου ονομάζεται ἐκείνη σύνταξις, ἐν τῇ ὁποία τὸ μὲν ὑποκείμενον τίθεται κατ' αἰτιατικὴν, τὸ δὲ ῥῆμα κατ' ἀπαρέμφατον.

Ἡ πρότασις, ἣτις τίθεται εἰς αἰτιατικὴν μετ' ἀπαρεμφάτου, εἶνε ἐξηρητημένη πρότασις, συνδεομένη ἐν τῇ ἑλληνικῇ μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ συνδέσμου ὅτι, οἶον·

Κυρία πρότασις· ἀγγέλλω,

Ἐξηρητημ. πρότ. ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μᾶς ἐνικήθη.

Ὁ ἑλληνικὸς σύνδεσμος ὅτι δὲν ἐκφέρεται· τὸ ὑποκείμενον τίθεται κατ' αἰτιατικὴν, τὸ δὲ ῥῆμα κατ' ἀπαρέμφατον· τὰ ἄλλα μέρη τῆς προτάσεως μένουσιν ἀμετάβλητα. Ὅθεν

Nuntio hostem a duce nostro pugnatum esse

Ἀγγέλλω, τὸν ἐχθρὸν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μᾶς νικηθῆναι

Ἐὰν τὸ κατηγορούμενον τῆς ἐξηρητημένης προτάσεως εἶνε οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον, τίθεται ἐπίσης κατ' αἰτιατικὴν

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ Ῥώμη ἀποικία τῶν Λατίνων ἦτο

Constat Romam coloniam Latinorum fuisse.

Λεξιλόγιον

dominatio, ōnis ἐξουσία

haud οὐ, δέν

sperare ἐλπίζειν

haud ignorare καλῶς εἰσεύρεται

constat εἶνε γνωστὸν

Horatius sororem sua manu necavit. Livius narrat, *Horatium* sua manu sororem *necavisse*.—Tu eris vir fortis. Spero, *te virum fortem futurum esse*.—Pelopidas patriam liberavit. Nepos narrat, *Pelopidam patriam liberavisse*.—Hannibal Romanos apud Cannas fugavit. Haud ignoratis, *Hannibalem Romanos apud Cannas fugavisse*.—Dominatio Persarum tyrannis urbium Græcarum Asiæ utilis erat. Haud ignorabant Romanis, *sibi dominationem Persarum utilem esse*.—Cæsar et Pompeius de imperio dimicavērunt. Constat *Cæsarem et Pompeium de imperio dimicavisse*.—Hæ puellæ comites filiæ meæ erant. Spero, *has puellas comites filiæ meæ futurum esse*.

Οἱ νόμοι τοῦ Λυκούργου ἦσαν αὐστηροί. Εἶνε γνωστόν, ὅτι οἱ νόμοι τοῦ Λυκούργου ἦσαν (ΑΠ. ΠΡΚ.) αὐστηροί.—Κυνή τις ἐφόνευσε τὸν Πύρρον διὰ μεγάλου λίθου. Ὁ Πυρρῶν διηγεῖται, ὅτι κυνή τις ἐφόνευσε τὸν Πύρρον διὰ μεγάλου λίθου.—Ὁ στρατός μας ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῶν ἐχθρῶν. Ἰππεύς τις ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ στρατός μας ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῶν ἐχθρῶν.—Θὰ ἦσθε ἀνδρεῖοι ἄνδρες. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἦσθε ἀνδρεῖοι ἄνδρες.—Διάφορα ἔθνη κατώκησαν τὴν Γαλιαν. Ὁ Καῖσαρ διηγεῖται, ὅτι διάφορα ἔθνη κατώκησαν τὴν Γαλιαν.—Ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος εἶνε τριχυμιώδης.—Ὁ Ἀλέξανδρος ἐβασίλευσε δέκα τρία ἔτη. Εἰξεύρεις καλῶς, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐβασίλευσε δέκα τρία ἔτη.—300 Σπαρτιαῖται ἐπολέμησαν ἐν ταῖς Θερμοπύλαις. Εἶνε γνωστόν, ὅτι 300 Σπαρτιαῖται ἐπολέμησαν ἐν ταῖς Θερμοπύλαις.

Μάθημα ΕΔ'.

Σουπῖνον

laudatum πρὸς τὸ ἐπαινεῖν, laudatu διὰ τὸ ἐπαινεῖν

Μετοχή Παρακ. Παθητ.

laudatus, a, um ἐπαινεθείς, ἐπληρημένος

Ἀπαρέμφ. Παρακ. Παθητ.

laudatum, am, um esse ἐπαινεθῆναι, ἐπληρῆσθαι

Μετ. Μέλλ. Ἐνεργ.

laudaturus, a, um ἐπαινέσων

Ἀπαρέμφ. Μέλλ. Ἐνεργ.

laudaturum, am, um esse ἐπαινέσειν

Ἀπαρέμφ. Μέλλ. Παθ.

laudatum iri ἐπαινεθήσεσθαι

Ἀεξιλόγιον

commentarius, i ὑπόμνημα

sacrāre καθιερόνειν

condemnare καταδικάζειν

fœdus sacrāre συνθήκην κάμνειν

revocāre ἀνακαλεῖν

frustra ματαίως

Hannibal a senatu Carthaginiensium in Africam revocatus apud Zamam cum Scipione dimicavit. Ne-
pos narrat, Hannibalem a senatu Carthaginiensium
in Africam revocatum apud Zamam cum Scipione
dimicavisse.—Tyrum urbem diu frustra oppugnata
tandem Alexander expugnavit.—Galliæ gentes, con-
tra Romanos de salute et de libertate dimicaturæ,

inter se foedus sacraverunt. Cæsar narrat in commentariis suis, Galliæ gentes, contra Romanos de salute et de libertate *dimicaturas*, inter se foedus *sacravisse*. — Tu hodie iter tuum propter frigus non continuabis. Spero, *te* hodie iter tuum propter frigus non *continuatutum esse*. — Tu, Coriolane, a tribunis plebis proditionis accusabēris. Nuntio tibi, Coriolane, *te* a tribunis plebis proditionis *accusatum iri*. — Socii Catilinæ a senatu condemnabuntur. Haud ignorabant socii Catilinæ, *se* a senatu *condemnatum iri*.

Ἑμεῖς ὅλοι θὰ ἐπαινεθῆτε ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἐλπίζω, ὅτι ὑμεῖς ὅλοι θὰ ἐπαινεθῆτε (Acc. c. Inf.) ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. — Θὰ ἐξακολουθήσωμεν σήμερον τὸ ταξείδιόν μας. Ἐλπίζω, ὅτι (Acc. c. Inf.) θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξείδιόν μας. — Μέγας ἀριθμὸς νενικημένων ἐχθρῶν ἐφρονεύθη ἐν τῇ φυγῇ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μας. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι, πολεμήσαντες μὲ τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἡγεμονίας, ἔκαμον συνθήκην μετὰ τῶν Κορινθίων καὶ Θηβαίων. — Ὁ Δημήτριος ἐπὶ τέλους ἐκυρίευσεν τὴν πολὺν καιρὸν ματαίως πολιορκηθεῖσαν Ῥόδον. — Ὁ Μιλτιάδης, ἀπὸ τοῦ πολέμου ἀνακληθεῖς, θὰ καταδικασθῆ. Εἰξεύρετε πολὺ καλῶς, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ ἀπὸ τοῦ πολέμου ἀνακληθεῖς Μιλτιάδης θὰ κατηγορηθῆ ἐπὶ προδοσίᾳ (Γ.) καὶ θὰ καταδικασθῆ ὑπὸ τῶν δικαστῶν. — Θὰ κληθῆτε ὑπὸ τοῦ ὑπάτου εἰς τὰ ὅπλα. Σᾶς ἀγγέλλω, ὅτι ὑπὸ τοῦ ὑπάτου θὰ κληθῆτε εἰς τὰ ὅπλα. — Ὁ Κλώδιος ἐφρονεύθη ὑπὸ δούλου τοῦ Μίλωνος. Εἰξεύρετε πολὺ καλῶς, ὅτι ὁ Κλώδιος ἐφρονεύθη ὑπὸ δούλου τοῦ Μίλωνος.

Μάθημα ΕΕ'

Ὁριστικὴ παθητικῶ

<i>Παρακείμενος</i>	<i>Ὑπερσυντέλικος</i>	<i>Μέλλ. τετελ.</i>
laudatus (a, um) sum ἐπηγέθη	laudatus eram εἶχον ἐπαινεθῆ	laudatus ero θὰ ἐπηγέθη
laudatus es	laudatus eras	laudatus eris
laudatus est	laudatus erat	laudatus erit
laudati (æ, a) sumus	laudati eramus	laudati erimus
laudati estis	laudati eratis	laudati eritis
laudati sunt	laudati erant	laudati erunt

Ὑποτακτικὴ παθητικῶ

<i>Παρακείμενος</i>	<i>Ὑπερσυντέλικος</i>
laudatus (a, um) sim	laudatus (a, um) essem
laudatus sis	laudatus esses
laudatus sit	laudatus esset
laudati simus	laudati essemus
laudati sitis	laudati essetis
laudati sint	laudati essent

Λεξιλόγιον

Medus, ī Μῆδος
 exsilium, ī ἐξορία
 pastor, ōris ποιμήν
 anser, ĕris χήν
 adventus, ūs ἀφιξίς

vigilans, tis ἄγρυπνος, ἐπιμελής
 nonnulli, æ, a μερικοί, τινές
 multare τιμωρεῖν
 putare πιστεύειν, νομίζειν
 fortasse ἴσως

Agesilaus Lacedæmonius a Xenophonte, scriptore rerum Græcarum, *laudatus est*. Constat, *Agesilaum* a Xenophonte *laudatum esse*. — Romulus a pastore regio *educatus erat*. Quis ignorat, *Romulum* a pastore *educatum fuisse*? — Prælio non *superati essemus*, cives, si dux noster belli peritus fuisset. — Adventus Gallorum Romanis a nonnullis equitibus *nuntiatus erat*. — *Quum Corinthus* a Mummio *expugnata esset*, multæ pulcherrimæ statuæ in Italiam *transportatæ sunt*. — Adest Aristides, qui a populo *exsilio decem annorum multatus erat*. Fortasse a civibus in patriam *revocatus fuerit*. — Non puto, *eum* a populo *revocatum esse*.

Ὁ αὐτοκράτωρ Τίτος ἐπηνέθη ὑπὸ πολλῶν ἱστοριογράφων. Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ αὐτοκράτωρ Τίτος ὑπὸ πολλῶν ἱστοριογράφων ἐπηνέθη. — Ὑπὸ τοῦ Κύρου οἱ Πέρσαι εἶχον κληθῆ εἰς τὰ ὄπλα καὶ εἶχον ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Μήδων. — Ἐκεῖνος ὁ Κύρος, ὁ ἔγγονος τοῦ βασιλέως Ἄστυάγους, εἶχεν ἀνατραφῆ ὑπὸ βασιλικῷ ποιμένος. Ὁ Ἡρόδοτος διηγεῖται, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Κύρος ἀνετράφη ὑπὸ βασιλικῷ ποιμένος. — Στρατιῶται, δὲν θὰ ἐνικᾶσθε (ΥΠ. ΥΠΡ.), ἐὰν ἤσθε (ΥΠ. ΥΠΡ.) μνήμονες τῆς παλαιᾶς σας ἀνδρείας. — Ἠγγέλθη ἡ ἀφίξις τοῦ Καμίλλου, ὅστις ὑπὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους εἶχε τιμωρηθῆ διὰ ἐξορίας. Θὰ ἀνεκλήθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του. — Ἡ Ῥώμη εἶχε κυριευθῆ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 390 π. Χ. — Οἱ στρατιῶται ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὄπλα. Ἄγροοῦμεν, διὰ τί ἐκλήθησαν (ΥΠ. ΠΡΚ.) οἱ στρατιῶται εἰς τὰ ὄπλα. — Ἡ ἀνδρεία τῶν στρατιωτῶν ἐπηνέθη.

Μάθημα ΕΓ'.

'Απαρέμφ. 'Ερεστ. 'Ερεργ. laudare ἐπαινεῖν
'Απαρέμφ. 'Ερεστ. Παθητ. laudari ἐπαινεῖσθαι.

Προστακτική

	'Ερεργητικοῦ	Παθητικοῦ
'Ενεσ.	laudā ἐπαίνει	laudāre
	laudāte ἐπαινεῖτε	laudāmini
Μέλλ.	laudāto ἐπαινέσον	laudātor
	laudāto ἄς ἐπαινέσῃ	laudātor
	laudatōte ἐπαινέσατε	λείπει
	laudanto ἄς ἐπαινέσωσι	laudantor

Ὑποτακτικὴ παρατατικοῦ

'Ερεργητικοῦ	Παθητικοῦ
laudārēm	laudārēr
laudārēs	laudārērīs
laudārēt	laudārētur
laudārēmus	laudārēmur
laudārētis	laudārēmīni
laudārent	laudārentur

Λεξιλόγιον

libēri, orum τέκνα	appropinquare πλησιάζειν
consilium, i συμβουλή, σύνεσις	excogitare ἐπινοεῖν
commendatio, ōnis σύστασις	ita οὕτως
mēns, tis πνεῦμα, νοῦς	adversus (μετ' αἰτ.) πρὸς
prēces, um (αι) παρακλήσεις	atque καί
vis βία, vires, ium (αι) δυνάμεις	

Quum Eumenedas Spartam oppugnaret, esset-
que urbs sine muris, Lacedæmonii virtute et consi-
lio Agesilai periculo liberati sunt.—Antigōnus, quum
in prælio adversus Seleucum et Lysimāchum dimi-
icaret, necatus est.—Catilina, *muta mentem tuam,
libera nos metu, ne excogita alias cædes.*—Cæsari
nuntia um est, male *pugnari* ab equitibus Romanis.
—Triumphavērunt de Mithridate Sulla et Murena,
duo fortissimi viri, sed ita triumphavērunt, ut ille
fugatus et superatus *regnaret.* — Cives, nunc Pom-
peium ducem huius belli *create*, omnibus viribus bel-
lum *parator*, ut tandem hoc periculo *liberemini.*—
Postulabat Hannibal, ut contra Romanos bellum *para-*
retur.—*Laudari* a bonis, *vituperari* a malis optima
commendatio est.

Ὁ Κάτων ἀπήτησεν ἐν τῇ συγκλήτῳ, ἵνα παρασκευα-
σθῇ πόλεμος κατὰ τῶν Καρχηδονίων.—Ὅτε ὁ Ξέρξης
ἐπλησίαζε (ΥΠ.) μετ' ἐκείνου τοῦ ἀπείρου στρατοῦ, με-
τεκόμισαν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα εἰς τὰς
γειτνιαζούσας (vicīnus) πόλεις καὶ νήσους.—Μεταβάλετε
τὸ πνεῦμα σας, ἐλευθερώσατέ μας ὅλους ἀπὸ τοῦ φόβου.—
Εἰς τὸν στρατηγὸν ἀναγγέλλεται, ὅτι (Acc. c. Inf.) τὸ δε-
ξιὸν κέρασ τοῦ στρατοῦ νικᾶται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.—Ὅτε
ὁ Κοριόλανος προσέβαλε (ΥΠ.) τὴν Ῥώμην, ἐσώθη ἡ πόλις
διὰ τῶν παρακλήσεων τῆς μητρὸς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ.
—Σὺ μὲ ἐπαινεῖς, ἵνα ὑπ' ἐμοῦ ἐπαινεθῆς (ΥΠ. EN.).—
Προδόται (proditor) τῆς πατρίδος, μεταβάλετε τὸ πνεῦ-
μα σας, ἐλευθερώσατέ μας ἀπὸ τοῦ φόβου, μὴ ἐπινοήσητε
ἄλλους φόνους.

Μάθημα ΕΖ΄.

do, dedi, datum, dare δίδω
 sto, steti, statum, stare ἵσταμαι
 juvo, juvi, jutum, juvare
 adjuvo, adjuvi, adjutum, adjuvare } βοηθῶ

Οἱ παράγωγοι χρόνοι τῶν ῥημάτων τούτων σχηματίζονται ὁμαλῶς. Ἐπομένως·

- 1) Ἐρεστ. Ὀρ. do, das, dat, damus, datis, dant.
 Παρατ. Ὀρ. dābam, dabas, dabat, dabāmus κτλ.
 Μέλλων Α'. dābo, dabis, dabit, dabīmus κτλ.
 Πρὸς τούτοις· dor, dābar, dābor, dans, dandus, dandi, dem, der.
- 2) Παρακείμε. Ὀρ. dēdi, dedisti, dedit, dedīmus, dedistis, dedērunt. Ὑποτακτ. dederim. Ἀπαρέμφ. dedisse. Ὑπερσυντ. Ὀρ. dēdēram. Ὑποτακτ. dedissem. Μέλλ. τετελ. dederō.
- 2) Σουπίνον· dātum. Ἐξ αὐτοῦ σχηματίζονται· datus, datum esse, daturus, daturum esse, datum iri, datus sum, datus eram, datus ero, datus sim, datus essem.
- 4) Ἀπαρέμφ. Ἐρεστ. dare. Ἐξ αὐτοῦ· da, dare, darem, darer.

Λεξιλόγιον

eloquentia, αε εὐγλωττία	felicitas, αἰς εὐτυχία
sapientia, αε σοφία	fides, εἰ πίστις [γον]
prudentia, αε σύνεσις, φρόνησις	fidem conservare τηρεῖν τὸν λόγον
lōnes, um Ἴωνες	Marathonius. a. ūm Μαραθῶνιος

pauci, orum ὀλίγοι
circumstare περισταμαί
rebellare ἐπανίστασθαι

a partibus alicujus stare μετὸ
μέρος τινὸς εἶσθαι, εἰς τὸ κόμ-
μα τινὸς ἀνήκειν.

Miltiades non minus prudentiā quam felicitate *adjutus est*. — Post praelium Marathonium Athenienses Miltiadi classem septuaginta navium *dederunt*, ut insulas, quæ barbaros *adjuverant*, oppugnaret. — *Regulus fidem hosti datam conservavit*. — Iōnes Atheniensium classe *adjuti* contra Persas rebellavērunt. — *Sermo datus est multis, sapientia paucis*. — Demetrius dimicans semper in primis *stetit*. — Nos semper a partibus bonorum civium *stabimus*. — Nihil deus homini divinius *dedit* quam sapientiam. — Oratorem in foro ingens multitudo hominum *circumstetit*.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ σύγκλητος ἔδωκε τὴν εἰρήνην εἰς τὸν βασιλέα Ἀντίοχον. — Οἱ Ἀθηναῖοι ὑπεστήριξαν τὸν Μιθριδάτην ἐναντίον τῶν Ῥωμαίων. — Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐδόθη εἰς τὸν Μιλτιάδην ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του μέγας στόλος, ἵνα τιμωρήσῃ τοὺς κατοίκους τῶν νήσων, ὑπὸ τῶν ὁποίων εἶχον ὑποστηριχθῆ οἱ Πέρσαι. — Πολεμήσατε ἀνδρείως, θὰ ὑποστηριχθῆτε ὑφ' ἡμῶν. — Εἶνε γνωστόν, ὅτι οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ Κορίνθιοι κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἦσαν μετὸ μέρος τῶν Λακεδαιμονίων. — Ἡξεύρετε πολὺ καλῶς, ὅτι ὁ Ῥήγουλος ἐτήρησε τὸν δοθέντα λόγον καὶ ὅτι αὐτὸς (is), ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπαυελθὼν, ἐφρονεύθη ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων. — Ὁ Ἀλέξανδρος μαχόμενος ἴστατο πάντοτε ἐν ταῖς πρώταις γραμμαῖς. — Μέγα πλήθος πολιτῶν περισταταί ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀγορᾷ τοὺς ῥητορας.

Μάθημα ΕΗ'.

Ἐνδεκάτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

causa, æ αἰτία, ὑπόθεσις	errare ἀπατάσθαι, πλανᾶσθαι
via, æ δρόμος, ὁδός	pacare καταπραΰνειν, εἰρηνεύειν
Remi, orum Ῥῆμοι	tolerare ὑποφέρειν
responsum, i ἀπάντησις	imprimis πρὸ πάντων
calamitas, ātis δυστύχημα	denique τέλος (ἐπίρ.)
Vercingetorix, īgis ὁ Βερκιγ- [γετόριξ, ιγος	per (μετ' αἰτ.) διὰ (μετὰ γεν.)
reliqui, æ, a οἱ λοιποὶ	neque οὐδέ
ductare ἄγειν	autem (δὲν τίθεται εἰς τὴν ἀρ- [χήν) ὅμως

Anno quinquagesimo septimo ante Christum omnēs Belgæ, qui tertiam Galliæ partem occupant, contra populum Romanum conjuraverunt. Conjurandi multæ erant causæ, imprimis autem a reliquis Gallis excitabantur, ut bellum contra Romanos pararent. Una Remorum gens a partibus Cæsaris stabat, omnes reliqui Belgæ in armis erant. Quum legati omnium Belgarum postulavissent, ut Remi communem omnium Gallorum causam adjuvarent, illi hoc responsum dederunt: Conservabimus fœdus, quod cum Romanis sacravimus. Quum Cæsari nuntiatum esset, oppidum Remorum a Belgis oppugnari, ipse cum exercitu advolavit, ut urbem liberaret. Primum equites Romani cum equitibus Belgarum parvis præliis quotidie dimicaverunt. Denique Romani cum omnibus

copiis pugnantes Belgas fugaverunt Remorumque urbem liberaverunt. Magna Belgarum multitudo in acie, maior in fuga necata est. Cæsar, quum Belgas superavisset, totam Galliam pacatam esse putavit.

Ἄλλὰ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα (res ΑΦ.) εἶχεν ἀπατηθῆ ὁ Καῖσαρ. Ἐπειδὴ (ἐπὶ) ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τότε (ΜΤ. μετὰ τοῦτον τὸν χρόνον) ἐγένετο πόλεμος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ἵνα (ut) ὑποταχθῆ ἡ ἐπαρχία. Ἡ ἐπικινδυνωδестаτή ἐπανάστασις τῶν Γάλλων ἦτο ἡ τοῦ Βερκιγγετόριγος. Ἐν ἔτει 52 π. Χ. συνώμοσαν σχεδὸν ὅλα τὰ φύλα τῆς Γαλλίας κατὰ τῆς ἐξουσίας τῶν Ῥωμαίων. Τῶν στρατευμάτων ἀπάντων τῶν Γάλλων¹ προῖστατο ἐκεῖνος ὁ Βερκιγγετόριξ, ἀνὴρ ἀνδρειότατος καὶ τοῦ πολέμου ἐμπειρότατος. Πολὺν καιρὸν ἐπολέμησεν εὐτυχῶς ἐναντίον τῶν Ῥωμαϊκῶν λεγεῶνων. Κατέκτησε τὴν πόλιν Ἀλεξίαν, ἥτις ὑπὸ τοῦ Καίσαρος πολὺν καιρὸν ματαίως πολιορκηθεῖσα ἐπὶ τέλους ἐκυριεύθη.

Ὁ Λεύκιος Αἰμίλιος Παῦλος, ὁ υἱὸς ἐκεῖνου, ὅστις πλησίον τῶν Καννῶν εἶχε φονευθῆ ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, ἀπέκτησε (ΜΤ. παρέσκευασεν ἑαυτῷ) μεγίστην δόξαν. Ὑπὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους δευτέραν φοράν ὑπάτος ἐκλεχθεὶς, ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πλησίον τῆς Πύδνης τοὺς Μακεδόνας, οἵτινες εἶχον ὑποστηρίξει τὸν Ἀννίβαν καὶ τὸν Ἀντίοχον. Ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Περσεὺς ἤχθη ἐν θριάμβῳ ὑπὸ τοῦ ὑπάτου διὰ τῶν δρόμων τῆς πόλεως Ῥώμης. Ἐν μέσῳ (in) τόσον μεγάλης δόξης ἐλυπήθη ὁ Λεύκιος Αἰμίλιος Παῦλος διὰ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου δύο υἱῶν. Οἱ ἱστοριογράφοι διηγοῦνται, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ ὑπάτος ὑπέφερε τὸ δυστύχημα τοῦτο μετὰ θαυμασίου μεγαλείου τῆς ψυχῆς.

Μάθημα 20.

Δευτέρα συζυγία

moneo, monui, monitum, monere νουθετῶ, ἐνθυμίζω

Ὀριστικὴ ἐνεργητικοῦ

<i>Ἑρεστώς</i>	<i>Παρατατικός</i>	<i>Μέλλων</i>
monĕo	monĕbam	monĕbo
monĕs	monĕbas	monĕbis
monĕt	monĕbat	monĕbit
monĕmus	monĕbāmus	monĕbīmus
monĕtis	monĕbātis	monĕbītis
monent	monĕbant	monĕbunt

Λεξιλόγιον

florĕre ἀνθεῖν, ἀκμάζειν	exercĕre ἀσκεῖν, ἐξασκεῖν
virĕre πρασινίζειν, θάλλειν	occasio, ōnis εὐκαιρία
valĕre ὑγιαίνειν, δύνασθαι,	senatūs consultum τὸ τῆς βου-
parĕre ὑπακούειν [ἰσχύειν	desiderāre ἐπιθυμεῖν [λής δόγμα
debĕre χρεωστεῖν, ὀφείλειν	parentes, um γονεῖς
timĕre φοβεῖσθαι	memoria, æ μνήμη, μνημόνικον
habĕre ἔχειν, νομίζειν	oculus, i ὀφθαλμός
senatum habĕre συνεδρῶσιν	sicut ὡς, καθὼς
[τῆς βουλῆς κάμνειν	

Temporibus Periclis artes et literæ in Græcia
florebant. — Vere arbōres florent. — Arbores non
semper virebunt. — Habetis nunc, milites, optimam
pugnandi occasionem. — Moneo te sicut filium. — Si

vales, bene est, ego vales. — *Habemus senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave.* — *Parebitis, cives, legibus et magistratibus reipublicæ.* — *Sæpe te monebam semperque monebo.* — *Multæ gentes parebant regi Persarum.* — *Vitam tuam debes patriæ.* — *Petreius et Afranius castra habebant inter oppidum Ilerdam et proximum collem.* — *Vires nostras exercebimus.* — *Memoriam exercere debemus.* — *Mors adolescenti et seni ante oculos esse debet.* — *Cives reipublicæ Romanæ parebant consulibus, prætoribus, aliis magistratibus, quos ipsi creaverant.*

Τὴν ἀνοιξιν θὰ πρασινίσωσι τὰ δένδρα.—Στρατιῶται, θὰ ἔχητε ἐντὸς ὀλίγου τὴν εὐκαιρίαν τοῦ πολεμεῖν, τὴν ὁποίαν τώρα ἐπιθυμεῖτε.—Νεανία, θὰ ὑπακούσῃς εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος.—Ὅλη ἡ οἰκουμένη, ἥτις ἦτο γνωστή εἰς τοὺς ἀρχαίους, ὑπῆκουεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ῥωμαίων.—Ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι ἤχημαζον ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου.—Θὰ ὀφείλητε πολλὰ εἰς τοὺς γονεῖς σας.—Οἱ παῖδες ἀσχοῦσι τὰς δυνάμεις των, πολεμοῦντες μεταξύ των (inter se).—Κατὰ τὸν ὄγδοον καὶ ἕβδομον αἰῶνα π. Χ. ὑπῆκουον οἱ Ῥωμαῖοι εἰς βασιλεῖς.—Πρέπει γὰ ἀσκήτε (ΜΤ. ὀφείλετε ἀσκεῖν) τὸ μνημονικόν σας.—Χρηστοὶ καὶ ἀνδρεῖοι ἄνδρες οὐδέποτε θὰ φοβῶνται τὸν θάνατον.—Αἱ δρυὲς τῶν δασῶν θάλλουσι.—Τὰ ἄνθη τοῦ κήπου μας ἤνθουν.—Ἰπακούομεν εἰς τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ὁποίους οἱ ἴδιοι ἐξελέξαμεν.—Ὁ Καῖσαρ εἶχε τὸ στρατόπεδόν του πλησίον τῆς Ἰλέρδης, πόλεως τῆς Ἰσπανίας.

Μάθημα Ο'.

Ὅριστικὴ παθητικοῦ

<i>*Ενεστώς</i>	<i>Παρατατικός</i>	<i>Μέλλων ἁ.</i>
monēor	monēbar	monēbor
monēris	monēbāris	monēbēris
monētur	monēbātur	monēbītur
monēmur	monēbāmur	monēbīmur
monēmīni	monēbāmīni	monēbīmīni
monentur	monēbāntur	monēbuntur

Λεξιλόγιον

agricultura, αε γεωργία	adhibēre μεταχειρίζεσθαι, δέ- [χεσθαι]
elephantus, ι ἐλέφας	prohibēre ἐμποδίζειν, ἀπο- [κλείειν]
convivium, ι συμπόσιον	docēre διδάσκειν
concio, οῖς ἔθνοσυνέλευσις	tenēre κρατεῖν, κατέχειν
pabulatio, οῖς χορτολογία	terrēre φοβίζειν, ἐκπλήσσειν [ἐπιτήδεια]
āditus, ὡς πρόσσδος, εἴσδος	
commeātus, ὡς προσκομιδή, τὰ	

Elephanti et leōnes igne *terrentur*. — Muliēres Græcæ non *adhibebantur* in convivium. — Ab omnibus bonis civibus *timeris*, Catilina. — Discipuli *docentur* a præceptoribus. — Legiōnes Romanæ ab omnibus gentibus orbis terrarum *timebantur*. — Mi fili, *doceberis* hodie a fratre, non a me; nam ego morbo *prohibeor*. — Equites Cæsaris ab hostibus, qui parvum collem prope ad flumen *tenēbant*, a pabulatione *prohi-*

bebantur.—*Antiquissimis temporibus agricultura ab
ipsis regibus exercebatur.*—*Nostri a comteatu et ab
aqua prohibebuntur; nam isti colles et aditus fluvii
jam ab equitibus hostium tenentur.*—*Servi in con-
cionem non adhibentur.*—*Viri fortes subito periculo
non terreuntur.*—*Teneris undique, Catilina, haud
ignoras, tua consilia omnia nobis luce clariora esse.*
—*Qui a multis timetur, is multos timet.*—*Sapiens
morte non terrebitur.*

Ἡ μνήμη σας, παῖδες, θὰ ἐξασκηθῆ ἐπιμελέστατα. —
Ἐὰν οἱ στρατιῶται μας θὰ καθέξωσι τοῦτον τὸν μικρὸν λό-
φον καὶ ἐκείνην τὴν γέφυραν πλησίον τοῦ στρατοπέδου μας,
θὰ ἀποκλεισθῶσιν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ (α) τῆς προσκομιδῆς (τῶν
ἐπιτηδείων) καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος.—Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἦσαν
δεκτοὶ (ΠΡΤ. ΠΘ. τοῦ *adhibere*) εἰς (in μετὰ αἰτ.) τὰς
ἐθνοσυνελεύσεις ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἦσαν Ῥωμαῖοι πολῖται.—
Ῥωμαῖοι νεανῖαι, θὰ διδαχθῆτε ὑπὸ Ἑλλήνων διδασκά-
λων.—Εἷσθε γενναῖοι ἄνδρες, δὲν θὰ ἐκπλαγῆτε δι' αἰ-
φνιδίου κινδύνου.—Ἐκεῖνοι οἱ λόφοι κατεῖχοντο ὑπὸ τῶν
ἰππέων τῶν ἐχθρῶν.—Οἱ Πλαταιεῖς ἦσαν δεκτοὶ εἰς τὰς
ἐθνοσυνελεύσεις τῶν Ἀθηναίων.—Δὲν εἷσθε δεκτοὶ εἰς τὸ
συμπόσιόν μας.—Θὰ ἀποκλεισθῶμεν ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ
λιμένος μας.—Ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης ἐξα-
σκεῖται ἡ γεωργία.—Διὰ τῶν σχεδίων τοῦ Κατιλίνα ἐξε-
πλάγησαν ὅλοι οἱ καλοὶ πολῖται.—Στρατιῶται, σᾶς φοβοῦν-
ται ὅλα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης (**Ενεργ.* καὶ *Παθητ.*).—
Δὲν θὰ ἦσαι δεκτὸς εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν· εἶσαι Ἕλληγ,
ὄχι Ῥωμαῖος. Θὰ ἦμαι δεκτὸς· ἐπειδὴ εἶμαι Ῥωμαῖος
πολίτης.

Μάθημα ΟΑ'.

<i>Μετοχή ενεστ. ενεργ.</i>	<i>Γερούνδιον</i>
monens, monentis νουθετῶν	γεν. monendi
<i>Μετοχή μέλλ. παθ.</i>	δοτ. monendo
monendus, a, um νουθετητέος	αίτ. monendum
	ἀφ. monendo
monendus sum εἶμαι νουθετητέος, πρέπει νὰ νουθετηθῶ,	
monendus es πρέπει νὰ νουθετηθῆς κτλ.	

Ὑποτακτ. ἐνεστ.

<i>Ἐνεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
monēam νὰ (ἄς) νουθετῶ (νου-	monēār
moneās [θετησῶ)	moneāris
moneāt	moneātur
moneāmus	moneāmur
moneātis	moneāmīni
moneant	moneantur

Λεξιλόγιον

legionārius, ἰστρατιώτης τῆς λε-	placēre ἀρέσκειν
officium, ἰ καθήκον [γεῶνος	studēre προσπαθεῖν
orare παρακαλεῖν, προσεύχεσθαι	raro (ἐπιρρ.) σπανίως
imminere ἀπειλεῖν	ne (μετὰ ὑποτακτ.) ἵνα μὴ

Cura, ut valeas, amice. — Habemus nunc res ad vitam necessarias; oremus Deum, ut eas semper habeamus. — Tenent legionarii Romani hos colles, ut

hostes a comœtu *prohibeantur*.—Postulo, cives, ut legibus et magistratibus *pareatis*.—Pericula *imminentia* timēre consuetudo muliērum est.—Quotidie memoria vestra *exerceatur*.—*Studeamus* placere Deo et hominibus bonis. — Discipuli pigri *monendi sunt*.—Cura, ne *timearis* a civibus tuis.—Mors cuique homini quotidie imminet.—Cum hominibus pacem, bella cum vitiis *habeas*. — *Pareamus* legibus, quas magistratus reipublicæ dedērunt. — Hic discipulus *monendo* ad officium revocatus est.—*Fidem teneas*, amīce.—Cras senatus in curia *habeatur*.

Φροντίσατε νὰ ἦσθε ὑγιεῖς, φίλοι.—"Ἄς ἔχητε μετὰ τῶν συμπολιτῶν εἰρήνην, μετὰ τῶν κακιῶν πόλεμον.—'Ἄπαιτῶ, νὰ ὑπακούητε εἰς τοὺς νόμους, οἵτινες ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ κράτους.—Παρακάλεσον τὸν Θεόν, υἱέ μου, νὰ ἔχῃς πάντοτε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν ζωὴν.—'Ο διδάσκαλος ἀπαιτεῖ, νὰ ἐξασκῶσιν οἱ μαθηταὶ καθημερινῶς τὴν μνήμην των.—Σπανίως διορθόνονται (*emendare*) ἄτιμοι ἄνθρωποι διὰ τοῦ νοουθετεῖν.—'Ἄς προσπαθήσης, νὰ ἀρέσκῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου.—Οἱ στρατιῶται τῆς λεγεῶνος κατέχοντες ἐκεῖνας τὰς γεφύρας ἐμποδίζουσι τοὺς ἵππεῖς τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τῆς χορτολογίας.—'Ἄς ὑπακούσης εἰς τὴν συμβουλήν, τὴν ὁποῖαν ὁ πατήρ σου σοι ἔδωκεν. — 'Ἄδρεῖος στρατιώτης δὲν φοβεῖται ἐπαπειλοῦντας κινδύνους.—Θὰ καθέξωμεν τοὺς τῶ ποταμῶ γειτνιαζοντας λόφους, ἵνα μὴ ἐμποδισθῶμεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἀπὸ τῆς προσκομιδῆς (τῶν ἐπιτηδείων).

Μάθημα ΟΒ΄.

Ἀπαρέμφ. Παρακ. Ἐνεργ. *monuisse* νοουθετῆσαι

Ὀριστικὴ ἐνεργητικοῦ

Παρακειμ.	Ἵπερσυντ.	Μέλλ. τετελ.
<i>monūi</i> ἐνουθέτη-	<i>monuēram</i> εἶχον νου-	<i>monuēro</i> θὰ ἐνου-
<i>monuisti</i> [σα	<i>monuēras</i> [θετήσει	<i>monuēris</i> [θέτησα
<i>monūit</i>	<i>monuērat</i>	<i>monuērit</i>
<i>monuimus</i>	<i>monuerāmus</i>	<i>monuerimus</i>
<i>monuistis</i>	<i>monuerātis</i>	<i>monueritis</i>
<i>monuērunt</i>	<i>monuērant</i>	<i>monuērunt</i>

Ἵποτακτικὴ ἐνεργητικοῦ

Παρακειμένου	Ἵπερσυντελικοῦ
<i>monuērim</i>	<i>monuissem</i>
<i>monuēris</i>	<i>monuisses</i>
<i>monuērit</i>	<i>monuisset</i>
<i>monuerimus</i>	<i>monuissēmus</i>
<i>monueritis</i>	<i>monuissētis</i>
<i>monuērunt</i>	<i>monuissent</i>

Λεξιλόγιον

Rhodium, *i* Ῥόδιος

Milo, *ōnis* ὁ Μίλων

accusator, *ōnis* κατήγορος

orationem habere λόγον ἀπαγγέλλειν, ἐκφωνεῖν

victor, *ōnis* νικητῆς

alter, *ēra*, *ērum* ἕτερος, δεύ-

statim ἀμέσως [τερος

In oratione, quam *habuit* pro Archia poëta, Cicero Catonem senem nominat doctissimum virum.—Narrant rerum scriptōres, litteras et artes temporibus Periclis in Græcia *floruisse*.—Legati Rhodiorum auxilium a Romanis orantes longam orationem in senatu *habuerunt*.—Si tu patris consiliis *paruisses*, nunc non miser esses.—Jam primi homines agriculturam *exercuerant*.—Utinam memoriam tuam quotidie *exercuisses*.—Cur non paruisti præceptori tuo? Ignoro, cur non *parueris* præceptori.—Primam orationem in Catilinam Cicero *habuerat* in senatu, alteram *habuit* in foro.—Sevēræ leges Draconis Atheniensibus non *placuerunt*. Constat, severas Draconis leges Atheniensibus non *placuisse*.—Si pater te *monuerit*, statim parebis verbis eius.—Crudelibus dominis *paruisse* durum est.—Si hostes a comœatu *prohibuerimus*, victōres erimus.

Ὁ Κικέρων ἐξεφώνησε τέσσαρας λόγους κατὰ τοῦ Κατιλίνα.—Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους εἶχον ἐκφωνήσῃ οἱ κατηγοροὶ τοῦ Μίλωνος, εἶχον διαρκέσει δύο ὥρας.—Ἐὰν ὑπηκούετε (ΥΠ. ΥΠΡ.) εἰς τὴν συμβουλὴν μας, δὲν θὰ ἐζητεῖτε (ΥΠ. ΠΡΤ.) τῶρα τὴν βοήθειάν μας.—Οἱ νόμοι τοῦ Λικινίου δὲν ἤρρεσαν εἰς τὴν σύγκλητον. Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ νόμοι τοῦ Λικινίου δὲν ἤρρεσαν εἰς τὴν σύγκλητον.—Ἐὰν ὁ διδάσκαλος θὰ σᾶς νουθετήσῃ (ΜΛ. ΤΤΛ.), θὰ ὑπακούσητε ἀμέσως.—Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ὁ Κικέρων ἐξεφώνησεν ὑπὲρ τοῦ Μίλωνος, διήρκησε τρεῖς ὥρας.—Ἀφοῦ θὰ ἀποκλείσητε (si καὶ ΜΛ. ΤΤΛ.) τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ πάσης προσκομιδῆς, θὰ κυριεύσητε τὴν πόλιν αὐτῶν.

Μάθημα ΟΓ'.

Σουπῖνον

monĭtum, monĭtu

Μετοχή παρακ. παθ.

monĭtus, a, um

'Απαρέμφ. παρακ. παθ.

monĭtum, am, um esse

Μετοχή μέλλ. ενεργ.

monĭturus, a, um

'Απαρέμφ. μέλλ. ενεργ.

monĭturum, am, um esse

'Απαρέμφ. μέλλ. παθ.

monĭtum iri

'Οριστικὴ παθητικοῦ

<i>Παρακείμε.</i>	<i>'Υπερουντέλ.</i>	<i>Μετ' ὄλ. Μέλλ.</i>
monĭtus, a, um	monĭtus, a, um	monitus, a, um
monitus es [sum	monĭtus eras [eram	monitus eris [ero
monitus est	monitus erat	monitus erit
moniti, æ, a su-	moniti, æ, a era-	moniti, æ, a eri-
moniti estis [mus	moniti eratis [mus	moniti eritis [mus
moniti sunt	moniti erant	moniti erant

Λεξιλόγιον

species, εἰ μορφή

pristinus, a, um πρότερος

inutilis, e ἀνωφελής

heri χθές

adēo τόσον

extra (μετ αἰτ.) ἔκτος

Bello Gallico milites Cæsaris Germanorum specie valde *territi erant*. Narrat Cæsar in commentariis de bello Gallico, milites Rōmanos Germanorum specie vehementer *territos esse*.—Heri senatus extra urbem *habitus est*. Haud ignoratis, heri senatum extra urbem *habitum esse*.—Spero, vos mox occasionem pugnandi *habituros esse*.—Quattuor sunt orationes Ciceronis in Catilinam habitæ.—Cicero orationem pro Milone *habiturus* multitudine militum, qui forum circumstant, *territus est*.—Cæsar *territos* milites monuit, ut pristīnæ virtutis memores essent.—Equites hostium nostros a pabulatione et ab aqua *prohibituri* a legionariis fugati sunt.—Sperabat Xerxes, Græcos multitudine navium suarum *territum iri*.

Πολλοὶ λόγοι ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει τῶν Ἀθηναίων. Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους πολλοὶ λόγοι ἀπηγγέλθησαν ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει τῶν Ἀθηναίων.—Τὸ πλῆθος τῶν πολεμικῶν μας πλοίων θὰ ἐξέπληξε τοὺς Ἕλληνας. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἤλπισεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) τὸ πλῆθος τῶν πολεμικῶν του πλοίων θὰ ἐκπλήξῃ τοὺς Ἕλληνας. — Ὁ Καῖσαρ δὲν ἐνόμισεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) Ῥωμαῖοι στρατιῶται τῆς λεγεῶνος θὰ ἐκπλαγῶσι τόσον πολὺ ἐκ (ΑΦ.) τῆς μορφῆς τῶν Γερμανῶν.—Οἱ ἐκπεπληγμένοι στρατιῶται εἶχον νοθετηθῆ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, γὰ (ut) ἦνε (ΥΠ. ΠΡΤ.) μνήμονες τῆς δόξης τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους.—Μαθηταί μου, καλῶς ἤξεύρετε, ὅτι (Acc. c. Inf.) τέσσαρες εἶνε οἱ λόγοι οἱ ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Κατιλίνα ἐκφωνηθέντες.

Μάθημα ΟΔ'.

Ἑποτακτικὴ παθητικοῦ

Παρακείμεν.

Ἑπερσυντελεσμένον.

monitus, a, um sim
 monitus sis
 monitus sit
 moniti, æ, a simus
 moniti sitis
 moniti sint

monitus, a, um essem
 monitus esses
 monitus esset
 moniti, æ, a essemus
 moniti essetis
 moniti essent

Λεξιλόγιον

classiarius, i στρατιώτης τοῦ	risus, ūs γέλωσ
	[ναυτικοῦ risum tenēre κρατεῖν τὸν γέ-
Ariovistus, i ὁ Ἀριόβιστος	[λωτα
timor, ōris φόβος	confirmare διαβεβαιόειν, ἐν-
adhortatio, onis παραίνεσις	[θαρρύνειν
aspectus, ūs θέα	sustinēre βαστάζειν, ὑπομένειν,
impētus, ūs προσβολή, ἔφοδος	[ἀντέχειν

Si hostes a comœatu *prohibiti essent*, urbs jam diu expugnata esset.—Milites Cæsaris adventu Ariovisti, Germanorum regis, *territi sunt*.—Magnus fuit timor juvĕnum nobilium, qui in castris Cæsaris erant. Si illi non in tanto timore fuissent, reliqui milites non *territi fuissent*.—Quum milites a Cæsare *moniti essent*, fortiter cum Germanis dimicavĕrunt eorumque exercitum fugaverunt.—Si classiarii hostium aditum portus nostri occupavissent, nos ab omni com-

meatu prohibiti essemus.—Si equites nostri primum hostium impetum fortiter sustinuissent, pedites subito Romanorum adventu non *territi essent.*—Hanc epistolam patris totam tibi recitavi, ut *monitus sis.*—Amīci, si risum tenuissetis, a magistro non *moniti essetis.*—Discipuli *moniti sunt,* ut diligentiores essent.—Quum Cæsari *nuntiatum esset,* magnum timorem tenere legionarios novā specie Germanorum *territos,* milites in concionem convocavit et orationem habuit, quā illorum animos confirmavit.

Οἱ ἐκ τῆς θέας τῶν Γερμανῶν ἐκπλαγέντες Ῥωμαῖοι στρατιῶται ἐνεθαρρύνθησαν διὰ τοῦ λόγου τοῦ Καίσαρος ἐν τῷ στρατοπέδῳ.—Ἐὰν κατελαμβάνετε (ΥΠ. ΥΠΡ.) τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος, θὰ ἀπεκλείοντο (ΥΠ. ΥΠΡ.) οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ πάσης προσκομιδῆς.—Φίλε, ἐὰν ἐκράτεις (ΥΠ. ΥΠΡ.) τὸν γέλωτα, δὲν θὰ ἐνουθετεῖσο (ΥΠ. ΥΠΡ.).—Οἱ ἀπὸ τῆς προσκομιδῆς ἀπεκλεισθέντες στρατιῶταιί μας ἐνίκηθησαν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῶν ἐχθρῶν.—Ἐὰν ἡ εἴσοδος τοῦ Πειραιῶς δὲν κατείχεται (ΥΠ. ΥΠΡ.) ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ ναυτικοῦ τῶν Λακεδαιμονίων, δὲν θὰ ἀπεκλείοντο (ΥΠ. ΥΠΡ.) οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς προσκομιδῆς.—Σᾶς ἀνεγνώσαμεν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἵνα παραινεθῆτε (ΥΠ. ΠΡΚ.).—Ὅτε εἶχεν (ΥΠ.) ἀγγελθῆ εἰς τὸν Μάριον, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ στρατιῶται ἐξεπλάγησαν ἐκ τῆς νέας θέας τῶν ἐχθρῶν, ἐξεφώνησε λόγον, ἵνα ἐνθαρρύνῃ τὰς πεφοβισμένας ψυχάς.—Ἐὰν ὑπεμένετε (ΥΠ. ΥΠΡ.) τὴν πρώτην ἔφοδον τῶν ἐχθρῶν, δὲν θὰ ἐξεπληττόμεθα (ΥΠ. ΥΠΡ.) ἐκ τῆς αἰφνιδίου ἀφίξεως τῶν πεζῶν.

προσοχή, ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς

Μάθημα ΟΕ΄.

Δωδεκάτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

sententia, æ γνώμη	incolūmis, e σῶος
litteræ, arum ἐπιστολή	tālis, e τοιοῦτος
legatus, i ὑποστράτηγος, ἀντι- [στράτηγος	conclamāre ἐπευφημεῖν eensēre νομίζειν
imperium, i διαταγή, ἀρχιστρα- [τηγία	prævalēre ἐπικρατεῖν, ὑπερέχειν tantum μόνον
occupatio, ōnis κατάκτησις	tum τότε
Rubīcon, ōnis ὁ Ῥουβίκων, ὠνος	deinde ἔπειτα
situs, a, um κείμενος	trans (μετ' αἰτ.) πέραν

Quum litteræ Gaii Cæsaris in senatu recitatæ essent, a senatoribus de statu reipublicæ deliberatum est. Prævaluit eorum sententia, qui censebant, Pompeii causam meliorem esse quam Cæsaris. Proximo die senatus extra urbem habitus est. Pompeius enim, qui cum imperio prope ad Romam erat, legibus populi Romāni ab aditu ipsius urbis prohibitus erat. Illo die in senatu multæ et vehementissimæ orationes habitæ sunt ab inimicis Cæsaris. Sperabat Pompeius, Cæsarem talibus orationibus et senatus consultu territum iri. Sed in hac re valde erravit. Cæsarem tribuni plebis, qui ab ejus partibus stabant, celeriter de statu rerum urbanarum docuērunt. Tum Cæsar milites suos convocatos monuit, ut fidem dātam sibi servarent et se contra inimicos adjuvarent. Conclamaverunt omnes milites.

Ὁ Καῖσαρ εἶχε καλέσει πρὸς ἑαυτὸν ὄλον τὸν στρατὸν ἐκ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν (ΑΦ.) τῷ ἀνηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν δημάρχων ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἶχε μόνον μίαν λεγεῶνα ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τὴν δεκάτην τρίτην. Διὰ τῆς λεγεῶνος ταύτης κατέκτησε τὸ Ἀρίμινον, πόλιν πέραν τοῦ Ῥουβίκωνος κειμένην. Ἦξεύρετε πολὺ καλῶς, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ μικρὸς ποταμὸς Ῥουβίκων ἐχώρισε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς πόλεως ταύτης, ἦτις ἔκειτο ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Καίσαρος, ἐκηρύχθη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Ἐπειδὴ ὁ Πομπήϊος δὲν ἦτο (ΥΠ.) ἄρκετὰ ἐξοπλισμένος διὰ τὸν πόλεμον, κατέκτησεν (ΥΠΡ.) ὁ στρατὸς τοῦ Καίσαρος ἐντὸς ὀλίγου ὅλην τὴν Ἰταλίαν. Ὅτε εἰς τὴν Ῥώμην εἶχεν ἀγγελθῆ, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Καῖσαρ πλησιάζει μετὰ στρατοῦ, ἐξεπλάγησαν σφοδρῶς οἱ γερουσιασταὶ καὶ ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ Πομπηίου. Οἱ ὑπατοὶ, σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄρχοντες, αὐτὸς ὁ Πομπηῖος ἐγεπιστεύθησαν τὴν σωτηρίαν των εἰς τὴν φυγὴν. Ἡ πόλις Βρεντήσιον, τὴν ὁποίαν κατεῖχον τὰ στρατεύματα τοῦ Πομπηίου, προσεβλήθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Καίσαρος. Ἄλλ' ὁ Πομπηῖος εἶχεν ἐξοπλίσει ὅλα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐν τῷ λιμένι καὶ ἐν ταῖς πλησίον παραλίαις καὶ μετεβίβασεν ὅλα τὰ στρατεύματά του σῶα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Καῖσαρ, μὴ ἔχων πλοῖα, παρεσκεύασε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀντιστρατηγῶν τοῦ Πομπηίου, οἵτινες ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ προῖσταντο δύο μεγάλων στρατῶν. Ἐπειδὴ ἐνόμιζεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) εἶνε καλλίτερον νὰ νικήσῃ (ΑΠ. ΕΝ.) πρῶτον τὸν στρατὸν ἄνευ στρατηγοῦ, ἔπειτα τὸν στρατηγὸν ἄνευ στρατοῦ.

Μάθημα ΟΣ'.

Ἀπαρέμφατον ἐνεστώτος

Ἐνεργητικοῦ

monēre

Παθητικοῦ

monēri

Ὑποτακτικὴ παρατατικοῦ

Ἐνεργητικοῦ

monērem

monēres

monēret

monērēmus

monērētis

monērent

Παθητικοῦ

monērer

monērēris

monērētur

monērēmur

monērēmīni

monērentur

Προστακτικὴ

Ἐνεργητικοῦ

Ἐνεσ.

monē

monēte

Μέλλ.

monēto

monēto

monetōte

monento

Παθητικοῦ

monēre

monēmīni

monētor

monētor

λείπει

monentor

Λεξιλόγιον

constantia, αε στα ερότης

injuria, αε ἀδικία

proprium, i ιδιότης, ητος

proprius, a, um ἴδιος, ἰδιόζων

affirmare βεβαιόειν

tacēre σιωπᾶν

Et *monere et moneri* proprium est veræ amicitiae.—Antiquus mos erat Lacedæmoniorum, ut semper duos *haberent* reges. — Postero die, quum senatus extra urbem *haberetur*, Pompeius virtutem constantiamque eorum senatorum laudavit, qui a suis partibus stabant, et affirmavit, se decem legiōnes parātas *habere*.— *Tacete*, pueri.—Si *haberes* verum amicum, non miser esses.—Si hostes a comœatu *prohiberentur*, oppidum celeriter expugnaretur.—Tribuni plebis, *docete* Cæsarem de statu rerum urbanarum. — Cæsar milites in concionem convocatos monuit, ut inimicorum injurias a se *prohiberent*.—Si auctoritas mea apud te aliquid *valeret*, tu consilio amicorum *pareres*. — Ne *timete* mortem.— Memoria quotidie *exercetor*. — Constat, mulieres Græcas non *adhiberi* in convivium. — *Vale*, amice.—*Studete* bonis civibus *placere*. — Milites, hos colles occupatos *tenete*, ut hostes a pabulatione prohibeantur.

Ἔπατοι, συγκαλέσατε (habēre) τὴν σύγκλητον ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἵνα ἦνε παρῶν ὁ Πομπηΐος. Ὁ Καῖσαρ γὰρ πληροφορηθῆ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως.—Ἐὰν ἀπεκλείομεν (ΥΠ.) τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τῆς προσκομιδῆς, θὰ ἐκυριεύομεν (ΥΠ.) εὐκολώτερον τὴν πόλιν αὐτῶν.—Παῖδες, ἀσκεῖτε καθημερινῶς τὴν μνήμην σας.—Μὴ φοβοῦ τὸν θάνατον.—Ἐὰν ἰσχύομεν (ΥΠ. ΠΡΤ.) κάτι παρ' (apud) ὑμῖν, θὰ ὑπηρετοῦτε (ΥΠ.) εἰς τὴν συμβουλὴν μας.—Εἶνε γνώστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὑπὸ τινῶν φύλων ἢ γεωργία δὲν ἐξασκεῖται.

Μάθημα ΟΖ'.

Δεκάτη τρίτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Prytanēum, i τὸ Πρυτανεῖον	intrare εἰσέρχεσθαι, πατεῖν
furor, ōris μανία, λύσσα	præbère παρέχειν
versus, ūs στίχος	admonēre ἐνθυμίζειν, νοουθετεῖν
victus, ūs τροφή, ἐπιτηδεῖα(τά)	publice δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου
quotidianus, a, um καθημερινός	quod } διότι
meritus de (ΑΦ.) εὐεργετήσας, quia }	
[ὠφελήσας (Α.) aut ἢ	

Quibusdam viris de patria bene meritis in urbe Athenis victus quotidianus publice in Prytanēo præbatur. — Haud ignoratis, Athenas temporibus Periclis maxime floruisse. — Ciceroni summa laus debebatur, quod patriam a furore Catilinæ servaverat. — Haud ignoras, eum, qui a multis timetur, ipsum multos timere. — Ego censeo, memoriam quotidie exercendam esse. — Equites Cæsaris juvenes nobiles, qui cum Pompeio ad Pharsalum erant, valde terrebant. — Cæsar ab uxore frustra admonitus est, ne Idibus Martiis curiam intraret.

1) Ἀσκήσατε τὰς δυνάμεις σας, παῖδες. — Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) αἱ τέχναι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Περικλέους ἐν τῇ Ἑλλάδι, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἤκμασαν. — Ὑγιαίνετε, φίλοι. — Ἐκεῖνοι οἱ λόφοι νῦν κατέχονται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μας. — Ἐὰν οἱ ἐχθροὶ κατεῖχον (ΥΠ.) ἐκείνην τὴν γέφυραν, θὰ

ἀπεκλειόμεθα ἀπὸ τῆς προσκομιδῆς.—Οἱ ἵππεῖς τῶν Γάλλων θὰ ἐμποδίσθωσι διὰ τῶν ἵππέων μας ἀπὸ (α) τῆς χοροτολογίας.—Δὲν ἤξεύρω, διὰ τί δὲν ἤσκήσατε (ΥΠ. ΠΡΚ.) καθημερινῶς τὴν μνήμην σας.—Οἱ περιφημότατοι ποιηταὶ τῶν Ῥωμαίων ἤκμασαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ.—Οὔτοι οἱ νέοι ἐξεπλάγησαν ἐκ τῶν μακρῶν καὶ πλατέων ξιφῶν τῶν βαρβάρων.—Μὴ φοβηθῆτε τοὺς ἐχθρούς, στρατιῶται, θὰ ὑπομείνητε ἀνδρείως τὴν ἔφοδον αὐτῶν.

2) Ἐὰν θὰ ἀπαγγέλητε καθημερινῶς ἑκατὸν ἢ διακοσίους στίχους τῶν ποιημάτων τοῦ Ὁμήρου, θὰ ἀσκήσητε πολὺ τὴν μνήμην σας.—Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Κικέρων ἐξεφώνησε τέσσαρας λόγους κατὰ τοῦ Κατιλίνα. Ἄγνοῶ, ποῦ ἐξεφώνησε (ΥΠ. ΠΡΚ.) τὸν τρίτον λόγον. Ἐν τῇ ἀγορᾷ. Τὸν τέταρτον λόγον κατὰ τοῦ Κατιλίνα ἐξεφώνησε ὁ Κικέρων ἐν τῇ συγκλήτῳ.—Ματαίως ἐνουθετήθης ὑφ' ἡμῶν.—Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον ἐκπλαγῆ πολὺ ἐκ τῆς θέας τῶν βαρβάρων.—Ὁ Μάριος δὲν ἐπίστευσεν (ΥΠΡ.), ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ στρατιῶταί του θὰ ἐκπλαγῶσι τόσον πολὺ ἐκ τῆς θέας τῶν Κίμβρων.—Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) δοῦλοι οὐδέποτε προσελήφθησαν εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς ἐθνοσυνελεύσεις.—Ἵπακούσατε εἰς τοὺς νόμους.—Ἡξεύρεις καλῶς, ὅτι (Acc. c. Inf.) καλοὶ πολῖται ὑπακούουσιν εἰς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους οἱ ἄρχοντες ἔδωσαν εἰς τὸ κράτος.—Ἐξ ἐκείνης τῆς στάσεως τῶν μισθωτῶν ἐξεπλάγησαν οἱ Καρχηδόνιοι.—Λακεδαιμόνιοι, καλὸν ἦτο τὸ ὑμέτερον ἔθος, νὰ ἔχητε (ΥΠ. ΠΡΤ.) πάντοτε δύο βασιλεῖς.—Ἡ ἐπιστολή σου δὲν θὰ ἀναγνωσθῆ σήμερον ἐν τῇ συγκλήτῳ.

Μάθημα ΟΗ'.

deleo, devēni, delētum, delère καταστρέφω
moveo, movi, motum, movère κινῶ, παρακινῶ
respondeo, respondi, responsum, respondere ἀποκρί-
video, vidi, visum, videre βλέπω [νομαι
videor, visus sum, videri φαίνομαι

Οἱ παράγωγοι χρόνοι τῶν ῥημάτων τούτων σχημα-
 τίζονται ὁμαλῶς·

Ἐπομένως·

- 1) Ἐρεστ. Ὀρ. *vīdeo, vides, videt* κτλ. Ἐξ αὐτοῦ
vīdēbam, vīdēbo, videor, vīdēbar, vīdēbor,
videns, videndus, videndi, videam, videar.
- 2) Παρακείμ. Ὀρ. *vidi, vidisti, vidit* κτλ. Ἐξ αὐτοῦ·
vidisse, vidēram, vidēro, vidērim, vidissem.
- 3) Σουπῖνον· *vīsum*. Ἐξ αὐτοῦ· *vīsus, visum esse,*
visurus, visurum esse, visus sum, visus eram,
visus ero, visus sim, visus essem, visum iri.
- 4) Ἀπαρέμφ. Ἐρεστ. *videre*. Ἐξ αὐτοῦ· *vidēri, vīde,*
videre, vidērem, vidērer.

Λεξιλόγιον

<i>umbra</i> , αε σκιά	<i>interrogāre</i> ἐρωτᾶν
<i>colloquium</i> , ἰ διάλογος, συν- [διάλεξις	<i>docēre de</i> (ΑΦ). πληροφορεῖν
<i>telum</i> , ἰ βέλος, ἀκόντιον	<i>ex, e</i> (ΑΦ.) ἐκ
<i>vultus</i> , ὤσ πρόσωπον, ὄψις	<i>prae</i> (ΑΦ.) πρό, ἔνεκα
<i>infestus</i> , α, um ἐχθρικός	<i>igitur</i> λοιπόν, ὅθεν
<i>exclamare</i> ἀνακράζειν	<i>ceterum</i> ἄλλως

Scipio duas urbes imperio Romano infestissimas,
 Carthaginem et Numantiam, *delevit*. — Non timor

populi, non odium omnium bonorum civium, non ora
 vultūsque senatorum Catilinam *moverunt*. — Quum
 in colloquio aliquis Persarum exclamavisset: « Solem
 non *videbitis* præ multitudine telorum et sagittarum»,
 unus e comitibus Leonidæ regis *respondit*: « In um-
 bra igitur pugnabimus ». — Cato sæpe in senatu Ro-
 mano exclamavit: « Ceterum censeo, Carthaginem
 esse *delendam* ». — Romani Corinthum eodem anno
 quo Carthaginem *deleverunt*. — Quum Cæsar *vidisset*,
 in portu Brundisii oppidi nullas naves esse, bellum
 paravit contra legatos Pompeii, qui exercitibus in
 Hispania præerant. — Demosthenes et Cicero eloquen-
 tissimi oratores vetërum fuisse *videntur*. — Anno
 quadringentesimo octogesimo ante Christum Athenæ
 Xerxe *deletæ* sunt. — *Vidi* fratrem tuum in urbe.

Ὅτε οἱ δῆμαρχοι εἶχον ἰδεῖν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ
 ῥώμη τῶν ἐχθρῶν τοῦ Καίσαρος ἐπεκράτησε, τὸν ἐπλη-
 ρόρησαν ἀμέσως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμά-
 των τῆς πόλεως. — Ὁ Σόλων, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κροῖσου,
 εἶπε (ΥΠ.) εὐτυχῆς, ἀπήντησεν· « Ἐκεῖνος, ὅστις εἶχε
 ἄλλο τέλος τῆς ζωῆς ». — Ἐν ἔτει 334 κατέστρεψεν ὁ
 Ἀλέξανδρος τὰς Θήβας. — Τὸ Δελφικὸν μαντεῖον ἀπεκρίθη
 πρὸς τὸν Κροῖσον· « Ἐὰν θὰ κάμης πόλεμον ἔμὲ τὸν Κῦρον,
 καταστραφῆ μέγα κράτος ». — Ἡ ῥώμη φαίνεται, ὅτι ἦτο
 ἀποικία τῶν Λατίνων. — Φίλε, ἐὰν θὰ ἐρωτηθῆς,
 ἀποκριθῆς ἀμέσως· ἐὰν (δὲ) ὁ διδάσκαλος δέν σε ἐρω-
 τῆ, θὰ σιωπήσῃς. — Παρακινούμεθα δι' ἐλπίδος καὶ φό-
 βου. — Ἐὰν αἱ παρακλήσεις μᾶς δέν σε παρακινούσιν, ἄς
 παρακινηθῆς διὰ τοῦ ἐπαπειλοῦντος κινδύνου.

Μάθημα ΟΘ'.

Δεκάτη τετάρτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

custodia, æ φυλακή	potens, tis δυνατός
scientia, æ γνώσις	multare (aliqua re) καταδικάζειν εἰς τὴν ποινήν
adolescentia, æ νεότης	pacem conciliare εἰρήνην συνάγειν
fortuna, æ εὐτυχία, τύχη	obtinere ἐπιτυγχάνειν, ἀποκτείνειν
modus, i τρόπος	in potestate tenere ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἔχειν
Eurymedon, tis ὁ Εὐρυμέδων	quum—tum καὶ—καὶ ἰδίως
idonæus, a, um κατάλληλος	tractare μεταχειρίζεσθαι
unus, a, um εἷς, μόνος	
imprudens, tis ἀπερίσκεπτος	

Cimon, Miltiadis filius, Atheniensis. Dura fuit huiusmodi adolescentia; nam post mortem patris, qui proditiois damnatus fuerat, Cimon diu eadem custodiā tenebatur. More Atheniensium filius debebat reipublice pecuniam, qua pater multatus erat. Virtute Elpinicæ sorōris custodiā liberatus, Cimon celeriter summos obtinuit honores. Habebat enim eloquentiam summam liberalitatem, magnam scientiam quum iuris civilis, tum rei militaris. Itaque hic et populum urbanum in sua tenuit potestate et apud exercitum plurimum valuit auctoritate. Anno quadringentesimo nono Cimon ad Eurymedontem, flumen Asiæ magnum Persarum exercitum et classem ducentarum navium fugavit. Cum ingenti præda ex Asia re-

Athenarum arcem status ornavit et longos muros Piræi ædificavit. His rebus unus in civitate maxime floruit. Sed apud Athenienses invidia semper comes gloriæ fuit. Cimon, qui optime de republicâ meritus erat, decem annorum exsilio multatus est. Sed post quintum annum, quum bellum cum Lacedæmoniis imminēret, in patriam revocatus pacem inter duas potentissimas civitates conciliavit. Post hoc tempus Athenienses ei classem ducentarum navium dedērunt, ut cum Persis bellaret et insulas, quæ a partibus Persarum stabant, castigaret. Post mortem Cimonis classis Atheniensium anno quadringentesimo quadragésimo nono Persas apud Cyprum insulam fugavit.

Ἡ εὐτυχία τοῦ Λακεδαιμονίου Λυσάνδρου ἦτο μεγαλύτερα τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ. Τὴν μεγίστην δόξαν ἀπέκτησε κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Ἐν ἔτει 405 π. Χ. προέστη τοῦ στόλου τῶν Λακεδαιμονίων, ὅστις ἐν ταῖς παραλίας τῆς Ἀσίας ἐπολέμησε μὲ τὸν στόλον τῶν Ἀθηναίων. Ἐπειδὴ ὁ Λύσανδρος ἔβλεπεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἀρχηγοὶ τῶν ἐχθρῶν εἶνε ἀπρόσεκτοι ἄνθρωποι, ἐπέταξε ταχέως εὐνοϊκὴν (idonēus) περίστασιν τοῦ πολέμου εἶναι καὶ τὸν στόλον τῶν Ἀθηναίων ἐνίκησε καὶ κατέλαβε τὴν εἴσοδον τοῦ Πειραιῶς καὶ ἀπέκλεισε τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ πάσης προσκομιδῆς. Τοιοῦτω τρόπῳ (ΑΦ.) ἐκυρίευτε τὰς Ἀθήνας. Ὑπ' αὐτοῦ κατεστράφησαν τὰ μακρὰ τεῖχη, τὰ ὅποια ὁ Κίμων εἶχε κτίσει. Ἐξεύρετε, παῖδες, πότε ὁ Κίμων ἔκτισε (ΥΠ. ΠΡΚ.) τὰ μακρὰ τεῖχη.

Μάθημα III.

Τρίτη συζυγία

lego, legi, lectum, legere ἀναγινώσκειν

Ὅριστικὴ ἐνεργητικοῦ

Ἐρεστώς	Παρατατικός	Μέλλων α'.
lēgo	lēgēbam	lēgam
lēgis	lēgēbas	lēgēs
lēgit	lēgēbat	lēgēt
lēgimus	lēgēbāmus	lēgēmus
lēgītis	lēgēbātis	lēgētis
lēgunt	lēgēbānt	lēgent

Ὁ Μέλλον τῆς γ' συζυγίας (ὡς καὶ τῆς δ') δὲν λήγει εἰς bo, ἀλλὰ εἰς am (es, et, emus, etis, ent).

Λεξιλόγιον

acūo, ūi, ūtum (γ') ὀξύνειν	justitia, αἰ δικαιοσύνη
minūo, ūi, ūtum (γ') ἐλαττόνειν	studium, i σπουδή, ζῆλος
metūo, ūi, ūtum (γ') φοβεῖσθαι	ingenium, i πνεῦμα
tribūo, ūi, ūtum (γ') ἀπονέμειν	excellens, tis ἐξάριστος
dirūo, ūi, ūtum (γ') καταστρέφειν	nuper νεωστὶ
condo, dīdi, dītum (γ') ἰδρύειν	nīmis παρὰ πολὺ

Legimus nunc commentarios Cæsaris de bello Gallico et de bello civili. — Apud Cornelium Nepotem multa legetis de rebus gestis Miltiadis, Themistocles, Cimonis, aliorum excellentium imperatorum. — Tu metuis, Catilina. omnes boni cives te metuunt

donec in urbe eris, te metuent.—*Studium acuit ingenium.*—*Justitia suum cuique tribuit.*—Tu, Alexander, plures urbes *diruis* quam condis.—Nuper prium librum historiae Titi Livii *legebamus.*—Frater meus mox carmina Virgilii *leget.*—*Quid legis, carissime? Lego Phædri fabulas.*—Nos omnes *metuimus* mortem.—*Scriptores rerum Romanarum Fabio, Marcello, Scipioni magnam laudem tribuunt.*—*Metuebant* milites Romani Hannibalem.—*Bellum Peloponnesiacum minuebat* metum barbarorum; nam *quum* Græci contra Græcos pugnarent, contra hostem communem non dimicabatur.—*Bella civilia numerum civium minuunt.*—Cives, si mortem non *metuetis*, patriam servitute liberabitis.

Ἀναγινώσκεις τώρα τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου.—Ἐπιμέλεια καὶ σπουδὴ ὀξύνουσι τὸ πνεῦμα.—Διὰ τί φοβεῖσαι τοὺς συμπολίτας σου, Κατιλίνα; Διότι πάντες σὲ καὶ τοὺς συντρόφους σου φοβοῦνται.—Ἀπονέμεις εἰς τὸν Λύσανδρον, τὸν στρατηγὸν τῶν Λακεδαιμονίων, παρὰ πολὺ μεγάλον ἔπαινον.—Οἱ Ῥωμαῖοι πολῖται ἀπένειμαν εἰς τὸν Κικέρωνα πολὺ μεγάλας τιμᾶς.—Τί ἀναγινώσχετε, ἀκριβώτατοι φίλοι; Ἀναγινώσκομεν τὰ ποιήματα τοῦ Βιργιλίου, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀναγνώσωμεν τὸν Ὅμηρον.—Ἡ δικαιοσύνη θὰ ἀπονέμη πάντοτε εἰς ἕκαστον τὸ ἰδικόν του.—Οἱ ἐμούλιοι πόλεμοι ἠλάττωσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν.—Δὲν θὰ ἀναγνώσωμεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου.—Ἀνεγνώσαμεν νεωστὶ ἐπιστολὰς τινὰς τοῦ Κικέρωνος.—Ἰδρῶμεν πόλιν ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ.—Θὰ ἰδρῶσωμεν πόλιν.

Μάθημα ΠΑ'.

Ὅριστικὴ παθητικῶ

Ἐρεστώς	Παρατατικός	Μέλλων α'.
lēgor	legēbar	lēgar
legēris	legebāris	legēris
legitur	legebātur	legētur
legimur	legebāmur	legēmur
legimīni	legebāmīni	legēmīni
leguntur	legebantur	legentur

Λεξιλόγιον

argūo, ūi, ūtum (γ')	κατηγορεῖν	potentia, æ	δύναμις
statūo, ūi, ūtum (γ')	ὀρίζειν,	sacra, orum	ιερά
constitūo, ūi, ūtum (γ')		ἀποφασίζειν	exercitatio, ōnis
institūo, ūi, ūtum (χ')	ἐγκαθιστάναι	obses, ūdis	ὄμηρος

Studio et exercitatione ingenium *acuitur*.—Commentarii Cæsaris de bello Gallico et de bello civili a discipulis tertii ordinis *leguntur*.—A te, Alexander, plures urbes *diruuntur* quam *conduntur*.—Hannibal a militibus Romanis *metuebatur*.—Bellis civilibus potentia reipublicæ *minuetur*.—In republica Atheniensium sæpe viri, qui optime de patria meriti erant, proditiōnis *arguebantur*.—Epistola tua a me non *legetur*.—Bona spe molestiæ vitæ *minuentur*.—Multa sacra a Numa Pompilio, secundo Romanorum rege, *instituebantur*.—Quid *statuis* de captivis, impe-

rator? Cras de sorte captivorum statuetur —Omni-
bus hominibus beneficia a Deo tribuntur. —Virtuti
semper laus tribuetur.—Dies constituetur colloqui
inter Cæsarem et Ariovistum, regem Germanorum.—
Quid de obsidibus Gallorum statues? De obsidibus
ab ipso imperatore statuetur.

Οἱ μαθηταὶ θὰ ἀναγνώσωσι τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμή-
ρου. Τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου θὰ ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ τῶν
μαθητῶν τῆς β' τάξεως. — Οἱ Ῥωμαῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς
Γερμανοὺς (*Ἔνεργ. καὶ Παθητ.*).—Διὰ ἀσκήσεως ὀξύνε-
ται τὸ μνημονικόν.— Ἡ ἀσκησις θὰ ὀξύνῃ τὸ μνημονι-
κόν σας.— Ὁ Μιλτιάδης θὰ κατηγορηθῆ ὑπὸ τῶν συμπολι-
τῶν του ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ θὰ καταδικασθῆ.— Ἐν ἔτει 494
π. Χ. διορίζονται ἐν τῇ Ῥώμῃ δήμαρχοι. Διὰ τῆς ἐξου-
σίας των ἐλαττοῦται ἡ ὑπόληψις τῶν ὑπάτων.— Μία ἡμέ-
ρα θὰ ὀρισθῆ, καθ' ἣν (ΑΦ.) οἱ ὕπατοι θὰ συγκαλέσωσι
τὴν σύγκλητον. — Δι' ἐμφυλίων πολέμων ἐλαττοῦται ὁ
ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν.— Μέγα μέρος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ
Κικέρωνος θὰ ἀναγνωσθῆ ὑφ' ὑμῶν. — Τὰ ποιήματα τοῦ
Ὀμήρου ἀνεγιγνώσκοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παιδῶν καὶ
ἀπηγγέλλοντο ἐκ στήθους (recitare).— Πόλις θὰ ἰδρυθῆ
ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ, ἱερὰ θὰ ἐγκατασταθῶσιν.— Τί θὰ ὀρι-
σθῆ περὶ τῶν ὁμήρων; — Διὰ ὀκνηρίας ἡ ἐργασία δὲν
ἐλαττοῦται. — Τοὺς Ἕλληνας μισθωτοὺς τοῦ Κύρου ἐφο-
βοῦντο οἱ στρατιῶται τοῦ βασιλέως (*Ἔνεργ. καὶ Παθητ.*).
— Διὰ τῆς διχονοίας τῶν πολιτῶν ἐλαττοῦται ἡ δύναμις
τοῦ κράτους.— Ἡ διχονοία σας θὰ ἐλαττώσῃ τὴν δύναμιν
τοῦ κράτους.

Μάθημα ΠΒ΄.

<i>Μετοχή ενεστ. ενεργ.</i>	<i>Γερούδιον</i>
legens, legentis αναγιγνώσκων	γεν. legendi
<i>Μετοχή Μελλ. Παθ.</i>	δοτ. legendo
legendus, a, um αναγνωστέος	αίτ. legendum
	άφ. legendo

legendus sum είμαι αναγνωστέος, πρέπει να αναγνωσθῶ,
 legendus es πρέπει να αναγνωσθῆς κτλ.

Υποτακτική ενεστῶτος

<i>Ενεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
lĕgām να (ἄς) αναγιγνώσκω (ἀνα-	lĕgār
legās [γνώσω]	legāris
legāt	legātur
legāmus	legāmur
legātis	legāmīni
legant	legāntur

Λεξιλόγιον

gladius, i ξίφος,	vitare αποφεύγειν
publicus, a, um δημόσιος	defendo, di, sum (γ') υπερα-
ager publicus ή δημοσία χώρα,	[σπίζειν]
οί κοινοί τῆς πόλεως ἄγροί	

Gladii acuuntur, ut patriam defendamus. — Epi-
 stolæ parentum diligentissime legendæ sunt. — Mili-
 tes mortem metuentes nunquam hostem fugabunt. —
 Cives, vitate discordias, ne potentia reipublicæ
 minuatur. — Vir probus et justus suum cuique

tribuat.—*Non metuendi sunt hostes, discordiæ civi-
um metuantur.* — *Legendo docemur.* — *Fratres mei
Horatii carmina legentes maxime delectantur.* — *Uti-
les libros legatis, discipuli.*—*Summi honores tribuan-
tur Camillo, qui Romam urbem periculo Gallorum
liberavit.* — *Urbem condamus, sacra et leges insti-
tuamus.*—*Patria a civibus defendatur.*—*Socii, con-
vocavi vos, ut muros Athenarum et Piræi diruatis.*—
*Opera vetërum scriptorum et Græcorum et Roma-
norum diligentissime a discipulis legantur.*—*Ille pons
lignus, quem hostes in fluvio ædificaverunt, diruen-
dus est.*— *Diligenter legatis illam præclaram oratio-
nem, quam Cicero pro Milone habuit.*—*Cives Romani,
Carthago, infestissima ista urbs, diruenda est.*—*Cato
censebat, Carthaginem, infestissimam Romanis urbem,
diruendam esse.*

Στρατιῶται, τὰ ξίφη σας πρέπει νὰ ἀκονισθῶσιν ἐπι-
μελῶς.— Ἄς ἀναγιγνώσκῃς καθημερινῶς 50 στίχους τοῦ
Ὅμηρου. — Ἐκεῖναι αἱ γέφυραι ἄς καταστραφῶσιν. —
Ἄπαιτῶ, νὰ ἀναγνώσῃτε τὰς ἐπιστολάς μου ἐπιμελέστε-
ρον.— Αἱ ὑφίσταται τιμαὶ ἄς ἀπονεμηθῶσιν εἰς τὸν Θεμι-
στοκλέα, ὅστις ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα διὰ συνέσεως καὶ ἀν-
δρείας.— Τοῦτο τὸ ἔτος ἄς ἀναγνώσωσιν οἱ μαθηταὶ τὸ
δεύτερον βιβλίον τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας τοῦ Τίτου Λι-
βίου.— Πόλεις καὶ ἀγροὶ ἄς ὑπερασπισθῶσιν ὑπὸ τῶν πο-
λιτῶν.— Ἄπαιτοῦμεν, νὰ ὀρισθῶσιν ἐπὶ τέλους νόμοι περὶ
τῆς δημοσίας χώρας. — Ὅταν (si) πόλις τις ἰδρῦνται,
πρέπει νὰ ὀρίζωνται νόμοι.— Σύμμαχοι, ἄς καταστρέψω-
μεν τὰ τείχη τοῦ Πειραιέως καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Μάθημα III'.

*Απαρέμφ. Παρακ. Ένεργ. legisse ἀναγνώσαι

*Οριστική ένεργητικοῦ

<i>Παρακείμε.</i>	<i>*Υπερσυντ.</i>	<i>Μέλλ. τετελ.</i>
lēgi	lēgēram	lēgēro
legisti	legēras	legēris
legit	legērat	legērit
legimus	legērāmus	legērīmus
legistis	legērātis	legērītis
legērunt	legērant	legērint

*Υποτακτική ένεργητικοῦ

<i>Παρακειμένου</i>	<i>*Υπερσυντελικού</i>
lēgērim	lēgissem
legēris	legisses
legērit	legisset
legērīmus	legissēmus
legērītis	legissētis
legērint	legissent

Λεξιλόγιον

voluptas, ātis εὐχαρίστησις mercatura, α̅ εμπορίον
 voluptatem praeberē εὐχαρί- quot πόσοι ;
 [στησιν, τέρψιν παρέχειν] rē verā πραγματικῶς

Anno centesimo tricesimo tertio ante Christum
 Romani Numantiam urbem *diruerunt*, quam cives

fortissime *defenderant*.—Quis Romam urbem *condidit*? Lēgimus apud scriptores rerum Romanarum, Romulum, filium Martis, Romam *condidisse*. Quis non videt, hanc esse fabulam! Rē vērā igitur ignoramus, quis Romam *condiderit*.—*Legi* litteras tuas, quæ mihi summam voluptatem præbuērunt.—Quum Miltiades Parum insulam non expugnavisset, inimīci eum proditionis *arguerunt*.—Cur primūm librum historiæ Titi Livii non *legistis*? Ignoro, cur primūm librum non *legerimus*.—Si frater tuus epistolam meam diligenter *legisset*, de statu rerum urbanarum te non *interrogavisset*.—Quum hæc a tribunis plebis nuntiata *essent*, Cæsar milites in concionem convocare *constituit*.—Si epistolam meam *legeris*, auxilium a nobis non *expectabis*.—Carthaginem *condiderunt* Phœnices, quorum mercatura jam antiquissimis temporibus florēbat.—Video, vos leges non diligenter *legisse*.

Οἱ Φοίνικες ὠνόμασαν τὴν πόλιν, τὴν ὁποῖαν εἶχον ἰδρύσει ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀφρικῆς, Καρχηδόνα.—Πόσους στίχους τοῦ Ὁμήρου ἀνέγνωσας σήμερον; Ἀγνοῶ, πόσους στίχους σήμερον ἀνέγνωσα (ΥΠ. ΠΡΚ.).—Ἐὰν ἀνεγίγνωσκας (ΥΠ. ΥΠΡ.) τὸ δεύτερον βιβλίον τοῦ Λιβίου, θά σοι ἦτο (ΥΠ. ΥΠΡ.) γνωστὴ ἡ ἱστορία τοῦ Κοριολάνου.—Ἐν ἔτει 404 π. Χ. κατέστρεψαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ μακρὰ τείχη τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Ξενοφῶν διηγεῖται, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ Σπαρτιᾶται κατέστρεψαν τὰ μακρὰ τείχη τῶν Ἀθηνῶν.—Ἐὰν θὰ ἔχης ἀναγνώσει (ΜΛ. ΤΤΛ.) τὸν Τάκιτον, θά σοι ἦνε γνωστοὶ οἱ χρόνοι τῶν αὐτοκρατόρων.

Μάθημα ΠΔ'.

Σουπῆρον

lectum, lectu

Μετοχή Παρακ. Παθητ.

lectus, a, um

Ἀπαρέμφ. Παρακ. Παθητ.

lectum, am, um esse

Μετοχή Μέλλ. Ἐνεργ.

lectūrus, a, um

Ἀπαρέμφ. Μέλλ. Ἐνεργ.

lecturum, am, um esse

Ἀπαρέμφ. Μέλλ. Παθ.

lectum iri

Ὀριστικὴ παθητικοῦ

Παρακείμε.

Ὑπερσυντελ.

Μέλλ. τετελ.

lectus, a, um sum	lectus, a, um eram	lectus, a, um ero
lectus es	lectus eras	lectus eris
lectus est	lectus erat	lectus erit
lecti, æ, a, sumus	lecti, æ, a, eramus	lecti, æ, a, erimus
lecti estis	lecti eratis	lecti eritis
lecti sunt	lecti erant	lecti erunt

Λεξιλόγιον

Archimēdēs, is ὁ Ἀρχιμήδης incendo, di, sum ανάπτειν, καίειν

Anno centesimo tricesimo tertio ante Christum Numantia urbs a Romanis *diruta est*.—Hæc urbs a civibus fortissime *defensa erat*.—Roma seculo octavo ante Christum *condita est*.—Lēgimus apud Livium, Romam a Romulo et Remo, filiis Martis, *conditam esse*.—Haud ignoras, Miltiades, cives te proditionis *arguturos esse*.—Carthaginem, urbem a Phœnicibus *conditam*, diruērunt Romani.—Spero, virtuti a vobis semper laudem *tributum iri*.—Syracusæ fortiter ab Archimede *defensæ sunt*.—Speramus, discipulos hoc anno Homerum *lecturos esse*.—Tempa Græcorum a Persis *incensa sunt*.

Ἡ πόλις Καρχηδῶν ἰδρύθη ὑπὸ τῶν Φοινίκων. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πόλις Καρχηδῶν ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἰδρύθη.—Οἱ Ῥωμαῖοι ἱστοριογράφοι διηγοῦνται, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πόλις Νομαντία ὑπερησπίσθη ἀνδρείοτατα ὑπὸ τῶν πολιτῶν της.—Πολλαὶ πόλεις εἶχον ἰδρυθῆ ἔν τῇ Σικελίᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.—Οἱ Ἀθηναῖοι, κατηγορήσαντες τὸν Μιλτιάδην ἐπὶ προδοσίᾳ (Γ.), τὸν ἀνεκάλεσαν ἀπὸ τοῦ πολέμου.—Ἐλπίζω, ὅτι (Acc. c. Inf.) τοῦτο τὸ ἔτος τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου θὰ ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ τῶν μαθητῶν.—Ἡξεύρεις πολὺ καλῶς, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ ὀκνηρία σου δὲν θὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐργασίαν.—Ὁ Ἡρόδοτος διηγεῖται, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ ναοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐκάησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν.—Ἡ πόλις Ῥώμη ἐκάη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ πόλις Ῥώμη ἐκάη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος.—Πολλαὶ πόλεις κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι πολλαὶ πόλεις κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

arguti ἢ *arguentes*

Μάθημα ΠΕ΄.

Υποτακτικὴ παθητικῶ

Παρακειμένον

Υπερσυντελικῶ

lectus sim	lectus essem
lectus sis	lectus esses
lectus sit	lectus esset
lecti simus	lecti essemus
lecti sitis	lecti essetis
lecti sint	lecti essent

Λεξιλόγιον

ephōrus, i ἔφορος	trado, dīdi, dītum (γ') παρα-
certus, a, um βέβαιος, ἀσφαλής	[δίδειν, ἀγγέλλειν]
judicare κρίνειν	

Quum Romæ tribuni plebis *institutī essent*, illorum potestate auctoritas consulum *minuta est*.—Roma urbs a Nerone *incensa est*. Constat, Romam urbem a Nerone *incensam esse*.—Si orationes et epistolæ Ciceronis a vobis *lectæ essent*, melius de statu reipublicæ Romanæ illorum temporum *judicaretis*.—Plures urbes ab Alexandro *dirutæ* quam *conditæ sunt*.—Ignoramus, quo anno Carthago urbs *condita sit*. Tradunt quidam rerum scriptores, hanc urbem a Phœnicibus anno octingentesimo decimo quarto ante Christum *conditam esse*; sed hoc parum certum esse videtur.—Si primis reipublicæ temperi-

bus a senatu populoque Romano leges de agro publico constitutæ essent, multæ calamitatēs vitatæ fuissent.

1) Διὰ τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἡλαττώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν.—'Ελπίζω, ὅτι (Acc. c. Inf.) θὰ ἰδρῦθῃ πόλις ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ.—'Αγνοοῦμεν, κατὰ ποῖον ἔτος αἱ 'Αθῆναι ἰδρῦθησαν (ΥΠ. ΠΡΚ.). Ποιηταὶ τινες παρέδωσαν, ὅτι (Acc. c. Inf.) αὕτη ἡ πόλις ἰδρῦθη ὑπὸ τῆς 'Αθηνᾶς.—'Εὰν οἱ λόγοι τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ 'Αντωνίου ἀνεγιγνώσκοντο (ΥΠ. ΥΠΡ.) ὑπὸ σοῦ, θὰ ἔκρινες (ΥΠ. ΠΡΤ.) καλλίτερον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς 'Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.—'Εν ἔτει 367 π. Χ. ὠρίσθη ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ 'Ρωμαϊκοῦ ἔθνους νόμος περὶ τοῦ δημοσίου ἀγροῦ.—'Εὰν τὸ γράμμα μου ἀνεγιγνώσκετο (ΥΠ. ΥΠΡ.) ἐπιμελέστερον ὑπὸ σοῦ, θὰ σοι ἦσαν (ΥΠ. ΠΡΤ.) γνωστὰ τὰ πράγματά μας.

2) 'Αγνοῶ, πόσα βιβλία τοῦ Λιβίου ἀνεγνώσθησαν (ΥΠ. ΠΡΚ.) ὑφ' ἡμῶν.— Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πλουσία Κόρινθος ἐν ἔτει 146 π. Χ. ἐκυριεύθη καὶ κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Μουμίου, στρατηγοῦ τῶν 'Ρωμαίων.—'Αγνοοῦμεν, κατὰ ποῖον ἔτος ἰδρῦθη (ΥΠ. ΠΡΚ.) ἡ πόλις Κόρινθος.—'Η ἐξουσία τῶν βασιλέων τῶν Λακεδαιμονίων ἡλαττώθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τῶν ἐφόρων.—Τὸ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μας ἀνδρείως ὑπερασπισθῆν στρατόπεδον δὲν ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.—'Ελπίζω, ὅτι (Acc. c. Inf.) τοῦτο τὸ ἔτος θὰ ἀναγνώσωμεν τὰ ποιήματα τοῦ 'Ορατίου. 'Ελπίζω, ὅτι (Acc. c. Inf.) τὰ ποιήματα τοῦ 'Ορατίου τοῦτο τὸ ἔτος θὰ ἀναγνωσθῶσιν ὑφ' ἡμῶν.

Μάθημα ΗΓ'.

Ἀπαρέμφατον ἐνεστώτος

<i>Ἐνεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
legere ἀναγιγνώσκειν	legi ἀναγιγνώσκεισθαι

Προστακτικὴ

	<i>Ἐνεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
Ἑνεξ.	} lēgē } legite	lēgēre legimini

Ὑποτακτικὴ παρατατικοῦ

<i>Ἐνεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
legērem	lēgērēr
legērēs	legerēris
legērēt	legerētur
legērēmūs	legerēmur
legērētis	legerēmīni
legērent	legērentur

Λεξιλόγιον

testimonium, i μαρτυρία
sacrilegium, i ἱεροσυλία
testis, is μάρτυς

crimen, īnis κατηγορία
falsus, a, um ψευδής

Legite testimonia testium vestrorum, iudices. — Gladii acuti sunt, ut patriam defenderemus. — Quum vetēres Græci urbem conderent, sacra et leges instituebant. — Amīce, lege Titi Livii historiam. — Leges reipublicæ ab omnibus civibus leguntor. — Vos, viri fortissimi, urbem templaque deorum defendite. — Quum Athenienses Miltiadem proditionis arguerent, quod Parum insulam non expugnasset, haud ignorabant, hoc crimen falsum esse. — Socii urbem nostram defenderent, si hostes appropinquarent. — Quum Coriolanus proditionis argueretur, se non defendit. — Lex a iudice legitor.

Παῖδες, ἀναγιγνώσχετε ὠφέλιμα βιβλία. — Ἐὰν ἀνεγιγνώσχετε (ΥΠ. ΠΡΤ.) τὰ γράμματα τοῦ Κικέρωνος, θὰ ἐκρίνετε (ΥΠ. ΠΡΤ.) καλλίτερον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας. — Αἱ μαρτυρίαι τῶν μαρτύρων ἄς ἀναγνωσθῶσιν. — Ἀκονίσατε τὰ ξίφη σας, νέοι! — Ὑπερασπισθῆτε τὴν πατρίδα. — Ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπὶ ἱεροσουλῆ (Γ.) κατηγόρου (ΥΠ.), ἐπίστευον πολλοί, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ κατηγορία αὕτη εἶνε ψευδής. — Ὁξύνετε τὸ μνημονικόν σας δι' ἀσκήσεως. Τὸ μνημονικόν σας νὰ ὀξύνηται δι' ἀσκήσεως. — Φίλε, ἀνάγνωσον τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου. — Ἐὰν οἱ ἐχθροὶ ἐπλησίαζον (ΥΠ. ΠΡΤ.), θὰ ὑπερησπίζετο (ΥΠ. ΥΠΤ.) ἡ πόλις μας ὑπὸ τῶν συμμάχων. — Ἄς ὀρισθῶσι νόμοι περὶ τοῦ δημοσίου ἀγροῦ. — Τὰ γράμματά μου νὰ ἀναγιγνώσκωνται ὑφ' ὑμῶν προσεκτικῶς. — Κατιλίνα, ἐὰν ἐν τῷ στρατοπέδῳ προίστασο (ΥΠ. ΠΡΤ.) τῶν στρατευμάτων σου, δὲν θὰ σε ἐφοβοῦντο (ΥΠ. ΠΡΤ.) οἱ συμπολιταί σου.

Μάθημα ΗΖ'.

Δεκάτη πέμπτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

supplicium, ἰτιμωρία, θανατικὴ imperare διατάσσειν, ἄρχειν
[ποινὴ crescere αὐξάνεσθαι]

Timoleon, ontis ὁ Τιμολέων	expello, pūli, pulsum (γ') διώκειν
litus, ōris παραλία	restituo, ūi, ūtum (γ') ἀνορθό-
impius, a, um ἀσεβής	[νειν, ἀποκαθιστάναί
maior, us πρεσβύτερος	fundo, fudi, fusum (γ') χύνειν,
minor, us νεώτερος	quidem μὲν [καταβάλλειν

Legimus apud scriptores rerum Græcarum, Phœnices in litoribus Siciliae insulae nonnullas urbes condidisse, inter eas Panormum. Maior autem numerus coloniarum Siciliae Græcam originem habet. Syracusæ, opulentissima omnium Siciliae urbium, ab Archiā quodam, cive Corinthio, anno septingentesimo tricesimo tertio ante Christum conditæ sunt. Mox vires Syracusanorum adeo crescebant, ut nulla Siciliae civitas maiorem haberet potentiam. Anno quadringentesimo octogesimo sexto Gelo, Syracusanorum tyrannus, ingentes Carthaginensium copias ad Himēram fūdit. Post ejus mortem regnavit Hiēro frater, poëtarum laudibus celebratus. Post mortem Hieronis ejus frater Thrasybulus, quum crudeliter imperaret, a civibus expellitur, libertas restituitur. Anno quadringentesimo decimo tertio classis Atheniensium Syracusas oppugnantium a Syracusanis fugata et deleta est. Tum Diocles quidam novas leges dedit, ut

potentia nobilium minueretur. Quum discordiis civilibus vires civitatis minūtæ essent, minus feliciter cum Carthaginiensibus bellatum est. Tum Dionysius tyrannus in urbe Syracusis regnavit. Ille primum quidem feliciter cum Carthaginiensibus dimicavit, postea autem urbs a Pœnis oppugnata est. Sed morbus exercitum Carthaginiensium delēvit urbemque hoc periculo liberavit. Post mortem Dionysii, quem *Maiorem* appellant scriptores, regnavit eius filius, qui Dionysius *Minor* appellatur.

Τὸν ὕψιστον ἔπαινον ἀπονέμουσιν οἱ ἱστοριογράφοι εἰς τὸν Κορίνθιον Τιμολέοντα, ὅστις ἠλευθέρωσε τὴν Σικελίαν ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ νεωτέρου Διονυσίου καὶ ἀποκατέστησε πάλιν τὴν ἐλευθερίαν. Ἐπειδὴ, ὅτε οἱ Συρακούσιοι εἶχον ζητήσαι (ΥΠ.) παρὰ (α ΑΦ.) τῶν Κορινθίων ἀρχηγόν, ἐδόθη αὐτοῖς ἐν ἔτει 345 π. Χ. ὁ Τιμολέων. Οὗτος ἐνίκησε τὰ στρατεύματα τοῦ Διονυσίου καὶ ἐξέβαλεν (ἐδίωξεν) ἐκεῖνον ἐντὸς ὀλίγου ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ φρουρίου. Ἐπειτα ἐνίκησεν ὁ Τιμολέων τὰ στρατεύματα τῶν Καρχηδονίων. Ἐκεῖνοι ἐδιώχθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ὅλης τῆς νήσου. Βλέπετε, ὅτι (Acc. c. Inf.) τὸν Τιμολέοντα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐδιώχθη ὁ Διονύσιος, καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ τύχη ἐβοήθησεν.

Ἄφοῦ ἀναγνώσης (MT. ἐὰν θὰ ἔχῃς ἀναγνώσει) τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Κικέρωνος, θά σοι ᾔνε γνωστὴ ἡ κατάστασις τῆς δημοκρατίας ἐκεῖνου τοῦ χρόνου.—Ἀναγιγνώσκομεν παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Τάρας ἰδρύθη ὑπὸ τῶν Λακέδαιμονίων, οἵτινες εἶχον διωχθῆ ἐκ τῆς πατρίδος.

Μάθημα ΠΗ΄.

scribo, scripsi, scriptum, scribere γράφειν
mitto, misi, missum, mittere πέμπειν, στέλλειν
gero, gessi, gestum, gerere φέρειν
peto, petivi, petitum, petere ζητεῖν

Οἱ παράγωγοι τύποι τῶν ῥημάτων τούτων σχηματίζονται ἑμαλωῶς. Ἐπομένως·

- 1) *scribo, scribebam, scribam, scribor, scribebar* κτλ.
- 2) *scripsi, scripsisse, scripseram, scripsero, scripserim.*
- 3) *scriptum, scriptus, scriptum esse, scripturus* κτλ.
- 4) *scribere, scribe, scribere, scriberem, scriberer.*

Λεξιλόγιον

colōnus, i ἄποικος

præsidium, i φρουρά

bellum gerere πόλεμον κάμνειν

dimitto, misi, missum (γ) ἀποπέμπειν *ita* οὕτω

petere aliquam rem ab

aliquo ζητεῖν τινά τι, ἀ-

πατεῖν τι ἀπό τινος

Peto a te, ut ad me scribas. — Græci multos colonos in Siciliam et in Italiam miserant. — Quum Persæ apud Plateas a Græcis fugati essent, Lacedæmonii, qui illo tempore duces erant omnium Græcorum, Pausaniam cum communi classe in Asiam miserant, ut urbes Græcas barbarorum præsiidiis liberaret. — Dion, a Dionysio ad Carthaginienses missus, apud eos in magno honore fuit. — Quum Lucullus bellum contra Mithridatem feliciter, sed ita gessisset, ut ille fugatus regnaret, Pompeius a populo Romano in Asiam missus est, ut regem ex regno

expelleret. — Athenienses legatos in Peloponnesum *miserant* et a Lacedæmoniis *auxilium petiverant.* — Quid *scripsisti* amicis de statu reipublicæ? *Scripti,* quotidie bellum civile imminere inter Cæsarem et Pompeium. — Pyrrhus rex legatum ad senatum Romanum *misit* pacem *petiturum.* — Senatus Cæsari *scripserat* litteras, quibus postulabatur, ut Cæsar exercitum *dimitteret.* — Bello Mithridatico Romani a sociis naves *petebant.* — Cornelius Nepos librum *scripsit* de rebus gestis excellentium imperatorum et Græcorum et Romanorum.

επιγραφὴ
ἐπιτομῆς

Γράψον μοι καθημερινῶς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱειίας σου, ἀκριβῆ φίλε. — Ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πύρρου ἐστάλησαν πρέσβεις πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν σύγκλητον. Οὗτοι ἐζήτησαν παρὰ τῆς συγκλήτου εἰρήνην. — Σᾶς παρακαλοῦμεν, νὰ (ut) μᾶς γράψητε (ΥΠ. ΕΝ.). — Πολλοὶ ἄποικοι εἶχον σταλῆ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν κρατῶν εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. — Ὁ ἀντιστράτηγος ἔγραψεν εἰς τὸν Καίσαρα, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ Γάλλοι τὸ στρατόπεδόν του ὄλην τὴν νύκτα προσέβαλον. — Πολλοὶ καὶ ὠραιότατοι λόγοι ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος. — Ὁ Κροῖσος ἔστειλε πρέσβεις πρὸς τὸ Δελφικὸν μαντεῖον. — Ὁ Καῖσαρ δέκα ἔτη ἔκαμεν εὐτυχῶς πόλεμον μὲ τοὺς Γάλλους. — Ὁ Κόϊντος Κούρτιος ἔγραψε δέκα βιβλία περὶ τῶν κατορθωμάτων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. — Τὸν Σικιπίωνα ἔστειλεν ἡ Ῥωμαϊκὴ σύγκλητος εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἵνα πολεμήσῃ (ΥΠ. ΠΡΤ.) μὲ τοὺς Καρχηδονίους. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ἔστειλαν τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν εἶχον ζητήσει οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τῶν Περσῶν.

Μάθημα ΠΘ'.

dico, dixi, dictum, dicere λέγειν
 duco, duxi, ductum, ducere ἄγειν
 (educō, eduxi, eductum, educere ἐξάγειν)
 vivo, vixi, victum, vivere ζῆν
 vincō, vici, victum, vincere νικάω

Ἀξιολόγιον

misericordia, αἰ εὐσπλαγγία, familiaris, ε οἰκτιρος
 [ἔλεος permovere, μῶνι, mōtum κινεῖν,
 tripus, ὄdis τρίπους antea πρότερον [παρακινεῖν
 æquitas, αἰτις ἰσότης, ἐπιείκεια

Dixi ego in senatu, Catilina, te multosque cives perditissimos hac nocte fuisse apud Læcam, socium conjurationis tuæ.—Murena exercitum *duxit*, magnas hostium copias *fudit* multasque urbes expugnavit.—Magnus exercitus ab Hannibale in Italiam *ductus est*.—Quum Pausanias Persas apud Plateas *vicisset*, Apollīni Delphico ex præda tripodem aureum *dedit*. In hoc tripode postea Lacedæmonii nomina earum civitatum *scripserunt*, quarum auxilio Persæ *victi erant*.—Omnes adolescentes sperant, se diu victuros esse.—Tu, Cæsar, ceteros victores bellorum civilium jam antea æquitate et misericordiā *viceras*, hodierno die te ipsum vicisti.—Auctoritate Miltiadis permoti, Athenienses copias ex urbe *eduxerunt*.—Victoriarum omnium optima est, se ipsum vincere.—Cyrus Cræsum, Lydorum regem, *vicit*, tum autem familiariter cum eo *vixit*.—Quid *dixisti*, amice? Ignoro, quid *dixeris*.

Οἱ Πέρσαι πλησίον τῶν Πλαταιῶν ἐνικήθησαν ὑπὸ τοῦ Πausανίου.—Ὁ Σκιπίων πολὺν καιρὸν ἔζησεν ἐν τῇ Καμπανίᾳ.—Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ δευτέρου Καρχηδονιακοῦ πολέμου ἤχθησαν δύο Ῥωμαῖκοὶ στρατοὶ ἐναντίον τοῦ Ἄννίβα καὶ ἐνικήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. — Ὁ Κικέρων εἶχεν εἰπεῖ ἐν τῇ συγκλήτῳ, ὅτι (Acc. e. Inf.) ὁ Κατιλίνας ἐκείνην τὴν νύκτα μεθ' ὄλων τῶν συνωμοτῶν του ἦτο παρὰ τῷ Δαίκα.—Ἀναγιγνώσκωμεν παρὰ τῷ Κορηλίῳ Νέπωτι, ὅτι ὁ Ἀττικὸς πολὺν καιρὸν ἔζησεν ἐν τῇ Ἀφρικῇ.—Ὁ Ἄννίβας ἤγαγε μέγαν στρατὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐνίκησε κατὰ τὸ α' καὶ β' ἔτος τοὺς Ῥωμαίους διὰ τριῶν μαχῶν.—Ὅτε ὁ Σύλλας εἶχε νικήσει (ΥΠ.) τὰ στρατεύματα τοῦ Μαρίου, ἤγαγε τὸν στρατὸν του κατὰ τῆς πόλεως Ῥώμης, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς πρώτης ἐφόδου ἐκυρίευσεν.—Ὁ Πομπήϊος ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος πλησίον τῆς Φαρσάλου. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. e. Inf.) ὁ Πομπήϊος ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος πλησίον τῆς Φαρσάλου.—Πιστεύομεν, ὅτι (Acc. e. Inf.) ὁ στρατὸς μας θὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς.—Ὁ ἀγγελιαφόρος, τὸν ὁποῖον ὁ ὕπατος εἰς τὴν πόλιν εἶχε στείλει, μοὶ εἶχεν εἰπεῖ, ὅτι (Acc. e. Inf.) οἱ ἰδιοὶ μας ἐνίκησαν τὸν ἐχθρόν. — Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἤγαγε τὰ στρατεύματά του ὁ ἴδιος ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.—Πλησίον τοῦ Γρανικοῦ, πλησίον τῆς Ἰσσοῦ, πλησίον τῶν Ἀρβήλων ἤγαγεν ὁ Ἀλέξανδρος τοὺς στρατιώτας ὁ ἴδιος κατὰ τῶν Περσῶν καὶ ἐπολέμησεν ἀνδρείοτατα.—Θὰ νικήσωμεν τοὺς ἐχθρούς.—Ἐλπίζω, ὅτι (Acc. e. Inf.) ὁ φίλος μας πολὺν καιρὸν θὰ ζήσῃ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Μάθημα 4.

capio, cepi, captum, capere λαμβάνειν, συλλαμβάνειν,
facio, feci, factum, facere κάμνειν, πράττειν [αίχμαλωτίζειν
interficio, interfeci, interfectum, interficere φονεύειν
jacio, jeci, jactum, jacere ρίπτειν
fugio, fugi, fugitum, fugere φεύγειν

Τὰ εἰς *io* ῥήματα τῆς γ' συζυγίας ἐκθλίβουσι τὸ *i*, ἐὰν ἀκολουθῆ ἄλλο *i* ἢ *er*. Ἐπομένως·

cāpio, capis, capit, capīmus, capitis, ἀλλὰ capiunt
capior, capēris, capītur, capimur, capimini, ἀλλὰ
capērem, capēres κτλ. [capiuntur
capērer, capērēris κτλ.

Ἀπαρέμφ. *capere*. Προστακτικὴ *cape, capito* κτλ.
 Οἱ λοιποὶ τύποι σχηματίζονται ὁμαλῶς.

Λεξιλόγιον

<i>Celta, æ</i> Κέλτης	<i>jussu</i> κατὰ διαταγὴν
<i>cloāca, æ</i> ὑπόνομος	<i>ultīmus, a, um</i> τελευταῖος
<i>Rhodānus, i</i> ὁ Ῥόδανος	<i>vīvus, a, um</i> ζωντανός
<i>Ister, tri</i> ὁ Ἴστρος, ὁ Δούναβις	<i>incōlēre</i> κατοικεῖν
<i>latro, ōnis</i> ληστής	<i>ejicio, jēci, jēctum</i> (γ') διώκειν
<i>viātor, ōris</i> ὁδοιπόρος	<i>nonnunquam</i> ἐνίοτε

Ea pars Galliae, quam Celtæ incolunt, initium capit a flumine Rhodāno. — Tarquinius Priscus, quintus Romanorum rex, muros fecit et cloacas. — Non semper viator a latrone, nonnunquam latro a viatore interficitur. — Darius magnum pontem fecit in Istro flumine. — Jussu consulis interficietis, Catilina. — Cæ-

sar militibus imperat, ut naves faciant.—Cæsar militibus imperat, ut naves facerent.—Sardanapālus, ultīmus vetērum regum Assyriæ, se ipsum interfecit.—Astyages, Medorum rex, a Cyro nepōte victus, vivus capitur.—Pompeius a Cæsare apud Pharsalum victus in Aegyptum fugit. — Romani caput Hasdrubalis in castra Hannibalis fratris jecerunt.

Ὁ Κίμων ἔκαμε τὰ μακρὰ τείχη μεταξὺ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς.—Ὁ Κικέρων λέγει ἐν τῷ λόγῳ (τῷ) ὑπὲρ τοῦ Μίλωνος, ὅτι (Acc. c. Inf.) οὐχὶ πάντοτε ὁ ὁδοιπόρος ὑπὸ τοῦ ληστοῦ φονεύεται, ἀλλ' ἐνόητε καὶ ὁ ληστής ὑπὸ τοῦ ὁδοιπόρου.—Ὁ Ἀλέξανδρος τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ αἰχμαλωτισθέντας Ἕλληνας ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ὁ στρατὸς τοῦ Καίσαρος ἔκαμε τὰς μεγίστας πορείας ἐν τῇ Γαλλίᾳ. — Τὰ τείχη τῆς πόλεως Ῥώμης ἐκτίσθησαν (facio) ὑπὸ τοῦ Ταρκυνίου.—Ὁ Καῖσαρ θὰ φονευθῆ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὑπὸ τῶν συνωμοτῶν.—Οἱ αἰχμάλωτοι ἐφρονεύθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.—Ὁ ὕπατος διέταξε τοὺς στρατιώτας, ἵνα (ut) κάμωσι (ΥΠ. ΠΡΤ.) πολεμικὰ πλοῖα.—Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀσδρούβα ἐρρίφθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀνίβα.—Οἱ λησταὶ ἐφρόνευσαν τὸν φύλακα τοῦ ποιμνίου.—Οἱ στρατιῶται τῆς λεγεῶνος ἔρριψαν πολλὰ βέλη εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν.—Ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι κατέκτησαν (ΥΠ. ΠΡΤ.) τὴν Καρχηδόνα, πολλοὶ Καρχηδόνιοι ἐφρόνευσαν ἑαυτούς.—Οἱ αἰχμαλωτισθέντες στρατιῶται ἐφρονεύθησαν κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Σύλλα.

Μάθημα 4Α'.

Δεκάτη ἕκτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Cisalpinus, ἰ ὁ ἐντεῦθεν τῶν intrare πατεῖν, εἰσερχεσθαι
 [Ἄλπεων dedūco, duxi, ductum (γ') ἀπάγειν
 Pompeianus, ἰ Πομπηϊανός perdūco, duxi, ductum (γ') προσ-
 Triumviri, orum οἱ τρεῖς (ἄνδρες), ἡ Τριανδρία [ἀγειν

Cicero librum de amicitia scripsit.—Epaminondas primus Thebanorum exercitum in Peloponnesum duxit.—Phœnices artem scribendi alias gentes docebant.—Multæ coloniæ a Romanis in Galliam Cisalpinam deductæ sunt.—Quum Triumviri victores Romam intravissent, omnia jura divina humanaque violata sunt.—Cæsar oratione de Catilinæ sociis in senatu habitâ multos ad suam sententiam perduxit.—Legati a Rhodiis ad senatum missi petiverunt, ut populus Romanus civitati auxilium mitteret.—Tria bella a Romanis contra Carthaginenses gesta sunt.—Constat, populum Romanum tria bella contra Carthaginenses gessisse.—Pompeiani a Cæsare apud Pharsalum victi in insulas, in Asiam, in Aegyptum fugerunt.—Legimus apud Livium, prælio Cannensi Aemilium Paullum interfectum esse, Varronem cum paucis equitibus fugisse.

1) Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Κικέρων ἔγραψε βιβλίον περὶ τῆς φιλίας.—Ἰπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου ἤχθη στρατὸς τῶν Θηβαίων εἰς τὴν Πελοπόννησον.—Ὁ Ῥω-

μαϊκός στρατός ἔκαμε τρεῖς μεγάλους πολέμους κατὰ τῶν Καρχηδονίων.—Κατὰ τὸν πρῶτον Καρχηδονιακὸν πόλεμον ἤχθη Ῥωμαϊκός στρατός ὑπὸ τοῦ Ῥηγούλου εἰς τὴν Ἀφρικήν. Ὁ Ῥήγουλος ὁ ἴδιος καὶ πολλοὶ Ῥωμαῖοι ἱππεῖς καὶ στρατιῶται τῆς λεγεῶνος ἠχμαλωτίσθησαν ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων.—Οἱ Ῥωμαῖοι πολλὰς ἀποικίας ἀπήγαγον εἰς τὴν ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Γαλλίαν.—Οἱ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Νομαδικῆς πρὸς (ad) τὴν σύγκλητον ἐσταλμένοι πρέσβεις παρεκάλεσαν, ἵνα (ut) στείλῃ (ΥΠ. ΠΡΤ.) ὁ Ῥωμαϊκός λαὸς εἰς τὸν βασιλέα βοήθειαν ἐναντίον τῶν Καρχηδονίων.—Ὁ Βροῦτος ἐν ἔτει 510 π. Χ. ἐδίωξε τοὺς βασιλεῖς.—Τί ἔκαμες, ἀκριθώτατε φίλε;

2) Οἱ συνωμόται θὰ φονεύσωσι τὸν Καίσαρα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ὁ Καῖσαρ θὰ φονευθῇ ὑπὸ τοῦ Βρούτου ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.—Πολλὰ βάρβαρα φῦλα δὲν ἐγνώριζον τὴν τέχνην τοῦ γράφειν.—Ὁ βασιλεὺς Πύρρος ἤγαγε μέγαν στρατὸν καὶ πολλοὺς ἐλέφαντας εἰς τὴν Ἰταλίαν.—Ἐν ἔτει 212 π. Χ. κατέκτησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς Συρακούσας.—Ἡ ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων ἀνδρείως ὑπερασπισθεῖσα Καρχηδὼν ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν ἔτει 146.—Ὁ Κικέρων ἔγραψε βιβλίον περὶ τοῦ γήρατος. Σᾶς εἶπον, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Κικέρων ἔγραψε βιβλίον περὶ τοῦ γήρατος.—Ὁ Καῖσαρ ἔκαμε γέφυραν ἐν τῷ Ῥήνῳ.—Οἱ Ῥωμαῖοι βασιλεῖς ἐδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ Βρούτου.—Ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρῶτου ἤχθη στρατός Θηβαϊκός εἰς τὴν Πελοπόννησον.—Ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἐδιδάχθησαν ἄλλα ἔθνη τὴν τέχνην τοῦ γράφειν.—Ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἔγειναν τρεῖς πόλεμοι κατὰ τῶν Καρχηδονίων.

Μάθημα 4B.

Δεκάτη έβδομη επανάληψις

Λεξιλόγιον

Messēnius, i Μεσσήνιος	reddo, dīdi, dītum (γ') ἀπο- δίδειν
Leuctra, orum τὰ Λεῦκτρα	
adversarius, i ἀντίπαλος	decēdo, cessi, cessum (γ') ἀ- [πέρχεσθαι, ἀποθνήσκειν
privātus, a, um ἴδιος, ἰδιωτικός	clam κρυφίως
remaneo, mansi, mansum (δ') [μένειν ὀπίσω	denuo ἐκ νέου
recipio, cēpi, ceptum (γ') δέχεσθαι	quomodo τίνοι τρόπω, πῶς

Phœbidas Lacedæmonius, quum exercitum in Thraciam ducēret iterque per Thebas facēret, arcem oppidi, quæ Cadmēa nominatur, occupavit, idque suo privato consilio, non publico, fecit. Quum hoc Lacedæmoniis nuntiatum esset, Phœbīdam ab exercitu revocavērunt pecuniāque multavērunt, sed arcem Thebanis non reddiderunt. Nam post bellum Peloponnesiācum, quo Athenæ victæ erant, Lacedæmonii haud ignorabant, Thebanos cum aliis civitatibus contra ipsorum dominationem fœdus facturos esse. Itaque arcem Thebanorum occupatam tenentes summas potestates amicis suis dederunt, adversarios ex urbe eiecerunt. In his erat Pelopidas. Hi omnes ab Atheniensibus recepti sunt. Tum exsules deliberavērunt, quomodo patriam liberarent arcemque capērent. Quum conjuratio facta esset inter exsules et multos cives, qui in urbe remansērant, Pelopidas cum dyodēcim fortissimis adolescentibus Thebas clam intravit, tyran-

nos qui in convivio erant interfecit, populum ad arma vocatum liberavit.

Ὁ Θηβαῖος Ἐπαμεινώνδας, σύγχρονος τοῦ Πελοπίδου, συνηριθμήθη ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν μεταξὺ τῶν πρώτων στρατηγῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖνος οὐ μόνον ἦτο γενναῖος καὶ ἐμπειροπόλεμος, ἀλλὰ καὶ σοφὸς καὶ εὐγλωττος καὶ τὸ κράτος τῶν Θηβαίων ἐπὶ πολλὰ ἔτη κάλλιστα ἐκυβέρνησεν. Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐν ἔτει 371 π. Χ. παρὰ τὰ Λεῦκτρα. Διὰ τῆς νίκης ταύτης ἐγένοντο οἱ Θηβαῖοι ἡγεμόνες ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειτα ἔστειλεν ὁ Ἐπαμεινώνδας βοήθειαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἔκαμιν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεμον μὲ τοὺς Σπαρτιάτας. Ἀφοῦ ὠδήγησεν εἰς τὴν Πελοπόννησον στρατόν, οἱ Μεσσήνιοι διὰ τῆς βοήθειας τῶν Θηβαίων ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Σπαρτιατῶν. Οὗτοι ἐθεμελίωσαν τὴν πόλιν Μεσσήνην. Ἐν ἔτει 362 ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐστάλη ἐκ νέου ὑπὸ τῶν Θηβαίων μετὰ στρατοῦ εἰς τὴν Πελοπόννησον. Τῷ ἔτει τούτῳ ἐνικήθησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τούτου παρὰ τὴν Μαντινείαν. Αὐτὸς ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐπληρώθη ἐν τῇ μάχῃ. Ἀφοῦ εἰς αὐτὸν ἐμηνύθη, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἔφυγον οἱ ἐχθροί, ἐφώνησεν Ἀρχετὰ ἔζησα· ἐπειδὴ ἀπέρχομαι ἐκ τῆς ζωῆς νικητής.

Ἐν ἔτει 486 ὁ Γέλων, ὁ τύραννος τῶν Συρακουσίων, ἐνίκησε τὰ στρατεύματα τῶν Καρχηδονίων πλησίον τῆς Ἰμέρας.—Τί ἔγραψας εἰς τὸν φίλον σου περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοκρατίας;—Ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος ἐγράφη βιβλίον περὶ τῶν κατορθωμάτων τῶν ἐξόχων στρατηγῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.

Μάθημα 4Γ'.

Τετάρτη συζυγία

audīo, audīvi, audītum, audīre ἀκούειν

Ὅριστικὴ ἐνεργητικοῦ

Ἐνεστώς	Παρατατικός	Μέλλων
audīo	audiēbām	audiām
audīs	audiēbās	audiēs
audīt	audiēbāt	audiēt
audīmus	audiēbāmus	audiēmus
audītis	audiēbātis	audiētis
audīunt	audiēbant	audient

Ὁ ἀρχάριος πρέπει νὰ σημειώσῃ, ὅτι ὁ *Μέλλων* τῆς τετάρτης (ὡς καὶ τῆς γ') συζυγίας δὲν λήγει εἰς *ho* (ὡς ὁ τῆς α' καὶ β'), ἀλλ' εἰς *am* (*es, et, ēmus, ētis, ent*).

Λεξιλόγιον

custodire φυλάττειν	frumentum, ἰ σιτος
munire, communire στρεβόνειν,	vallum, ἰ χαράκιωμα, πρό-
dormire κοιμᾶσθαι [ὀχυρόνειν	auris, is οὖς [χωμα
obedire ὑπακούειν	vigilans, tis ἀγρυπνος
scire ἤξεύρειν	comportare συγχομίζειν
nescire ἀγνοεῖν	per hiemem κατὰ τὸν χει-
	[μῶνα

Multorum oculi et aures te *custodient*, Catilina.—
Romani castra vallo fossaque *muniebant*.—Galli bel-
lum contra Cæsarem parantes oppida *muniant*, fru-

mensa in oppida comportant, naves longas ædificant.
 — Quotidie septem horas dormio.—Pater imperabit,
 filii obedient.—Multa animalia per hiemem dormiunt.
 —Scio nunc multas res, quas olim nesciebam.—Ca-
 nes vigilantes custodiunt greges nostros.—Muniemus
 urbem et portum, ne commeatu prohibeāmur.

Στρατιῶται, θὰ ὀχυρώσητε τὸ στρατόπεδον διὰ προχώ-
 ματος καὶ τάφρου.—Ὁ υἱὸς ὑπακούει εἰς τὸν πατέρα.—
 Ἐπιμελῆς σκύλος ἐφύλαττε τὸ μέγα ποίμνιον τούτου τοῦ
 χωρικοῦ.—Κοιμώμεθα ἕξ ὥρας τὴν ἡμέραν.—Τὸν Κατι-
 λίναν ἐφύλαττον οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα πολλῶν ἀγαθῶν
 πολιτῶν.—Τώρα γνωρίζομεν πολλὰ πράγματα, τὰ ὅποια
 πρότερον ἠγνοοῦμεν.—Διὰ τί δὲν ὀχυρόνετε τὴν πόλιν
 σας; Θὰ ὀχυρώσωμεν τὸ στρατόπεδόν μας.—Οἱ στρατιῶ-
 ται θὰ φυλάττωσι τὴν πόλιν.—Δύο μεγάλοι σκύλοι φυ-
 λάττουσι τὴν οἰκίαν μας καὶ τὸν κῆπον μας.—Θὰ ὑπα-
 κούητε εἰς τοὺς διδασκάλους σας.—Οἱ ναῦται ἐφύλαττον
 τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος.—Μετὰ τὴν μακρὰν πορείαν, τὴν
 ὁποίαν σήμερον ἐκάμομεν, θὰ κοιμηθῶμεν ὀκτῶ ὥρας.—
 Δὲν γνωρίζομεν, ποῖος ἔγραψε (ΥΠ. ΠΡΚ.) ταύτην τὴν
 ἐπιστολήν.—Γνωρίζετε, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πόλις μας
 εἶνε περιβεβλημένη διὰ δασῶν ἀπὸ ὄλα τὰ μέρη.—Θὰ
 ὀχυρώσω τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσα, διὰ τειχῶν.
 —Ἀκούω, φίλε μου, ὅτι λέγεις.—Θὰ φυλάξωμεν τὴν
 πόλιν.—Τοῦτο τὸ ζῶον θὰ κοιμηθῇ τὸν χειμῶνα.—Ἡξεύ-
 ρεις τώρα πολλὰ πράγματα, τὰ ὅποια πρότερον ἠγνόεις.
 —Πόσας ὥρας καθημερινῶς κοιμᾶσαι;

Μάθημα 4Δ'.

Ὅριστικὴ παθητικοῦ

Ἑρεστώς	Παρατατικός	Μέλλων α'
audīor	audiēbar	audiār
audīris	audiēbāris	audiēris
audītūr	audiēbātūr	audiētūr
audīmūr	audiēbāmūr	audiēmūr
audīmīni	audiēbāmīni	audiēmīni
audiuntūr	audiēbantūr	audiēntūr

Λεξιλόγιον

crocodīlus, i κροκόδειλος	finīre τελειόνειν, ἀποπερατόνειν
Nīlus, i ὁ Νεῖλος	nutrīre τρέφειν
innōcens, tis ἀθῶος	punīre τιμωρεῖν
præcipue ἰδίως	reperīre εὐρίσκειν
erudīre διδάσκειν, μορφόνειν, ἐκπαιδεύειν	

Crocodīlus præcipue in Nilo reperitur. — Piræus portus ab Atheniensibus *muniētur*. — Tu, Catilina, oculis et auribus omnium bonorum civium *custodieris*. — Pauci *reperiuntur*, qui cupiditates suas vincant. — Cibo *nutrimur*. — Capitolium a canibus *custodiebatur*. — Exemplis optime *erudimur*. — Si innocens es, non *punieris*; a iudicibus nostris nunquam innocentes *puniuntur*. — Bellum Punicum a Scipione *finietur*. — Pigri discipuli a magistris *puniebantur*. — Vita corpōris nostri morte *finietur*. — Pueri Romani a servis Græcis *erudiebantur*. — Multæ aves cadaveribus *nutriuntur*.

Οἱ λιμένες τῶν Ἀθηῶν θὰ ὀχυρωθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.—“Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τρέφονται διὰ φαγητῶν.—Τὸ στρατόπεδόν μας ἐφυλάχθη κακῶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.—Ὁ Μιθριδατικός πόλεμος θὰ ἀποπεραιωθῆ ὑπὸ τοῦ Πομπηίου.—Οἱ υἱοί μου διδάσκονται ὑπὸ Ἑλληνος διδασκάλου.—Ἐὰν ἦσθε ἀθῶοι, δὲν θὰ τιμωρηθῆτε· οὐδέποτε τιμωροῦσιν οἱ δικασταί μας ἀθῶον ἄνθρωπον.—Διὰ παραδειγμάτων κάλλιστα θὰ διδαχθῶμεν.—Οἱ κροκόδειλοι ἰδίως ἐν τῷ Νείλῳ εὐρίσκονται.—Κατιλίνα, φυλάττεσαι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὠτων πολλῶν.—Ὀκνηρὸς μαθητὴς θὰ τιμωρηθῆ ὑπὸ τῶν διδασκάλων.—Ὁ θάνατος θὰ τελειώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ σώματός μας.—Ῥωμαῖοι νεανίαι, θὰ ἐκπαιδευθῆτε ὑπὸ Ἑλληνος δούλου.—Πολλοὶ κάλλιον διὰ παραδειγμάτων ἢ διὰ κανόνων διδάσκονται.—Τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ὠχυρώθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πρὸ τῆς νυκτός.—Τὰ κακουργήματα τοῦ Κατιλίνα θὰ γνωσθῶσιν ὑπὸ ὅλων τῶν πολιτῶν.—Ὁ υἱός σου θὰ ἀνατραφῆ καὶ θὰ διδαχθῆ ὑπὸ Ἑλληνος διδασκάλου.—Ἐν τοῖς δάσει τῆς Ἀσίας εὐρίσκονται ἐλέφαντες καὶ λέοντες.—Ἄνδρες τῆς συγκλητικῆς τάξεως θὰ ὑπακούσωσιν εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους ὡς ὅλοι οἱ ἄλλοι πολῖται.—Ὁ πόλεμος θὰ ἀποπερατωθῆ διὰ τῆς συνέσεως τοῦ Κίμωνος.—Ἐκεῖνοι δὲν θὰ τιμωρηθῶσιν, οἵτινες θὰ ἦνε ἀθῶοι.—ὑπὸ τῶν Γάλλων ὀχυρόνονται πόλεις, συγκομίζεται σῖτος εἰς τὰς πόλεις, κατασκευάζονται πολεμικὰ πλοῖα.—ὑπὸ ἀγρύπνων σκύλων φυλάττονται τὰ ποίμνιά μας.—ὑφ’ ἡμῶν ὀχυροῦται ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν.—Ἡ ζωὴ μας ἀποπερατοῦται διὰ τοῦ θανάτου.

Μάθημα 4Ε΄.

<i>Μετοχή Ένεστ. Ένεργ.</i>	<i>Γερούνδιον</i>
audiens, audientis ἀκούων	γεν. audiendi
<i>Μετοχή Μέλλ. Παθητ.</i>	δοτ. audiendo
audiendus, a, um ἀκουστέος	αίτ. audiendum
	ἄφ. audiendo

audiendus sum πρέπει νὰ ἀκουσθῶ
audiendus es κτλ.

Ὑποτακτικὴ ἐνεστῶτος

<i>Ένεργητικοῦ</i>	<i>Παθητικοῦ</i>
audiām	audiār
audiās	audiāris
audiat	audiātur
audiāmus	audiāmur
audiātis	audiāmīni
audiant	audiantur

Ἀξιολόγιον

anīmus, ī πνεῦμα, ψυχὴ	esurīre πεινᾶν
pars, tis μέρος, κόμμα	sitīre διψᾶν
obsēcrāre ἱκετεύειν	quoque ἐπίσης (ἐπιτίθεται)
discēre μανθάνειν	et καί, ἐπίσης
condīre ἀρτύειν	

Vos, iudices, oro atque obsēcro, ut attente verba mea *audiatis*.—Cæsar imperat, ut milites castra vallo et fossā *muniant*.—*Obediatis* aliis, ut vobis quoque alii *obediant*.—Peto, ut exemplis, non præceptis *eru-*

diimini.—Audiatur et altera pars.—Pigri discipuli puniendi sunt.—Præceptores attentissime audiuntur, non semper occasionem audiendi habebitis.—Lycurgi leges pueros esuriendo et sitiendo educabant.—Orationes Demosthenis omnium audientium aures et animos delectabant.—Cibi sale condiantur.—Lacedæmoniorum cœna labore et fame condiebatur.

Ὁ ῥήτωρ εἶπεν εἰς τὸν Καίσαρα· σὲ παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω, ἵνα ἀκούσης (ΥΠ. ΕΝ.) προσεκτικῶς τοὺς λόγους μου, ἵνα μὴ καταδικασθῇ καὶ τιμωρηθῇ (ΥΠ. ΕΝ.) ἀθῶος.—Ὁ στρατηγὸς διατάσσει, νὰ ὀχυρωθῇ (ΕΝ.) τὸ στρατόπεδον διὰ χαρακώματος καὶ τάφρου.—Διὰ λαμπροῦ λόγου θέλγονται τὰ ὦτα καὶ αἱ ψυχαὶ ὄλων τῶν ἀκούοντων.—Παιῖδες καὶ νεανίαὶ ἅς ὑπακούωσιν εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ γέροντας.—Διὰ τοῦ ἀκούειν μανθάνομεν.—Ὁ δικαστὴς ἅς ἀκούσῃ καὶ τὸ ἄλλο μέρος.—Ὁ Θεμιστοκλῆς ζητεῖ, νὰ ὀχυρωθῶσιν (ΕΝ.) οἱ λιμῆνες τῶν Ἀθηνῶν διὰ τειχῶν.—Οἱ παιῖδες καὶ νεανίαὶ τῶν Σπαρτιατῶν ἀνετρέφοντο διὰ τοῦ πεινᾶν καὶ τοῦ διψᾶν.—Ἀπαιτοῦμεν, νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ συλληφθέντες πειραταί.—Παρακαλοῦμεν καὶ ἱκετεύομεν τοὺς θεοὺς, νὰ τελειωθῇ (ΕΝ.) ἐπὶ τέλους ἡ ἔρις μεταξὺ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δήμου (plebs).—Πεινώμεν καὶ διψῶμεν.—Ἀπαιτῶ, δοῦλε, νὰ ἀρτύσης (ΕΝ.) καλλίτερον τὰ φαγητά.—Ὁ στρατηγὸς ἀπαιτεῖ, νὰ φυλάττηται προσεκτικῶς ἡ πόλις.

Μάθημα 45.

Ἀπαρέμφ. Παρακ. Ἐνεργ. *audivisse*

Ὀριστικὴ ἐνεργητικοῦ

Παρακείμ.	Ἐπερσυντελ.	Μέλλ. τετελ.
<i>audīvi</i>	<i>audīvēram</i>	<i>audivēro</i>
<i>audivisti</i>	<i>audiveras</i>	<i>audiveris</i>
<i>audivit</i>	<i>audiverat</i>	<i>audiverit</i>
<i>audivīmus</i>	<i>audiveramus</i>	<i>audiverīmus</i>
<i>audivistis</i>	<i>audiveratis</i>	<i>audiverītis</i>
<i>audivērunt</i>	<i>audivērant</i>	<i>audivērint</i>

Ἐποτακτικὴ ἐνεργητικοῦ

Παρακειμένον	Ἐπερσυντελεστικοῦ
<i>audivērim</i>	<i>audivissem</i>
<i>audiveris</i>	<i>audivisses</i>
<i>audiverit</i>	<i>audivisset</i>
<i>audiverīmus</i>	<i>audivissēmus</i>
<i>audiverītis</i>	<i>audivissētis</i>
<i>audivērint</i>	<i>audivissent</i>

Λεξιλόγιον

<i>lupa</i> , ἄ λυκαίνα	<i>conditor</i> , ὄρις ἰδρυτῆς
<i>locus</i> , ἰ τόπος· πλ. <i>loca</i> , <i>orum</i>	<i>crudelitas</i> , ἀτῖς ὠμότης
<i>castellum</i> , ἰ φρούριον	<i>idonēus</i> , α, <i>uni</i> κατάλληλος

*Consilio Alcibiadis Lacedæmonii cum rege Persarum
fædus et amicitiam fecerunt et Decelēam, oppidum in*

Attica situm, muniverunt. — Miltiades loca castellis idonea *communivit.* — Cicero domum suam *muniverat.* — Quotidie septem horas *dormivisse* satis est. — Romulum et Remum lupa *nutriverat.* — Tradunt poëtæ et rerum Romanarum scriptores, lupam *nutrivisse* Romulum et Remum, conditores Romæ urbis. — Quum Cæsar *audivisset*, Gallos seditionem fecisse, *maximis itineribus* ex Italiâ in Galliam properavit. — Quum consul bellum *finiverit*, ex Asia redux Romæ triumphabit.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον ὀχυρώσει τὴν Δεκέλειαν. — Ἦκούσαμεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ ἀδελφός σου εἶνε ἄρρωστος. — Ὅτε ὁ Μιλτιάδης εἶχεν ὀχυρώσει (ΥΠ.) τοὺς διὰ φρούρια καταλλήλους τόπους, ἀπεπεράτωσε τὸν πόλεμον. — Ἦκουσα, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἐκοιμήθης ὄλην τὴν ἡμέραν. — Τὸν Ῥώμυλον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ῥῶμον, τοὺς ἰδρυτὰς τῆς Ῥώμης, ἔθρεψε λύκαινα. Ἴσως διὰ τοῦ μύθου τούτου δηλοῦται ἡ ὀμότης τῶν Ῥωμαίων. — Ὅτε ὁ Βροῦτος εἶχεν ἀκούσει, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Κάσσιος ἐνικήθη, ἐφόνευσεν ἑαυτόν. — Ὁ στρατηγὸς θὰ ἀπεπεράτωσε τὸν πόλεμον. — Ἐὰν ἤκουες (ΥΠ. ΥΠΡ.) προσεκτικῶς τοὺς λόγους μου, δὲν θὰ ἤρώτας (ΥΠ. ΠΡΤ.) ἐκ νέου. — Ὁ στρατηγὸς μας εἶχεν ὀχυρώσει ὄλους τοὺς διὰ φρούρια καταλλήλους τόπους τῆς νήσου. — Ἀγνοῶ, διὰ τί δὲν ὀχυρώσατε (ΥΠ. ΠΡΚ.) τοὺς τόπους τούτους. — Ἀγρυπνος σκύλος ἐφύλαξε τὸ μέγα ποίμνιον τοῦ πλουσίου χωρικοῦ. — Δύο μεγάλοι σκύλοι ἐφύλαξαν τὸν κῆπον μας.

Μάθημα 43.

Σουπίτρον

audītum, audītu

Μετοχή Παρακ. Παθητ.

audītus, a, um

Ἀπαρέμφ. Παρακ. Παθητ.

audītum, am, um esse

Μετοχή Μέλλ. Ἐνεργ.

audīturus, a, um

Ἀπαρέμφ. Μέλλ. Ἐνεργ.

audīturum, am, um esse

Ἀπαρέμφ. Μέλλ. Παθητ.

audītum iri

Ὀριστικὴ παθητικοῦ

Παρακείμ.

Ἵπερουνηιελ.

Μέλλ. τετελ.

audītus, a, um sum audītus, a, um eram auditus, a, um ero

auditus es auditus eras auditus eris

auditus est auditus erat auditus erit

auditi sumus auditi eramus auditi erimus

auditi estis auditi eratis auditi eritis

auditi sunt auditi erant auditi erunt

Ἀεξιλόγιον

philosophus, i φιλόσοφος fines, ium σύνορα
 incursio, ōnis εἰσβολή, ἐπιδρομή existimare πιστεύειν
 Aristotēles, is ὁ Ἀριστοτέλης impedire ἐμποδίζειν

Galli se Cevennā monte ut muro *munitos esse existimabant*, quia ille mons durissimo tempore anni altissima nive iter impediabat.—Piræus, portus Athenarum, a Themistocle muris *munitus est*. — Alexander ab Aristotēle philosopho *eruditus erat*. — Bellum Peloponnesiacum anno quadringentesimo quarto ante Christum a Lysandro *finitum est*. Constat, hoc bellum a Lysandro *finitum esse*.—Speravit Themistocles Athenas mox muris *munitum iri*. — Fines imperii Romani multis castellis contra Germanorum incursiones *muniti erant*.

Ἀναγιγνώσκομεν εἰς τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Πειραιεὺς ὠχυρώθη ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους διὰ τειχῶν.—Ὁ Κικέρων εἶχε διδαχθῆ ὑπὸ Ἑλλήνων διδασκάλων.—Ὁ πόλεμος θὰ ἀπεπερατώθη ἤδη.—Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) τὰ ὄρια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους κατὰ τοὺς χρόνους τῶν αὐτοκρατόρων ὠχυρώθησαν διὰ πολλῶν φρουρίων.—Οἱ Γάλλοι προσέβαλον καὶ ἐκυρίευσαν τὸ διὰ χαρακώματος καὶ τάφρου ὠχυρωμένον Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον.—Ἡ σύγκλητος θὰ ἀνακαλέσῃ τὸν στρατηγὸν ἀπὸ τοῦ ἀποπερατωθέντος πολέμου.—Τὰ ἔθνη, τὰ μέλλοντα νὰ ἐμποδίσωσι (MTX. ΜΑΛ.) τὸν Ἀννίβαν ἀπὸ τῆς πορείας, ἐξεπλάγησαν ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ στρατοῦ τῶν Καρχηδονίων.—Ὑπὸ ἀγρύπνου σκύλου ἐφυλάχθη τὸ μέγα ποίμνιον τοῦ πλουσίου χωρικοῦ.—Ὑπὸ δύο μεγάλων σκύλων εἶχον φυλαχθῆ οἱ κῆποι μας. — Ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μας ἀπεπερατώθη ὁ πόλεμος.—Ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἶχεν ὀχυρωθῆ ἡ Δεκέλεια.—Τὸ ποίμνιον τοῦ πλουσίου χωρικοῦ πρέπει νὰ φυλαχθῆ.

Μάθημα 4Η'.

Ἑποτακτικὴ παθητικοῦ

Παρακείμενος	Ἑπερουντέλιχος
audītus sim	auditus essem
audītus sis	auditus esses
auditus sit	auditus esset
auditi simus	auditi essemus
auditi sitis	auditi essetis
auditi sint	auditi essent

Λεξιλόγιον

corūna, æ στέμμα, στέφανος	situs, ūs θέσις
herba, æ χόρτον	vestīre ἐνδύειν
negotium, i ὑπόθεσις	prius πρότερον

Urbes nostræ, altis muris *munitæ*, ab hostibus non expugnabuntur.—Si castra vestra vallo et fossâ *munita fuissent*, a barbâris non expugnata essent.—Nescio, cur hi pigri discipuli non *puniti sint*.—Terra floribus, herbis, arboribus *vestita est*. Videtis, terram floribus, herbis, arboribus *vestitam esse*. — Si Capitolium melius *custoditum fuisset*, conjurati arcem non occupavissent. — Omnium civium domūs coronis et floribus *vestitæ* et ornatae erant. — Non prius dormiēmus, quam negotia nostra *finita erunt*. — Pueri diligenter *erudiendi sunt*. — Hostes in milites nostros castra *munientes* subitum impētum fēcērunt.

Ὅτε ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐν ἔτει 404 π. Χ. εἶχε τελειωθῆ (ΥΠ.), οἱ Λακεδαιμόνιοι πάλιν ἦσαν ἡγεμόνες ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.—Ἄγνοῶ, διὰ τί ἐτιμωρήθη (ΥΠ. ΠΡΚ.) ὁ παῖς οὗτος.—Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ δυστυχεῖς δοῦλοι τῶν Ῥωμαίων πολλάκις ὡμῶς ἐτιμωρήθησαν.—Ἐὰν τὸ στρατόπεδόν μας πρότερον ὠχυρόνετο (ΥΠ. ΥΠΡ.), δὲν θὰ προσεβάλλετο (ΥΠ. ΥΠΡ.) ὑπὸ τῶν βαρβάρων.—Ἄγνοοῦμεν, διὰ τί τὸ στρατόπεδόν μας δὲν ὠχυρώθη (ΥΠ. ΠΡΚ.) πρότερον.—Τὸ διὰ καταλλήλου θέσεως καὶ ὑψηλῶν τειχῶν ὠχυρωμένον φρούριόν σας οὐδέποτε θὰ κυριευθῆ.—Ὁ Πausanίας ἦτο ἐνδεδυμένος κατὰ Περσικὸν ἔθιμον. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Pausanίας ἤλλαξε τὰ πάτρια ἦθη καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος κατὰ Περσικὸν ἔθιμον.—Ἐὰν θὰ ἦνε τελειωμένοι αἱ ἐργασίαι σας, θὰ κοιμηθῆτε.—Ἐὰν ἡ γέφυρα ἐφυλάττετο (ΥΠ. ΥΠΡ.) καλλίτερον, οἱ ἐχθροὶ δὲν θὰ κατελάμβανον τὴν πόλιν.—Οἱ ἐχθροὶ εἰς μάτην θὰ κάμωσιν ἔφοδον κατὰ τῶν καλῶς ὠχυρωμένων φρουρίων μας.—Ἐὰν τὸ Ῥωμαϊκὸν φρούριον ἐφυλάττετο (ΥΠ. ΥΠΡ.) καλλίτερον, δὲν θὰ ἐκυριεύετο ἐν ἔτει 460 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Ἐρδωνίου.—Αἱ δέκα χιλιάδες Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ὁ Ξενοφῶν ὠδήγει, πολλάκις ἀπὸ τῆς πορείας ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τῶν λαῶν, οἵτινες κατόικουν τὰ ὄρη.—Ἄγνοῶ, διὰ τί ἡ πόλις μας δὲν ὠχυρώθη (ΥΠ. ΠΡΚ.) καλλίτερον.—Αἱ εἰσβολαὶ τῶν βαρβάρων ἠμποδίσθησαν διὰ καλῶς ὠχυρωμένων φρουρίων.—Ἄγνοῶ, διὰ τί ὑμεῖς, τοὺς ὁποίους ὁ διδάσκαλος πάντοτε ἐπῆνει, χθὲς ἐτιμωρήθητε ὑπ' αὐτοῦ (ΥΠ. ΠΡΚ.).

Μάθημα 40'.

Ἐνεστ. Ἐνεργ. *audire* ἀκούειν
 Ἐνεστ. Παθητ. *audiri* ἀκούεσθαι

Ἐποτακτικὴ παρατατικῶ

Ἐνεργητικῶ	Παθητικῶ
<i>audīrem</i>	<i>audīrer</i>
<i>audīres</i>	<i>audirēris</i>
<i>audīret</i>	<i>audirētur</i>
<i>audirēmus</i>	<i>audirēmur</i>
<i>audirētis</i>	<i>audirēmīni</i>
<i>audīrent</i>	<i>audirentur</i>

Προστακτικὴ

	Ἐνεργητικῶ	Παθητικῶ
Ἐνεστ.	<i>audī</i>	<i>audīre</i>
	<i>audīte</i>	<i>audīmini</i>
Μέλλ.	<i>audīto</i>	<i>audītor</i>
	<i>audīto</i>	<i>audītor</i>
	<i>audītōte</i>	λείπει
	<i>audiunto</i>	<i>audiuntor</i>

Λεξιλόγιον

Vestālis, is Ἐστίας *necesse est* εἶνε ἀνάγκη,
nīsi εἰ μὴ (εἰ μὴ δέν) [πρέπει]

Audī, *amīce*, *audi*, *quæ tibi dicam*. — *Nos omnes fere nihil sciremus*, nisi *audivissemus* alios. — *Frustra postulavi*, ut *attente verba mea audiretis*. — Pa-

ter curabat, ut libēri diligenter erudirentur.—Judices puniuntō imprōbos.—Imprōbi puniuntor.—Nihil scire turpe est.—Audite multa, puēri.—Utinam omnia scelēra punirentur.—Virgīnes Vestāles ignem sacrum custodiuntō. — Postulare debueramus, ut oratio legati nostri attente audiretur. — Milites, diligenter castra custodite.—Templa deorum a fortissimis juvenibus custodiuntor.—Necesse est, portum urbis nostrae muris muniri.

Ἀκούσατε, φίλοι, ὅτι (Πληθ.) θὰ σᾶς εἴπωμεν.—Τὸ ἱερὸν πῦρ ἄς φυλάττηται ὑπὸ τῶν Ἑστιάδων παρθένων.—Ὁ ἀντιστράτηγος διέταξεν, ἵνα (ut) ὀχυρωθῇ (ΥΠ. ΠΡΤ.) ἐπιμελῶς τὸ στρατόπεδον.—Θὰ ἐφυλάττομεν (ΥΠ. ΠΡΤ.) τὴν οἰκίαν σου, ἐὰν εἴχομεν ὄπλα.—Ὁ οἶκος μου θὰ ἐφυλάττετο καὶ θὰ ὑπερησπίζετο (ΥΠ. ΠΡΤ.), ἐὰν εἶχον (ΥΠ. ΠΡΤ.) γενναίους φίλους.—Τέκνα, ὑπακούσατε εἰς τοὺς γονεῖς σας.—Τὸ στρατόπεδον ἄς ὀχυρωθῇ διὰ χαρακώματος καὶ δι' εὐρείας τάφρου.—Ματαίως ἐζήτησα, νὰ ἀκούσης (ΥΠ. ΠΡΤ.) προσεκτικῶς τοὺς λόγους μου.—Ὅκνηροὶ μαθηταὶ δὲν θὰ ἐμάνθαγον τίποτε, ἐὰν δὲν ἐτιμωροῦντο συχνάκις.—Οἱ ναοὶ τῶν θεῶν ἄς φυλάττωνται καὶ ὑπερασπίζωνται ὑπὸ γενναίων ἀνδρῶν.—Ἵπακούσατε εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους.—Δὲν θὰ ἐγνωρίζετε (ΥΠ. ΠΡΤ.) τίποτε, ἐὰν δὲν ἐπληροφορεῖσθε (ΥΠ. ΓΠΡ.).—Ὁ λόγος τοῦ πρέσβεως ἄς ἀκουσθῇ προσεκτικῶς.—Εἰς μάτην ἐζήτησεν ὁ διδάσκαλος, ἵνα προσεκτικῶς ἰκούσητε τὰς λέξεις του.—Ἀκούσατε, στρατιῶται, ὅτι θὰ σᾶς εἴπη ὁ ἀντιστράτηγος.

Μάθημα Ρ'.

sensio, sensi, sensum, sentire αισθάνεσθαι
venio, veni, ventum, venire ἔρχεσθαι

Ὅλοι οἱ παράγωγοι τύποι σχηματίζονται ὁμαλῶς. π. χ.

Ἐκ τοῦ *sensi*· *sensisse, sensēram, sensēro; sensērim, sensissem.*

Ἐκ τοῦ *sensum*· *sensus, sensum esse, sensurus, sensurum esse, sensum iri, sensus sum, sensus eram, sensus ero, κτλ.*

Ἐκ τοῦ *veni*· *vēnisse, venēram, vēnēro; vēnērim, vēnissem.*

Ἐκ τοῦ *ventum*· *venturus, venturum esse.*

Τὸ *venio* εἶνε ἀμετάβατον ῥῆμα, στερεῖται ἐπομένως τοῦ παθητικοῦ.

Λεξιλόγιον

<i>judicium</i> , ἰ δικαστήριον, ἀπόφασις	<i>quantus</i> , a, um πόσος
<i>verbum</i> , ἰ λέξις, λόγος	<i>tot</i> (ἄκλιτ.) τόσοι
<i>dolor</i> , ὄρις λύπη	<i>salūtāre</i> χαιρετᾶν

Quum Cæsar Pharnācem, filium Mithridatis, fugavisset, senatui Romano scripsit: veni, vidi, vici. — Hasdrubal ex Hispania in Galliam eodem itinere veniens, quo etiam Hannibal venerat, a Romanis apud Metaurum fluvium victus est. — Venisti in senatum, Catilina, quis te ex tot tuis amicis salutavit? — Legati in castraveniunt. — Legati a Mithridate missi in castra Sullæ venerunt. — Vides, quanta multitudo ad hoc iudicium venerit. — Catilina, multorum te oculi

et aures non sentientem custodient.—Scipio Africanus interrogatus, quid de morte Tiberii Gracchi sentiret, respondit : puto, eum jure interfectum esse.—Sperabat Domitius, Pompeium ad se venturum esse.—Sensisti, Catilina, illam coloniam meo jussu esse munītam.

Οἱ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐσταλμένοι πρέσβεις ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Καίσαρος.—Ἡσθάνθημεν μεγάλους πόνους.—Περὶ (de) στρατηγοῦ, ὅστις εἶχε νικηθῆ, εἶπον ἦλθεν, εἶδεν, ἀλλὰ δὲν ἐνίκησεν.—Τί σκέπτεσθε περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Τιβερίου Γράκχου; Σκεπτόμεθα, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Γράκχος δὲν ἐφρονεύθη δικαίως.—Διὰ τί δὲν ἦλθετε εἰς (ad) ἡμᾶς; Δὲν ἦλθομεν, διότι ἐνομίζομεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) εἴσθε εἰς τὸ ταξείδιον.—Ἐὰν οἱ ἀπεσταλμένοι σας ἤρχοντο (ΥΠ. ΥΠΡ.) πρὸς ἡμᾶς, θὰ ἐκάμνομεν (ΥΠ. ΥΠΡ.) συνθήκην μὲ τὸ κράτος σας.—Ἡσθάνθης, Κατιλίνα, ὅτι (Acc. c. Inf.) εἰς ἡμᾶς ὅλα τὰ σχέδιά σου εἶνε καθαρότερα τοῦ φωτός.—Ὁ Τιμολέων ἦλθεν εἰς τὴν Σικελίαν, ἵνα (ut) ἐλευθερώσῃ (ΥΠ. ΠΡΤ.) τὴν νῆσον.—Ὅτε ὁ Καῖσαρ εἶχεν ἔλθει (ΥΠ.) εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐνόησεν ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι (Acc. c. Inf.) αἱ ἔριδες τῶν Γαλλικῶν φύλων θὰ ἦνε ὠφέλιμοι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους.—Ἐν ἔτει 264 ἦλθον οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν Σικελίαν.—Ἡσθάνθημεν χθὲς πολλοὺς πόνους, σήμερον αἰσθάνομαι ὀλιγωτέρους.—Χθὲς ἦλθεν ὁ φίλος μου ἀπὸ τῆς Ῥώμης. Ἐλπίζω, ὅτι αὔριον θὰ ἔλθῃ καὶ ὁ πατήρ του.—Οἱ πρέσβεις, τοὺς ὁποίους ἐστεῖλαν οἱ Γάλλοι, ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Καίσαρος.

Μάθημα ΡΑ΄.

Δεκάτη ὀγδόη ἐπανάληψις

1) Ἔργαζόμεθα, ἀσκούμεν, ἀναγιγνώσκομεν, διδάσκομεν (erudīre).—Εἰργάζεσθε, ἤσκειτε, ἀνεγιγνώσκετε, ἐδιδάσκετε.—Θὰ ἐργασθῆς, θὰ ἀσκήσης, θὰ ἀναγνώσης, θὰ διδάξης.—Οἱ παῖδες εἰργάσθησαν, ἤσκησαν, ἀνέγνωσαν, ἔγραψαν.—Οἱ διδάσκαλοι ἐδίδαξαν, θὰ ἐπαινέσωσι, θὰ τιμωρήσωσιν.—Ἡ πόλις κυριεύεται.—Λόγος ἐκφωνεῖται.—Ἐχθρὸς νικᾶται.—Ὁ πόλεμος ἀποπερατοῦται.—Ἡ πόλις θὰ κυριευθῆ.—Λόγος θὰ ἐκφωνηθῆ.—Οἱ ἐχθροὶ θὰ νικηθῶσιν.—Ὁ πόλεμος θὰ ἀποπερατωθῆ.—Γράψατε, ἀναγνώσατε, ἐργασθῆτε, ὑπακούσατε.—Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη.—Θὰ εἰργάσθητε (ΜΛ. ΤΤΛ.).—Δὲν εἴχετε ὑπακούσει.— Διὰ τί δὲν ἤκούσατε;

2) Πόλις ἰδρύεται, προσβάλλεται, κυριεύεται, καταστρέφεται.—Αἱ πόλεις αὗται θὰ κυριευθῶσι καὶ θὰ καταστραφῶσι.—Θὰ ἀναγνώσωμεν, θὰ μάθωμεν, θὰ ἀπαγγείλωμεν ταῦτα τὰ ποιήματα.—Θὰ ἀναθρέψωμεν καὶ θὰ διδάξωμεν τοὺς παῖδας.—Οἱ παῖδες θὰ ἀνατραφῶσι καὶ θὰ διδαχθῶσιν.—Ὁ κύριος ἐπαινεῖ, ψέγει, ὑπενθυμίζει, τιμωρεῖ τοὺς δούλους.—Ὁ κύριος θὰ ἐπαινέσῃ, θὰ ψέξῃ, θὰ ὑπενθυμίσῃ, θὰ τιμωρήσῃ τοὺς δούλους.—Ὁ πόλεμος παρεσκευάσθη, ἔγεινε (Παθητ. τοῦ gerēre), ἀπεπερατώθη.—Οἱ Ἀθηναῖοι θὰ παρασκευάσωσι, θὰ κάμωσι καὶ θὰ ἀποπερατώσωσι τὸν πόλεμον.—Τὸ στρατόπεδον θὰ ὀχυρωθῆ, θὰ προσβληθῆ, θὰ κυριευθῆ.—Καλοὶ μαθηταὶ θὰ ἐπαινέθωσιν, ὀκνηροὶ θὰ τιμωρηθῶσι.—Θὰ φυλάξωμεν τὸ στρατόπεδον καὶ θὰ πολεμήσωμεν, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς (θὰ) κάμῃ ἔφοδον.

3) Ὁχυρωμένον στρατόπεδον θὰ ὑπερασπισθῆ εὐκολώτερον ἢ στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον οἱ στρατιῶται δὲν ὠχύρωσαν.—Οἱ εἰς ἔθνοςυνέλευσιν συγκληθέντες πολῖται θὰ νουθετηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπάτου.—Ὁ Κικέρων ἐξεφώνησε λόγον ὑπὲρ τοῦ Ἀρχία. Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Κικέρων ἔκαμε λόγον ὑπὲρ τοῦ Ἀρχία.—Ἀπαιτῶ, ἵνα (ut) ἀκούσητε, ἀναγνώσητε, γράψητε, σιωπήσητε, ἐργασθῆτε (ΥΠ. ΕΝ.).—Ἀπητήσαμεν, ἵνα ἀκούσης, ἀναγνώσης, γράψης, σιωπήσης, ἐργασθῆς (ΥΠ. ΠΡΤ.).—Ἐλπίζω, ὅτι (Acc. c. Inf.) θὰ ἔχῃς καλὴν εὐκαιρίαν τοῦ γράφειν.—Ἐὰν θὰ ἔχῃς ἀναγνώσει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πενθεροῦ σου, θὰ ἀπαντήσης ἀμέσως.

4) Ἐὰν ἐξωπλίζετε (ΥΠ. ΠΡΤ.) τοὺς δούλους, θὰ ἐφύλαττον καὶ θὰ ὑπερήσπιζον (ΥΠ. ΠΡΤ.) τὴν οἰκίαν.—Ὅτε εἶχομεν ὀχυρώσει (ΥΠ.) τὸ στρατόπεδον, οἱ ἐχθροὶ παρέταξαν τὸν στρατὸν (aciēm instruere).—Ὅτε τὸ στρατόπεδον εἶχεν ὀχυρωθῆ (ΥΠ.), παρετάχθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὁ στρατός.—Περιπατοῦντες χθὲς εἶδομεν μεγάλας ἀγέλας.—Οἱ στρατιῶται τοῦ Μιλτιάδου τὴν πόλιν Πάρον μέλλοντες νὰ προσβάλωσι (MTX. ΜΑΛ.) ἐξεπλάγησαν ἐκ μεγάλου πυρός.—Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ Καρχηδὼν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατεστράφη.—Ὁ Θεμιστοκλῆς ὠχύρωσε τὸν Πειραιᾶ, τὸν λιμένα τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τειχῶν. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ὠχύρωσε τὸν Πειραιᾶ, τὸν λιμένα τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τειχῶν.—Ὁ φιλόσοφος Ἀριστοτέλης ἐδίδαξε τὸν Ἀλέξανδρον.

Μάθημα ΡΒ'.

Δεκάτη ἐνάτη ἐπανάληψις

Λεξιλόγιον

Trebia, æ ὁ Τρεβίας	natus, a, um 1) γεννηθεὶς 2) ἡλι-
Ticīnus, i ὁ Τίκινος	[κίαν ἔχων]
Trasimēnus, i ἡ Τρασιμένη [(λίμνη)]	sup̄erare νικᾶν, ὑπερβαίνειν peragrarē διέρχεσθαι
Pyrenaei, orum τὰ Πυρρηναῖα	tentare πειρᾶσθαι
Hamīcar, āris ὁ Ἄμιλλκας	relinquo, liqui, lictum (γ') ἐγ-
Alpes, ium αἱ Ἄλπεις	[καταλείπειν, ἀφίενειν ὀπίσω]
equitātus, us τὸ ἰππικόν	rēcīpio, cēpi, ceptum (γ') πάλιν
lacus, ūs λίμνη	[καταλαμβάνειν]
transītus, us διάβασις, ὑπέρ-	secum μεθ' ἑαυτοῦ
[βασίς]	obviam πρὸς προὔπαντησιν

Hannibal, Hamilcaris filius Carthaginiensis. Novem annos natus cum patre in Hispaniam *venit* semperque in castris *vixit*. Post mortem Hamilcāris Hasdrūbal, gener ejus, imperator exercitus *factus est*; Hannibal adolescens equitatuī omni *præfuit*. Quum Hasdrubal in Hispaniā *interfectus esset*, milites Hannibali summum imperium *mandaverunt*. Primum Hannibal tres annos cum gentibus Hispaniæ feliciter bellum *gessit*, Saguntum oppidum, cuius incolæ socii erant Romanorum, *expugnavit* atque *delevit*. Tum tres exercitus maximos *paravit*. Ex his unum in Africam *misit*, alterum cum Hasdrubale fratre in Hispaniā *reliquit*, tertium in Italiam *secum duxit*. Hoc iter est celeberrimum. Hannibal enim non so-

lum Pyrenæos montes, sed etiam Alpes cum magno exercitu et cum multis elephāntis *superavit*, bellicosissimas gentes, quæ eum a *transītu prohibere tentabant*, omnes *fudit et fugavit*. Anno ducentesimo duodevicesīmo, quum in Italiam *venisset*, duos exercitus Romanos *vicit* ad Ticinum et ad Trebiam. Tum *Etruriam intravit*. Flaminium consulem, qui Carthaginiensibus cum magno exercitu *obviam venerat*, apud lacum Trasimenum *interfecit*, exercitum *fugavit*. Nuntio huius immensæ cladis Romani valde *terrīti sunt*. Hannibal omnes gentes ad libertatem *vocans* fere totam Italiam *peragravit*. Ad Cannas anno 216 ei *obviam venerunt* duo consules, quorum alter, Aemilius Paullus, fortiter *dimicans interfectus est*, alter cum paucis militibus *ex prælio fugit*. Nunquam Romani maiore clade *afflicti sunt*.

Τεσσαράκοντα χιλιάδες Ῥωμαίων καὶ συμμάχων ἐφονεύθησαν ἐν τῇ ἐν Κάνναις μάχῃ. Μετὰ τὴν μάχην ταύτην ἡ Καπύη, πλουσία πόλις, κατεκτήθη ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα. Ἄλλ' ἐν ἔτει 211 π. Χ. οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Καπύην κατέκτησαν πάλιν καὶ ἐτιμώρησαν σκληρῶς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως. Ἐπειδὴ οἱ Καρχηδόνιοι δὲν ἔστειλαν (ΥΠ. ΠΡΤ.) ἐπικουρικὰ στρατεύματα, οἱ Ῥωμαῖοι μετ' ὀλίγον *ἐπέτυχον πολεμοῦντες* (res bene gerere). Ἐν ἔτει 207 ἐνίκησαν οὗτοι τὸν Ἀσδρούβαν, ὅστις εἶχεν ἔλθει πρὸς βοήθειαν (Δ.) τοῦ ἀδελφοῦ (Δ.), πλησίον τοῦ Μεταύρου. Ὅτε ἐν ἔτει 204 ὁ Σκιπίων εἶχε *μεταβιβάσει* (ΥΠ.) Ῥωμαϊκὸν στρατὸν ἐπὶ στόλου (ΑΦ.) εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀνεκλήθη ὁ Ἀννίβας ὑπὸ τῆς συγλήτου τῶν Καρχηδονίων.

Μάθημα ΡΓ'.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετ' αἰτιατικῆς

ante, apud, ad, adversus,
circum, circa, citra, cis,
erga, contra, inter, extra,
infra, intra, juxta, ob,
penes, pone, post καὶ præter,
prope, propter, per, secundum,
supra, versus, ultra, trans.

ante	πρό (ἐπὶ χρόνου καὶ	erga	πρός
apud	παρά (Δ.) [τόπου]	contra	ἀντί, ἐναντίον, κατά
ad	πρός, παρὰ	extra	ἐκτός [(Γ.)]
adversus	κατά (Γ.) πρὸς (Α.)	infra	ὑπό, ὑποκάτω
circum, circa	περί, πέραξ	intra	ἐνδόν, ἐντός
citra, cis	ἐντεῦθεν	juxta	πλησιέστατα, παρα-
inter	μεταξύ	ob	πρό, διά [πλευρώς, μετὰ (Α.)]

Λεξιλόγιον

natūra, α, φύσις
Taurus, ι ὁ Ταῦρος
amor, ὄρις ἀγάπη, ἔρω

cadūcus, a, um θνητός
converto, ti, sum στρέφειν, γυ-
[ρίζειν]

Ante mortem nemo felix erit.—Hannibal est ante portas!—Ad Marathonem Athenienses exiguis copiis adversus ingentem Persarum exercitum dimicaverunt.—Castra sunt in Etruria contra populum Romanum collocata, eorum autem castrorum imperatorem intra muros et in senatu videtis.—Populi Romani honores

olim fuērunt rari et ob eam causam gloriosi. — Deiotārus rex, apud Cæsarem accusatus, a Cicerone brevi oratione defensus est.—Cras senatus extra urbem habebitur.—Gallia, quæ cis Alpes sita erat, Cisalpīna appellabatur. — Ea Asiæ pars, quæ citra Taurum montem erat, anno centesimo nonagesimo a Romanis Rhodiis aliisque sociis data est. — Contra naturam vivis.—Terra circum axem se convertit.—Magnus erat Romanorum erga patriam amor. — Juxta ripas fluminum ambulare jucundum est.—Intra lunam omnia sunt cadūca.

Πρὸ τῆς οἰκίας μας εἶνε δύο μεγάλα δένδρα.—Πολλὰ πτηνὰ πρὸ τοῦ χειμῶνος μεταναστεύουσιν ἐκ τῆς χώρας μας εἰς τὴν Ἀφρικὴν.—Ὁ φόνος τοῦ Καίσαρος ἐγένετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὄλων τῶν βουλευτῶν.—Παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ ὑπάτοι, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ ἄρχοντες, παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις οἱ ἔφοροι εἶνε αἱ ὑψισταὶ ἀρχαί.—Ἡ σύγκλητος θὰ συγκαλεσθῆ ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.—Πανταχοῦ πέριξ τοῦ στρατοπέδου μας βλέπομεν ἐχθρούς, κατὰ τῶν ὁποίων θὰ πολεμήσωμεν.—Μεγάλη ἦτο ἡ ἀγάπη τῆς Κορνηλίας πρὸς τὰ τέκνα της.—Ἦδη ὁ Ἀριόβιστος μετὰ δέκα χιλιάδων Γερμανῶν εἶνε ἐντεῦθεν τοῦ Ῥήνου.—Τὸ στρατόπεδον τοῦ Μιθριδάτου ἦτο παραπλεύρως τοῦ τόπου, ὅπου ποτὲ ἦτο (ΥΠΡ.) τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀλεξάνδρου.—Φίλε μου, ἢ ἐλθὲ αὔριον ὁ ἴδιος πρὸς ἡμᾶς ἢ στείλε τὸν υἱόν σου.—Ἡ εἰρήνη, ἣτις ἐν ἔτει 214 εἶχε γείνει μετὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Καρχηδονίων, διήρκεσεν 23 ἔτη.—Ἐνεκα πολλῶν πραγμάτων θὰ γράψω πρὸς σέ.

Μάθημα ΡΔ'.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετ' αἰτιατικῆς

Συρέχεια

penes πλησίον, εἰς τὰς	per διά
pone ὀπίσω [χεῖρας	secundum μετά, κατά (Α.)
post μετά, ὀπισθεν	supra ἄνω, ὑπέρ
præter παρά, ἐκτός	versus πρὸς
prope πλησίον	ultra πέραν, ὑπέρ
propter διά, ἕνεκα	trans πέραν

Λεξιλόγιον

concordia, αἰ ὁμόνοια	Castor, ὄρις ὁ Κάστωρ
cœlum, ἰ οὐρανός, κλίμα	passus, ūs βῆμα
carcer, ἔρις δεσμωτήριον	jaceo, ui, itum (β) κεῖσθαι
suffes, ἔτις σουφῆτης	contendo, di, tum (γ') σπεύδειν
pellis, is δέρμα	sive ἤ, εἴτε

Post me Aegīna, ante me Megāra, dextrā (manū) Piræus, sinistrā Corinthus. Hæc oppida quodam tempore florentissima fuērunt, nunc dirūta ante oculos jacent.—Post Numam Tullus Hostilius fuit rex Romanorum. — In republicā Carthaginiensium summa potestas penes suffetes sive iudices erat.—Pone templum Castoris curia erat.—Longum est iter per præcepta, breve per exempla.—Per ducentos quadraginta quatuor annos Romæ summa potestas penes reges erat.—Cœlum, non animum mutant ii, qui trans mare demīgrant. —Præter ceteros tu nos adjuvisti. — Istæ

barbāræ gentes nullum vestitum *præter pelles* habent.—Forum Romanum *prope Capitolium et carcerem* erat.—Exercitus noster iter *propter frigus* non continuabit. — Omnia animalia *secundum naturam* vivunt.—Cæsar *supra se*, summo monte, duas legiones collocavit.—Galli, *quum legatos Romanos in acie hostium adversus se pugnantes vidissent*, statim *Romam versus* contenderunt. — Cæsar duobus milibus passuum *ultra eum montem* castra fēcit.

Εἰς τὰς χεῖρας τίνος ἦτο ἐν Ῥώμῃ ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία; Πρῶτον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως, ἔπειτα εἰς τὰς χεῖρας δύο ὑπάτων καὶ τῆς συγκλήτου, τέλος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοκράτορος.—Τὸ Ῥωμαϊκὸν δεσποτικὸν ἦτο πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Ὁμοιοίας.—Ἐντεῦθεν τοῦ Ῥήγου κατοικοῦσιν οἱ Γάλλοι, τοὺς ὁποίους ἐνίκησατε, πέραν τοῦ ποταμοῦ οἱ Γερμανοί, τοὺς ὁποίους δὲν θὰ νικήσητε.—Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ζῇ ὡς τὰ ζῶα κατὰ τὴν φύσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸν θεῖον νόμον. — Πολλὰ χωρὰ καὶ νῆσοι ἕνεκα τοῦ φύχους δὲν κατοικοῦνται.—Ὅπισθεν τοῦ στόλου τῶν Ἀθηναίων ἦτο ἡ νῆσος Σαλαμίς.—Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου οἱ στρατηγοὶ τοῦ μεταξὺ των ἕκαμον πολλοὺς πολέμους.—Τὸ στρατόπεδόν μας ἦτο πλησίον μικροῦ λόφου.—Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐμφύλιοι πόλεμοι ἠρήμωσαν τὴν Ἰταλίαν.—Ὁ Πύρρος διὰ ἀπεσταλμένων ἐζήτησεν εἰρήνην παρὰ (ἐπὶ) τῶν Ῥωμαίων. — Ὅτε ὁ Μιλτιάδης εἶχε νικήσει (ἸΠ.) τοὺς Πέρσας ἐν (apud) Μαραθῶνι, ἔφυγον εὔτει πρὸς τὴν θάλασσαν.—Τὸ Δελφικὸν μαντεῖον ἦτο πέραν τῶν ἑρίων τῆς Ἑλλάδος εἰς μεγάλην ὑπόληψιν

Μάθημα ΡΕ'.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετ' ἀφαιρετικῆς

a, ab, absque, abs καὶ de
coram, cum καὶ ex καὶ e,
tenus, sine, pro καὶ præ.

a (πρὸ συμφώνων)	} cum σύν, μετὰ (Γ.)	} ἐκ, ἐξ
ab (πρὸ φων. καὶ h)		
abs (πρὸ τῆς ἀντ. te)	e (πρὸ συμφώνων)	} ἐως, μέχρι
absque (σπαν.) ἄνευ	tenus (ἐπιτίθ.)	
de περὶ, ἀπό, κατὰ	sine ἄνευ	
coram πρό, ἐνώπιον	pro πρό, ὑπέρ (Γ.)	
	præ πρό, ἔνεκα, ὑπέρ (Α).	

Λεξιλόγιον

oceanus, i ὠκεανός

vacuus, a, um κενός, ἐλεύθερος

A Deo omnia facta et consituta sunt. — Miltiades apud socios præ ceteris valuit auctoritate. — Cantabit vacuus coram latrone viator. — Cicerōnis libros de amicitia et de senectute mox legētis. — Dimicant ciues pro patria, pro libertate, pro legibus. — Ab Alexandro omnia oceano tenus victa sunt. — Hadrumētum ab oppido Zama trecenta milia passuum abest. — In hoc oppidum vēnit Hannibal cum omnibus militibus, qui e prælio fūgērant. — Numantia urbs sine muro a quattuor milibus militum per quattuordēcim

annos defensa est.—Varro *præ multis aliis Romanis doctus erat.*

Ἐπειδὴ ὁ Καῖσαρ ἦτο (ΥΠ.) ἄνευ πλοίων, μετεβίβασεν ὁ Πομπήϊος ὅλα τὰ στρατεύματά του εὐτυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγουστος κατέλαβε τὴν Γερμανίαν μέχρι τοῦ Δουνάβειος.—Ἀκριβώτατε φίλε, διὰ τί δὲν γράφεις τίποτε περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀστικῶν πραγμάτων;—Οἱ Ῥωμαῖοι δοῦλοι πολλάκις ἐτιμωροῦντο ὡμῶς ὑπὸ τῶν κυρίων των.—Ἡ πόλις Σπάρτη ἦτο ἄνευ τειχῶν. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πόλις Σπάρτη ἦτο ἄνευ τειχῶν.—Οἱ συνωμόται παρόντων τῶν ὑπάτων, τῶν πραιτόρων, τῶν δημάρχων ἀπήχθησαν εἰς τὸ δεσμωτήριον.—Αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις τῆς Σικελίας ἔκαμον πολλοὺς πολέμους μὲ τοὺς Καρχηδονίους.—Ἄνευ ἐπιμελοῦς σπουδῆς δὲν θὰ μάθητε τίποτε.—Ὁ Ἡφαιστίων ἠγαπάτο ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὲρ ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους.—Ὁ Ξενοφῶν ὑπὲρ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας στρατηγούς ἐπαινεῖ τὸν Λακεδαιμόνιον Ἀγησίλαον.—Ὁ Πομπήϊος, ἐν ἔτει 61 μετ' ἀπέιρων λαφύρων ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπανελθὼν, ἐθριάμβευσεν ἐν Ῥώμῃ κατὰ τῶν βασιλέων Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου.—Οἱ ἵππεις πολεμοῦσιν ἐν τῇ μάχῃ ἀπὸ τῶν ἵππων.—Ἵπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους μύθους μοὶ ἀρέσκουσιν οἱ μῦθοι τοῦ Αἰσώπου.—Ἄνευ ἀρετῆς δὲν εἶνε φιλία.—Ἀνέγνωσα τὰ ἐξ βιβλία, τὰ ὅποια ὁ Κικέρων ἔγραψε περὶ τῆς δημοκρατίας.—Ἵπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἐγράφησαν τρία βιβλία περὶ τῶν νόμων.—Ἐνώπιον τῶν γονέων μου εἶπον, τί ἔγραψα (ΥΠ. ΠΡΚ.).

Μάθημα ΡΓ'.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετ' αφαιρετικῆς
καὶ αἰτιατικῆς

in, sub, super, subter

Μετ' αφαιρετικῆς

Μετ' αἰτιατικῆς

in ἐν, ἐπί, παρά (στάσις)	in εἰς, πρὸς (κίνησις), κατὰ (Γ).
sub ὑπὸ (στάσις)	sub ὑπὸ (κίνησις), περι (χρόνος)
super περί (Γ.)	super ὑπεράνω (ἐπὶ χώρου)
subter ὑπό, ὑποκάτω (σπαν.)	subter ὑπό, ὑποκάτω

Λεξιλόγιον

toga, αὐ τήθεννος

vestis, is φόρεμα

Tarentīnus, i Ταραντίνος

maiores, um πρόγονοι

Christiānus, i Χριστιανός

Anno quadragesimo altero Marcus Tullius Cicero filium, *studiorum causa*, in Græciam misit.—*In bono cive præcipue amor patriæ laudatur.*—*Pompeius in Aegypto sub oculis uxoris et liberorum necatus est.*—*Super cœnam multum de libro tuo disputatum est.*—*Super moribus Christianorum Plinius ad Traianum imperatorem epistolam scripsit. Dicit in hac epistola, multos esse Christianos omnis ætatis, omnis ordinis in provincia sua.*—*Cicero a senatu in provinciam cum exercitu missus est.*—*Latro gladium subter vestem tenebat.*—*Multi adolescentes nobiles in castris amicitix causa apud Cæsarem erant.*—

Legistis nuper orationes, quas Cicero in Antonium habuit, mox legetis celeberrimas illas orationes a Demosthene in Philipppum regem habitas.

Ὁ Τάκιτος, Ῥωμαῖος συγγραφεύς, ἔγραψε βιβλίον περὶ τῶν ἡθῶν τῶν Γερμανῶν. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐπαινεῖ τὰ ἀρχαῖα ἦθη τῶν προγόνων μας.—Ὁ Ῥήγουλος ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς συγκλήτου καὶ τοῦ λαοῦ μετὰ στρατοῦ εἰς τὴν Ἀφρικὴν.—Ὅτε ὁ Πύρρος μετὰ μεγάλου πλήθους Ἑλλήνων μισθωτῶν καὶ εἴκοσιν ἐλεφάντων εἶχεν ἔλθει (ΥΠ.) εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἤλπιζον οἱ Ταραντῖνοι, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ βασιλεὺς θὰ νικήσῃ τοὺς Ῥωμαίους.—Ὅτε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἠπεῖλει (ΥΠ.), ἔσπευεν ὁ Ἀττικὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Ἀττικὸς ἔζησε πολὺν καιρὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι.—Οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ ἐπολέμουν ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων.—Κατιλίνα, νεωστὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐκράτησας ξίφος ὑπὸ τὴν τήβεννόν σου.—Ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ, τὸν ὁποῖον ὁ Κικέρων κατὰ τοῦ πραιτῶρος Βέρρου ἐξεφώνησε, λέγει· Οἱ κάτοικοι τῆς Σικελίας ἤλθον πρὸς με καὶ ἐζήτησαν παρ' (ἀπ') ἐμοῦ βοήθειαν κατὰ τοῦ Βέρρου.—Ἐν τῇ λίμνῃ μας πιάνονται μεγάλα ὀψάρια.—Τὸ ἰππικὸν ὑπὸ τὴν νύκτα ἤλθεν εἰς τὸ στρατόπεδόν μας.—Πολλὰ ζῶα ζῶσιν ὑπὸ τὴν γῆν.—Ὅτε ὁ Καῖσαρ εἶχεν ἔλθει (ΥΠ.) εἰς τὴν Γαλλίαν, εἶδε μετ' οὐ πολὺ, ὅτι (Acc. c. Inf.) αἱ ἔριδες τῶν Γάλλων μεταξύ των θὰ ἦνε ὠφέλιμοι εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐξουσίαν.—Εἶνε ἀνάγκη, νὰ ὀχυρώσωμεν (ΑΠ. ΕΝ.) τὴν πόλιν μας διὰ τειχῶν.

Μάθημα ΡΖ'.

Είκοστή επανάληψις

Λεξιλόγιον

superbia, æ ὑπερηφάνεια	proconsul, is ἀνθύπατος
Lampsācus, i ἡ Λάμψακος	principātus, ūs ἡγεμονία
imperium, i διαταγή, ἐξουσία,	jurare ὀρκίζεσθαι
	[ἡγεμονία] procēdo, cessi, cessum (γ') προ-
Anaximēnes, is ὁ Ἄναξιμένης	[χωρεῖν]
Samnis, itis Σαμνίτης	

1) Alexander, rex Macēdōnum, statuērat Lampsācum, urbem Asiāe, diruēre, quod a partibus Darii adversus se stetisset. Itaque quum Anaximēnem, praeceptorem suum, extra muros procedentem et ad se venientem vidisset, putavit, illum se pro patriā oraturum et obsecraturum esse. Celeriter igitur dixit: « Juro me non facturum esse, quod tu petes ». Anaximenes quum hoc audivisset, statim exclamavit: « Peto, Alexander, ut Lampsacum deleas ». Tali modo urbs servata est.

2) Primo tempore imperium Græciæ fuit penes Spartiatas. Anno quadringentesimo septuagesimo septimo Pausaniæ superbia et Aristidis virtute factum est, ut principatus apud Athenienses esset. Post bellum Peloponnesiācum, anno quadringentesimo quarto a Lysandro finitum, Lacedæmonii denuo duces omnium Græcorum facti sunt. Spartiatas superaverunt Thebani celeberrimā illā pugnā ad Leuctrā. Thebani a Philippo, Macēdōnum rege, cum sociis ad Chæ-

toneam anno trecentesimo tricesimo octavo victi sunt. Post Philippi mortem ejus filius Alexander, dux et imperator omnium Græcorum declaratus, quum Persas fugavisset, magnum condidit imperium. Anno centesimo quadragesimo sexto Græcia provincia Romanorum facta est.

Πάντες σχεδόν οἱ λαοὶ τῆς οἰκουμένης, ἧτις ἦτο γνωστή εἰς τοὺς ἀρχαίους, ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Ἡ πόλις Ῥώμη, ἧτις φαίνεται ὅτι ἦτο ἀποικία τῶν Λατίνων, ἔσχε μικρὰν ἀρχήν. Ἄλλ' ἤδη διὰ τῶν πράξεων τῶν βασιλέων τῶν ἐγένοντο οἱ Ῥωμαῖοι ἡγεμόνες τῶν συμμάχων Λατίνων. Ὅτε κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα π. Χ. οἱ Σαμνῖται καὶ οἱ Ταραντῖνοι κατεβλήθησαν (ΥΠ. ΥΠΡ.) ὑπὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων, ἰδρῦθη ἡ ἐξουσία τῶν Ῥωμαίων πανταχοῦ τῆς Ἰταλίας. Διὰ τοῦ πρώτου Καρχηδονιακοῦ πολέμου ἐγένετο ἡ Ἰταλία λεία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. Ἐπειτα κατεκτήθη ἡ ἐντεῦθεν τῶν Ἄλπεων Γαλλία καὶ μέρος τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων στρατηγῶν. Ἡ ἐξουσία τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦ κατὰ τοῦ Ἀντιόχου, τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, εὐτυχῶς διεξαχθέντος πολέμου. Κατ' ἀρχὰς ἔδιδεν ἡ Ῥωμαϊκὴ γερουσία τὰς χώρας τῶν κατακτωμένων λαῶν εἰς τοὺς συμμάχους, ἔπειτα κατεκτήθησαν αἱ ἐπαρχίαι ὑπὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων καὶ διὰ τῶν ἀνθυπάτων ἐκυβερνήθησαν.—Δὲν ἠξεύρω, ἐὰν οἱ πρέσβεις, οἵτινες ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐστάλησαν, ἦλθον (ΥΠ. ΠΡΚ.) εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων.—Πάντες γνωρίζετε, ὅτι ὁ φιλόσοφος Ἀριστοτέλης ἐδίδαξε τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν υἱὸν τοῦ Φιλίππου.

Μάθημα ΡΗ'.

Ἀποθετικά τῆς πρώτης συζυγίας

Ἀποθετικὸν (deponens) ὀνομάζεται ἐκεῖνο τὸ ῥῆμα, τὸ ὁποῖον ἔχει παθητικὸν τύπον καὶ ἐνεργητικὴν σημασίαν. Μόνον ἡ μετοχὴ μέλλ. παθητ. εἰς ndus τηρεῖ τὴν παθητικὴν σημασίαν. Ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς λαμβάνουσι τὰ ἀποθετικά

- 1) τὸ σουπῖνον καὶ τὸ γερούνδιον,
- 2) τὴν μετοχὴν ἐνεστ. εἰς ns,
- 3) τὴν μετοχὴν καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ μέλλοντος εἰς urus καὶ urum esse.

Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα κλίνονται ἐντελῶς καθὼς τὸ παθητικὸν τῆς συζυγίας των.

Hortor, hortatus sum, hortari νουθετεῖν

Ὁριστική

Ἔνεστῶτος	Παρατατ.	Μέλλοντος
hortor νουθετῶ	hortābar ἐνουθέτουν	hortābor θά νουθε-
hortāris κτλ.	hortabāris κτλ.	hortabēris [τήσω

ὑποτακτικὴ Ἔνεστ.	Μετοχὴ Ἔνεστ.
horter	hortans, tis
Γερούνδιον	Μετοχὴ Μέλλ. Παθ.
hortandi	hortandus, a, um νου-
hortando κτλ.	[θετήτέος

Λεξιλόγιον

arbitror, ātus sum †. πιστεῦειν, νομίζω	altitudo, ūnis ὕψος
vagor, ātus sum †. περιπλανᾶσθαι [ζειν	munitio, ōnis ὀχύρωμα

popūlor, ātus sum 1. ἐρημόνειν

miror, ātus sum 1. θαυμάζειν, ἐκ-

[πλήττεσθαι

admīror, ātus sum 1. θαυμάζειν (τι)

auxilio venīre ἔρχεσθαι

[εἰς βοήθειαν

tardāre βραδύνειν

priusquam πρὶν

Miltiades *arbitrabatur*, utile esse Atheniensibus dimicare cum Persis, priusquam Lacedæmonii auxilio venirent.—Helvetii in Gallia *vagantes* Gallorum agros *populabantur*. — Cæsar animi magnitudinem militum *admirabatur*, quum eos non castrorum munitiones, non altitudo montis, non murus oppidi tardavisset.—Quis non *admiretur* virtutem Scipionis! — Vos omnes Homeri carmina *admirabimini*.—Ii, qui errant, *hortandi sunt*.—Galli *mirabantur*, Romanos paucis diebus pontem in Rheno fecisse.

Θαυμάζομεν τὴν ἀνδρείαν τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες σχεδὸν ἅπασαν τὴν εἰς τοὺς ἀρχαίους γνωστὴν οἰκουμένην διὰ τῶν ὀπλῶν κατέβαλον.—Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπ.στευεν, ὅτι (Acc. e. Inf.) διὰ τοὺς Ἀθηναίους θὰ ἦνε ὠφέλιμον, νὰ ὀχυρώσωσι τὸν λιμένα καὶ στόλον ἑκατὸν πλοίων νὰ ναυπηγήσωσιν.—Οἱ ἐχθροὶ πλανῶνται περὶ τὸ στρατόπεδόν μας.—Τίς νὰ μὴ θαυμάσῃ (ΥΠ. EN.) τὸν Ἀννίβαν, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ Καρχηδόνιοι δὲν ἔστειλαν ἐπικουρικὰ στρατεύματα καὶ ὅστις ὅμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εὐτυχῶς ἐπολέμησεν;—Οἱ Γερμανοὶ περιεπλανῶντο ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ἐρημοῦντες ἀγροὺς καὶ πόλεις.—Οἱ στρατιῶται, οἵτινες ἐξεπλάγησαν ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου, πρέπει νὰ νουθετηθῶσι, νὰ (ut) ἦνε μνήμονες τῆς πρότερον ἀνδρείας.—Οἱ Γάλλοι ἐθαύμασαν τὸ ὕψος τῶν Ῥωμαϊκῶν ὀχυρωμάτων.

Μάθημα ΡΘ'.

Ἀποθετικά τῆς πρώτης σύζυγίας

Συρέχεια

Σουπῖνον

hortātum, hortātu

Μετοχή Παρακ.

hortatus, a, um νουθετήσας

Μετοχή Μέλλ.

hortaturus, a, um

Ἀπαρέμφ. Παρακ.

hortatum, am, um esse

Ἀπαρέμφ. Μέλλ.

hortaturum, am, um esse

Ὀριστική

Παρακείμ.

hortatus sum

Ὑπερσυντελ.

hortatus eram

Μέλλ. τετελ.

hortatus ero

Ὑποτακτική

Παρακειμένου

hortatus sim

Ὑπερσυντελικού

hortatus essem

Ἀπαρέμφ. Ἐνεσι. Προστακτ. Ὑποτακτ. Παρατατ.

hortāri

hortāre

hortārer

Τὰ ἀποθετικά ἔχουσιν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ῥήματα τὸ προτέρημα, ὅτι σχηματίζουσι Μετοχὴν Παρακειμ. Ἐνεργητικοῦ, π. χ. hortatus νουθετήσας.

Λεξιλόγιον

Fortūna, ae ἡ Τύχη

voluntas, ātis θέλησις

proelium committere μάχην συ-

corrumpere διαφθεῖρειν ἰνάπτειν

adversor, ātus sum ἠ. ἀντίσταςθαι

conor, ātus sum ἠ. δοκιμάζειν

imitor, ātus sum ἠ. μιμῆσθαι

Lysander Lacedæmonius oraculum Delphicum corrumpere conatus est.—Postero die Cæsar, milites suos hortatus, prælium commisit.—Miltiades hortatus est pontis custodes, quos Darius apud Istrum reliquerat, ne occasionem a Fortuna datam liberandæ Græciæ dimittērent.—Vituperare facilius est quam imitari.—Sæpe Germani incursiones in fines imperii Romani facere conati sunt.—Legati Samnitium, qui Curium auro corrumpere frustra conati erant, animi magnitudinem viri admirati sunt.—Populus Romanus Coriolanum, clarissimum virum, quum adversaretur voluntati suæ, exilio multavit.—Hostes agros nostros populati essent, nisi socii nostri auxilio venissent.—Ne imitare vitia magnorum hominum, sed virtutes.—Galli, magnā cum multitudine bellum gerere conati, a Cæsare victi sunt.

Ἀπεσταλμένος τοῦ βασιλέως ματαίως ἐπειράθη, νὰ διεφθείρη τὸν Ἑπαμεινώνδαν.—Οἱ Ἀθηναῖοι πολλάκις ἐξαιρέτους ἄνδρας, οἵτινες εἶχον ἀντισταθῆ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἐτιμώρησαν δι' ἐξορίας.—Μιμηθῆτε τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων σας.—Ἐθαυμάσαμεν τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Δημοσθένης ἐξεφώνησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων Φιλίππου.—Ὁ Κῦρος, νουθετήσας τὸν στρατὸν του, συνῆψε τὴν μάχην.—Εἶνε γνωστὸν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Ἰουγούρθας οὐχὶ ματαίως ἐπειράθη νὰ διαφθείρη (ἠωροδοκῆσῃ) Ῥωμαίους ἄρχοντας.—Οἱ Γάλλοι, ἐρημώσαντες τοὺς γειτνιαζοντας ἀγρούς, ἔχαμον ἔφοδον κατὰ (in) τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοπέδου.

populantes in populandi (1. 2^a)

Μάθημα ΡΓ΄.

Ἐποθετικά τῆς δευτέρας συζυγίας

Ver^{er}or, ver^{it}us sum, ver^{er}i σέβασθαι, φοβεῖσθαι

Ὅριστική

Ἐρεσιῶτος

Παρατατ.

Μέλλοντος

ver^{er}orver^ēbarver^ēborver^ēris κτλ.ver^ēbāris κτλ.ver^ēbēris κτλ.

Ἐποτακτική Ἐρεστ.

Μετοχή Ἐρεστ.

ver^{ear}

verens, tis

ver^ēaris κτλ.

Γερούνδιον

Μετοχή Μέλλ. Παθ.

ver^{endi}

verendus, a, um ἄξιον

ver^{endo} κτλ.

[σέβαστος.]

Λεξιλόγιον

justitia, αἰ δικαιοσύνη

ac καί

rēus, ἰ ὑπόδικος

etiam ἐπίσης

probitas, αἰς χρηστότης

fateor, fassus sum 2. } ὁμολογεῖν

senectus, αἰς γῆρας

confiteor, fessus sum 2. }

fertilis, e καρποφόρος

pollicēor, ἴtus sum 2. ὑπόσχεσθαι

committo, misi, missum 3.

tueor, ἴtus sum 2 ὑπερασπίζειν

[κάνειν rēor, rātus sum, rēri πιστεύειν

Judicem non ver^{er}bitur, qui nihil commis^{er}it. —
 Agri nostri sunt tuendi, domūs nostræ defendendæ.
 —Aristōdis justitiam ac probitatem omnēs civēs ve-
 rebantur. — Mithridatēs Atheniensibus pollicebatur,
 se iis contra Romanōs auxilia missurum esse. — Nōn

sæpe reperiuntur rei, qui scelus confitentur.—Fides melius quam ferrum tuebitur regem.—Socii Cæsari magnum numerum navium pollicebantur.—Liberi parentēs verentur, servi dominum metuunt.—Temporibus bellorum civilium pollicebantur imperatores Romani, se militibus suis agrōs daturōs esse.—Romani rebantur, melius esse, bellum extra finēs Italiæ gerere

Ἐκεῖνος ὁμολογεῖ τὸ ἔγκλημα, ὅστις φοβεῖται τὸν δικαστήν.—Ὁ Σύλλας ὑπεσχέθη, ὅτι (Acc. c. Inf.) αὐτὸς θὰ δώσῃ εἰς τοὺς παλαιούς στρατιώτας εὐφόρους ἀγροὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.—Δὲν θὰ φοβηθῶμεν τὸν δικαστήν, δὲν ἐπράξαμεν κανὲν ἔγκλημα.—Ὁμολογῶ, ὅτι (Acc. c. Inf.) θαυμάζω μᾶλλον τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν χρηστότητα ἢ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν σοφίαν.—Παρακαλῶ, ἵνα (ut) ὀλίγα ὑποσχεθῆς (ΥΠ. ΕΝ.).—Οἱ νόμοι ὑπερασπίζουσι τὸ καλὸν τῆς πολιτείας.—Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐτίμων τὸ γῆρας.—Ἡ ζωὴ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων πρέπει τῶρα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν νὰ ὑπερασπίζηται.—Ὁ Μάριος ὑπεσχέθη εἰς τοὺς στρατιώτας εὐφόρους ἀγροὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.—Ὁ Ἀγησίλαος ἐνόμιζεν (reor), ὅτι (Acc. c. Inf.) εἶνε καλλίτερον νὰ πολεμῇ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν βαρβάρων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἢ ἐν τῇ Εὐρώπῃ.—Ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν θὰ ἔκαμον (ΜΛ. ΤΤΛ.) τίποτε, δὲν θὰ φοβηθῶσι τὸν δικαστήν.—Ὁ Φίλιππος ὑπεσχέθη, ὅτι (Acc. c. Inf.) αὐτὸς θὰ στείλῃ βοήθειαν εἰς τὸν Ἀγνίθαν.—Θὰ ἴδῃς ὑπόδικον, ὅστις θὰ ὁμολογήσῃ ὅλα τὰ ἐγκλήματά του.—Οὐδὲν ὑπερασπίζει τὸν βασιλέα κάλλιον ἢ ἡ πίστις τῶν πολιτῶν.—Ἐπόσχεσαι πολλά, υἱέ μου.

Μάθημα ΡΙΑ'.

Ἀποθετικὰ τῆς δευτέρας συζυγίας

Συνέχεια

Ζουπίνον

veritum, veritu

Μετοχή Παρακειμ.

Ἀπαρέμφ. Παρακ.

veritus, a, um

veritum, am, um esse

Μετοχή Μέλλ.

Ἀπαρέμφ. Μέλλ.

veriturus, a, um

veriturum, am, um esse

Ὀριστική

Παρακείμ.

Ὑπερσυντ.

Μέλλ. τετελ.

veritus sum

veritus eram

veritus ero

Ὑποτακτική

Παρακειμένον

Ὑπερσυντελικῶ

veritus sim

veritus essem

Ἀπαρέμφ. Ἐνεστ. Προστακτ. Ὑποτακτ. Παρατατ.

verēri

verēre

verērer

Λεξιλόγιον

praena, æ τιμωρία

lectus, i κλίνη

angustiæ, arum τὰ στενά, ἡ

praemium, i ἀνταμοιβή

[δυσκολία

denuo ἐκ νέου

Dicebant militēs, se non *vereri* hostem, sed angustias itineris et magnitudinem silvarum, quæ inter

ipsōs et Ariovistum essent. — Duo equitēs Romanī Catilinā polliciti erant, se Ciceronem in lecto interfectorōs esse. — Post pugnam apud Issum Dariūs frustra Alexandro magnam partem Asiā pollicitus, denuo bellum parare constituit. — Hiero prius se a Romanīs victum esse *fassus est*, quam vīdit hostem. — Hannibal *ratus*, melius esse cum Romanīs in ipsā Italia bellum gerere, cum magno exercitu Hispaniam reliquit.

Ὁ Καῖσαρ ἔστειλε Ῥωμαίους ἱππεῖς πρὸς τοὺς Βέλγας, ἵνα (ut) προφυλάξωσι (ΥΠ. ΠΡΤ.) τοὺς ἀγροὺς τῶν συμμάχων τῶν ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν ἐχθρῶν. — Ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπεσχέθη μεγάλην ἀνταμοιβὴν εἰς τὸν ὑπηρέτην, τὸν ὁποῖον ἔστειλε μετ' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν βασιλέα Ξέρξην. — Ὑπόδικοι, ὁμολογήσατε τὰ ἐγκλήματά σας. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπεσχέθησαν, ὅτι (Acc. c. Inf.) θὰ στείλωσι βοήθειαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους κατὰ τῶν Περσῶν. — Οἱ αἰχμάλωτοι παρευθὺς ὠμολόγησαν, ὅτι (Acc. c. Inf.) αὐτοὶ (se) ἔκαμον ἐκεῖνα τὰ ἐγκλήματα. — Ὁμολόγησον, Λέντουλε, ὅτι (Acc. c. Inf.) εἶσαι σύμμαχος τοῦ Κατιλίνα. — Νομίσας ὁ Ῥήγουλος, ὅτι (Acc. c. Inf.) εἶνε καλύτερον νὰ κάμῃ προσβολὴν κατὰ τῆς Καρχηδόνας αὐτῆς, μετεβίβασε στρατὸν εἰς τὴν Ἀφρικὴν. — Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ὑπεσχέθη, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἐπικουραὶ τῶν Μακεδόνων θὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Οἱ σύμμαχοι τοῦ Κατιλίνα ὁμολογήσαντες τὸ ἐγκλημα ἀπήχθησαν εἰς τὴν φυλακὴν. — Ἐὰν οἱ ὑπόδικοι ὠμολόγουν (ΥΠ. ΠΡΤ.), θὰ ἐτιμωροῦντο διὰ μικροτέρας τιμωρίας.

Μάθημα ΡΙΒ'.

Ἀποθετικά τῆς τρίτης συζυγίας

Sequor, secutus sum, sequi ἀκολουθεῖν

Ὅριστική

Ἐνεστώτος	Παρατατ.	Μέλλοντος
sequor	sequēbar	sequar
sequēris κτλ.	sequēbāris κτλ.	sequēris κτλ.
Ἐποτακτ. Ἐνεστ.		Μετοχή Ἐνεστ.
sequar		sequens, tis
sequāris κτλ.		
Γερουνδιον		Μετοχή Με.λ.λ. Παθ.
sequendi		sequendus, a, um

Λεξιλόγιον

Tingua, æ γλῶσσα	Græce (ἐπίρρ.) Ἑλληνιστί
Perdiccas, æ ὁ Περδίκκας	sequi aliquem ἀκολουθεῖν
pertineo, tinui, — 2. ἀνήκειν	[τινά, ἔπεσθαι τινα]
retineo, tinui, tentum 2. κρα-	persēquor, secūtus sum 3.
[τεῖν ὀπίσω]	[καταδιώκειν]
sub potestate relinēre κρα-	loquor, locūtus sum 3. ὁμιλεῖν
[τεῖν ὀπὸ τὴν ἐξουσίαν]	morior, mortuus sum, mori
videor, visus sum, vidēri φα-	[3. ἀποθνήσκειν]
[νεσθαι]	proficiscor, fectus sum 3. τα-
unā συνάμα	[ξειδεύειν, ἀναχωρεῖν]
sic οὕτω	

Helvetii auctoritate Orgetorigis permōti consti-
tuerunt ea, quæ ad *proficiscendum* pertinent compa-

rare. D. cēs eorum vicinas gentes hortantur, ut una cum Helvetiis proficiscantur.—Atticus sic Græce loquebatur, ut in Græciā natus viderētur.—Alexander moriens regnum commendavit Perdiccæ.—Darius rex arbitrabatur se facilius omnēs Græcā linguā loquentes, qui Asiam incederent, sub suā potestate reverturum esse, si amicis suis oppida tuenda tradidisset.—Socii Romanorum primum impetum faciebant, legionarii hostēs fugabant, equitēs fugientem exercitum persequebantur.—Ante senectutem cura, ut bene vivas, in senectute, ut bene moriaris.

Ὁ ὑπατος ἀπαιτεῖ, ἵνα (ut) ἀναχωρήσωσι (ΥΠ. ΕΝ.) μετὰ τῶν στρατευμάτων μας οἱ σύμμαχοι.—Ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγουστος ἀπέθανε τῷ 14^ῳ ἔτει μ. Χ.—Ὁ Καῖσαρ θὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον μετὰ δύο λεγεώνων εἰς τὴν Γαλιλίαν.—Ἴππεῖς, τώρα ἔχετε καλὴν περίστασιν τοῦ καταδιώκειν.—Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Κικέρωνος πολλοὶ Ῥωμαῖοι ὠμίλουν ἑλληνιστί.—Προετοιμάσατε πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὸ ἀναχωρεῖν.—Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἀποθνήσκων ὠμίλησε περὶ (de) τῆς πατρίδος.—Ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐκράτησαν οἱ βασιλεῖς τῶν Περσῶν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν των παντας τοὺς ἐμιλοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν (ΑΦ.), οἵτινες κατόκουν τὴν Ἀσίαν.—Ὁ δικτάτωρ διατάττει, ἵνα (ut) οἱ Ἴππεῖς καταδιώξωσι (ΥΠ. ΕΝ.) τὸν φεύγοντα ἐχθρόν.—Τὸ ἱππικὸν καταδιώκει τοὺς φεύγοντας πεζοὺς.—Ἡμεῖς ἀναχωροῦμεν σήμερον, οἱ λοιποὶ θ' ἀκολουθήσωσιν αὔριον.

Μάθημα ΡΗΓ'.

Ἀποθετικά τῆς τρίτης συζυγίας

Συνέχεια

Σουπῖνον

secūtum, secūtu

Μετοχή Παρακειμ.

secutus, a, um

Μετοχή Μέλλ.

secuturus, a, um

Ἀπαρέμφ. Παρακειμ.

secutum, am, um esse

Ἀπαρέμφ. Μέλλ.

secuturum, am, um esse

Ὅριστική

Παρακειμ.

secutus ^{sim}

Ὑπερσυντ.

secutus eram

Μέλλ. τετελ.

secutus ero

Ὑποτακτική

Παρακειμένον

secutus sim

Ὑπερσυντελικού

secutus essem

Ἀπαρέμφ. Ἐνεστ.

sequi

Προστακτ.

sequere

Ὑποτακτ. Παρατατ.

sequerer

Λεξιλόγιον

decōrus, a, um ἔντιμος, εὐπρε- aggrēdior, gressus sum 3.

dulcis, e γλυκός [πῆς

[προσβάλλειν

primā luce μετὰ τὰ χαράγματα

collōquor, locūtus sum 3. δια-

instruo, struxi, structum 3.

[λέγεσθαι

[παρατάσσειν (στρατόν)

reminiscor (ἀνευ παρακειμ.) 3.

adipiscor, adeptus sum 3.

[ἐνθυμείσθαι

[ἀποκτᾶν, λαμβάνειν

Dulce et decōrum est pro patriā mori. — Legati Helvetiorum dixērunt Cæsari: *Reminiscere* vētēris cladis populi Romani et pristīnæ virtutis gentis nostræ.—Cæsar, cum tribus legionibus e castrīs *profectus*, primā luce Helvetios aggressus est.—*Proficiscere*. Catilina, ad impium bellum, quod contra patriam paras.—Hannibal ante pugnam ad Zamam cum Scipione *collocutus est*. — *Si* hostes sociorum castra *aggrederentur*, dux noster illīs auxilia *mittēret*. — Quum Socrates audīvisset, hominem quendam male de ipso *loqui*, exclamavit: Non miror, nescit enim bene *loqui*. — Miltiades pugna Marathoniā immortalē gloriam *adeptus est*.

Μὲ τὰ χαράγματα προσέβαλον οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται τὸν ἐχθρόν, ὅστις παρέταξε τὰς τάξεις πλησίον μικροῦ τινος λόφου.—Ἐνδοξὸς ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν, οἵτινες ἐν Θερμοπύλαις ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες ἀπέθανον.—Ὁ Καῖσαρ ὠδήγησε τὰ στρατεύματα ὁ ἴδιος πλησίον τῆς Μούνδης κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀνακράζων: Στρατιῶται, ἀκολουθήσατε τὸν στρατηγόν σας.—Τὸ ἀποθνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος εἶνε τὸ κέλ्लιστον τέλος τῆς ζωῆς.—Ὅτε οἱ στρατιῶται τῶν λεγεῶνων ἐνίκησαν (ΥΠ. ΥΠΡ.) τὸ στράτευμα τῶν Καρχηδονίων, οἱ ἵππεῖς κατεδίωξαν τὸν φεύγοντα ἐχθρόν.—Ὁ Δέκιος Μῦς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.—Κράσσε, πρόσβαλε τοὺς μονομάχους καὶ τοὺς δούλους αὔριον, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐλπίζουσιν, ὅτι (Acc. c. Inf.) αὐτοὶ (se) θὰ νικήσωσι: Ῥωμαϊκὸν στράτευμα.

Μάθημα ΡΙΔ'.

Ἀποθετικά τῆς τετάρτης συζυγίας

Blandior, blanditus sum, blandiri κολακεύειν

Ὅριστική

Ἐρεστώς	Παρατατικός	Μέλλων
blandior	blandiēbar	blandiar
blandīris κτλ.	blandiēbāris κτλ.	blandiēris κτλ.
Ὑποτακτ. Ἐρεστ.		Μετοχή Ἐρεστ.
blandiar		blandiens, tis
Γερουνδιον		Μετοχή Μέλλ. Παθ.
blandiendi		blandiendus, a, um
blandiundo κτλ.		

Λεξιλόγιον

Babylonius, i Βαβυλώνιος	mentior, mentitus sum ἔ. ψεύ-
adulātor, ōris κόλαξ	[ἔσθαι]
vox, vōcis φωνή	orior, ortus sum ἔ. γεννᾶσθαι
illustrare ὑμ. εἶν, φημί ζειν	partior, titus sum ἔ. μοιράζειν
adorior, ortus sum ἔ. προσβά-	
[λειν]	

Turpe adulatorum genus Nerōnis auribus quotidie blandiebatur.—Cyri militēs altōs Babyloniorum murōs frustra adoriebantur.—Si senatus pōpulusque Romanus Sullam cum exercitu in Asiam miserint, bellum civile orietur.—Octavianus et Antonius orbis terrarum imperium inter se partiuntur.—Oculi et vul-

tūs saepe mentiuntur, saepius oratio. — Latrōnēs prādam inter se partiebantur. — Si hostem *adoriemur*, victorēs erimus. — Epaminondās nunquam *mentiebatur*. — Epaminondas apud Mantinēam victor mortuus est. — Marcus Attilius Regūlus ad supplicium est *profectus*, ut fidem hosti datam conservaret.

Τρεῖς ἄνδρες, διαμοιράζετε τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκουμένης μεταξύ σας. — Σὲ παραινῶ, νὰ μὴ (ne) ψεύδῃσαι (ΥΠ.). — Οἱ βάρβαροι προσέβαλλον καθημερινῶς τὰ φρούρια, τὰ ὁποῖα ἐπροφύλαττον (ΥΠ.) τὰ σύνορα τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. — Οἱ λησταὶ θὰ διαμοιρασθῶσι τὴν λείαν μεταξύ των. — Ἀθηναῖοι, ἂν θὰ στείλητε βοήθειαν κατὰ τῶν βαρβάρων εἰς τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες κατοικοῦσι τὴν Ἀσίαν, θὰ προκύψῃ πόλεμος μεταξύ τῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ βασιλέως. — Ἄν θὰ προσβάλητε ταχέως τοὺς ἐχθροὺς, θὰ κυριευθῇ ὑφ' ὑμῶν τὸ στρατόπεδον. — Οἱ σύμμαχοι διεμοίρασαν τὰ χρήματα καὶ τὴν λείαν μεταξύ των. — Κακοὶ κόλακες ἐκολάκευον καθημερινῶς τὸν τύραννον. — Νεανία, μὴ (ne) ἀκούσης τὰς φωνὰς τῶν κολακευόντων σε. — Τὰ ποιήματα τοῦ Ὀρατίου ὑμνοῦσι τὰ ἔργα τοῦ Αὐγούστου. — Αὖριον θὰ προσβάλωμεν τὸ στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ. — Θὰ διαμοιρασθῶμεν μετὰ τῶν συμμάχων τὴν λείαν, τὴν ὁποῖαν θὰ λάβωμεν. — Ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτεία γεννῶνται πολλάκις ἐμφύλιοι πόλεμοι. — Αἰσχροὶ κόλακες ἐκολάκευον τὰ ὦτα τοῦ Τιβερίου. — Ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Κικέρων ἀπέκτησαν μεγάλην δόξαν διὰ τῆς εὐγλωττίας των.

Μάθημα ΡΙΕ΄.

Ἐποθετικά τῆς τετάρτης συζυγίας

Συνέχεια

Σουπίνον

blanditum, blanditu

Μετοχή Παρακ.

Ἐπαρέμφ. Παρακ.

blanditus, a, um

blanditum, am, um esse

Μετοχή Μέλλ.

Ἐπαρέμφ. Μέλλ.

blanditurus, a, um

blanditurum, am, um esse

Ἐριστική

Παρακείμεν.

Ἐπερσυντελ.

Μέλλ. τετελ.

blanditus sum

blanditus eram

blanditus ero

Ἐποτακτική

Παρακείμενον

Ἐπερσυντελικού

blanditus sim

blanditus essem

Ἐπαρέμφ. Ἐρεστ. Προστακτ. Ἐποτακτ. Παρατατ.

blandiri

blandire

blandirer

Λεξιλόγιον

jocus, i ἄστεϊσμος

potior, potitus sum ἄσπετε-

joco χάριν ἄστεϊσμοῦ

(ρίζεσθαι (aliquā rē πράγματι).

veritatis diligens φιλαλήθης ne—quidem οὐδέ, καὶ

Quum Dion, gener Dionysii Maioris, mortuus esset,
Dionysius Minor iterum regno potitus est. — Galli,

unam legionem Romanam in itinere *adorti*, multos milites interfecerunt, plures cepērunt; pauci iugientes incolumes in castra Cæsaris venerunt. — Quum Pisistratus tyrannus arce Athenarum *potitus esset*, Solon civēs frustra ad arma vocavit. — Epaminondas adeo *veritatis diligens erat, ut ne joco quidem mentiretur*. — Adolescens, fuge amicōs *blandituros*. — Turpissimum est *mentiri*. — Cæsar Helvetiōs subito *adortus est*. — Quum Bruti et Cassii exercitus a triumviris victus esset, illi imperium orbis terrarum inter se partiti sunt.

Ὁ Ἐπαμεινώνδας οὐδὲ ἅπαξ χάριν ἀστεϊσμοῦ ἐφεύσθη. Ὁ Νέπως διηγεῖται, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Ἐπαμεινώνδας οὐδὲ ἅπαξ χάριν ἀστεϊσμοῦ ἐφεύσθη. — Οἱ Ἑλθετοὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἐπειδὴ οὗτοι προσέβαλον τὸ στράτευμα τῶν Ἑλθετῶν αἰφνιδίως. — Ὁ Ἐρδώνιος κατὰ τὸ 460 ἔτος π. Χ. ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐσφετερίσθη μετὰ τῶν ἐξορίστων καὶ τῶν δούλων τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ῥώμης καὶ τὸ Καπιτώλιον. — Ὁ Καῖσαρ προσβαλὼν ταχέως τοὺς Γάλλους ἐφόνησε δισχιλίους ἐχθροὺς καὶ μέγα πλῆθος ἠχμαλώτισεν. — Οἱ τρεῖς ἄνδρες (ἢ τριανδρία) διένειμαν μεταξὺ τῶν τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. — Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος μεταξὺ Σπάρτης καὶ Ἀθηνῶν ἐγεννήθη τῷ 432 ἔτει π. Χ. — Μὴ ψεύδου. — Μὴ ψεύδεσθε. — Ἐὰν προσεβάλλετε τοὺς ἐχθροὺς, ἠθέλετε κυριεύσει τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. — Ἐὰν πάντες οἱ Ἀθηναῖοι ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα τοῦ Σόλωνος, ὁ Πεισιστρατος δὲν ἠθέλε σφετερισθῆ τῶν ἀρχῶν.

Μάθημα ΡΙΓ'.

Είκοστή πρώτη ἐπανάληψις

1) Τὸ ἀποθνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος εἶνε ἐνδοξος θάνατος. — Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ πειραταὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τοῦ Πομπηίου. — Οἱ ναῦται γνωρίζουσι πολὺ καλῶς, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος εἶνε τρικυμιώδης. — Μεγάλαι πεῦκαι περιεκύκλουν τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁ Πτολεμαῖος ἐσφετερίσθη ὅλην τὴν Αἴγυπτον (ΑΦ.). — Ἀνεγνώσατε, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πλουσία Κόρινθος κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Μουμίου. — Οἱ ἱστορικοὶ παραδίδουσιν, ὅτι (Acc. c. Inf.) παλαιὸν ἔθος τῶν Ῥωμαίων ἦτο, νὰ καίωσι τοὺς ἀποθανόντας. — Κεῖσαι ἐπὶ (in) τοῦ ψυχροῦ ἐδάφους φρόντισον κάλλιον διὰ τὴν υἰγείαν σου. — Ἡμεῖς μανθάνομεν τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν. — Γνωρίζομεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) αἱ βροχαὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ εἶνε σπάνιαι. — Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς δημοκρατίας αἱ τιμαὶ τῶν Ῥωμαίων ἦσαν σπανιώτεραι, καὶ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἐνδοξότεραι ἢ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ἐμφυλίων πολέμων. — Ἐν τῇ ἡμετέρα λίμνῃ πολλοὶ ἰχθύες συλλαμβάνονται. — Ἀκούομεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) σκληρὸς ἄρτος καὶ κακὸς οἶνος εἶνε τὰ τροφίμα τῶν φυλακισμένων. — Αἱ Ἐστιάδες παρθένοι ἐφύλαττον τὸ ἱερόν πῦρ τῆς Ἐστίας. — Αἱ στοαὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἦσαν κεκοσμημέναι δι' ἀγαλμάτων. — Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χειμῶνι ἢ χιῶν εἶνε σπάνια ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. — Ὁ Παρνασσὸς εἶνε ὑψηλὸν ὄρος τῆς Ἑλλάδος. — Γνωρίζετε πολὺ καλῶς, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ Ῥωμαῖκοὶ ὄημοι ἦσαν ἢ ἀστικοὶ ἢ ἀγροτικοί. — Οἱ μαθηταὶ τῆς πρώτης

τάξεως θὰ ἀναγινώσκωσι τὰ χρονικὰ τοῦ Τακίτου καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Ὀρατίου.

2) Οἱ Γάλλοι ἐνόμιζον (Ἀποθ.), ὅτι (Acc. c. Inf.) τὸ ὑψηλὸν ὄρος τοὺς προφυλάττει ἀπὸ (ab) τῶν προσβολῶν τῶν Ῥωμαίων.—Τίς δὲν γνωρίζει, ὅτι (Acc. c. Inf.) αἱ Ἀθηναὶ ὑπῆρξαν πολὺν καιρὸν ἐνδοξος ἔδρα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν ;—Συμπολιῖται, νομίζομεν (ἀποθ.), ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ πατρίς ἄνευ τοῦ αἵματός σας θὰ ἐλευθερωθῆ.—Οἱ μισθωτοὶ τοῦ τυράννου δὲν θὰ ὑπερασπισθῶσι τὸ φρούριον, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα κατέλαβον.—Ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος προσέβλεπε τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν πειρατῶν.—Λιθίνη γέφυρα ἐκτίσθη ἐν (in) τῷ ἡμετέρῳ ποταμῷ.—Πολλαὶ διώρυγες ποτίζουσι τὴν χώραν τῶν Βαβυλωνίων.—Τινὲς βάρβαροι λαοὶ δὲν ἀροτριῶσι τοὺς ἀγρούς.—Ἐχετε ὡραίαν πηγὴν ἐν τῇ νήσῳ σας.—Μεγάλα ποίμνια ἐγένοντο λεία τῶν ἐχθρῶν.—Φαίνεται, ὅτι εἶνε κακὴ συνήθεια βαρβάρων λαῶν, νὰ μὴ φυλάττωσι τὰς τάξεις ἐν τῇ μάχῃ.—Ἐντιμὸς εἰρήνη εἶνε καλλιτέρα ἢ ἐνδοξος πόλεμος.—Ὁ Πειραιεύς, ὁ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν, ὠχυρώθη διὰ τειχῶν.—Μεγαλοπρεπεῖς στοαὶ περιέβαλλον τὴν ἀγορὰν τοῦ Τραϊανοῦ.—Οἱ πολεμικοὶ λαοὶ τῆς Ἰσπανίας ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.—Πρὸ τῆς οἰκίας μου εἶνε ὑψηλαὶ δρυς

Μάθημα ΡΙΖ'.

Είκοστή δευτέρα επανάληψις

Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) οἱ παλαιοὶ Ἕλληγες καὶ Ῥωμαῖοι εἶχον πολλοὺς δούλους καὶ δούλας.—Ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Ἑλλήγων ὁ ἀριθμὸς τῶν δούλων ἦτο μεγαλύτερος, ἢ ὁ τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν.—Ἐὰν πόλις τις τῶν ἔχθρῶν ἐκυριεύετο, πολλάκις ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐφονεύοντο ἢ τύχη τῶν γυναικῶν, ἀρρένων, κορασίων ἦτο σκληρὰ δουλεία.—Μέγα πλῆθος δούλων εἰργάζετο ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἄλλοι κατόκουσιν μετὰ τῶν κυρίων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι.—Μετὰ τοὺς χρόνους τῶν Καρχηδονιακῶν πολέμων πολλοὶ εὐγενεῖς Ῥωμαῖοι εἶχον λογίους δούλους, οἵτινες ἀνέτρεφον καὶ ἐδίδασκον τὰ τέκνα των.—Καὶ οἱ ἀγωνισταί, οἵτινες ἐν τῷ Κίρκῳ κατὰ λεόντων καὶ ἄλλων θηρίων ἢ κατ' ἄλλων ἀγωνιστῶν ἐμάχοντο, ἦσαν δούλοι.—Πολλάκις οἱ δούλοι τῶν Ῥωμαίων ἀπεστάτησαν, ἐρεθιζόμενοι ὑπὸ τῆς σκληρότητος τῶν κυρίων.—Ἡ διὰ τὸ κράτος ἐπικινδυνώδεστατη ἐπανάστασις ὑπῆρξεν ἐκείνη ἢ ἐπανάστασις, ἣτις ἐγένετο ὑπὸ τῶν μονομάχων κατὰ τὸ 73 ἔτος π. Χ.—Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ὁ Σπάρτακος προΐστατο μεγάλου στρατοῦ δούλων καὶ μονομάχων.—Ὁ πρῶτος Κράσσος, ὅστις ὠδήγει τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα κατὰ τῶν δούλων, ἐτελείωσε τὸν πόλεμον διὰ δύο μεγάλων συμπλοκῶν. Ἐν τῇ μάχῃ πλησίον τοῦ Σιλάρου ἐφονεύθη ὁ Σπάρτακος, γενναίως ἀγωνιζόμενος.

2) Ὁ *Τραιανός*, ὅστις ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νέρβα, συγκαταλέγεται ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν μετὰ τῶν ἀρίστων Ῥωμαίων Καισάρων. Οὗτος κατεπολέμησε

καὶ καθυπέταξε τοὺς βαρβάρους λαοὺς, οἵτινες κατόικουν πέραν τοῦ Δουνάβεως, καὶ οἵτινες ἔκαμνον εἰσβολὰς εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. Ὑπὸ τούτου (is) ἐγένοντο Ῥωμαϊκαὶ ἐπαρχίαι ἡ Δακία, ἡ Ἀρμενία, ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ Ἀσσυρία. Ἐν τῇ πόλει ἔκτισε νέαν ἀγοράν, τὴν ὁποίαν ἐκόσμησε διὰ περιστυλίων καὶ ἀγαλμάτων. Ὁ Τραϊανὸς ἀπέθανε τῷ 117 ἔτει μ. Χ. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀδριανός. Οὗτος ἐκυβέρνησε πολὺ καλῶς τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος. Οὗτος ἔκαμε τὰ μέγιστα ταξείδια καὶ εἶδεν ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. Ὁ Ἀδριανὸς ἐκόσμησεν οὐ μόνον τὴν Ῥώμην, ἀλλὰ καὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἄλλας πόλεις διὰ ναῶν καὶ ἀγαλμάτων. Νέον μέρος τῆς πόλεως Ἀθηναίων ὄλον ὑπ' αὐτοῦ (is) ἐκτίσθη. Τὰ ὄρια τοῦ κράτους (imperium) ὠχυρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ πολλαχοῦ (εἰς πολλὰ μέρη multis locis) διὰ προχώματος καὶ τάφρου. Ὁ Ἀδριανὸς ἀπεχωρίσθη ἐκ τῆς ζωῆς τῷ 138 ἔτει. Μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Πῖος. Ὀλίγα γνωρίζομεν περὶ τῆς κυβερνήσεως τούτου τοῦ Καίσαρος. Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐγένετο Καῖσαρ τῷ 161 ἔτει ὁ Μάρκος Αὐρήλιος.

Μάθημα ΡΙΗ΄.

Είκοστή τρίτη ἐπανάληψις

Nos omnes scimus, Catilina, te in concione stētisse cum gladio ; haud ignoramus, te quotidie cædem omnium honorum civium parare. Quid est, quod te in hęc urbe delectet, in qua nemo est præter istam conjurationem perditorum hominum, qui te nōn metuat ? Si servi mei me metuērent, ut te metuunt omnes civēstui, domum meam relinquerem. Egredēre tandem ex urbe, Catilina, libera rempublicam metu, in exilium proficiscēre. Jam diu castra tua, quæ in Etruria collocata sunt, te imperatorem desidērant.— Patria, quæ mihi vitā multo est carior, tota Italia, omnis respublica sic cum consule loquitur : Tu vides Catilinam esse hostem, tu sentis, istum hominem ducem belli futurum esse eumque in castris hostium expectari. Cur non imperas, ut in carcerem ducatur, ut statim interficiatur ? Quid te impedit ? Non debet impedire mos maiorum ; nam sæpe in hac republicā magistratus et privati perditos civēs morte multavērunt. Impedire non debent legēs, quæ de civium Romanorum supplicio datæ sunt. Nunquam enim in hęc urbe ii, qui jura divina et humana violavērunt, civium jura tenuērunt. His verbis ego pauca respondebo. Ego, si hoc optimum factu judicarem, Catilinam interfici, unam horam gladiatori isti ad vivendum non dedissem. Sunt autem nōnnulli in hoc ordine senatorio, qui pericula, quæ imminent, nōn videant. Horum auc-

toritatem secuti multi, si imperavissem, ut Catilina interficeretur, hoc crudeliter factum esse dicent. Si autem Catilina in castra profectus erit, si bellum contra rempublicam gesserit, omnēs periculum vidēbunt; nemo tam improbus erit, qui nōn fateatur, conjunctionem esse factam.

Διὰ τινος σφοδροῦ ἐν τῇ γερουσίᾳ ἀπαγγελθέντος ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος λόγου ὁ Κατιλίνας ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπη τὴν Ῥώμην. Ἄλλ' ἄφησεν ἐν τῇ πόλει τοὺς συμμάχους του, τοὺς λοιποὺς ἀρχηγοὺς τῆς συνωμοσίας. Ἐκ τούτων ὁ Λέντουλος, ὁ Κέθηγρος, ὁ Στατίλιος καὶ ὁ Γαβίνιος κατὰ διαταγὴν τοῦ Κικέρωνος ἀπήχθησαν εἰς τὴν φυλακὴν. Ἡ γερουσία παρευθὺς συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπάτου εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὁμονοίας. Ἀφοῦ οἱ κατηγορούμενοι ὡμολόγησαν τὰ ἐγκλήματα τῶν ἐν τῇ γερουσίᾳ, ἐτιμωρήθησαν διὰ θανάτου. Ὁ στρατὸς τοῦ Κατιλίνας ἐνίκηθη πλησίον τῆς Πεστωρίας, πόλεως τῆς Τυρρηνίας, τῷ 62 ἔτει π. Χ. καὶ ὁ ἴδιος μαχόμενος γενναίως ἐφονεύθη ἐν τῇ μάχῃ. Ὁ Κικέρων, ὅστις ἔσωσε τὴν πολιτείαν ἀπὸ τόσοῦ μεγάλου κινδύνου, ὠνομάσθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του πατὴρ τῆς πατρίδος. Ἄλλὰ βραδύτερον οἱ αὐτοὶ πολῖται ἐτιμώρησαν τὸν Κικέρωνα δι' ἐξορίας. Τῷ 54 ἔτει π. Χ. ὁ Κικέρων ἀνεκλήθη ἀπὸ τῆς ἐξορίας.

Μάθημα ΡΙΘ' = 149

Είκοστή τετάρτη ἐπανάληψις

Archias poëta Græcus in Syria natus, sed legivis Romanus factus, Romæ a Gratio quodam accusatus est. Illum Cicero celeberrima oratione, quam nōs omnēs legētis, in foro Romano anno sexagesimo altēro ante Christum defendit. Ex urbe, ubi habitabat poëta, vērānt cum publico testimonio legati, qui dixerunt, Archiam civem esse suæ civitatis. Cicero in hac oratione loquitur de duobus carminibus Archiæ, quorum alterum bellum a Mario cum Cimbris gestum, alterum rēs bello Mithridatīco feliciter a Lucullo gestas celebravit. His libris Archiās nōn solum illōs fortissimōs viros, sed etiam populi Romani nomen illustravit. Nam bello Cimbrīco virtute et magnitudine animi militum Romanorum urbs, tota Italia, cum universo orbe terrarum, magno periculo liberata est. Bello Mithridatico populus Romanus occupavit regnum magnīs munitionibus regis ipsaque naturā munitum; pōpuli Romani exercitus a Lucullo ductus non maximā manu ingentes duorum regum copiās fūdit; pōpuli Romani laus est, Cyzīcum, urbem amicissimam, ab omni impētū regis servavisse; consilio Luculli et fortitudine classiariorum Romanorum factum est, ut classis regia celebri illā pugnā navali ad Tenēdum deleteretur.

“Οτε ὁ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων προσέβαλε (ΥΠ. ΠΡΤ.) τὴν Τύρον, οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως μετόφησαν

εἰς τινὰ γείτονα νῆσον καὶ ἴδρυσαν νέαν Τύρον. Ἡ Τύρος φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ πλουσιωτάτη πόλις τῆς Φοινίκης. Εἶνε γνωστόν, ὅτι (Acc. c. Inf.) πολλαὶ ἀποικίαι ἀπήχθησαν ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εἰς τὴν Σικελίαν, εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Τὸ ἐμπόριον τῶν Φοινίκων ἤμαζεν ἠδὴ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.—ὑπὸ ποίου βασιλέως τῶν Περσῶν ὑπεδουλώθη ἡ Φοινίκη; Ἀναγιγνώσκωμεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὴν ὁποίαν ὁ Ἡρόδοτος συνέγραψεν, ὅτι (Acc. c. Inf.) ἡ Φοινίκη ὑπὸ τοῦ Κύρου ὑπεδουλώθη. Κύρος, ὁ ἕγγονος τοῦ Ἀστυάγου, ἔζησε κατὰ τὸν 6^{ον} αἰῶνα π. Χ. Γνωρίζετε, ὅτι (Acc. c. Inf.) ὁ βασιλεὺς οὗτος ἠλευθέρωσε τοὺς Πέρσας ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Μήδων καὶ ὅτι (Acc. c. Inf.) αὐτὸς (A. τοῦ is) εἶνε ὁ θεμελιωτὴς τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν.—Κατὰ ποῖον ἔτος ἐκυριεύθη ἡ Φοινίκη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου; Κατὰ τὸ 332 ἔτος π. Χ. μετὰ τὴν ἐν Ἰσσοῦ μάχην, δι' ἧς ὁ Ἀλέξανδρος ἐνίκησε τὸν Δαρεῖον τῷ 333 ἔτει. Τὸ κράτος τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατεστράφη ἕνεκα τῶν διχονοιῶν τῶν στρατηγῶν τῶν Μακεδόνων. Ἐκ τούτων ὁ Πτολεμαῖος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. Ὁ Ἀντίγονος, ὅστις μετὰ τοῦ υἱοῦ του Δημητρίου κατέλαβε τὴν Συρίαν καὶ τοὺς γείτονας τόπους, ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ Σελεύκου.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Α

- a** (πρὸ συμφ.) (ΑΦ.) ἀπό, ὑπό — a partibus alicujus στο εἶμαι μετ' τὸ μέρος τινός, ἀνήκω εἰς τὸ κόμμα τινός.
ab πρὸ φων. καὶ h) (ΑΦ.) ἀπό, ὑπό.
abs (πρὸ τῆς ἀντ. te) (ΑΦ.) ἀπό, ὑπό.
absque (ΑΦ.) ἄνευ (σπάν.).
absum (σύνθετον τοῦ sum, ὁ ἴδε) ab... ἀπέχω ἀπὸ...
ac καὶ
accusator, oris (ἀ.) κατήγορος.
accūso, 1. κατηγορῶ.
acer, cris, cre ὀξύς, σφοδρός, δεινός.
acies, eī (θ.) παράταξις, γραμμὴ — aciem instruō παρατάττω τὸν στρατόν.
acuō, 3. ὀξύνω.
acus, us (θ.) βελόνη.
ad (Α.) παρά, πρὸς, πλησίον.
adeo τόσον.
adhibeo, 2. μεταχειρίζομαι, δέχομαι — adhibeor εἶμαι δεκτός.
adhortatio, oris (θ.) παραίνεσις.
adipiscor, adeptus, sum, 3. ἀποκτῶ, λαμβάνω.
adītus, us (ἀ.) πρόσοδος, εἴσοδος.
adjūvo, adjūvi, adjūtum, 1. βοηθῶ.
administro, 1. διοικῶ, διευθύνω.
admirabilis, e ἀξιοθαύμαστος.
admīror, 1. θαυμάζω (τι).
admoneo, 2. ἐνθυμίζω, νουθετῶ.
adolescens, tis (ἀ.) νεανίας.
- adolescentia, ae, (θ.)** νεότης.
adorior, adortus sum, 4. προσβάλλω.
adōro, 1. λατρεύω.
adsum (σύνθ. τοῦ sum, ὁ ἴδε) εἶμαι παρών.
adulātor, oris (ἀ.) κόλαξ.
adventus, us (ἀ.) ἄφιξις.
adversarius, i, (ἀ.) ἀντίπαλος.
adversor, 1. ἀνθίσταμαι.
adversus (Α.) πρὸς, κατὰ (Γ.), ἐναντίον, ἐπὶ (Α.).
advōlo, 1. σπεύδω πρὸς...
aedifico, 1. οἰκοδομῶ, κτίζω, ναυπηγῶ.
aegrōtus, a, um ἀσθενής.
Aegyptius, i (ἀ.) Αἰγύπτιος.
Aegyptus, i (θ.) ἡ Αἴγυπτος.
Aenēas, ae (ἀ.) ὁ Αἰνείας.
aequālis, is (ἀ.) ὀμηλιξ, σύγχρονος.
aequitas, atis, (θ.) ἰσότης, ἐπιείκεια.
aequor, oris (οὐ.) πέλαγος.
aēr, ēris (ἀ.) ἀήρ.
aes, aeris (οὐ.) χαλκός, χρῆμα.
aestas, atis θ. θέρος.
aetas, atis θ. ἡλικία, αἰών.
affirmo, 1. βεβαιώνω.
afflicto, 1. λυπῶ.
Africanus, a, um Αἰθυκός.
ager, gri (ἀ.) ἀγρός — ager publicus ἡ δημοσία χώρα, οἱ κοινοὶ τῆς πόλεως ἀγροί.
aggredior, gressus sum, 3. προσβάλλω.

agricōla, ae (ἀ.) γεωρικός, γεωργός.
 agricultūra, ae (θ.) γεωργία.
 Agrigentum, i (οὐ) ὁ Ἀκράγας.
 Alexander, dri (ἀ.) ὁ Ἀλέξανδρος.
 alīquis, a, id (ἐπιθετ. οδ) τίς, κά-
 πιος—a pārtibus alicujus sto
 εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός, ἀνήκω
 εἰς τὸ κόμμα τινός—sequor ali-
 quem ἀκολουθῶ τινα, ἐπομαίτινι.
 alius, a, ud ἄλλος.
 Allia, ae (ἀ.) ὁ Ἀλλίας.
 Alpes, ium (θ.) αἱ Ἀλπεις.
 alter, ēra, ērum ἕτερος, δεύτερος
 — alter et vicesimus εἰκοστὸς
 δεύτερος.
 altitūdo, ūnis (θ.) ὕψος.
 altus, a, um ὑψηλός.
 ambūlo, 1. περιπατῶ.
 amicitia, ae (θ.) φιλία.
 amicus, i (ἀ.) φίλος.
 amnis, is (ἀ.) ποταμός.
 amo, 1. ἀγαπῶ.
 amoenus, a, um χαρῖεις, τερπνός.
 amor, ōris (ἀ.) ἀγάπη, ἔρως.
 Anaximēnes, is (ἀ.) ὁ Ἀναξιμένης.
 ancilla, ae (θ.) δούλη, ὑπηρετρία.
 angustiae, ārum (θ.) τὰ στενά,
 δυσκολία.
 animal, ālis (οὐ.) ζῷον.
 animus, i (ἀ.) ψυχή, πνεῦμα, νοῦς
 — bono animo sum θαρρῶ.
 annālis, is (ἀ.) χρονικόν.
 annus, i (ἀ.) ἔτος—anno, ἐν ἔτει,
 κατὰ τὸ ἔτος.
 anser, ēris (ἀ.) χήν.
 ante (A.) πρὸ (ἐπιχρόνου καὶ τόπου).
 antea πρότερον.
 antiquus, a, um παλαιός, ἀρχαῖος.
 Apollo, ūnis (ἀ.) ὁ Ἀπόλλων.
 appello, 1. ὀνομάζω, καλῶ.
 appropinquo, 1. πλησιάζω.
 apud (A.) παρά (A.), πλησίον.
 aqua, ae (θ.) ὕδωρ.
 aquila, ae (θ.) ἀετός.
 Arbēla, ōrum (οὐ.) τὰ Ἀρβηλα.
 arbitror, 1. πιστεύω, νομίζω.

arbor, ōris (θ.) δένδρον.
 Archimēdes, is (ἀ.) ὁ Ἀρχιμήδης.
 archon, ontis (ἀ.) ἄρχων.
 arguo, 3. κατηγορῶ.
 Ariovistus, i (ἀ.) ὁ Ἀριόβιστος.
 Aristotēles, is (ἀ.) ὁ Ἀριστοτέλης.
 arma, ōrum (οὐ.) ὄπλα.
 armo, 1. ἐξοπλίζω.
 arō, 1. ἀροτριῶ.
 ars, tis (θ.) τέχνη.
 arch, cis (θ.) ἀκρόπολις, φρούριον.
 as, assis (ἀ.) ἀσσάριον (νόμισμα).
 Asia, ae (θ.) ἡ Ἀσία.
 aspectus, us (ἀ.) θέα.
 assiduus, a, um, ἐπίμονος, ἀδιά-
 κοπος.
 Astyāges, is (ἀ.) ὁ Ἀστυάγης.
 Athēnae, ārum (θ.) αἱ Ἀθῆναι.
 Atheniensis, is (ἀ.) Ἀθηναῖος.
 atque καὶ.
 atrox, ōcis, σκληρός, ἄγριος.
 attentus, a, um προσεκτικός.
 auctor, ōris (ἀ.) αἴτιος, δημιουργ-
 γός.
 auctoritas, ātis (θ.) ἀξίωμα, ὑπό-
 ληψις, κῦρος.
 audio, 4. ἀκούω.
 aureus, a, um χρυσοῦς.
 auris, is (θ.) οὖς.
 aurum, i (οὐ.) χρυσός.
 aut ἢ—aut... aut ἢ... ἢ.
 autem (δὲν τίθεται ἐν ἀρχῇ) ὁμοίως.
 auxiliium, i (οὐ.) βοήθεια—auxi-
 lio venio ἔρχομαι εἰς βοήθειαν—
 auxilia, ōrum ἐπικουρικὰ στρα-
 τεύματα.
 avis, is (θ.) πτηνόν.
 axis, is (ἀ.) ἄξων.

B

Babylon, ōnis (θ.) ἡ Βαβυλών.
 Bābylonius, i (ἀ.) Βαβυλώνιος.
 barbārus, i (ἀ.) βάρβαρος, ἄλλο-
 δαπός.
 barbārus, a, um βάρβαρος, ἄγριος.

Belga, ae ὁ Βέλγης.
 bellicōsus, a, um πολεμικός, φιλοπόλεμος.
 bello, 1. πολεμῶ
 bellum, i (οὐ.) πόλεμος — belli perītus ἔμπειρος τῶν πολεμικῶν — bellum gero κάμνω πόλεμον — bellum paro παρασκευάζομαι (ἐπί τινα) εἰς πόλεμον.
 bene καλῶς—res bene gero ἐπιτυχάνω πολεμῶν.
 beneficium, i (οὐ.) εὐεργέτημα.
 bestia, ae (θ.) θηρίον.
 bis δις—bis mille δισχιλιοί—bis millesīmus, a, um δισχιλιοστός.
 blandior, 4. κολακεύω.
 bonus, a, um καλός, ἀγαθός—bona valetūdo ὑγεία—bono animo sum θαρρῶ.
 brevis, e βραχύς.
 Britannia, ae (θ.) ἡ Βρεταννία.
 Britannus, i Βρεταννός.

C

cadāver, ēris (οὐ.) πτώμα, νεκρός.
 cadūcus, a, um θνητός.
 caedes, is (θ.) φόνος.
 Caesar, āris (ἀ.) ὁ Καῖσαρ.
 calamitas, ātis (θ.) δυστύχημα.
 Cambyses, is (ἀ.) ὁ Καμβύσης.
 canālis, is (ἀ.) ὀχετός, διώρυξ.
 canis, is (ἀ. καὶ θ.) κύων, σκύλλος, σκύλλα.
 Cannae, ārum (θ.) αἱ Κάνναι.
 Cannensis proelium Cannense ἡ ἐν Κάνναις μάχη.
 canto, 1. ψάλλω, ᾄδω.
 capio, cepi, captum, 3. λαμβάνω, συλλαμβάνω, αἰχμαλωτίζω.
 Capitolium, i (οὐ.) τὸ Καπιτώλιον.
 captivus, i (ἀ.) αἰχμάλωτος, φυλακισμένος.
 Capua, ae (θ.) ἡ Καπύη.
 caput, itis (οὐ.) κεφαλὴ, κορυφαῖος, πρωτεύουσα.

carcer, ēris (ἀ.) δεσμοτήριον.
 cardo, itis (θ.) στρόσιγξ.
 carmen, itis (οὐ.) ποίημα.
 caro, carnis (θ.) κρέας—caro vitulina μοσχαρίσιον κρέας.
 Carthaginiensis, is (ἀ.) Καρχηδόνιος.
 carus, a, um ἀκριβός, ἀγαπητός.
 castellum, i (οὐ.) φρούριον.
 castigo, 1. τιμωρῶ, κολάζω.
 Castor, ōris (ἀ.) ὁ Κάστωρ.
 castra, ōrum (οὐ.) στρατόπεδον.
 causa, ae (θ.) αἰτία, λόγος, ὑπόθεσις.
 celēber, bris, bre ἔνδοξος.
 celēbro, 1. δοξάζω, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ.
 celer, ēris, ēre ταχύς.
 Celta, ae (ἀ.) Κέλτης.
 censeo, 2. νομίζω.
 centesīmus, a, um ἑκατοστός.
 centum [C.] ἑκατόν.
 Ceres, ēris (θ.) ἡ Δημήτηρ.
 certus, a, um βέβαιος, ἀσφαλής.
 cetēri, ae, a οἱ λοιποί.
 cetērum ἄλλως.
 Christiānus, i (ἀ.) Χριστιανός.
 Christus, i (ἀ.) ὁ Χριστός.
 cibus, i (ἀ.) φαγητόν.
 Cicero, ōnis (ἀ.) ὁ Κικέρων.
 Cimbri, ōrum (ἀ.) Κίμβροι.
 Cimon, ōnis (ἀ.) ὁ Κίμων.
 cinis, ēris (ἀ.) τέφρα.
 circa, } (Α.) περὶ (Α.), περί.
 circum }
 circumdo (σύνθ. τοῦ do, ὁ ἴδε), 1. περιβάλλω.
 circumsto, (σύνθ. τοῦ sto, ὁ ἴδε), 1. περιίσταμαι.
 Circus, i (ἀ.) ἵππόδρομος, Κίρκος.
 cis (Α.) ἐντεῦθεν.
 Cisalpīnus, i (ἀ.) ὁ ἐντεῦθεν τῶν Ἑλλήνων.
 citra (Α.) ἐντεῦθεν.
 civīlis, e πολιτικός, ἐμφύλιος.
 civis, is (ἀ. καὶ θ.) πολίτης (πολίτης), συμπολίτης (-ῖτης).

civitas, ātis (θ.) κράτος.
 clades, is (θ.) ἤττα.
 clam κρυφά.
 clamo, 1. φωνάζω, φωνῶ.
 clarus, a, um διαυγής, ἔνδοξος, περίφημος.
 classarius, i (ἀ.) στρατιώτης τοῦ ναυτικοῦ.
 classis, is (θ.) στόλος.
 clementia, ae (θ.) πραότης.
 cloāca, ae (θ.) ὑπόνομος.
 Cnidus, i (θ.) ἡ Κνίδος.
 coelum, i (οὐ.) οὐρανός, κλίμα.
 cōena, ae (θ.) γεῦμα.
 cogito, 1. σκέπτομαι.
 cohors, tis (θ.) κοόρτις (τάγμα).
 collēga, ae (ἀ.) συνάρχων, συνάδελφος.
 collis, is (ἀ.) λόφος.
 collōco, 1. τοποθετῶ, καθίστημι.
 colloquium, i (οὐ.) διάλογος, συνδιάλεξις.
 collōquor, 3. διαλέγομαι.
 colonia, ae (θ.) ἀποικία.
 Colonia Agrippina (θ.) ἡ Κολωνία.
 colōnus, i (ἀ.) ἄποικος.
 comes, Iis (ἀ.) συνοδοιπόρος, ἀκόλουθος.
 comētes, ae (ἀ.) κομήτης.
 commeātus, us (ἀ.) προσκομιδή, τὰ ἐπιτήδεια.
 commendatio, ōnis (θ.) σύστασις.
 commendo, 1. συνιστῶ.
 commentarius, i (ἀ.) ὑπόμνημα.
 committo, mīsi, missum, 3. κάμνω—proelium committo συνάπτω μάχην.
 communio, 4. στερεόνω, ὀχυρόνω.
 commūnis, e κοινός.
 comparo, 1. ἀποκτῶ.
 comporto, 1. συγχομίζω.
 concilio pacem concilio συνάπτω εἰρήνην.
 concio, ōnis (θ.) ἐθνοσυνέλευσις.
 conclāmo, 1. ἐπευφημῶ.
 concordia, ae (θ.) ὁμόνοια.

Δεφνέρου Δατ. Μιθόδου Δ'.

condemno, 1. καταδικάζω.
 condio, 4. ἀρτῶω.
 conditor, ōris (ἀ.) ἰδρυτής.
 condo, dīdi, dītum, 3. ἰδρῶω.
 confirmo, 1. διαβεβαιώνω, ἐνθαρρύνω.
 confiteor, fessus sum, 2. ὁμολογῶ.
 conjuratio, ōnis (θ.) συνωμοσία.
 conjuratus, i (ἀ.) συνωμότης.
 conjūro, 1. κάμνω συνωμοσίαν.
 conjux, jūgis (ἀ. καὶ θ.) σύζυγος.
 conor, 1. δοκιμάζω.
 conservo, 1. φυλάττω, διατηρῶ—fidem conservo τηρῶ τὸν λόγον.
 consilium, i (οὐ.) συμβουλή, συμβούλιον, σύνεσις, γνώμη, σχέδιον.
 constantia, ae (θ.) σταθερότης.
 constat εἶνε γνωστόν.
 constituo, 3. ὀρίζω, ἀποφασίζω.
 consuetudo, Iis (θ.) συνήθεια.
 consul, ūlis (ἀ.) ὑπάτος.
 consularis, is (ἀ.) ὑπατευκώς, ὁ πρῶην ὑπάτος.
 consulatus, us (ἀ.) ὑπατεία.
 consultum, i (οὐ.) δόγμα—senatus consultum τὸ τῆς βουλῆς δόγμα.
 contendo, tendi, tentum, 3. σπεύδω.
 continuo, 1. ἐξακολουθῶ.
 contra (A.) ἀντί, πρὸς, ἐπὶ (A.), κατὰ (Γ.), ἐναντίον.
 convertō, ti, sum, 3. στρέφω, γυρίζω.
 convivium, i (οὐ.) συμπόσιον.
 conyoco, 1. συγκαλῶ.
 corāe, arum (θ.) στρατεύματα.
 cor, cordis (οὐ.) καρδιά.
 coram (AΦ.) πρὸ, ἐνώπιον.
 Corinthius, i (ἀ.) Κορίνθιος.
 Corinthus, a, um Κορινθιακός.
 Corinthus, i (θ.) ἡ Κόρινθος.
 cornu, us (οὐ.) κέρας.
 corōna, ae (θ.) στέμμα, στέφανος.
 corōno, 1. στέφω, στεφανώνω.

10

corpus, ōris (οὐ.) σῶμα.
 corrumpo, rūpi, ruptum, 3. δια-
 φθείρω.
 cras αὔριον.
 cremo, 1. καίω.
 creo, 1. πλάττω, δημιουργῶ, ἐκ-
 λέγω.
 cresco, crēvi, crētum, 3. αὐξά-
 νομαι.
 Creta, ae (θ.) ἡ Κρήτη.
 crimen, ūnis (οὐ.) κατηγορία.
 crinis, is (ἀ.) κόμη.
 Critias, ae (ἀ.) ὁ Κριτίας.
 crocodilus, i (ἀ.) κροκόδειλος.
 crudelis, e ὠμός.
 crudelitas, ātis (θ.) ὠμότης.
 cruentus, a, um αἱματηρός.
 cum (ΑΦ.) σύν, μετὰ (Γ.), μέ.
 cupiditas, ātis (θ.) ἐπιθυμία.
 cur? διὰ τί ;
 cura, ae (θ.) φροντίς.
 curia, ae (θ.) βουλευτήριον.
 curo, 1. φροντίζω, περιποιῶμαι.
 custodia, ae (θ.) φυλακή.
 custodio, 4. φυλάττω.
 custos, ōdis (ἀ.) φύλαξ.
 Cyprus, i (θ.) ἡ Κύπρος.

D

damno, 1. καταδικάζω.
 de (ΑΦ.) περι (Γ.), ἀπό, κατά.
 debeo, 2. χρεωστῶ, ὀφείλω.
 decēdo, cessi, cessum, 3. ἀπέρ-
 χομαι, ἀποθνήσκω.
 decem [X] δέκα — decem et sex
 δέκα ἕξ.
 decimus, a, um δέκατος—tertius
 decimus δέκατος τρίτος.
 decōrus, a, um ἔντιμος, εὐπρεπής.
 dedūco, duxi, ductum, 3. ἀπάγω.
 defendo, di, sum, 3. ὑπερασπίζω.
 deinde ἔπειτα.
 delecto, 1. εὐφραίνω, τέρπω.
 deleo, lēvi, lētum, 2. καταστρέφω.
 delibēro, 1. συμβουλευόμαι, συζητῶ

deliciae, ārum (θ.) ἡδονή.
 Delphicus, a, um Δελφικός.
 demigro, 1. μεταικῶ, μεταναστεύω.
 Demosthēnes, is (ἀ.) ὁ Δημοσθέ-
 νης.
 denique τέλος (ἐπίερρ.).
 dens, dentis (ἀ.) ὀδούς.
 denuo ἐκ νέου.
 desidero, 1. ἐπιθυμῶ.
 designo, 1. σημειῶνω.
 deus, i (ἀ.) θεός.
 dexter, tra, trum δεξιός.
 Diāna, ae (θ.) ἡ Ἄρτεμις.
 dico, dixi, dictum, 3. λέγω.
 dictātor, ōris (ἀ.) δικτάτωρ.
 dies, ēi (ἀ.) ἡμέρα, (ἐν τῷ ἐν. εἶνε
 θηλ. ὅταν σημαίνῃ) προθεσμία.
 difficilis, e δύσκολος.
 dignitas, ātis* (θ.) ἀξία, ἀξιοπρέ-
 πεια.
 dignus, a, um ἄξιος.
 diligens, tis ἐπιμελής—veritātis
 diligens φιλαλήθης.
 diligentia, ae (θ.) ἐπιμέλεια.
 dimico, 1. ἀγωνίζομαι.
 dimidium, i (οὐ.) ἡμισυ—dimidio
 κατὰ τὸ ἡμισυ.
 dimitto, mīsi, missum, 3. ἀπο-
 πέμπω.
 diruo, 3. καταστρέφω.
 discipulus, i (ἀ.) μαθητής.
 disco, didici, 3. μανθάνω.
 discordia, ae (θ.) φιλονεικία.
 dispūto (de), 1. διαλέγομαι (περί).
 diu πολλὸν καιρὸν.
 divīnus, a, um θεϊός.
 do, dēdi, dātum, 1. δίδω.
 doceo, 2. διδάσκω—doceode (ΑΦ.)
 πληροφορῶ περί.
 doctus, a, um πεπαιδευμένος, λό-
 γιος.
 dolor, ōris (ἀ.) λύπη.
 dominatio, ōnis (θ.) ἐξουσία.
 domīnus, i (ἀ.) κύριος.
 domus, us (θ.) οἰκία.
 donec ἐφ' ὅσον.

dormio, 4. κοιμῶμαι.
 dos, dotis (θ.) προίξ.
 ducentesimus, a, um διακοσιοστός.
 ducenti, ae, a διακόσιοι.
 duco, duxi, ductum, 3. ἄγω.
 ducto, 1. ἄγω.
 dulcis, e γλυκύς, πρᾶος.
 duo, ae, o δύο — duo et viginti εἴκοσι δύο—duo milia δισχίλιοι.
 duodécim, δώδεκα.
 duodecimus, a, um δωδέκατος.
 duodetricesimus, a, um εικοστός ὄγδοος.
 duodetrīginta εἴκοσιν ὀκτώ.
 duodevicesimus, a, um δέκατος ὄγδοος.
 duodeviginti δέκα ὀκτώ.
 duro, 1. διαρκῶ.
 durus, a, um σκληρός.
 dux, ducis (ἀ.) ὀδηγός, ἀρχηγός.

E

e (πρὸ συμφ. καὶ ex πρὸ φων. καὶ συμφ.) (ΑΦ.) ἐκ, ἐξ.
 ecce ἰδοῦ.
 edūco, 1. ἀνατρέφω.
 edūco, duxi, ductum, 3. ἐξάγω.
 ego (mei, mihi, me, me) ἐγώ.
 egregius, a, um ἐξαιρετός, ἐξαισίσις.
 ejicio, jēci, jectum, 3. διώκω.
 elephantus, i } (ἀ.) ἐλέφας.
 elephas, ntis }
 eloquens, tis εὐφραδής, εὐγλωττός.
 eloquentia, ae (θ.) εὐγλωττία, εὐφράδεια.
 emendo, 1. διορθώνω.
 enim ἐπειδὴ (= γάρ· τίθεται μετὰ τὴν πρώτην ἢ δευτέραν λέξιν τῆς προτάσεως).
 ensis, is (ἀ.) ξίφος.
 ephorus, i (ἀ.) ἔφορος.
 epistola, ae (θ.) ἐπιστολή.
 epitome, es (θ.) ἐπιτομή.

eques, ŷtis (ἀ.) ἵππεύς, ἵππότης.
 equester, tris, tre ἵππικός, ἵπποτικός—proelium equestre ἵππομαχία, μάχη τοῦ ἵππικοῦ.
 aquitatus, us (ἀ.) (τὸ) ἵππικόν.
 equus, i (ἀ.) ἵππος.
 erga (Α.) πρὸς.
 erro, 1. πλανῶμαι, σφάλλω, ἀπατῶμαι.
 error, oris (ἀ.) πλάνη.
 erudio, 4. διδάσκω, μορφώνω, ἐκπαιδεύω.
 esurio, 4. πεινῶ.
 et καὶ—et...et καὶ...καὶ.
 etiam ἐπίσης, καί—non solum... sed etiam οὐ μόνον... ἀλλὰ καί.
 Eurymedon, tis (ἀ.) ὁ Εὐρυμέδων.
 ex (πρὸ συμφ. καὶ φων. καὶ e πρὸ συμφ.) (ΑΦ.) ἐκ, ἐξ.
 excellens, tis ἐξαισίσις.
 excito, 1. ἐγείρω, ἐξεγείρω.
 exclamo, 1. ἐκφωνῶ, ἀνακράζω.
 excogito, 1. ἐπινοῶ.
 exemplum, i (οὐ.) παράδειγμα.
 exerceo, 2. ἀσκῶ, ἐξασκῶ.
 exercitatio, onis, (θ.) ἄσκησις.
 exercitus, us (ἀ.) στρατός.
 exiguus, a, um μικρός, βραχύς, ἀσήμαντος.
 existimo, 1. πιστεύω.
 expecto, 1. περιμένω, προσδοκῶ.
 expello, puli, pulsum, 3. διώκω.
 expugno, 1. κυριεύω.
 exsilium, i (οὐ.) ἐξορία.
 exsul, ŷlis (ἀ.) ἐξόριστος.
 extra (Α.) ἐκτός.

F

fabula, ae (θ.) μῦθος.
 facilis, e εὐκολός.
 facio, feci, factum, 3. κάμνω, κτίζω.
 fallax, acis ἀπατηλός.
 falsus, a, um ψευδής.
 fames, is, (θ.) πείνα.
 familiaris, e οἰκεῖος.

fas (οὐ. ἄκλ.) δίκαιον.
 fascis, is (ἄ.) δέσημ ῥάβδων, αἱ ῥάβδοι, φάκελος.
 fateor, fassus sum, 2. ὁμολογῶ.
 felicitas, ātis (θ.) εὐτυχία.
 felix, icis εὐτυχής.
 femīna, ae (θ.) γυνή.
 fere περίπου, σχεδόν.
 ferrum, i (οὐ.) σίδηρος—ferro et igne vasto ἐρημόνω διὰ ξίφους καὶ πυρός, τέμνω καὶ καιώ.
 fertilis, e καρποφόρος.
 fessus, a, um κουρασμένος.
 festus, a, um ἐορτάσιμος.
 fides, ēi (θ.) πίστις — fidem conseruo τηρῶ τὸν λόγον.
 filia, ae (θ.) θυγάτηρ.
 filius, i, (ἄ.) υἱός.
 finio, 4. τελειώνω, ἀποπερατόνω.
 finis, is (ἄ.) τέλος — fines, ium σύνορα.
 flagro, 1. φλέγομαι.
 flōreo, 2. ἀνθῶ, ἀκμάζω.
 flos, oris (ἄ.) ἄνθος.
 flumen, ynīs (οὐ.) ποταμός.
 fluvius, i (ἄ.) ποταμός.
 foedus, ēris (οὐ.) συνθήκη—foedus sacro κάμνω συνθήκην.
 fons, tis (ἄ.) πηγὴ.
 forma, ae (θ.) μορφή, σχῆμα.
 fortasse ἴσως.
 fortis, e ἀνδρεῖος.
 fortitūdo, ynīs (θ.) ἀνδρεία.
 fortunā, ae (θ.) τύχη, εὐτυχία.
 Fortūna, ae (θ.) ἡ Τύχη.
 forum, i (οὐ.) ἀγορά.
 fossa, ae (θ.) τάφος.
 frater, tris (ἄ.) ἀδελφός.
 frigidus, a, um ψυχρός.
 frigus, ōris (οὐ.) ψύχος.
 fructus, us (ἄ.) καρπός.
 frumentum, i (οὐ.) σῖτος.
 frustra ματαίως.
 fugio, fūgi, fugitum, 3. φεύγω.
 fugo, 1. συναλεύω. πείνω εἰς φυγὴν.

fundo, fudi, fusum, 3. χύνω, καταβάλλω.
 furor, ōris (ἄ.) μανία, λύσσα.

G

Gallia, ae (θ.) ἡ Γαλλία.
 Gallicus, a, um Γαλλικός.
 Gallus, i (ἄ.) Γάλλος.
 gener, ēri (ἄ.) γαμβρός.
 gens, tis (θ.) γένος, γενεά, φύλον.
 genu, us (οὐ.) γόνυ.
 genus, ēris (οὐ.) γένος, γενεά, εἶδος.
 Germania, ae (θ.) ἡ Γερμανία.
 Germānus, i (ἄ.) Γερμανός.
 gero, gessi, gestum, 3. φέρω — bellum gero κάμνω (παρασκευάζω) πόλεμον—res bene gero ἐπιτυχάνω πολεμῶν.
 gladiātor, ōris (ἄ.) μονομάχος.
 gladius, i (ἄ.) ξίφος.
 gloria, ae (θ.) δόξα.
 gloriōsus, a, um ἐνδοξός.
 Graece Ἑλληνιστί.
 Graecia, ae (θ.) ἡ Ἑλλάς.
 Graecus, i (ἄ.) Ἑλλήν.
 Graecus, a, um Ἑλληνικός.
 gratus, a, um εὐχάριστος.
 gravis, e βαρύς.
 grex, gis (ἄ.) ἀγέλη.

H

habeo, 2. ἔχω, νομίζω—oratiōnem habeo ἀπαγγέλλω (ἐκφωνῶ) λόγον — senātum habeo συγκαλῶ τὴν σύγκλητον, κάμνω συνεδρίασιν τῆς βουλῆς.
 habitō, 1. κατοικῶ.
 Hadria, ae (ἄ.) ὁ Ἄδριας, ὁ Ἄδριατικὸς κόλπος.
 Hamilcar, āris (ἄ.) ὁ Ἀμίλκας.
 Hannibal, ālis (ἄ.) ὁ Ἀννίβας.
 Hasdrūbal, ālis (ἄ.) ὁ Ἀσδρούβας.
 haud οὐ, δέν — haud ignōto κατὰ τὴν ἐξέτασιν.

Helvetius, i (ἀ.) Ἑλβετός.
 Hera, ae (θ.) Ἥρα.
 herba, ae (θ.) χόρτον.
 heri γθές.
 Herodōtus, i (ἀ.) ὁ Ἡρόδοτος.
 Hibernia, ae (θ.) ἡ Ἰρλανδία.
 hic, haec, hoc οὗτος.
 hiems, ĕmis (θ.) χειμῶν — hiēme
 καὶ per hiēmē (κατὰ τὸν χει-
 μῶνα).
 Hispania, ae (θ.) ἡ Ἰσπανία.
 historia, ae (θ.) ἱστορία.
 hodie σήμερον.
 hodiernus, a, um σημερινός.
 homo, ŷnis (ἀ.) ἄνθρωπος.
 honestus, a, um τίμιος, ἔντιμος.
 honos, ōris (ἀ.) τιμή, ἀξίωμα.
 hora, ae (θ.) ὥρα.
 horologium, i (οὐ.) ὥρολόγιον.
 Hortensius, i (ἀ.) ὁ Ὁρτήσιος.
 hortor, 1. νουθετῶ.
 hortus, i (ἀ.) κήπος.
 hospes, ŷtis (ἀ.) ξένος, ξενίζων
 καὶ ξενιζόμενος.
 hostis, is (ἀ.) ἐχθρὸς (ἐν πολέμῳ).
 humanus, a, um ἀνθρώπινος.
 humo, 1. θάπτω.
 humus, i (θ.) γῆ (χῶμα).

I

ibi ἐκεῖ.
 Īdem, eādem, Īdem ὁ αὐτός.
 idoneus, a, um εὐνοϊκός, κατάλ-
 ληλος.
 idus, ŷum (θ.) ἡ ιγ' (ἡ ιε') τοῦ
 μηνός — idus Martiae ἡ ιε'. Μαρ-
 τίου.
 igitur, λοιπόν, ὅθεν.
 ignis, is (ἀ.) πῦρ — ferro et igne
 vasto ἐρημόνων διὰ ξίφους καὶ
 πυρός, τέμνω καὶ καίω.
 ignōro, 1. ἀγνοῶ — haud ignoro
 καλῶς ἤξεύρω.
 ille, a, ud ἐκεῖνος.
 illustro, 1. δοξάζω, ὑμνῶ, φημίζω.

imāgo, ŷnis (θ.) εἰκὼν.
 imber, bris (ἀ.) βροχή.
 imitor, 1. μιμοῦμαι.
 immemor, ōris ἀμνήμων, ἐπι-
 λήσμων.
 immensus, a, um ἀμέτρητος, ἄ-
 πειρος, ὑπερμεγέθης.
 immineo, 2. ἀπειλῶ.
 immortalis, e ἀθάνατος.
 immortalitas, ātis (θ.) ἀθανασία.
 impedio, 4. ἐμποδίζω.
 imperator, ōris (ἀ.) ἀρχηγός, αὐ-
 τοκράτωρ.
 imperium, i (οὐ.) διαταγή, ἐξου-
 σία, ἡγεμονία, ἀρχιστρατηγία,
 κράτος.
 impēro, 1. διατάσσω, ἄρχω.
 impetus, us (ἀ.) προσβολή, ἔφοδος.
 impiger, gra, grum ἄοκνος.
 impius, a, um ἀσεβής.
 imprīmis πρὸ πάντων.
 imprōbus, a, um ἄτιμος, φαῦλος.
 imprūdēns, tis ἀπερίσκεπτος.
 in (ΑΦ.) ἐν, ἐν μέσῳ, ἐπί, παρὰ
 (στάσις) (Α.) εἰς, πρὸς (κίνησις),
 κατὰ (Γ.) — in potestate teneo
 ἔχω ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.
 incendium, i (οὐ.) πυρκαϊά.
 incendo, di, sum, 3. ἀνάπτω,
 καίω.
 incōla, ae (ἀ.) κάτοικος.
 incōlo, 3. κατοικῶ.
 incolūmis, e σῶος.
 incursio, ōnis (θ.) εἰσβολή, ἐπι-
 δρομή.
 Indi, ōrum (ἀ.) Ἰνδοί.
 indico, 1. δεικνύω, δηλώνω.
 industrius, a, um φιλεργός.
 infēri, ōrum (ἀ.) οἱ ἐν Ἄδου, ὁ
 κάτω κόσμος.
 infestus, a, um ἐχθρικός.
 infra (Α.) ὑπὸ, ὑποκάτω.
 ingenium, i (οὐ.) πνεῦμα.
 ingens, tis ὑπερμεγέθης, πελώριος,
 μέγιστος.
 inimicus, i (ἀ.) ἐχθρὸς, πολέμιος.

legio, ōnis (θ.) λεγεών.
 legionarius, i (ἀ.) στρατιώτης τῆς
 λεγεῶνος.
 lego, 3. ἀναγινώσκω.
 leo, ōnis (ἀ.) λέων.
 lepus, ōris (ἀ.) λαγώς.
 Leuctra, ōrum (οὐ.) τὰ Λεῦκτρα.
 lex, legis (θ.) νόμος.
 liber, bri (ἀ.) βιβλίον.
 liber, ĕra, ĕrum ἐλεύθερος.
 liberalitas, ātis (θ.) ἐλευθεριότης,
 φιλοδοωρία.
 libĕri, ōrum (ἀ.) τέκνα.
 libĕro, 1. ἐλευθερώνω.
 ligneus, a, um ξύλινος.
 lingua, ae (θ.) γλῶσσα.
 litterae, ārum (θ.) ἐπιστολή, ἐπι-
 στήμαι.
 litus, ōris (οὐ.) παραλία.
 locus, i (ἀ.) τόπος (πλθ.) loca, ōrum.
 longus, a, um μακρός — navis
 longa μακρὰ ναῦς, πολεμικὸν
 πλοῖον.
 loquor, 3 ὁμιλῶ.
 luna, ae (θ.) σελήνη.
 lupa, ae (θ.) λύκαινα.
 lux, cis (θ.) φῶς — prima luce με-
 τὰ χαράγματα.

M

Macĕdo, ōnis (ἀ.) Μακεδών.
 macŭlo, 1. μολύνω.
 magis μᾶλλον.
 magister, tri (ἀ.) διδάσκαλος.
 magistrātus, us (ἀ.) ἀρχή, ἄρχων.
 magnificus, a, um μεγαλοπρεπής.
 magnitudo, ūnis (θ.) μέγεθος.
 magnus, a, um μέγας.
 major, us μεγαλύτερος, πρεσβύ-
 τερος — majores, um (ἀ.) οἱ πρό-
 γονοί.
 malus, a, um κακός — malum κα-
 κόν — male κακῶς.
 mando, 1. ἀναθέτω, ἐμπιστεύο-
 μαι, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω.

manipŭlus, i (ἀ.) σπεῖρα, λόχος.
 mano, 1. ῥέω.
 manus, us (θ.) χεῖρ, πλῆθος, ἔλη,
 σῶμα.
 Marāthon, ōnis (ἀ. καὶ θ.) ὁ Μα-
 ραθών.
 Marathonius, a, um Μαραθώνιος.
 mare, is (οὐ.) θάλασσα — terra
 maritīque κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λασσαν.
 marĭnus, a, um θαλάσσιος — sal
 marĭnus θαλάσσιον ἅλας.
 marmor, ōris (οὐ.) μάρμαρον.
 marmoreus, a, um μαρμαρίνος.
 Martius, i (ἀ.) Μάρτιος — idus
 Martiae ἡ ἐ'. Μαρτίου.
 Massilia, ae (θ.) ἡ Μασσαλία.
 mater, tris (θ.) μήτηρ.
 materfamilias (θ.) οἰκοδέσποινα
 maxĭmus, a, um μέγιστος — ma-
 xime πλεῖστον, τὰ μέγιστα.
 medicus, i (ἀ.) ἰατρός.
 medius, a, um μέσος.
 Medus, i (ἀ.) Μῆδος.
 melior, us καλλίτερος — melĭus
 κάλλιον.
 memor, ōris μνήμων.
 memoria, ae (θ.) μνήμη, μνημονικόν
 mens, tis (θ.) πνεῦμα, νοῦς.
 mensa, ae (θ.) τράπεζα.
 mensis, is (ἀ.) μῆν.
 mentior, 4. ψεύδομαι.
 mercatūra, ae (θ.) ἐμπόριον.
 mercenarius, i (ἀ.) μισθωτός.
 merces, ĕdis (θ.) μισθός, ἀμοιβή.
 meridies, ĕi (ἀ.) μεσημβρία.
 merĭtus, a, um (de μετὰ ΔΦ.)
 εὐεργετήσας, ὠφελήσας (Α.).
 Messenia, ae (θ.) ἡ Μεσσηνία.
 Messenius, i (ἀ.) Μεσσηνίος.
 metu, ūi, (ἄνευ σουπ.) 3. φοβοῦμαι.
 metus, us (ἀ.) φόβος.
 meus, a, um ἐμός, ἰδικός μου.
 miles, itis (ἀ.) στρατιώτης.
 militāris, e στρατιωτικός — res mi-
 litaris τὰ πολεμικὰ.

mille, (οὖ.) milia, um [M] χίλιοι —bis mille δισχιλίοι.	munitio, ōnis (θ.) οχυρώμα.
millesimus, a, um χιλιοστός— bis millesimus δισχιλιοστός— ter millesimus τρισχιλιοστός.	munus, ēris (οὖ.) δῶρον, ἀξίωμα.
Milo, ōnis (ἀ.) ὁ Μίλων.	murus, i (ἀ.) τεῖχος.
Miltiades, is (ἀ.) ὁ Μιλτιάδης.	mus, muris (ἀ.) μῦς.
minimus, a, um ἐλάχιστος, ὀλί- γιστος—minime ἐλάχιστα, ὀλί- γιστα.	musicæ, es (θ.) μουσική.
minor, us μικρότερος, ὀλιγώτερος, νεώτερος—minus ὀλιγώτερον.	mutō, 1. ἀλλάσσω, μεταβάλλω.
minuo, 3. ἐλαττώνω.	Mysia, ae (θ.) ἡ Μυσία.
miror, 1. θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.	N
miser, ēra, ūrum ἄθλιος, δυστυχής.	narratio, ōnis (θ.) διήγησις, διή- γημα.
miseriordia, ae (θ.) εὐσπλαγχνία, ἔλεος.	narro, 1. διηγοῦμαι, ἐκτίθημι.
Mithridates, is (ἀ.) ὁ Μιθριδάτης.	natio, ōnis (θ.) ἔθνος.
mitto, misi, mīssum, 3. πέμπω.	natūra, ae (θ.) φύσις.
modestus, a, um μετριόφρων.	natus, a, um γεννηθείς, (Α.) ἡλι- κίαν ἔχων.
modus, i (ἀ.) τρόπος.	nauta, ae (ἀ.) ναύτης.
molestia, ae (θ.) δυσχέρεια.	navālis, e ναυτικός—pugna na- vālis ναυμαχία.
molestus, a, um ὄκληρός.	navīgo, 1. πλέω.
moneo, 2. νουθετῶ, ἐνθυμίζω.	navis, is (θ.) ναῦς, πλοῖον—na- vis longa μακρὰ ναῦς, πολεμι- κὸν πλοῖον.
mons, tis (ἀ.) ὄρος.	ne (ΓΠ.) μή, ἵνα μή—ne... qui- dem οὐδέ.
morbis, i (ἀ.) ἀσθένεια.	nec οὐδὲ, καί... δέν — nec... nec οὔτε... οὔτε.
morbior, mortuus sum, 3. ἀπο- θνήσκω.	necesse est εἶνε ἀνάγκη, πρέπει.
mors, tis (θ.) θάνατος.	neco, 1. φονεύω.
mortālis, e θνητός.	nefas (οὖ. ἄκλ.) ἄδικον.
mortuus, a, um νεκρός.	negotium, i (οὖ.) ὑπόθεσις.
mos, moris (ἀ.) ἔθος, ἔθιμον, ἥθος —more κατὰ τὸ ἔθιμον.	nemo, ūnis οὐδεὶς.
moveo, mōvi, mōtum, 2. κινῶ, παραινῶ.	nemus, ōris (οὖ.) ἄσος.
mox ἐντὸς ὀλίγου, μετ' ὀλίγον.	neque οὐδέ.
mulier, ēris (θ.) γυνή.	nepos, ōtis (ἀ.) ἔγγονος.
multitudo, ūnis (θ.) πλῆθος.	Neptūnus, i (ἀ.) ὁ Ποσειδῶν.
multo, 1. τιμωρῶ—multo aliqua re καταδικάζω εἰς τι.	nescio, 4. ἀγνοῶ.
multus, a, um πολὺς — multum πολύ—multo κατὰ πολὺ, πολλῶ, πολύ.	niger, gra, grum μέλας.
mundus, i (ἀ.) κόσμος.	nihil οὐδέν.
mundus, a, um καθαρός.	Nilus, i (ἀ.) ὁ Νεῖλος.
munio, 4. στερεώνω, ἀχυρόνω.	nimis παρὰ πολὺ.
	nisi εἰμή, ἐὰν μὴ (ἐὰν δέν).
	nix, nivis (θ.) χιών.
	nobilis, e εὐγενής.
	nocturnus, a, um νυκτερινός.

nomen, ŷnis (οὐ.) ὄνομα—nōmine κατ' ὄνομα.

nōmīno, 1. ὀνομάζω.

nōn οὐ, δέν, οὐχί—nōn solum... sed etiam οὐ μόνον... ἀλλὰ καί.

nōnagēsīmus, a, um ἑνενηκοστός.

nōnagīnta ἑνενηκόντα.

nōngentesīmus, a, um ἑνεακο-
σιοστός.

nōngenti, ae, a ἑνεακόσιοι.

nōnnuli, ae, a τινές, μερικοί.

nōnnunquam ἔνιστε.

nōnus, a, um ἕνατος—uonus de-
cīmus δέκατος ἕνατος

nōs (nōstri ἢ nōstrum, nōbis, nōs, nōbis) ἡμεῖς.

nōster, tra, trum ἡμέτερος, ἰδι-
κός μας.

nōtus, a, um γνωστός.

nōvem ἑννέα.

nōvus, a, um νέος.

nōx, ctis (θ.) νύξ—nocte ἢ po-
ctu (κατὰ) τὴν νύκτα.

nōllus, a, um οὐδείς.

nōmēro, 1. ἀριθμῶ, καταλέγω.

nōmērus, ī (ἀ.) ἀριθμός.

Nōmidia, ae (θ.) ἡ Νομαδική.

nōmmus, ī (ἀ.) νόμισμα.

nōnc τώρα.

nōnquam οὐδέποτε.

nōntio, 1. ἀγγέλλω, ἀναγγέλλω.

nōntius, ī (ἀ.) ἀγγελιαφόρος, ἀγ-
γελία.

nōper νεωστί.

nōtrio, 4. τρέφω.

O

ob (A.) πρό, διά.

obedio, 4. ὑπακούω.

obsēcro, 1. ἱκετεύω.

obses, ŷdis (ἀ.) ὄμηρος.

obtempēro, 1. ὑπακούω.

obtineo, 2. ἐπιτυγχάνω, ἀποκτῶ.

obviam πρὸς προὔπαντησιν.

occasio, ōnis (θ.) εὐκαιρία.

occupatio, ōnis (θ.) κατάκτησις.

occūpo, 1. καταλαμβάνω (κατα-
σχεῖν).

oceānus, ī (ἀ.) ὠκεανός.

octagesīmus, a, um ὀγδοηκοστός.

octāvus, a, um ὄγδοος.

octīngentesīmus, a, um ὀκτακο-
σιοστός.

octīngenti, ae, a ὀκτακόσιοι

octo ὀκτώ.

octogīnta ὀγδοήκοντα.

ocūlus, ī (ἀ.) ὀφθαλμός.

odium, ī (οὐ.) μῖστος.

officium, ī (οὐ.) καθήκον.

olim, ποτέ, ἄλλοτε.

omnis, e πᾶς, ἕκαστος.

oppīdum, ī (οὐ.) ἄστυ, πόλις.

oppugno, 1. προσβάλλω, πολιορκῶ.

optīmus, a, um ἄριστος, κάλλι-
στος—optīme ἄριστα, κάλλιστα

—optimus quisque ὅλοι οἱ κα-
λοί, οἱ κάλλιστοι.

opulentus, a, um ἰσχυρός, πλούσιος.

opus, ēris (οὐ.) ἔργον.

ora, ae (θ.) παραλία.

oracūlum, ī (οὐ.) μαντεῖον, χρη-
σμός.

oratio, ōnis (θ.) λόγος, ὁμιλία—
oratiōnem habeo ἀπαγγέλλω

(ἐκφωνῶ) λόγον.

orātor, ōris (ἀ.) ῥήτωρ.

orbis, is (ἀ.) κύκλος—orbis ter-
rārūm ἡ οἰκουμένη.

ordo, ŷnis (ἀ.) τάξις.

orīgo, ŷnis (θ.) ἀρχή.

ōrior, ortus, sum, 4. γεννῶμαι.

ornamentum, ī (οὐ.) κόσμημα.

orno, 1. στιλίζω, καλλωπίζω.

oro, 1. παρακαλῶ, προσεύχομαι.

ōs, oris (οὐ.) στόμα, πρόσωπον.

ōs, ossis (οὐ.) ὀστοῦν, κόκκαλον.

otiōsus, a, um ὀκνηρός.

P

pabulatio, ōnis (θ.) χορτολογία.

- paco, 1. καταπραΰνω, εἰρηνεύω.
 pallidus, a, um ὠχρός.
 palus, ūdis (θ.) τέλημα.
 panis, is (ἀ.) ἄρτος.
 parentes, um (ἀ.) γονεῖς.
 pareo, 2. ὑπακούω.
 paro, 1. παρασκευάζω — bellum
 paro παρασκευάζομαι (ἐπί τινα).
 pars, tis (θ.) μέρος, κόμμα — a
 partibus alicujus sto εἶμαι μέ
 τὸ μέρος τινός, ἀνήκω εἰς τὸ
 κόμμα τινός.
 partior, 4. μοιράζω.
 parum ὀλίγον.
 parvus, a, um μικρός.
 passus, us (ἀ.) βῆμα.
 pastor, ōris (ἀ.) ποιμήν.
 pater, tris (ἀ.) πατήρ.
 paterfamilias οἰκοδεσπότης.
 patria, ae (θ.) πατρίς.
 patrius, a, um πατρικός, πατρῶος,
 πάτριος.
 paucus, a, um ὀλίγος.
 pax, pacis (θ.) εἰρήνη — pacem
 concilio συνάπτω εἰρήνην.
 pecten, ynīs (οὐ.) κτένιον.
 pecunia, ae (θ.) χρήματα.
 pecus, ūdis (θ.) κτήνος, ζῶον.
 pedes, itis (ἀ.) πεζός.
 pejor, us χειρότερος — pejus χει-
 ρότερα.
 pellis, is (θ.) δέρμα.
 Pelopidas, ae (ἀ.) ὁ Πελοπίδας.
 Peloponnesiācus, a, um Πελο-
 ποννησιακός.
 Peloponnēsus, i (θ.) ἡ Πελοπόν-
 νησος.
 penes (A.) πλησίον, εἰς τὰς χεῖρας.
 per (A.) διὰ (Γ.), διὰ μέσου — per
 hiemem κατὰ τὸν χειμῶνα.
 perāgro, 1. διέρχομαι.
 Perdicas, ae (ἀ.) ὁ Περδικκας.
 perditus, a, um ἐφαρμένος, χα-
 μένος.
 perdūco, xi, ctum, 3. προσάγω.
 Pericles, is (ἀ.) ὁ Περικλῆς.
- periculōsus, a, um ἐπικίνδυνος.
 periculūm, i (οὐ.) κίνδυνος.
 perītus, a, um ἔμπειρος — belli
 perītus ἔμπειρος τῶν πολεμικῶν.
 permoveo, mōvi, mōtum, 3. κι-
 νῶ, παρακινῶ.
 Persa, ae (ἀ.) Πέρσης.
 persēquor, 3. καταδιώκω.
 Persicus, a, um Περσικός.
 pertineo, 2. ἀνήκω.
 pes, pedis (ἀ.) πούς.
 pessimus, a, um κάκιστος, χειρι-
 στος — pessime κάκιστα.
 peto, petīvi, petītum, 3. ζητῶ,
 ἀπαιτῶ — peto aliquam rem ab
 aliquo ζητῶ τινά τι, ἀπαιτῶ τι
 παρά τινος.
 Pharsālus, ī (θ.) ἡ Φάρσαλος.
 philosophus, i (ἀ.) φιλόσοφος.
 Phoenīce, es (θ.) ἡ Φοινίκη.
 Phoenix, icis (ἀ.) Φοῖνιξ.
 piger, gra, grum ὀκνηρός.
 pigritia, ae, θ. ὀκνηρία.
 pinus, i (θ.) πίτυς.
 pirāta, ae (ἀ.) πειρατής.
 piscis, is (ἀ.) ἰχθύς, ὑψάριον.
 pius, a, um εὐσεβής, ἐνάρετος.
 placeo, 2. ἀρέσκω.
 Plataeae, arum (θ.) αἱ Πλαταιαί.
 Plataeensis, is (ἀ.) Πλαταιεύς.
 plebs bis (θ.) δῆμος, λαός, ὄχλος
 — tribūnus plebis δήμαρχος.
 Pluto, ōnis (ἀ.) ὁ Πλούτων.
 poena, ae (θ.) τιμωρία.
 Poenus, i (ἀ.) Καρχηδόνιος.
 poeta, ae (ἀ.) ποιητής.
 polliceor, 2. ὑπόσχομαι.
 Pompeianus, a, um Πομπηϊανός.
 Pompeius, i (ἀ.) ὁ Πομπήϊος.
 pone (A.) ὀπίσω.
 pons, tis (ἀ.) γέφυρα.
 Pontus, i (ἀ.) ὁ Πόντος.
 popūlor, 1. ἐρημόνομος.
 popūlus, i (ἀ.) λαός, δῆμος
 popūlus, i (θ.) λεύκη.
 porticus, us (θ.) στοά.

portus, us (ἀ.) λιμήν.
 porta, ae (θ.) πύλη.
 porto, 1. φέρω.
 post (Α.) μετά (Α.), ὄπισθεν.
 postea ἔπειτα, ὕστερον.
 postērus, a, um ὕστερος, ἐπόμενος.
 postūlo, 1. ἀπαιτῶ, ζητῶ.
 potens, tis δυνατός.
 potentia, ae (θ.) δύναμις.
 potestas, ātis (θ.) δύναμις, ἐξουσία—*in potestate teneo* ἔχω ἐν τῇ ἐξουσίᾳ—*sub potestate retineo* κρατῶ ὑπὸ τῆν ἐξουσίαν.
 potior, ius sum, 3. (aliqua re) σφετερίζομαι (πρᾶγμα τι).
 prae (ΑΦ.) πρό, ἔνεκα, ὑπέρ (Α.).
 praebeo, 2. παρέχω—*voluptatem praebeo* παρέχω εὐχαρίστησιν, τέρψιν.
 praeceptor, oris (ἀ.) διδάσκαλος.
 praeceptum, i (οὐ.) παραγγέλημα, ἐντολή, κανών.
 praecipio, 1. κρημνίζω.
 praecipue ἰδίως.
 praeclārus, a, um ἐξάιρετος.
 praeda, ae (θ.) λάφυρον.
 praemium, i (οὐ.) ἀνταμοιβή.
 praesidium, i (οὐ.) φρουρά.
 praesum (σύνθ. τοῦ sum, ὃ ἴδε) προϊσταμαι.
 praeter (Α.) παρά, ἐκτός.
 praetor, oris (ἀ.) πραιτωρ (ἄρχων).
 praetūra, ae (θ.) πραιτωρία.
 praevaléo, 2. ἐπικρατῶ, ὑπερέχω.
 prex, cis (θ.) παράκλησις.
 primus, a, um πρῶτος—*primum prouton*—*prima luce* μετὰ τὰ χαράγματα.
 principātus, us (ἀ.) ἡγεμονία.
 pristīnus, a, um πρότερος.
 prius πρότερον.
 priusquam πρίν.
 privātus, a, um ἴδιος, ἰδιωτικός.
 privo, 1. ἀφαιρῶ, στερεῶ.
 pro (ΑΦ.) πρό, ὑπέρ (Γ.).
 probitas, ātis (θ.) χρηστότης

probus, a, um χρηστός, τίμιος.
 procedo, cessi, cessum, 3. προχωρῶ.
 proconsul, ūlis (ἀ.) ἀνθύπατος.
 proditio, onis (θ.) προδοσία.
 proditor, oris (ἀ.) προδότης.
 proelium, i (οὐ.) συμπλοκή—*proelium equestre* ἵππομαχία, μάχη τοῦ ἵππικου—*proelium Cannense* ἡ ἐν Κάνναις μάχη—*proelium committo* συνάπτω μάχην.
 proficiscor, fectus sum, 3. ταξιδεύω, ἀναχωρῶ.
 prohibeo, 2. ἐμποδίζω, ἀποκλείω.
 prope (Α.) πλησίον—*prope ad (Α.)* πλησίον εἰς.
 propēro, 1. σπεύδω.
 proprium, i (οὐ.) ἰδιότης, ἦτος.
 proprius, a, um ἴδιος, ἰδιάζων.
 propter (Α.) διά, ἔνεκα.
 Proserpina, ae (θ.) ἡ Περσεφόνη.
 provincia, ae (θ.) ἐπαρχία.
 proximus, a, um πλησιέστατος.
 prudens, tis φρόνιμος, συνετός.
 prudentia, ae (θ.) φρόνησις.
 Prytanēum, i (οὐ.) τὸ Πρυτανεῖον.
 publicus, a, um δημόσιος—*ager publicus* ἡ δημοσία χώρα, οἱ κοινὸι τῆς πόλεως ἄγροί—*publice* δημοσία, ἐκ τοῦ δημοσίου.
 puella, ae (θ.) κοράσιον.
 puer, eri (ἀ.) παῖς.
 pugna, ae (θ.) μάχη—*pugna navalis* ναυμαχία.
 pugno, 1. πολεμῶ, συνάπτω μάχην.
 pulcher, chra, chrum ὠραῖος.
 pulvis, eris (ἀ.) κόνις.
 Punīcus, a, um Καρχηδονιακός.
 punio, 4. τιμωρῶ.
 puto, 1. πιστεύω, νομίζω.
 Pyrenaei, orum (ἀ.) τὰ Πυρηναῖα.

quadragesimus, a, um τεσσαρακοστός.

quadraginta τεσσαράκοντα.
 quadringentesimus, a, um τετρακοσιοστός.
 quadringenti, ae, a τετρακόσιοι.
 quantus, a, um πόσος.
 quartus, a, um τέταρτος—quartus decimus δέκατος τέταρτος.
 quattuor τέσσαρες, α.
 quattuordēcim δέκα τέσσαρες.
 que καί.
 quercus, us (θ.) δρῦς.
 qui? quae? quod? τίς; ποῖος; (ἐπιθετ.).
 qui, quae, quod ὅστις, ὁ ὅποῖος.
 quia διότι.
 quīdam, quaedam, quiddam (ἐπιθετ. quoddam) τίς, κάποιος.
 quidem μέν.
 quies, ētis (θ.) ἡσυχία.
 quindēcim δέκα πέντε.
 quinquagesimus, a, um πενήτηκοστός.
 quinquaginta [L.] πενήκοντα.
 quingentesimus, a, um πεντακοσιοστός.
 quingenti, ae, a [D] πεντακόσιοι.
 quinque [V] πέντε.
 quintus, a, um πέμπτος—quintus decimus δέκατος πέμπτος.
 quis? (ἀ. καὶ θ.) τίς; quid? τίς; (ὡς οὐσιαστ.).
 quisque, quaeque, quidque (ἐπιθετ. quodque) ἕκαστος, πᾶς—optimus quisque ὅλοι οἱ καλοὶ, οἱ κάλλιστοι.
 quod διότι.
 quomodo τίνι τρόπῳ, πῶς.
 quondam, ποτέ.
 quosque ἐπίσης (ἐπιτίθεται).
 quot? πόσοι;
 quotannis κατ' ἔτος.
 quotidianus, a, um καθημερινός.
 quotidie καθημερινῶς.
 quum (γῆ) ἐπειδή, ὅτε—quum... tum καί... καὶ ἰδίως.

R

rarus, a, um σπάνιος—raro σπανίως.
 ratio, ōnis (θ.) λογικόν, λόγος, αἰτία, τρόπος.
 rebello, 1. ἐπανίσταμαι.
 recipio, cēpi, ceptum, 3. πάλιν καταλαμβάνω, δέχομαι.
 recito, 1. ἀναγινώσκω, ἀπαγγέλλω, ἐκστηθίζω.
 recreo, 1. ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ.
 reddo, dīdi, dītum, 3. ἀποδίδω.
 redux, ūcis ἐπανελθών.
 regīna, ae (θ.) βασίλισσα.
 regius, a, um βασιλικός.
 regno, 1. κυβερνῶ, βασιλεύω.
 relinquo, līqui, lictum, 3. ἐγκαταλείπω, ἀφίνω ὀπίσω.
 reliqui, ae, a (οἱ) λοιποὶ.
 remaneo, mansi, mansum, 2. μένω ὀπίσω.
 Remi, ōrum (ἀ.) οἱ Ῥῆμοι.
 reminiscor, (ἀνευ παρακ.), 3. ἐνθυμοῦμαι.
 reor, ratus sum, 2. πιστεύω, νομίζω.
 reperio, repēri, repertum 4. εὐρίσκω.
 res, rei (θ.) πράγμα—res publica δημοκρατία—res militaris τὰ πολεμικά—res gestae πράξεις, κατορθώματα—rerum scriptor ἱστοριογράφος—scriptor rerum Romanarum Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος—res bene gero ἐπιτυχῆς πόλεμων—re vera πραγματικῶς.
 respondeo, spondi, sponsum, 2. ἀποκρίνομαι.
 responsum, i (οὐ) ἀπάντησις.
 res publica (δ—1.θ.), δημοκρατία.
 restituo, 3. ἀνορθώνω, ἀποκαθίστημι.
 retineo, tīnuī, tentum, 2. κρατῶ ὀπίσω—sub potestate retineo κρατῶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν.

reus, i (ἀ.) ὑπόδικος.
 revoco, 1. ἀνακαλῶ.
 rex, regis (ἀ.) βασιλεύς.
 Rhenus, i (ἀ.) ὁ Ῥήνος.
 Rhodanus, i (ἀ.) ὁ Ῥοδανός.
 Rhodius, i, (ἀ.) Ῥόδιος.
 ripa, ae (θ.) ὄχθη.
 risus, us (ἀ.) γέλως—risum teneo
 κρατῶ τὸν γέλωτα.
 rivus, i (ἀ.) ῥύαξ.
 Roma, ae (θ.) ἡ Ῥώμη—Romae
 ἐν Ῥώμη (στάσις).
 Romānus, i (ἀ.) Ῥωμαῖος.
 Romānus, a, um Ῥωμαῖκός—
 scriptor rerum Romanarum
 Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος.
 rotundus, a, um στρογγύλος.
 Rubico, ōnis (ἀ.) ὁ Ῥουβίκων.
 rumor, ōris (ἀ.) φήμη, θρύλλημα.
 rusticus, a, um ἀγροῖκος, χω-
 ρικός.

S

Sabīnus, i (ἀ.) Σαβῖνος.
 sacer, cra, crum ἱερός—sacra,
 ōrum (οὐ.) τὰ ἱερά.
 sacerdos, ōtis (ἀ. καὶ θ.) ἱερεύς,
 ἱερεία.
 sacrilegium, i (οὐ.) ἱεροσυλία.
 sacro, 1. καθιερόνω—foedus sa-
 cro κάμνω συνθήκην.
 saepe πολλάκις.
 sagitta, ae (θ.) βέλος.
 sal, salis (ἀ.) ἄλας—sal marīnus
 θαλάσσιον ἄλας—sales ἀεῖται λό-
 γοι, ἀστεῖομοί.
 Salaminius, a, um Σαλαμίνιος.
 salto, 1. χορεύω.
 salus, ūtis (θ.) σωτηρία, καλόν.
 salūto, 1. χαιρετῶ.
 Samnis, ītis (ἀ.) Σαμνίτης.
 sanctus, a, um ἅγιος, ἱερός.
 sanguis, īnis (ἀ.) αἷμα
 sapiens, tis σοφός.
 sapientia, ae (θ.) σοφία.

satis ἀρκούντως, ἀρκετά.
 satrapes, ae (ἀ.) σατράπης.
 Saturnus, i (ἀ.) ὁ Κρόνος.
 scelus, ēris (οὐ.) ἐγκλημα, κα-
 κούργημα.
 scientia, ae (θ.) γνῶσις.
 scio, 4. ἤξεύρω.
 Scipio, ōnis (ἀ.) ὁ Σκιπίων.
 scriba, ae (ἀ.) γραφεύς.
 scribo, psi, ptum, 3. γράφω.
 scriptor, ōris (ἀ.) συγγραφεύς—
 rerum scriptor ἱστοριογράφος—
 scriptor rerum Romanarum
 Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος.
 scutum, i (οὐ.) ἀσπίς.
 Scytha, ae (ἀ.) Σκύθης.
 scūlum, i (οὐ.) αἰών, ἑκατονταε-
 τηρίς.
 secum μεθ' ἑαυτοῦ.
 secundum (A.) μετά, κατὰ (A.).
 secundus, a, um δευτέρος—vice-
 sīmus secundus εἰκοστός δεύ-
 τερος.
 sed, ἀλλά, ὅμως—non solum...
 sed etiam οὐ μόνον... ἀλλὰ καί.
 sedecim δέκα ἕξ.
 sedes, is (θ.) ἔδρα.
 seditio, ōnis (θ.) στάσις, ταραχή.
 seditiōsus, a, um στασιώδης.
 sedūlus, a, um ἐπιμελής.
 semper πάντοτε.
 senātor, ōris (ἀ.) γερουσιαστής.
 senatorius, a, um συγκλητικός.
 senātus, us (θ.) σύγκλητος—senā-
 tus consultum τὸ τῆς βουλῆς
 δόγμα—senatum habeo συγκαλῶ
 τὴν σύγκλητον, κάμνω συνεδρία-
 σιν τῆς βουλῆς.
 senectus, ūtis (θ.) γῆρας.
 senex, senis (ἀ.) γέρων.
 sententia, ae (θ.) γνώμη.
 sentio, sensi, sensum, 4. αἰσθάν-
 νομαι.
 separo, 1. χωρίζω.
 septem ἑπτά.
 septendēcim δέκα ἑπτά.

septimŭs, a, um ἑβδομος—septimŭs decimŭs δέκατος ἑβδομος.	somnus, i (θ.) ὄνειδος.
septingentesimŭs, a, um ἑπτακοσιοστός.	soror, ōris (θ.) ἀδελφή.
septingenti, ae, a ἑπτακόσιοι.	sors, tis (θ.) τύχη, κλήρος.
septuagesimŭs, a, um ἑβδομηκοστός.	Sparta, a (θ.) ἡ Σπάρτη.
septuaginta ἑβδομηκοντα.	Spartiates, ae (ἀ.) Σπάρτιάτης.
Sequāna, ae (ἀ.) ὁ Σηκουάνας.	species, eī (θ.) αἰτία.
sequor, 3. ἀκολουθεῖν—sequor aliquem ἀκολουθεῖν τινα, ἔπομαι τινα.	specto, 1. θεωρεῖν, θεωρῶ, σκοπεῖν.
serēnus, a, um φαιδρός.	specus, us (θ.) σπήλαιον.
sermo, ōnis (ἀ.) λόγος, γλῶσσα.	spero, 1. ἐλπίζω.
servitŭs, ūtis (θ.) δουλεία.	spes, spei (θ.) ἐλπίς.
sērvō, 1. σώζω, διατηρῶ, φυλάττω.	splendidus, a, um λαμπρός.
servus, i (ἀ.) δοῦλος.	statim ἰμέσως.
sevērus, a, um αὐστηρός.	statua, ae (θ.) ἀγαλμα, ἀνδρῆς.
sex ἕξ—decem et sex δέκα ἕξ.	statuo, 3. ὀρίζω, ἀποφασίζω.
sexagesimŭs, a, um ἑξηκοστός.	status, us (ἀ.) κατάστασις.
sexaginta ἑξήκοντα.	stipes, ūtis (ἀ.) στῆλεως.
sexcentēsimŭs, a, um ἑξακοσιοστός.	sto, stēti, stātum, 1 ἵσταμαι—
sexcenti, ae, a ἑξακόσιοι.	a partibus alicujus sto εἶμαι μετὰ τὸ μέρος τινός, ἀνήκω εἰς τὸ κόμμα τινός.
sextus, a, um ἕκτος—sextus decimŭs δέκατος ἕκτος.	studeo, 2. προσπαθεῖν.
si ἄν, ἐάν, ἀφοῦ, ὅταν.	studium, i (οὐ.) μελέτη, ζήλος.
sic οὕτω.	sub (ΑΦ.) ὑπὸ (στάσις)· (Α.) ὑπὸ (κίνησις), περὶ (χρόνος)—sub potestate retineo κρατῶ ὑπὸ τῆν ἐξουσίαν.
Sicilia, ae (θ.) ἡ Σικελία.	ubiqŭs, a, um ἀφηνίδιος.
sicut ὡς, ὅπως, καθώς.	subter, (ΑΦ.) ὑπὸ, ὑποκάτω (σπάν.)· (Α.) ὑπὸ, ὑποκάτω.
sidus, ēris (οὐ.) ἄστρον.	suffes, ētis (ἀ.) σουφῆτης.
silva, ae (θ.) δάσος.	sui (sibi, se, se) ἑαυτοῦ, ἑαυτῶν.
similis, e ὅμοιος.	Sulla, ae (ἀ.) ὁ Σύλλας.
simul ἅμα, ὁμοῦ.	sum, (eram, fui, ero, fuero, γπ. sim, ΠΡΣ. es) esse εἶμαι—homo animo sum θαρρῶ.
sine (ΑΦ.) ἄνευ.	summus, a, um ὑψιστος, μέγιστος.
sinister, tra, trum ἀριστερός.	super (ΑΦ.) περί (Γ.)· (Α.) ὑπεράνω (ἐπὶ χώρου).
sitio, 4. διψῶ.	superbia, ae (θ.) ὑπερηφάνεια.
situs, us (ἀ.) θέσις.	superbus, a, um ὑπερήφανος.
situs, a, um κείμενος.	supēro, 1. νικῶ, ὑπερβαίνω.
sive ἢ, εἴτε.	supplicium, i (οὐ.) τιμωρία, θανατικὴ ποινή.
socer, ēri (ἀ.) πενθερός.	supra (Α.) ἄνω, πέραν.
socius, i (ἀ.) σύμμαχος.	suprēmŭs, a, um ἀνώτατος, ὑψιστος.
sol, solis (ἀ.) ἥλιος.	
Solon, ōnis (ἀ.) ὁ Σόλων.	
solus, a, um μόνος—non solus ... sed etiam οὐ μόνον... ἀλλὰ καί.	

sustineo, 2. βαστάζω, ὑπομένω, ἀντέχω.

suus, a, um ἰδικός του (της, των).

Syracūsae, ārum (θ.) αἱ Συράκουσαι.

Syracusānus, i (ἀ.) Συρακούσιος.

T

taceo, 2. σιωπῶ.

talis, e τοιοῦτος.

tam οὕτω, τόσον.

tamen ὅμως, μὲλα ταῦτα.

tandem ἐπὶ τέλους.

tantus, a, um τόσος — tantum τόσον.

tardo, 1. βραδύνω.

Tarentīnus, i (ἀ.) Ταραντῖνος.

Tarentum, ī (οὐ.) ὁ Τάρας.

Taurus, i (ἀ.) ὁ Ταῦρος.

tellus, ūris (θ.) γῆ.

telum, i (οὐ.) βέλος, ἀκόντιον.

templum, i (οὐ.) ναός.

tempus, ōris (οὐ.) χρόνος, καιρός.

teneo, 2. κρατῶ, κατέχω — in potestate teneo ἔχω ἐν τῇ ἐξουσίᾳ — risum teneo κρατῶ τὸν γέλωτα.

tener, ěra, ěrum τρυφερός.

tento, 1. πειρῶμαι.

tenus (ΑΦ. ἐπιτίθεται) ἕως, μέχρι.

ter τρεῖς — ter mille τρισχίλιοι — ter

millesīmus, a, um τρισχιλιοστός.

terminus, i (ἀ.) ὄριον.

terra, ae (θ.) γῆ, χῶμα, ξηρά — terrā marīque κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν — orbis terrarum ἡ οἰκουμένη.

terreo, 2. φοβίζω, ἐκπλήττω.

tertius, a, um τρίτος — tertius

decimns δέκατος τρίτος.

testimonium, i (οὐ.) μαρτυρία.

testis, is (ἀ.) μάρτυς.

Thebae, ārum (θ.) αἱ Θῆβαι.

Thebānus, i (ἀ.) Θηβαῖος.

Thermopylae, ārum (θ.) αἱ Θερμοπύλαι.

Thrax, ācis (ἀ.) Θραξ.

Ticīnus, i (ἀ.) ὁ Τίκινος.

timeo, 2. φοβοῦμαι.

timīdus, a, um δειλός.

Timoleon, ontis (ἀ.) ὁ Τιμολέων

timor, ōris (ἀ.) φόβος.

toga, ae (θ.) τῆβεννος.

tolero, 1. ὑποφέρω.

tot (ἄκλ.) τόσος.

totus, a, um πᾶς, ὁλόκληρος.

tracto, 1. μεταχειρίζομαι.

trado, dīdi, dītum, 3. παραδίδω, ἀγγέλλω.

trans (Α.) πέραν.

transitus, us (θ.) διάβασις, ὑπερβασις.

transporto, 1. περαιόνω.

Trasimēnus, i (ἀ.) ἡ Τρασιμένη (λίμνη).

Trebia, ae (ἀ.) ὁ Τρεβιάς.

trecentēsīmus, a, um τριακοσιοστός.

trecenti, ae, a τριακόσιοι.

tredēcim, dēca τρεῖς.

tres, tria τρεῖς, τρία.

tribūnus, i (ἀ.) plebis δήμαρχος.

tribuo, 3. ἀπονέμω.

tribus, us (θ.) δῆμος.

tricesīmus, a, um τριακοστός.

triginta τριάκοντα.

tripus, ōdis (ἀ.) τρίπους.

triumpho, 1. θριαμβεύω.

triumphus, i (ἀ.) θρίαμβός.

Triumviri, ōrum (ἀ.) οἱ τρεῖς (ἄνδρες), ἡ Τριανδρία.

Trojanus, i (ἀ.) Τρώς.

tu (tui, tibi, te, te) σύ.

tueor, 2. ὑπερασπίζω.

tum ἔπειτα, τότε.

turbīdus, a, um θορυβώδης, τρικυμιώδης.

turpis, e αἰσχρός, ἄτιμος.

tutus, a, um, ἀσφαλής.

tuus, a, um σός, ἰδικός σου.

tyrannus, i (ἀ.) τύραννος, μονάρχης.

U

ubi (?) ποῦ; ὅπου.
 ubique πανταχοῦ.
 ultimus, a, um τελευταῖος.
 ultra (A.) πέραν, ὑπέρ.
 umbra, ae (θ.) σκιά.
 unā συνάμα.
 undĕcim ἑνδέκα.
 undecĭmus, a, um ἑνδέκατος.
 undetricesimus, a, um εἰκοστὸς
 ἕνατος.
 undetriginta εἴκοσιν ἑννέα.
 undevicesĭmus, a, um δέκατος
 ἕνατος.
 undeviginti δέκα ἑννέα.
 undigēque πανταχόθεν.
 unus, a, um [1] εἷς, μόνος—unā συν-
 άμα—unus et vicesĭmus εἰκο-
 στὸς πρῶτος—unus et viginti, ἡ
 viginti unus εἴκοσι καὶ εἷς.
 unusquisque, unaqueque, u-
 numquidque (ἐπιθετ. unum-
 quodque) πᾶς τις, (κάθε ἕνας).
 urbānus, a, um ἀστικός.
 urbs, bis (θ.) πόλις.
 ut ὡς, ὅπως, καθώς (ΓΠ.) ἴνα, νά, ὡς ε.
 utilis, e ὠφέλιμος.
 utĭnam εἴθε.
 uxor, ōris (θ.) ἡ σύζυγος.

V

vacuus, a, um κενός, ἐλεύθερος
 vagor, 1. περιπλανῶμαι.
 valeo, 2. ὑγιαίνω, δύναμαι.
 valetūdo, ūnis (θ.) κατάστασις τοῦ
 σώματος—bona valetūdo ὑγεία.
 vallis, is (θ.) κοιλάς.
 vallum, i (οὐ.) χαράκωμα, πρόχωμα.
 vanus, a, um μάταιος, κενός.
 varius, a, um διάφορος.
 vas, vassis (οὐ.) ἀγγεῖον.
 vasto, 1. ἐρρημόνω—ferro et igne
 vasto ἐρρημόνω διὰ ξίφους καὶ πυ-
 ρός, τέμνω καὶ καίω.

vastus, a, um εὐρύς, ἀχανής, εὐ-
 ρύχωρος.
 vectigal, ālis (οὐ.) τέλος, φόρος.
 εισόδημα.
 vehēmiens, tis σφοδρός, δεινός.
 venio, veni, veniunt, 4. ἔρχομαι
 —auxilio venio ἔρχομαι εἰς βοή-
 θειαν.
 venter, tris (ἀ.) κοιλία.
 ver, veris (οὐ.) ἔαρ, ἀνοιξίς.
 verber, ēris (οὐ.) κτύπημα (συνήθ.
 πληθ. verbēra).
 verbum, i (οὐ.) λέξις, λόγος.
 Vercingetōrix, ūgis (ἀ.) ὁ Βερκιγ-
 γετόριξ.
 verecundia, ae (θ.) εὐλάβεια.
 vereor, 2. σέβομαι, φοβοῦμαι.
 veritas, ātis (θ.) ἀλήθεια—veri-
 tatis diligens φιλαλήθης.
 versus, us (ἀ.) στίχος.
 versus (A.) πρὸς.
 verus, a, um ἀληθής. —fē verā
 πραγματικῶς.
 Vestālis, is (θ.) Ἑστιάς.
 vester, tra, trum ὑμέτερος, ἰδι-
 κός σας.
 vestio, 4. ἐνδύω.
 vestis, is (θ.) φόρεμα.
 vestitus, us (ἀ.) ἐνδυμασία.
 vetus, ēris παλαιός, ἀρχαῖος.
 via, ae (θ.) δρόμος, ὁδός.
 viātor, ōris (ἀ.) ὁδοιπόρος.
 vicesĭmus, a, um εἰκοστὸς—vi-
 cesĭmus primus, ἡ unus et v ce-
 sĭmus εἰκοστὸς πρῶτος—vicesĭ-
 mussecundus ἡ alter et vicesĭ-
 mus εἰκοστὸς δευτέρος.
 vicĭnus, i (ἀ.) γειτονιάζων, γε κων.
 vicĭnus, a, um γειτονικός, γε κων.
 victor, ōris (ἀ.) νικητής.
 victoria, ae (θ.) νίκη.
 victus, us (ἀ.) τροφή, τὰ ἐπιτήδεια.
 video, vidi, vĭsum, 2. βλέπω—
 videor φαίνομαι—vidētur φαί-
 νεται.
 vigilans, tis ἄγρυπνος, ἐπιμελής.

<p>viginti εἴκοσι — viginti unus ἢ unus et viginti εἴκοσι καὶ εἷς— viginti duo ἢ duo et viginti εἴκοσι δύο. vinco, vīci, victum, 3. νικῶ. vīdo, 1. παραβιάζω, παραθαίνω, κακοποιῶ. vir, viri (ἄ.) ἀνὴρ. virco, 2. πρασινίζω, θάλλω. vires, ium (θ.) αἱ δυνάμεις (έν. ὄν. vis). virgo, ŷnis (θ.) παρθένος, νεᾶ- νις. virtus, ŷtis (θ.) ἀρετή, ἀνδρεία. vita, ae (θ.) ζωή. vitium, i (οὐ.) σφάλμα, ἐλάτ- τωμα. vito, 1. ἀποφεύγω.</p>	<p>vitulīnus, a, um· caro vitulīna μοσχαρίσιον κρέας. vitupēro, 1. ψέγω, ἐπιπλήττω. vivo, vixi, vīctum, 3. ζῶ. vivus, a, um ζωντανός. voco, 1. καλῶ, προσκαλῶ. Volscus, i (ἄ.) Οὐόλσκος. voluntas, ātis (θ.) θέλησις. voluptas, ātis (θ.) εὐχαρίστησις— voluptatem praebeo παρέχω εὐ- χαρίστησιν, τέρψιν. vos (vestri ἢ vestrum, vobis, vos, vobis) ὑμεῖς, ἐσεῖς. vox, vocis (θ.) φωνή. vulnero, 1. πληγόνω. vultur, ŷris (ἄ.) γύψ. vultus, us (ἄ.) πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.</p>
--	--

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΔΑΤΙΝΙΚΟΝ

A

ἀγαθός bonus, a, um.
 ἄγαλμα statua, ae (θ.).
 ἀγάπη amor, ōris (ἀ.).
 ἀγαπητὸς carus, a, um.
 ἀγαπῶ amo, 1.
 ἀγγεῖον vas, vassis (οὐ.).
 ἀγγελία nuntius, i (ἀ.).
 ἀγγελιαφόρος nuntius, i (ἀ.).
 ἀγγέλλω nuntio, 1. trado, dīdi, dītum, 3.
 ἀγέλη grex, gregis (ἀ.).
 ἄγιος sanctus, a, um.
 ἀγνοῶ ignōro, 1. nescio, 4.
 ἀγορὰ forum, i (οὐ.).
 ἄγριος barbārus, a, um, atrox, ōcis.
 ἀγροῖκος rustīcus, a, um.
 ἀγρός ager, gri (ἀ.).—οἱ κοινοὶ τῆς πόλεως ἄγροὶ ager publicus.
 ἄγρυπνος vigilans, tis.
 ἄγω ducto, 1. duco, duxi, ductum, 3.
 ἀγωνίζομαι dimīco, 1.
 ἀδελφὴ soror, ōris (θ.).
 ἀδελφός frater, tris (ἀ.).
 Ἄδης (ὁ) Pluto, ōnis (ἀ.) οἱ ἐν Ἄδου infēri, ōrum (ἀ.).
 ἀδιάκοπος assiduus, a, um.
 ἀδικία injuria, ae (θ.).
 ἄδικον nefas (οὐ. ἄκλ.).
 Ἄδριατικὸς κόλπος (ὁ) Hadria, ae (ἀ.).
 ἄζω canto, 1.

ἀετὸς aquīla, ae (θ.).
 ἀήρ aēr, ēris (ἀ.).
 ἀθανασία immortalitas, ātis (θ.).
 ἀθάνατος immortalis, e.
 Ἀθῆναι (αἱ) Athēnae, ārum (θ.).
 Ἀθηναῖος Atheniensis, is (ἀ.).
 ἄθλιος miser, ēra, ērum.
 ἀθῶρος innōcens, tis.
 Ἀἴγινα (ἡ) Aegīna, ae (θ.).
 Αἰγύπτιος Aegyptius, i (ἀ.).
 Αἴγυπτος (ἡ) Aegyptus, i (θ.).
 αἷμα sanguis, īnis (ἀ.).
 αἱματηρὸς cruentus, a, um.
 Αἰνεΐας (ὁ) Aenēas, ae (ἀ.).
 αἰσθάνομαι sentio, sensi, sensum, 4.
 αἰσχροὺς turpis, e.
 αἰτία ratio, ōnis (θ.), causa, ae (θ.).
 αἷτιος auctor, ōris (ἀ.).
 Αἴτνη (ἡ) Aetna, ae (θ.).
 αἰφνίδιος subītus, a, um.
 αἰχμαλωτίζω capio, cēpi, captum, 3.
 αἰχμαλώτος captīvus, i (ἀ.).
 αἰών aetas, ātis (θ.), secūlum (οὐ.).
 ἀκμάζω floreo, 2.
 ἀκόλουθος comes, ītis (ἀ.).
 ἀκολουθῶ (τινα) sequor (aliquem) 3.
 ἀκόντιον telum, i (οὐ.).
 ἀκούω audio, 4.
 Ἀκράγας (ὁ) Agrigentum, i (οὐ.).
 ἀκριδὸς carus, a, um.
 ἀκρόπολις arx, cis (θ.).
 ἄλας sal, is (ἀ.).—θαλάσσιον ἄλας sal marīnus.

Ἀλέξανδρος (δ) Alexander, dri (ἀ.).	ἄνθος flos, ris (ἀ.).
ἀλήθεια veritas, ātis (θ.).	ἀνθρώπινος humanus, a, um.
ἀληθής verus, a, um.	ἄνθρωπος homo, ūnis (ἀ.).
ἀλλὰ sed, ceterum—οὐ μόνον...	ἀνθύπατος proconsul, ūlis (ἀ.).
ἀλλὰ καὶ nonsolum...sed etiam.	ἀνθῶ floreo, 2.
ἀλλάσσω muto, 1.	Ἄννίβας (δ) Hannibal, ālis (ἀ.).
Ἄλλιας (δ) Allia, ae (ἀ.).	ἄνοιξις ver, veris (οὐ.).
ἄλλοδαπός barbārus, a, um.	ἀνορθῶν restituo, 3.
ἄλλος alius, a, ud.	ἀνταμοιβή praemium, i (οὐ.).
ἄλλοτε olim.	ἀντέχω sustineo, 2.
ἄλλως cetērum.	ἀντὶ contra (Α.).
Ἄλπει (αι) Alpes, ium (θ.) — ὁ	ἀντίπαλος adversarius, i (ἀ.).
ἐντεῦθεν τῶν Ἄλπεων Cisalpī-	ἀντιστράτηγος legātus, i (ἀ.).
nus, i (ἀ.).	ἄνω supra (Α.).
ἄλσος nemus, ōris (οὐ.).	ἀνώτατος suprēmus, a, um, sum-
ἄμα simul.	mus, a, um.
ἀμέσως statim.	ἀνωφελής inutilis, e.
ἀμέτρητος immensus, a, um.	ἀξία dignitas, ātis (θ.).
Ἄμιλλας (δ) Hamilcar, āris (ἀ.).	ἀξιοθαύμαστος admirabilis, e.
ἀμνήμων immemor, ōris.	ἀξιοπρέπεια dignitas, atis (θ.).
ἀμοιβή merces, ēdis (θ.).	ἄξιος dignus, a, um.
ἀν si.	ἀξίωμα munus, ēris (οὐ.) honos,
ἀναγγέλλω nuntio, 1.	ōris (ἀ.), magistrātus, ūs (ἀ.),
ἀναγινώσκω recito, 1. lego, 3.	auctoritas, ātis (θ.).
ἀναγκαῖος necessarius, a, um.	ἄξων axis, is (ἀ.).
ἀνάγκη εἶνε necesse est.	ἄσκνος impiger, gra, grum.
ἀναζωπυρῶ recreo, 1.	ἀπαγγέλλω recito, 1.—ἀπαγγέλ-
ἀναθέτω mando, 1.	λω λόγον oratiōnem habeo.
ἀνακαλῶ revoco, 1.	ἀπάγω dedūco, duxi, ductum, 3.
ἀνακράζω exclāmo, 1.	ἀπαιτῶ postūlo, 1. peto, īvi,
Ἄναξιμένης (δ) Anaximēnes, is (ἀ.).	ītum, 3.—ἀπαιτῶ τι παρὰ τινος
ἀνάπτω incendio, di, sum, 3.	peto aliquam rem ab aliquo.
ἀνατρέφω edūco, 1.	ἀπάντησις responsum, i (οὐ.).
ἀναχωρῶ proficiscor, fectus	ἀπατηλός fallax, ācis.
sum, 3.	ἀπατῶμαι erro, 1.
ἀναψύχω recreo, 1.	ἀπειλῶ immineo, 2.
ἀνδρεία fortitudo, ūnis (θ.), vir-	ἄπειρος immensus, a, um.
tus, ūtis (θ.).	ἀπερίσκεπτος imprudens, tis.
ἀνδρείος fortis, e.	ἀπέρχομαι decēdo, cessi, ces-
ἀνδριάς statua, ae (θ.).	sum, 3.
ἄνευ sine, absque (σπάν.) (ΑΦ.).	ἀπεσταλμένος legātus, i (ἀ.).
ἀνήκω pertineo, 2.—ἀνήκω εἰς τὸ	ἀπέχω ἀπὸ... absum (σύνθ. τοῦ
κόμμα τινός a partibus alicu-	sum, δ ἴδε) ab... .
jus sto.	ἀπὸ a (πρὸ συμφ.), ab (πρὸ φων.
ἀνήρ vir, viri (ἀ.).	καὶ h), abs (πρὸ τῆς ἀντων. te),
ἀνθίσταμαι resisto, stīti, 3.	(ΑΦ.), de (ΑΦ.).

- ἀποδίδω reddo, dīdi, dītum, 3.
 ἀποθνήσκω morior, mortus sum,
 3. decēdo, cessi, cessum, 3.
 ἀποικία colonia, ae (θ.).
 ἀποικος colōnus, i (ἀ.).
 ἀποκαθίστημι restituo, 3.
 ἀποκλείω prohibeo, 2.
 ἀποκρίνομαι respondeo, di, sum, 2.
 ἀποκτῶ comparo, 1. adipiscor,
 adeptus sum, 3. obtineo, 2.
 Ἀπόλλων (ὁ) Apollo, ūnis (ἀ.).
 ἀπονέμω tribuo, 3.
 ἀποπέμπω dimitto, mīsi, mis-
 sum, 3.
 ἀποπερατῶνω finio, 4.
 ἀποφασίζω statuo, 3. consti-
 tuo, 3.
 ἀπόφασις iudicium, i (οὐ).
 ἀποφεύγω vito, 1.
 Ἀρβηλα (τά) Arbēla, ōrum (οὐ).
 ἀρδεύω irriigo, 1.
 Ἀρέθουσα (ἡ) Arethūsa, ae (θ.).
 ἀρέσκω placeo, 2.
 ἀρετή virtus, ūtis (θ.).
 ἀριθμὸς numerus, i (ἀ.).
 ἀριθμῶ numero, 1.
 Ἀριόβιστος (ὁ) Ariovistus, i (ἀ.).
 ἀριστερός sinister, tra, trum.
 ἄριστος optīmus, a, um — ἄριστα
 optīme.
 Ἀριστοτέλης (ὁ) Aristotēles, is (ἀ.).
 ἀρκετὰ satis.
 ἀρκούντως satis.
 ἀροτριῶ aro, 1.
 Ἄρτεμις (ἡ) Diāna, ae (θ.).
 ἄρτος panis, is (ἀ.).
 ἀρτύω condio, 4.
 ἀρχαῖος antiquus, a, um, vetus,
 eris.
 ἀρχὴ ar̄chē, ūnis (θ.), initium, i
 (οὐ.), magistrātus, ūs (ἀ.) — κα-
 τ' ἀρχὰς initio.
 Ἀρχηγὸς imperātor, ōris (ἀ.), dux,
 acis (ἀ).
 Ἀρχίας (ὁ) Archias, ae (ἀ).
 Ἀρχιμήδης (ὁ) Archimēdes, is (ἀ.).
- ἀρχιστρατηγία imperium, i (οὐ).
 ἄρχω imp̄ero, 1.
 ἄρχων archon, ntis (ἀ.), magi-
 strātus, us (ἀ.), praetor, ōris (ἀ.).
 Ἄσδρούβας (ὁ) Hasdrūbal, ālis (ἀ.).
 ἀσεβής impius, a, um.
 ἀσήμαντος exiguus, a, um.
 ἀσθένεια morbus, i (ἀ).
 ἀσθενής aegrōtus, a, um.
 Ἀσία (ἡ) Asia, ae (θ.).
 ἄσκησις exercitatio, ōnis (θ.).
 ἀσκῶ exerceo, 2.
 ἄσπις scutum, i (οὐ).
 ἀσσάριον (νόμισμα) as, assis (ἀ.).
 ἀστεῖσμος jocus, i (ἀ.) — χάριν
 ἀστεῖσμοῦ joco — ἀστεῖσμοὶ sales
 (πλθ. ἀ.).
 ἀστικός urbānus, a, um.
 ἄστρον sidus, ēris (οὐ).
 ἄστυ oppidum, i (οὐ).
 Ἀστυάγης (ὁ) Astyāges, is (ἀ).
 ἀσφαλής tutus, a, um, certus, a,
 um.
 ἄτυμοι imprōbus, a, um.
 αὐξάνομαι cresco, crēvi, crē-
 tum, 3.
 αὐριον cras.
 αὐστηρὸς sev̄erus, a, um.
 αὐτοκράτωρ imperātor, ōris (ἀ).
 αὐτὸς is, ea, id — ὁ αὐτὸς idem,
 eādem, idem, ipse, a, um.
 ἀφαιρῶ privo, 1.
 ἀφίνω ἐπίσω relinquo, hīqui, hī-
 ctum, 3.
 ἄφιξις adventus, us (ἀ).
 ἀφοῦ si.
 ἀχανής vastus, a, um.

B

- Βαβυλῶν (ἡ) Babylōn, ōnis (θ.).
 Βαβυλώνιος Babylonius, a, um.
 βάρβαρος barbārus, a, um.
 βάρος molestia, ae (θ.).
 βαρὺς gravis, e.
 Βασιλεὺς rex, regis (ἀ.).

βασιλεύω regno, 1.
 βασιλικός regius, a, um.
 βασίλισσα regīna, ae (θ.).
 βαστάζω sustineo, 2.
 βεβαιώνω affirmo, 1.
 βέβαιος certus, a, um.
 Βέλγης Belga, ae (ἀ.).
 βελόνη acus, us (θ.).
 βέλος sagitta, ae (θ.), telum, i,
 (οὐ.).
 Βερκιγγετόριξ (δ) Vercingetōrix,
 Igis (ἀ.).
 βῆμα passus, us (ἀ.).
 βιβλίον liber, bri (ἀ.).
 βλέπω video, vīdi, vīsum, 2.
 βοήθεια auxilium, i (οὐ.)—έρχο-
 μαι εἰς βοήθειαν auxilio venio.
 βοηθῶ juvo καὶ adjūvo, jūvi, jū-
 tum, 1.
 βουλευτήριον curia, ae (θ.).
 βουλή senātus, us (θ.) — τὸ τῆς
 βουλῆς δόγμα senatus consultum
 (οὐ.)—κάμνω συνεδρίασιν τῆς βου-
 λῆς senātum habeo.
 βραδύνω tardo, 1.
 βραχὺς brevis, e, exiguus, a, um.
 Βρεταννία (ἤ) Britannia, ae (θ.).
 Βρεταννός Britannus, i (ἀ.).
 βρέχω irrigo, 1.
 βροχὴ imber, bris (ἀ.).

Γ

Γαλλία (ἤ) Gallia, ae (θ.).
 Γαλλικός Gallicus, a, um.
 Γάλλος Gallus, i (ἀ.).
 γαμβρός gener, ěri (ἀ.).
 γὰρ nam, enim (τίθεται μετὰ τὴν
 α' ἢ β' λέξιν τῆς προτάσεως).
 γαυρίζω latro, 1.
 γειτονικός vicīnus, a, um.
 γείτων vicīnus, i (ἀ.).
 γέλως risus, us (ἀ.) — κρατῶ τὸν
 γέλωτα risum teneo.
 γενεά genus, ěris (θ.) gens, tis
 (θ.).

γεννηθεὶς natus, a, um.
 γεννώμαι orior, ortus sum, 4.
 γένος genus, ěris (οὐ.) gens, tis
 (θ.).
 Γερμανία (ἤ) Germania, ae (θ.).
 Γερμανός Germānus, i (ἀ.).
 γεροισιαστής senātor, ōris (ἀ.).
 γέρων senex, senis (ἀ.).
 γεῦμα coena, ae (θ.).
 γέφυρα pons, tis (ἀ.).
 γεωργία agricultūra, ae (θ.).
 γεωργός agricōla, ae (ἀ.).
 γῆ terra, ae (θ.), tellus, ūris (θ.),
 (χῶμα) humus, i (θ.)—κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλασσαν terra marī-
 que.
 γῆρας senectus, ūtis (θ.).
 γλυκὺς dulcis, e.
 γλῶσσα lingua, ae (θ.), sermo,
 ōnis (ἀ.).
 γνώμη sententia, ae (θ.).
 γνώσις scientia, ae (θ.).
 γνωστὸς notus, a, um—εἶνε γνω-
 στὸν constat.
 γονεῖς parentes, um (ἀ.).
 γόνυ genu, us (οὐ.).
 γραμμὴ acies, ěi (θ.).
 γραφεὺς scriba, ae (ἀ.).
 γράφω scribo, psi, ptum, 3.
 γυνή mulier, ěris (θ.), femīna,
 ae (θ.).
 γυρίζω converto, ti, sum, 3.
 γυψὺς vultur, ūris (ἀ.).

Δ

δάσος, silva, ae (θ.).
 δεικνύω indico, 1.
 δειλὸς timidus, a, um.
 δεινὸς acer, cris, cre, vehēmens,
 tis.
 δέκα decem[X]—δέκα ἕξ sedĕcim
 ἢ decem et sex — δέκα ὀκτώ
 duodeviginti—δέκα ἑννέα un-
 deviginti.
 δέκατος decimus, a, um—δέκατος

τρίτος tertius decimus — ἡ γ' ἢ ἰε'. τοῦ μηνὸς idus, iduum (θ.)	διατηρῶ servo, 1. conservo, 1.
—δέκατος ὄγδοος duodevicesimus, a, um—δέκατος ἕνατος undevicesimus.	διατί; cur?
δέκτος εἶμαι adhibeor, 2.	διαυγής clarus, a, um.
Δελφικός Delphicus, a, um.	διαφθείρω corrumpo, rūpi, ruptum, 3.
δὲν non, haut—ἐὰν δὲν nisi.	διάφορος varius, a, um.
δένρον arbor, ōris (θ.).	διδάσκαλος magister, tri(ἀ.), praeceptor, ōris (ἀ.).
δεξιός dexter, tra, trum.	διδάσκω doceo, 2. erudio, 4.
δέρμα pellis, is (θ.).	δίδω do, dēdi, dātum, 1.
δέσμη ῥάβδων fascis, is (ἀ.).	διέρχομαι perāgro, 1.
δεσμωτήριον carcer, ēris (ἀ.).	διευθύνω administro, 1.
δεύτερος secundus, a, um, alter, ēra, ērum—εἰκοστὸς δεύτερος vicesimus secundus ἢ alter et vicesimus—δευτέραν φοράν itērum.	διήγημα, διήγησις narratio, ōnis (θ.).
δέχομαι recipio, cēpi, ceptum, 3. adhibeo, 2.	διηγοῦμαι narro, 1.
δηλῶ indico, 1.	δίκαιον jus, juris (οὐ.), fas (οὐ. ἄκλ.).
δήμαρχος tribūnus plebis (ἀ.).	δικαίος justus, a, um—δικαίως jure.
Δημήτηρ Ceres, ēris (θ.).	δικαιοσύνη justitia, ae (θ.).
δημιουργὸς auctor, ōris (ἀ.).	δικαστήριον judicium, i (οὐ.).
δημιουργῶ creō, 1.	δικαστὴς judex, icis (ἀ.).
δημοκρατία respública (δ—1. θ.).	δικτάτωρ dictātor, ōris (ἀ.).
δῆμος popūlus, i (ἀ.), tribus, us (θ.) plebs, bis (θ.).	διοικῶ administro, 1.
Δημοσθένης(ὸ) Demosthēnes, is (ἀ.).	διορθώνω emendo, 1.
δημόσιος publicus, a, um — δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου publice—ἡ δημοσία χώρα ager publicus.	δίῳτι quia, quod.
διὰ (Γ.) per (Α.)· (Α.) propter, ob, (Α.)—διὰ τί; cur?—διὰ τοῦτο itaque.	δισχίλιοι bis mille, duo milia
διάβασις transitus, us (θ.).	δισχίλιοστος bis millēsīmus, a, um.
διαβεβαίωνω confirmo, 1.	διψῶ sitio, 4.
διακόσιοι ducenti, ae, a.	διώκω expello, pūli, pulsum, 3.
διακοσιοστος ducentesīmus, a, um.	ejicio, jēci, jectum, 3.
διαλέγομαι collōquor, 3. (περ!) dispūto (de), 1.	διώρυξ canālis, is (ἀ.).
διάλογος colloquium, i (οὐ.).	δόγμα τὸ τῆς βουλῆς senatusconsultum, i (οὐ.).
διαρκῶ duro, 1.	δοκιμάζω conor, 1.
διαταγῆ jussus, ūs (ἀ.), imperium, i (οὐ.)—κατὰ διαταγὴν jussū.	δόξα gloria, ae (θ.), laus, dis (θ.).
διατάσσω impēro, 1.	δοξάζω celēbro, 1. illustro, 1.
	δουλεία servitūs, ūtis (θ.).
	δούλη ancilla, ae (θ.).
	δούλος servus, i (ἀ.).
	Δούναβις Danubius, i (ἀ.), Ister, tri (ἀ.).
	δρόμος via, ae (θ.).
	δρῦς quercus, ūs (θ.).
	δύναμαι valeo, 2.
	δύναμις potestas, ātis (θ.), potentia, ae (θ.)—αἱ δυνάμεις vires, ium (θ.).
	δυνατὸς potens, tis.

δύο duo, ae, o.
 δυσκολία angustiae, ārum (θ.).
 δύσκολος difficilis, e.
 δυστύχημα calamitas, ātis (θ.).
 δυστυχής miser, ēra, ērum.
 δυσχέρεια molestia, ae (θ.).
 δωδέκα duodēcim.
 δωδέκατος duodecīmus, a, um.
 δῶρον munus, ēris (οὐ.).

E

ἐάν si—ἐάν μή, ἐάν δὲν nisi.
 ἐαυτοῦ, ἐαυτῶν sui (sibi, se, se)—
 μεθ' ἐαυτοῦ secum.
 ἔαρ ver, veris (οὐ.).
 ἐβδομήκοντα septuaginta.
 ἐβδομηκοντὸς septuagesīmus, a, um
 ἐβδομος septīmus, a, um — δέκα-
 τος ἑβδομος septīmus decīmus.
 ἔγγονος nepos, ōtis (ἀ.).
 ἐγείρω excitō, 1.
 ἐγκαθίστημι instituo, 3.
 ἐγκαταλείπω relinquo, hīqui, li-
 ctum, 3.
 ἔγκλημα scelus, ēris (οὐ.).
 ἐγκωμιάζω celēbro, 1.
 ἐγὼ ego (mei, mihi, me, me).
 ἔδρα sedes, is (θ.).
 ἔθιμον mos, moris (ἀ.)—κατὰ τὸ
 ἔθιμον more.
 ἔθνος natio, ōnis (θ.).*
 ἔθνοσυνέλευσις concio, ōnis (θ.).
 ἔθος mos, moris (ἀ.)—κατὰ τὸ ἔθος
 more.
 εἶδος genus, ēris (οὐ.).
 εἶθε utīnam.
 εἴκοσι viginti—εἴκοσι καὶ εἴς unus
 et viginti ἢ viginti unus—εἴκοσι
 δύο duo et viginti ἢ viginti duo
 —εἴκοσιν ὀκτὼ duo detriginta—
 εἴκοσιν ἑννέα undetriginta.
 εἰκοστὸς vicesīmus, a, um — εἰ-
 κοστὸς πρῶτος unus et vicesi-
 mus ἢ vicesīmus primus—εἰκο-
 στὸς δεύτερος alter et vicesīmus 2

vicesīmus secundus — εἰκοστὸς
 ὄγδοος duodetricesīmus, a, um
 — εἰκοστὸς ἕνατος undetricesī-
 mus, a, um.
 εἰκῶν imāgo, ūnis (θ.).
 εἶμαι sum (eram, fui, ero, fuero,
 ἸΠ. sim, ΠΣ. es) esse—εἶμαι
 παρὼν adsum—εἶμαι δεκτὸς ad-
 hibeor—εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινὸς
 a partibus alicuius sto — εἶνε
 γνωστὸν constat.
 εἰρηνεύω paco, 1.
 εἰρήνη pax, cis (θ.)—συνάπτω εἰ-
 ρήνην pacem concilio.
 εἰς in (A.).
 εἶς unus, a, um [I]—εἴκοσι ἢ εἴς
 unus et viginti ἢ viginti unus—
 καθεὶς, κάθε ἕνας unusquisque,
 unaquaeque, unumquidque (ἐ-
 πιθετ. unumquodque).
 εἰσβολὴ incursio, ōnis (θ.).
 εἰσέρχομαι intro, 1.
 εἰσόδημα vectīgal, ālis (οὐ.).
 εἴσοδος aditus, us (ἀ.).
 εἴτε sive.
 ἐκ e (πρὸ συμφ.), ex (πρὸ φων. ζ
 συμφ.), (ΑΦ.).
 ἐκαστος omnis, e, quisque, quae-
 que, quidque (ἐπιθετ. quodque).
 ἑκατὸν centum [C.].
 ἑκατονταετηρὶς saeculum, i (οὐ.).
 ἑκατοστὸς centesīmus, a, um.
 ἐκεῖ ibi.
 ἐκεῖνος ille, a, ud, is, ea, id,
 iste, a, ud.
 ἐκλέγω creo, 1.
 ἐκπαιδεύω erudio, 4.
 ἐκπλήττομαι miror, 1.
 ἐκπλήττω terreo, 2.
 ἐκστηβίζω recito, 1.
 ἐκτίθημι narro, 1.
 ἕκτος sextus, a, um—δέκατος ἕκ-
 τος sextus decīmus.
 ἐκτὸς extra, praeter, (A.).
 ἐκφωνῶ exclamo, 1.—ἐκφωνῶ λό-
 γον oratiōnem habeo.

- ἐλαττόνω minuo 3.
 ἐλάττωμα vitium, i (οὐ.).
 ἐλάχιστος minimus, a, um—ἐλάχιστα minime.
 Ἑλβετός Helvetius, i (ἀ.).
 ἔλεος misericordia, ae (θ.).
 ἐλευθεριότης liberalitas, atis (θ.).
 ἐλευθερόνω libero, 1.
 ἐλεύθερος liber, a, um, vacuus, a, um.
 ἐλέφας elephantus, i καὶ elephas, ntis, (ἀ.).
 Ἑλλάς Graecia, ae (θ.).
 Ἑλλήν Graecus, i (ἀ.).
 Ἑλληνικός Graecus, a, um.
 Ἑλληνιστὶ Graece.
 ἐλπίζω spero, 1.
 ἐλπὶς spes, ei (θ.).
 ἐμὸς meus, a, um.
 ἐμπειρος peritus, a, um—ἐμπειρος τῶν πολεμικῶν belli peritus.
 ἐμπιστεύομαι mando, 1.
 ἐμποδίζω prohibeo, 2. impedio, 4.
 ἐμπόριον mercatūra, ae (θ.).
 ἐμφύλιος civilis, e.
 ἐν (ἐν μέσῳ) in (ΑΦ.).
 ἐναντίον adversus, contra (Α.).
 ἐνάρετος pius, a, um.
 ἐνατος nonus, a, um—δέκατος ἑνατος undevicesimus, a, um—εἴκοστος ἑνατος undetricesimus, a, um
 ἐνδεκα undecim.
 ἐνδέκατος undecimus, a, um.
 ἐνδον intra (Α.).
 ἐνδοξος gloriōsus, a, um, celēber, bris, bre, clarus, a, um.
 ἐνδυμασία vestitus, us.
 ἐνδύω vestio, 4.
 ἐνεακόσιοι nongenti, ae, a.
 ἐνεακοσιοστός nongentesimus, a, um.
 ἐνεκα propter (Α.), prae (ΑΦ.).
 ἐνενηκόντα nonaginta.
 ἐνενηκοστός nonagesimus, a, um.
 ἐνθαρρύνω confirmo, 1.
 ἐνθυμίζω moneo. 2. admoneo, 2.
- ἐνθυμοῦμαι reminiscor (ἄνευ παρακ.). 3.
 ἐνίοτε nonnunquam.
 ἐννέα novem—δέκα ἐννέα undeviginti—εἴκοσιν ἐννέα undetriginta.
 ἐντέλλομαι mando, 1.
 ἐντεῦθεν cis, citra, (Α.)—ὁ ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Cisalpīnus, i (ἀ.).
 ἐντιμος honestus, a, um, decōrus, a, um.
 ἐντολή praeceptum, i (οὐ.).
 ἐνυπάρχω insum (σύνθ. τοῦ sum, ὁ ἴδε).
 ἐνώπιον coram (ΑΦ.).
 ἐξ e (πρὸ συμφ.), ex (πρὸ φων. καὶ συμφ.), (ΑΦ.).
 ἐξ sex—δέκα ἐξ decem et sex ἢ sedecim.
 ἐξάγω edūco, xi, ctum, 3.
 ἐξάιρετος praeclārus, a, um, excellens, tis, egregius, a, um.
 ἐξάισιος egregius, a, um, excellentis, tis.
 ἐξακολουθῶ continuo, 1.
 ἐξακόσιοι sexcenti, ae, a.
 ἐξακοσιοστός sexcentesimalis, a, um.
 ἐξασκῶ exerceo, 2.
 ἐξεγείρω excito, 1.
 ἐξήκοντα sexaginta.
 ἐξηκοστός sexagesimus, a, um.
 ἐξοπλίζω armo, 1.
 ἐξορία exsilium, i (οὐ.).
 ἐξόριστος exsul, ūlis (ἀ.).
 ἐξουσία dominatio, ōnis (θ.) imperium, i (οὐ.), potestas, atis, (θ.)—ἔχω ἐν τῇ ἐξουσίᾳ in potestate teneo—κρατῶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν sub potestate retineo.
 ἐορτάσιμος festus, a, um.
 ἔπαινος laus, dis (θ.).
 ἐπαινῶ laudo, 1.
 ἐπανελθὼν redux, ūcis.
 ἐπανίσταμαι rebello, 1.
 ἐπαρχία provincia, ae (θ.).

- ἐπειδὴ quum (ΥΠ.), enim (τίθεται μετὰ τὴν α' ἢ β' λέξιν τῆς προτάσεως).
- ἔπειτα tum, postea, deinde.
- ἐπευφημῶ conclāmo, 1.
- ἐπί (Γ.) in (ΑΦ.)· (Α.) contra, ad-versus (Α.).
- ἐπιδρομή incursio, ōnis (θ.).
- ἐπιείκεια aequitas, ātis (θ.).
- ἐπιθυμία cupiditas, ātis (θ.).
- ἐπιθυμῶ desiderō, 1.
- ἐπικίνδυνος periculōsus, a, um.
- ἐπικουρικὰ στρατεύματα auxilia, ōrum (οὐ.).
- ἐπικρατῶ praevalēo, 2.
- ἐπιλήσμων immemor, ōris.
- ἐπιμέλεια diligentia, ae (θ.).
- ἐπιμελής sedūlus, a, um, vigī-lans, tis, diligens, tis.
- ἐπίμονος assiduus, a, um.
- ἐπινοῶ excogito, 1.
- ἐπιπλήττω vitupero, 1.
- ἐπίσης etiam, quoque (ἐπιτίθη-ται), et.
- ἐπιστήμαι littērae, ārum (θ.).
- ἐπιστολή epistōla, ae (θ.), litte-rac, ārum (θ.).
- ἐπιτήδεια (τὰ) victus, ūs (ἄ.), commeātus, us (ἄ.).
- ἐπιτομή epitōme, es (θ.).
- ἐπιτρέπω mando, 1.
- ἐπιτυχᾶνω obtineo, 2.—ἐπιτυ-χᾶνω πολεμῶν res bene gero.
- ἔπομαι (τινί) sequor (aliquem).
- ἐπόμενος postērus, a, um.
- ἑπτὰ septem—δέκα ἑπτὰ septen-dēcim.
- ἑπτακόσιοι septingenti, ae, a.
- ἑπτακοσιοστός septingentesimus, a, um.
- ἐργάζομαι labōro, 1.
- ἐργασία labor, ōris (ἄ.).
- ἐργατικὸς laboriōsus, a, um.
- ἔργον opus, ōris (οὐ.).
- ἐρεθίζω excitō, 1.
- ἐρημόνω vasto, 1. populor, 1.—
- ἐρημόνω διὰ ξίφους καὶ πυρός fero et igne vasto.
- ἔρχομαι venio, vēni, ventum, 4.
- ἔρχομαι εἰς βοήθειαν auxilio venio.
- ἔρως amor, ōris (ἄ.).
- ἔρωτῶ interrōgo, 1.
- ἔσεῖς vos (vestri ἢ vestrum, vo-bis, vos, vobis).
- Ἑστίας Vestālis, is (θ.).
- ἕτερος alter, a, um.
- ἔτος annus, i (ἄ.).—ἐν ἔτει, κατὰ τὸ ἔτος anno—κατ' ἔτος quo-tannis.
- εὐγενὴς nobilis, e.
- εὐγλωττία eloquentia, ae (θ.).
- εὐγλωττος eloquens, tis.
- εὐεργέτημα beneficium, i (οὐ.).
- εὐεργετήσας (Α.) meritus, a, um (de, ΑΦ.).
- εὐκαιρία occasio, ōnis (θ.).
- εὐκόλος facilis, e.
- εὐλάβεια verecundia, ae (θ.).
- εὐνοϊκὸς idoneus, a, um.
- εὐπρεπὴς decōrus, a, um.
- εὐρίσκω reperio, 4.
- Εὐρυμέδων (ὁ) Eurymēdon, tis (ἄ.).
- εὐρὺς latus, a, um, vastus, a, um.
- εὐρύχωρος vastus, a, um.
- εὐσεβὴς pius, a, um.
- εὐσπλαγχνία misericordia, ae (θ.).
- εὐτυχία felicitas, ātis (θ.), for-tūna, ae (θ.).
- εὐφράδεια eloquentia, ae (θ.).
- εὐφραδὴς eloquens, tis.
- εὐφραίνω delecto, 1.
- εὐχαρίστησις voluptas, ātis (θ.)
- παρέχω εὐχαρίστησιν volu-ptatem praebeo.
- εὐχάριστος gratus, ā, um, jucun-dus, a, um.
- ἐφθαρμένος perditus, a, um.
- ἔφοδος impetus, us (ἄ.), aggres-sus, us (ἄ.).
- ἔφορος ephōrus, i (ἄ.).

ἔφρόσον donec.

ἐχθρικός infestus, a, um.

ἐχθρός inimīcus, i (ἀ.), (ἐν πο-
λέμῳ) hostis, is (ἀ.).

ἔχω habeo, 1.—ἔχω ἐν τῇ ἐξου-
σίᾳ in potestāte teneo.

ἕως tenus (ἐπιτίθ.) (ΑΦ.).

Z

Ζεὺς (ὁ) Jupīter, Jovis, Jovi, Jo-
vem, Jove (ἀ.).

ζῆλος studium, i (οὐ.).

ζητῶ postūlo, 1. peto, īvi, ītum,
3.—ζητῶ τινά τι peto aliquem
ab aliquo.

ζῶ vivo, vixi, victum, 3.

ζωή vita, ae (θ.).

ζωντανός vivus, a, um.

ζῶον animal, ālis (οὐ.), pecus,
ūdis (θ.).

II

ἢ aut, sive—ἢ... ἢ aut... aut.

ἢ (ἐν συγκρ.) quam.

ἡγεμονία imperium, i (οὐ.), prin-
cipātus, us (ἀ.).

ἦδη jam.

ἡδονή deliciae, ārum (θ.).

ἦθος mos, moris (ἀ.).

ἡλικία aetas, ātis (θ.) — ἡλικίαν
ἔχων natus, a, um.

ἡλιος sol, solis (ἀ.).

ἡμεῖς nos (nostri ἢ nostrum, no-
bis, nos, nobis).

ἡμέρα dies, ēi (ἀ.).

ἡμερησία ὁδός iter, itinēris (οὐ.).

ἡμέτερος noster, tra, trum.

ἡμισυ dimidium, i (οὐ.) — κατὰ
τὸ ἡμισυ dimidio.

ἠξεύρω scio, 4.

ἠξεύρω καλῶς haud ignōro, 1.

Ἥρα (ἡ) Juno, ōnis (θ.), Hera,
ae (θ.).

Ἡρόδοτος (ὁ) Herodōtus, i (ἀ.).

ἡσυχία quies, ētis (θ.).

ἡττα clades, is (θ.).

Θ

θάλασσα mare, is (οὐ.)—κατὰ γῆν
ἢ κατὰ θάλασσαν terra marīque.
θαλάσσιον ἕλας sal marinus.

θάλλω vireo, 2.

θανατική ποινή supplicium, i (οὐ.).

θάνατος mors, tis (θ.).

θάπτω humo, 1.

θαρρῶ bono anīmo sum.

θαυμάζω miror, 1. admīror, 1.

θέα aspectus, ūs (ἀ.).

θεῖος divīnus, a, um.

θέλησις voluntas, ātis (θ.).

θεός deus, i (ἀ.).

Θερμοπύλαι (αἱ) Thermopylae,
ārum (θ.).

θέρος aestas, ātis (θ.).

θέσις situs, us (ἀ.).

θεῶμαι specto, 1.

θεωρῶ specto, 1.

Θῆβαι (αἱ) Thebae, ārum (θ.).

Θηβαῖος Thebānus, i, (ἀ.).

θηρίον bestia, ae (θ.).

θνητὸς mortālis, e, cadūcus, a, um.

θορυβώδης turbīdus, a, um.

Θρᾶξ Thrax, cis (ἀ.).

θριαμβεῦς triumpho, 1.

θρίαμβος triumphus, i (ἀ.).

θρύλλημα rumor, ōris (ἀ.).

θυγάτηρ filia, ae (θ.).

I

ἱατρὸς medīcus, i (ἀ.).

ἰδιάζων proprius, a, um.

ἰδικός μου meus, a, um — ἰδικός
μας noster, tra, trum — ἰδικός
σου tuus, a, um — ἰδικός σας ve-
ster, tra, trum — ἰδικός του (της,
των) suus, a, um.

ἰδιος proprius, a, um, privātus,
a, um.

ἕβιος (δ) ipse, a, um.
 ἰδιότης, ητος proprium, i (οὐ).
 ἰδίως praecipue.
 ἰδιωτικὸς privātus, a, um.
 ἰδοὺ ecce.
 ἰδρυτὴς conditor, ōris (ἀ.).
 ἰδρῦν condo, didi, ditum, 3.
 ἰέρεια sacerdos, ōtis (θ.).
 ἱερεὺς sacerdos, ōtis (ἀ.).
 ἱερὸς sacer, cra, crum, sanctus,
 a, um—τὰ ἱερά sacra, ōrum (οὐ).
 ἱεροσυλία sacrilegium, i (οὐ).
 ἱκετεύω obsécro, 1.
 ἴλη manus, us (θ.).
 ἴνα ut (ΥΠ.), ἴνα μὴ ne (ΥΠ.).
 Ἰνδοὶ Indi, ōrum (ἀ.).
 Ἰόνιος Ionius, a, um.
 ἱππεὺς eques ἴtis (ἀ.).
 ἱππικὸς equester, tris, tre.
 ἱππικὸν equitātus, us (ἀ.)—μάχη
 τοῦ ἱππικοῦ proelium equestre.
 ἱππόδρομος circus, i (ἀ.).
 ἱππομαχία proelium equestre.
 ἵππος equus, i (ἀ.).
 ἱππότης eques, ἴtis (ἀ.).
 ἱπποτικὸς equester, tris, tre.
 Ἰρλανθία (ἦ) Hibernia, ae (θ.).
 ἰσότης aequitas, ātis (θ.).
 Ἰσπανία Hispania, ae (θ.).
 Ἰσσοὺς (δ) Issus, i (ἀ.).
 ἴσταμαι sto, steti, statum, 1.
 ἱστορία historia, ae (θ.).
 ἱστοριογράφος rerum scriptor,
 ōris (ἀ.).
 Ἰστρος (δ) Ister, tri (ἀ.), Danu-
 bius, i (ἀ.).
 ἰσχυρὸς opulentus, a, um.
 ἴσως fortasse.
 Ἰταλία (ἦ) Italia, ae (θ.).
 ἰχθὺς piscis, is (ἀ.).
 Ἴωνες Ἴōnes, um (ἀ.).

Κ

καθαρὸς mundus, a, um.
 καθήκον officium, i (οὐ).

καθημερινὸς quotidiānus, a, um.
 καθημερινῶς quotidie.
 καθιερόνω sacro, 1.
 καθίστημι collōco, 1.
 καθὼς sicut, ut.
 καὶ et, ac, atque, etiam—καὶ...
 καὶ et...et—καὶ...δὲν (οὐδὲ) nec
 —καὶ...καὶ ἰδίως quum...tum
 —οὐ μόνον...ἀλλὰ καὶ non so-
 lum...sed etiam.
 καιρὸς tempus, ōris (οὐ)—πολὺν
 καιρὸν diu.
 Καῖσαρ (δ) Caesar, āris (ἀ.).
 καίω incendo, di, sum, 3. cre-
 mo, 1.—τέμνω καὶ καίω ferro
 et igne vasto.
 κακοποιῶ viōlo, 1.
 κακὸς malus, a, um—κακὸν ma-
 lum, i—κακῶς male—κάκιστος
 pessīmus, a, um—κάκιστα pes-
 sime.
 κακούργημα scelus, ēris (οὐ).
 καλλωπίζω orno, 1.
 καλὸν salus, ūtis (θ.).
 καλὸς bonus, a, um—καλῶς bene
 —καλῶς ἠξέερω haud ignōro—
 καλλίτερος melior, us—κάλλιον
 melius—κάλλιστος optīmus, a,
 um—κάλλιστα optime—ὄλοι οἱ
 καλοί, οἱ κάλλιστοι optīmus
 quisque.
 καλῶ appello, 1. voco, 1.
 Καμβύσης (δ) Cambyses, is (ἀ.).
 κάμνω facio, fēci, factum, 3.
 committo, mīsi, missum, 3.
 —κάμνω πόλεμον bellum gero,
 gessi, gestum, 3.—κάμνω συνω-
 μοσίαν conjūro, 1.—κάμνω συν-
 εδρίασιν τῆς βουλῆς senatum ha-
 beo, 2.—κάμνω συνθήκην foe-
 dus sacro, 1.
 Κάνναι (αἰ) Cannae, ārum (θ.)—ἦ
 ἐν Κάνναις μάχη proelium Can-
 nense.
 κανὼν praeceptum, i (οὐ).
 Καπιτώλιον(τὸ) Capitolium, i (οὐ).

- κάποιος quidam, quaedam, quid-
 dam (ἐπιθετ. quoddam).
 Καπύη (ἦ) Capua, ae (θ.).
 καρδία cor, cordis (οὐ.).
 καρπὸς fructus, us (ἀ.).
 καρποφόρος fertilis, e.
 Καρχηδονιακὸς Punīcus, a, um.
 Καρχηδόνιος Poenus, i (ἀ.), Car-
 thaginiensis, is (ἀ.).
 Κάστωρ (ὁ) Castor, ōris (ἀ.).
 κατὰ (Γ.) adversus, contra, in,
 (Α.)·(Α.)de (ΑΦ.), secundum (Α.)
 καταβάλλω fundo, fudi, fusum, 3.
 καταδικάζω damno, 1. condem-
 no, 1. multo, 1.
 καταδιώκω persēquor, 3.
 κατάκτησις occupatio, ōnis (θ.).
 καταλαμβάνω (κατασχεῖν) occupo,
 1.—καταλαμβάνω πάλιν recipio,
 cēpi, ceptum, 3.
 καταλέγω numēro, 1.
 κατάλληλος idoneus, a, um.
 καταπραΰνω paco, 1.
 κατάστασις status, us (ἀ.)—κατά-
 στασις τοῦ σώματος valetūdo,
 ūnis (θ.).
 καταστρέφω deleo, ēvi, ētum, 2.
 diruo, 3.
 κατέχω teneo, 2.
 κατηγορία crimen, ūnis (οὐ.).
 κατήγορος accusātor, ōris (ἀ.).
 κατηγορῶ accūso, 1. arguo, 3.
 κάτοικος incōla, ae (ἀ.).
 κατοικῶ habitō, 1. incōlo, 3.
 κατορθώματα res gestae.
 κάτω (ὁ) κόσμος infēri, ōrum (ἀ.).
 κείμαι jaceo, 2.
 κείμενος situs, a, um.
 Κέλτης Celta, ae (ἀ.).
 κενὸς vanus, a, um, vacuus. a,
 um.
 κέρας cornu, ūs (οὐ.).
 κεφαλή caput, ūtis (οὐ.).
 κῆπος hortus, i (ἀ.).
 Κικέρων (ὁ) Cicēro, ōnis (ἀ.).
 Κίμβροι Cimbri, ōrum (ἀ.).
 Κίμων (ὁ) Cimon, ōnis (ἀ.).
 κίνδυνος pericūlum, i (οὐ.).
 κινῶ moveo καὶ permoveo, mōvī,
 mōtum, 2.
 Κίρκος Circus, i (ἀ.).
 κλῆρος sors, tis (θ.).
 κλίμα coelum, i (οὐ.).
 κλίνη lectus, i (ἀ.).
 Κνίδος (ἦ) Cnidus, i (θ.).
 κοιλάς vallis, is (θ.).
 κοιλία venter, tris (ἀ.).
 κοιμῶμαι dormio, 4.
 κοινὸς commūnis, e.
 κόκκαλον os, ossis (οὐ.).
 κολάζω castīgo, 1.
 κολακεύω blandior, 4.
 κόλαξ adulātor, ōris (ἀ.).
 Κολωνία (ἦ) Colonia Agrippīna (θ.).
 κόμη crinis, is (ἀ.).
 κομήτης comētes, ae (ἀ.).
 κόμμα pars, tis (θ.)—ἀνήκω εἰς τὸ
 κόμμα τινὸς a partibus alicuius
 sto.
 κόνις pulvis, ĩris (ἀ.).
 κοόρτις (τάγμα) cohors, tis (θ.).
 κοράσιον puella, ae (θ.).
 Κορινθιακὸς Corinthius, a, um.
 Κορίνθιος Corinthius, i (ἀ.).
 Κόρινθος (ἦ) Corinthus, i (θ.).
 κορυφαῖος caput, ūtis (οὐ.).
 κόσμημα ornamentum, i (οὐ.).
 κόσμος mundus, i (ἀ.)—ὁ κάτω
 κόσμος infēri, ōrum (ἀ.).
 κουρασμένους fessus, a, um.
 κράτος imperium, i (οὐ.), civī-
 tas, ātis (θ.).
 κρατῶ teneo, 2.—κρατῶ τὸν γέ-
 λωτα risum teneo—κρατῶ τὸν
 λόγον fidem conservo, 1.—κρα-
 τῶ ὀπίσω retineo, 2.—κρατῶ εἰς
 τὴν ἐξουσίαν sub potestāte re-
 tineo.
 κρέας caro, carnis (θ.)—μοσχάρ-
 σιον κρέας caro vitulīna.
 κρημνίζω praecipīto, 1.
 Κρήτη (ἦ) Creta, ae (θ.).

κρίνω *judico*, 1.
 Κριτίας (ὁ) *Critias*, ae (ἄ.).
 κροκόδειλος *crocodilus*, i (ἄ.).
 Κρόνος (ὁ) *Saturnus*, i (ἄ.).
 κρυπτήριον *latēbrae, ārum* (θ.).
 κρυφίως *clam*.
 κτένιον *pecten*, Yinis (οὐ.).
 κτήνος *pecus*, ūdis (θ.).
 κτίζω *aedifico*, 1. *facio, feci, factum*, 3.
 κτύπημα *verber*, ēris (οὐ. συνήθ. πλ. *verbēra*).
 κυβερνῶ *regno*, 1.
 κύκλος *orbis*, is (ἄ.).
 Κύπρος (ἡ) *Cyprus*, i (θ.).
 κυριεύω *expugno*, 1.
 κύριος *dominus*, i (ἄ.).
 κύρος *auctoritas*, ātis (θ.).
 κύων (ὁ, ἡ) *canis*, is (ἄ. καὶ θ.).

Α

λαγὼς *lepus*, ōris (ἄ.).
 Λακεδαιμόνιος *Lacedaemonius*, i (ἄ.).
 λαμβάνω *capio, cēpi, captum*, 3. *adipiscor, adeptus sum*, 3.
 λαμπρὸς *splendidus*, a, um.
 Λάμψακος (ἡ) *Lampsacus*, i (θ.).
 λαὸς *populus*, i (ἄ.). *plebs, bis* (θ.).
 Λατινικὸς *Latinus*, a, um.
 Λατῖνος *Latinus*, i (ἄ.).
 λατρεύω *adōro*, ā.
 λάφυρον *praeda*, ae (θ.).
 λεγεὼν *legio*, ōnis (θ.). — στρατιώτης τῆς *λεγεῶνος legionarius*, i (ἄ.).
 λέγω *dico*, xi, ctum, 3.
 λέξις *verbum*, i (οὐ.).
 λεύκη *populus*, i (θ.).
 Λευκτρα (τὰ) *Leuctra, ōrum* (οὐ.).
 λέων *leo*, ōnis (ἄ.).
 ληστής *latro*, ōnis (ἄ.).
 Λητώ *Latōna*, ae (θ.).
 Λιβυκὸς *Africānus*, a, um.
 λίθινος *lapideus*, a, um.

λίθος *lapis*, Ydis (ἄ.).
 λιμὴν *portus*, us (ἄ.).
 λίμνη *lacus*, us (ἄ.).
 λογικὸν *ratio*, ōnis (θ.).
 λόγιος *doctus*, a, um.
 λόγος *causa*, ae (θ.), *sermo*, ōnis (θ.) *verbum*, i (οὐ.), *ratio*, ōnis (θ.) *oratio*, ōnis (θ.). — τηρῶ τὸν λόγον *fidem conservo*, 1. — ἀπαγγέλλω λόγον *oratiōnem habeo*.
 λοιποὶ (οἱ) *cetēri*, ae, a, *reliqui*, ae, a.
 λοιπὸν *igitur*.
 λούω *lavo*, 1.
 λόφος *collis*, is (ἄ.).
 λόχος *manipulus*, i (ἄ.).
 λύκαινα *lupa*, ae (θ.).
 λύπη *dolor*, ōris (ἄ.).
 λυπῶ *afflicto*, 1.
 λύσσα *furor*, ōris (ἄ.).

Μ

μαθητὴς *discipulus*, i (ἄ.).
 Μακεδὼν *Macēdo*, ōnis (ἄ.).
 μακρὸς *longus*, a, um — μακρὰ ναὺς *navis longa*.
 μαυθάνω *disco, didici*, 3.
 μανία *furor*, ōris (ἄ.).
 μαντεῖον *oraculum*, i (οὐ.).
 Μαραθὼν (ὁ) *Marathon*, ōnis (ἄ. καὶ θ.).
 Μαραθῶνιος *Marathonius*, a, um.
 μαρμάρινος *marmoreus*, a, um.
 μάρμαρον *marmor*, ōris (οὐ.).
 Μάρτιος *Martius*, i (ἄ.). — ἡ 15^η.
 Μαρτίου *idus Martiae*.
 μαρτυρία *testimonium*, i (οὐ.).
 μάρτυς *testis*, is (ἄ.).
 Μασσαλία (ἡ) *Massilia*, ae (θ.).
 μάταιος *vanus*, a, um — ματαίως *frustra*.
 μάχη *pugna*, ae (θ.). — ἡ ἐν Κάνναις μάχη *proelium Cannense* — μάχη τοῦ Ἰππικου *proelium equestre* — συνάπτω μάχην *pugno*, 1. *proelium committo*.

μέ cum (ΑΦ.).
 μεγαλοπρεπής magnificus, a, um.
 μέγας magnus, a, um—μεγαλεί-
 τερος maior, us—μέγιστος ma-
 ximus, a, um, ingens, tis, sum-
 mus, a, um—τά μέγιστα maxime.
 μέγεθος magnitudo, ἴνις (θ.).
 μέλας niger, gra, grum.
 μελέτη studium, ἰ (οὐ).
 μὲν quidem.
 μένω ὀπίσω remanere, mansi, man-
 sum, 2.
 μερικοί nonnulli, ae, a.
 μέρος pars, tis (θ.)—εἶμαι μὲ τὸ
 μέρος τινός a partibus alicuius
 sto.
 μεσημέρια meridies, εἰ (ἀ.).
 μέσος medius, a, um—ἐν μέσῳ in
 (ΑΦ.)—διὰ μέσου per (Α).
 Μεσσηνία (ἦ) Messenia, ae (θ.).
 Μεσσήνιος Messenius, ἰ (ἀ.).
 μετὰ (Γ.) cum (ΑΦ.), (Α.) post,
 secundum (Α.).
 μεταβάλλω muto, 1.
 μεταναστεύω demigro, 1.
 μεταξύ inter (Α.).
 μεταχειρίζομαι adhibeo, 2. tra-
 cto, 1.
 μετοικῶ demigro, 1.
 μετριόφρων modestus, a, um.
 μέχρι tenus (ἐπιτίθ. ΑΦ.).
 μὴ ne (ΥΠ.)—ἐὰν μὴ nisi.
 Μῆδος Medus, ἰ (ἀ.).
 μῆν mensis, is (ἀ.).
 μήτηρ mater, tris (θ.).
 Μιθριδάτης (ὀ) Mithridates, is (ἀ.).
 μικρός parvus, a, um, exiguus,
 a, um—μικρότερος minor, us.
 Μιλτιάδης (ὀ) Miltiades, is (ἀ.).
 Μίλων (ὀ) Milo, onis (ἀ.).
 μιμοῦμαι imitor, 1.
 μισθός merces, edis (θ.).
 μισθωτός mercenarius, ἰ (ἀ.).
 μῖσος odium, ἰ (οὐ).
 μνήμη memoria, ae (θ.).
 μνημονικόν memoria, ae (θ.).

μνήμων memor, oris.
 μοῖρα sors, tis (θ.).
 μοιράζω partior, 4.
 μολύνω maculo, 1.
 μονάρχης tyrannus, ἰ (ἀ.).
 μόνος solus, a, um, unus, a, um
 —μόνον tantum—οὐ μόνον...
 ἀλλὰ καὶ non solum... sed
 etiam (θ.).
 μορφή forma, ae (θ.), species, eī (θ.).
 μορφόνω erudio, 4.
 μοσχαρίσιον κρέας caro vitulina.
 μουσική musice, es (θ.).
 μῦθος fabula, ae (θ.).
 μῦς mus, muris (ἀ.).
 Μυσία (ἦ) Mysia, ae (θ.).

N

νὰ ut (ΥΠ.).
 ναός templum, ἰ (οὐ).
 ναυμαχία pugna navalis.
 ναυπηγῶ aedifico, 1.
 ναῦς navis, is (θ.)—μακρὰ ναῦς
 navis longa.
 ναύτης nauta, ae (ἀ.).
 ναυτικός navalis, e—στρατιώτης
 τοῦ ναυτικοῦ classarius, ἰ (ἀ.).
 νεανίας adolescens, tis (ἀ.), ju-
 vĕnis, is (ἀ.).
 νεᾶνις virgo, ἴνις (θ.).
 Νεῖλος (ὀ) Nilus, ἰ (ἀ.).
 νεκρός mortuus, a, um, cadāver,
 ēris (οὐ).
 νεολαία juvenus, ūtis (θ.).
 νέος novus, a, um—ἐκ νέου denuo
 —νεώτερος minor, oris.
 νεότης juvenus, ūtis (θ.), ado-
 lescentia, ae (θ.).
 νεωστὶ nuper.
 νῆσος insula, ae (θ.).
 νίκη victoria, ae (θ.).
 νικητής victor, oris (ἀ.).
 νικῶ vinco, vīci, victum, 3. su-
 pĕro, 1.
 νίπτω lavo, 1.

Νομαδική (ἤ) Numidia, ae (θ.).
 νομίζω puto, 1. habeo, 2. censeo,
 2. arbitror, 1. reor, ratussum, 2.
 νόμισμα nummus, i (ἀ.).
 νόμος lex, legis, (θ.).
 νοουθετῶ moneo καὶ admoneo, 2.
 hortor, 1.
 νοῦς mens, tis (θ.), anīmus, i (ἀ.).
 νυκτερινός nocturnus, a, um.
 νύξ nox, ctis (θ.)—(κατὰ) τὴν νύ-
 κτα noctu ἢ nocte.

Ξ

Ξενιζόμενος hospes, ūtis (ἀ.).
 Ξενίζων hospes, ūtis (ἀ.).
 Ξένος hospes, ūtis (ἀ.).
 Ξηρά terra, ae (θ.).
 Ξίφος ensis, is (ἀ.) gladius, i (ἀ.)
 —ἐρμηδόνω διὰ ξίφους καὶ πυρὸς
 ferro et igne vasto.

Θ

ὄγδοηκοντα octaginta.
 ὄγδοηκοστὸς octagesīmus, a, um.
 ὄγδοος octāvus, a, um —δέκατος
 ὄγδοος duodevicesīmus —είκο-
 στὸς ὄγδοος duodetricesīmus.
 ὄδηγός dux, ducis (ἀ.).
 ὄδοιπóρος viātor, ōris (ἀ.).
 ὄδος via, ae (θ.).
 ὄδους dens, tis (ἀ.).
 ὄθεν itāque, igitur.
 οἰκεῖος familiāris, e.
 οἰκία domus, us (θ.).
 οἰκοδέσποινα materfamilias.
 οἰκοδεσπότης paterfamilias.
 οἰκοδομῶ aedifīco, 1.
 οἰκουμένη (ἤ) orbis terrārum.
 ὀκνηρία pigritia, ae (θ.).
 ὀκνηρὸς piger, gra, grum, otīo-
 sus, a, um.
 ὀκτακόσιοι octingenti, ae, a.
 ὀκτακοσιοστὸς octingentesīmus,
 a, um.

ὀκτὼ octo —δέκα ὀκτὼ duodevi-
 ginti —εἴκοσιν ὀκτὼ duodetri-
 ginta.

ὀλίγος paucus, a, um—ὀλίγον pa-
 rum —ἐντὸς ὀλίγου, μετ' ὀλίγου
 mox —ὀλιγώτερος minor, us—
 ὀλιγώτερον minus—ὀλίγιστος mi-
 nīmus, a, um—ὀλίγιστα minīme.
 ὀλόκληρος totus, a, um.
 ὀλος totus, a, um —μόλα ταῦτα
 tamen.

ὀμηλιξ aequālis, is.
 ὀμηρος obses, ūdis (ἀ.).
 ὀμιλία oratio, ōnis (θ.).
 ὀμιλῶ loquor, 3.
 ὀμοιος simīlis, e.
 ὀμολογῶ fateor, fassus sum, 2.
 confiteor, fessus sum, 2.
 ὀμόνοια concordia, ae (θ.).
 ὀμοῦ simul.
 ὀμως sed, tamen, autem (δὲν τί-
 θεται ἐν ἀρχῇ).

ὄνομα nomen, ūnis (οὔ.) —κατ'
 ὄνομα nomīne.

ὀνομάζω nomīno, 1. appello, 1.

ὀξύω acuo, 3.

ὀξύς acer, cris, cre.

ὀπισθεν post (Α.).

ὀπίσω pone (Α.).

ὄπλα arma, ōrum (οὔ.).

ὄποιος (ὀ) qui, quae, quod.

ὄπου ubi.

ὄπως ut, sicut.

ὀρίζω statuo, 3. constituo, 3.

ὀριον termīnus, i (ἀ.).

ὀρκίζομαι juro, 1.

ὄρος mons, tis (ἀ.).

Ὀρτήσιος (ὀ) Hortensius, i (ἀ.).

ὄσον (ἐφ') donec.

ὄστις qui, quae, quod.

ὄστοῦν os, ossis (οὔ.).

ὄταν si.

ὄτε quum.

οὔ non, haud—οὔ μόνον... ἀλλὰ

καὶ non solum...sed etiam.

οὔδὲ nec, ne...quidem, neque.

οὐδεις nullus, a, um, nemo, ἴνις

—οὐδέν nihil.

οὐδέποτε nunquam.

Οὐόλσκος Volscus, i (ἄ.).

οὐρανός coelum, i (οὐ.).

οὐς auris, is (θ.).

οὔτε...οὔτε nec...nec.

οὔτος hic, haec, hoc — διὰ τοῦτο

itāque—μὲλα ταῦτα tamen.

οὔτω tam, ita, sic.

οὐχί non.

ὀφείλω debeo, 2.

ὀφθαλμός oculus, i (ἄ.).

ὀχετός canālis, is (ἄ.).

ὄχθη ripa, ae (θ.).

ὄχληρός molestus, a, um.

ὄχλος plebs, bis (θ.).

ὄχυρόν munio, 4. communio, 4.

ὄχυρώμα munitio, ὄνις (θ.).

ὄψαριον piscis, is (ἄ.).

ὄψις vultus, ūs (ἄ.).

II

καῖς puer, ἔρι (ἄ.).

παλαιός antiquus, a, um, vetus, ἔρις

πανταχόθεν undique.

πανταχοῦ ubique.

πάντοτε semper.

παρά ad, apud (στάσις), (A.), in

(AΦ.)—παρά πολὺ nimis—παρὰ

(ἐκτός) praeter (A.).

παραβαίνω viōlo, 1.

παραβιάζω viōlo, 1.

παραγγέλλω mando, 1.

παράγγεγμα praeceptum, i (οὐ.).

παράδειγμα exemplum, i (οὐ.).

παραδίδω trado, dīdi, dītum, 3.

παραίνεσις adhortatio, ὄνις (θ.).

παρακαλῶ oro, 1.

παρακινῶ moveo καὶ permoveo,

mōvi, mōtum, 2.

παράκλησις prex, cis (θ.).

παράλια ora, ae (θ.), litus, ὄρις (οὐ.).

παραπλευρώς juxta, (A.).

παρασκευάζω paro, 1.—παρασκευ-

άζω πόλεμον, παρασκευάζομαι ἐπὶ
τινα bellum paro.

παρατάξις acies, ēi (θ.).

παρατάσσω (στρατῶν) (aciem) in-

struo, uxi, uctum, 3.

παρέχω praebeo, 2.—παρέχω εὖ

χαρίστητιν voluptāte m praebeo

παρθένος virgo, ἴνις (θ.).

παρῶν εἶμαι adsum (σύνθ. τοῦ sum,

δ' ἴδε).

πᾶς omnis, e, totus a, um, quis-

que, quaeque, quidque, (ἐπιθετ.

quodque) — πᾶς τις unusquis-

que, unaquaeque, unumquid-

que (ἐπιθετ. unumquodque) —

πρὸ πάντων imprīmis.

πατήρ pater, tris (ἄ.).

πατρικός patrius, a, um.

πάτριος patrius, a, um.

πατρὶς patria, ae (θ.).

πατρῶος patrius, a, um.

πατῶ intro, 1.

πεζὸς pedes, ἴτις (ἄ.).

πείνα fames, i, (θ.).

πεινῶ esurio, 4.

πειρατῆς pirāta, ae (ἄ.).

πειρῶμαι tento, 1.

πέλαγος aequor, ὄρις (οὐ.).

Πελοπίδας (ὁ) Pelopīdas, ae (ἄ.).

Πελοποννησιακός Peloponnesiā-

cus, a, um.

Πελοπόννησος (ἡ) Peloponnesus,

i (θ.).

πελώριος ingens, tis.

πέμπτος quintus, a, um—δέκατος

πέμπτος quintus decīmus.

πέμπω mitto, misi, missum, 3.

πενθερός socer, ἔρι (ἄ.).

πεντακόσιοι quingenti, ae, a [D].

πεντακοσιστός quingentesīmus,

a, um.

πέντε quinque [V] — δέκα πέντε

quīndēcim.

πεντήκοντα quinquaginta [L].

πεντηκοστός quinquagesīmus, a,

um.

Δεφνέρου Λατ. Μιθόδου Α'.

18

- πεπαιδευμένος doctus, a, um.
 περαιόνω transporto, 1.
 περαν trans, ultra, supra, (A.).
 Περδίικας (ὁ) Perdiccas, ae (ἀ.).
 περί (Γ.) de, super, (ΑΦ.) (A.)
 circa, circum, (A.).
 περιβάλλω circumdo (σύνθ. τοῦ
 do, ὁ ἴδε), 1.
 περίσταμαι circumsto (σύνθ. τοῦ
 sto, ὁ ἴδε), 1.
 Περικλῆς (ὁ) Pericles, is (ἀ.).
 περιμένω expecto, 1.
 πέριξ circa, circum, (A.).
 περιπατῶ ambulō, 1.
 περιπλανῶμαι vagor, 1.
 περιποιούμαι curo, 1.
 περίπου fere.
 περίφημος clarus, a, um.
 Περσεφόνη (ἡ) Proserpina, ae (θ.).
 Πέρσης Persa, ae (ἀ.).
 Περσικός Persicus, a, um.
 πηγὴ fons, tis, (ἀ.).
 πιστεύω puto, 1. existimo, 1. ar-
 bitror, 1. reor, ratus sum, 2.
 πίστις fides, ēi (θ.).
 πίτυς pinus, i (θ.).
 πλάνη error, ὄρις (ἀ.).
 πλανῶμαι erro, 1.
 Πλαταιαί (αἱ) Plataeae, arum (θ.).
 Πλαταιεύς Plataeensis, is (ἀ.).
 πλάττω creo, 1.
 πλατὺς latus, a, um.
 πλεῖστος plurimus, a, um—πλεῖ-
 στον plurimum, maxime.
 πλέον plus, jam.
 πλέω navigo, 1.
 πληγόνω vulnerō, 1.
 πλῆθος multitudo, ἴνις (θ.), ma-
 nus, ūs (θ.).
 πληροφωρῶ (περὶ) doceo (de ΑΦ.), 2.
 πλησιάζω appropinquo, 1.
 πλησιέστατος proximus, a, um—
 πλησιέστατα juxta (A.).
 πλησίον ad, apud, prope, pe-
 nes, (A.)—πλησίον εἰς prope
 ad (A.).
- πλοῖον navis, is (θ.)—πολεμικῶ
 πλοῖον navis longa.
 πλούσιος opulentus, a, um.
 Πλούτων (ὁ) Pluto, ōnis (ἀ.).
 πνεῦμα anīmus, i (ἀ.), mens, tiā
 (θ.), ingenium, i (οὐ.).
 ποίημα carmen, ἴνις (οὐ.).
 ποιητῆς poeta, ae (ἀ.).
 ποιμὴν pastor, ὄρις (ἀ.).
 ποῖος; (ἐπιθετ.) qui? quae? quod?
 πολεμικός bellicōsus, a, um—τὰ
 πολεμικὰ res militāris—ἐμπει-
 ρος τῶν πολεμικῶν belli peritus
 —πολεμικὸν πλοῖον navis longa.
 πολέμιος inimicus, i (ἀ.).
 πόλεμος bellum, i (οὐ.)—κάμνω
 πόλεμον bellum gero—παρα-
 σκευάζω π. bellum paro.
 πολεμῶ pugno, 1. bello, 1.—ἐπι-
 τυγχάνω πολεμῶν res bene gero.
 πολιορκῶ oppugno, 1.
 πόλις oppidum, i (οὐ.) urbs, bis (θ.).
 πολίτης (-τις) civis, is (ἀ. καὶ θ.).
 πολιτικός civilis, e.
 πολλάκις saepe.
 πολὺς multus, a, um—πολὺ mul-
 tum—κατὰ πολὺ (πολλῶ, πολλῷ)
 multo—πολὺν καιρὸν diu—παρα
 πολὺ nimis.
 Πομπηϊανὸς Pompeianus, a, um.
 Πομπηϊός (ὁ) Pompeius, i (ἀ.).
 Πόντος (ὁ) Pontus, i (ἀ.).
 πορεία iter, itinēris (οὐ.).
 Ποσειδῶν (ὁ) Neptūnus, i, (ἀ.).
 πόσος quantus, a, um—πόσοι;
 quot?
 ποταμὸς fluvius, i, (ἀ.), flumen,
 ἴνις (οὐ.), amnis, is (ἀ.).
 ποτὲ quondam, olim.
 ποῦ; ubi?
 πούς pes, pedis (ἀ.).
 πράγμα res, rei (θ.).
 πραγματικῶς re vera.
 πραιτώρ praetor, ὄρις (ἀ.).
 πραιτωρεία praetūra, ae (θ.).
 πράξεις (πλ.) res gestae.

πρᾶος dulcis, e.
 πραότης clementia, ae (θ.).
 πρασινίζω vireo, 2.
 πράττω facio, fēci, factum, 3.
 πρέπει necesse est.
 πρεσβευτής legātus, i (ἀ.).
 πρεσβύτερος maior, us.
 πρὶν priusquam.
 πρὸ ante, ob, (Δ.), pro, coram,
 prae, (ΑΦ.).
 πρόγονοι maiōres, um (ἀ.).
 προδοσία proditio, ōnis (θ.).
 προδότης proditor, ōris (ἀ.).
 προθεσμία dies, ēi (θ. ἐν τῷ ἐν.
 ἐπὶ ταύτης τῆς γημ.).
 πρόθυμος impiger, gra, grum.
 προξί dos, dotis (θ.).
 προϊστάμαι praesum (σύνθ. τοῦ
 sum, ὁ ἴδε).
 πρὸς adversus, versus, ad, erga,
 contra, in, (Α.).
 ὀσάγω perdūco, xi, ctum, 3.
 προσβάλλω oppugno, 1, aggre-
 dior, gressus sum, 3. adior, ō-
 rtus sum, 4.
 προσβολή impētus, us (ἀ.).
 προσδοκῶ expecto, 1.
 προσεκτικὸς attentus, a, um.
 προσεύχομαι oro, 1.
 προσκαλῶ voco, 1. invito, 1.
 προσκομιδὴ commeātus, us (ἀ.).
 πρόσσδος aditus, us (ἀ.).
 προσπαθῶ studeo, 2.
 προστρέχω advolo, 1.
 πρόσωπον os, oris (οὐ.), vultus,
 us (ἀ.).
 πρότερον antea, prius.
 πρότερος pristinus, a, um.
 προὔπαντησις πρὸς—obviam.
 πρόχωμα vallum, i (οὐ.).
 προχωρῶ procedo, cessi, ces-
 sum, 3.
 Πρυτανεῖον (τὸ) Prytanēum, i (οὐ.)
 πρῶην ὑπατος (ὁ) consulāris,
 is (ἀ.).
 πρωτεύουσα caput, itis (οὐ.).

πρῶτος primus, a, um — πρῶτον
 primum.
 πτηνὸν avis, is (θ.).
 πτώμα cadāver, ēris (οὐ.).
 πύλη porta, ae (θ.).
 πῦρ ignis, is (ἀ.) — ἐρμημόνω διὰ
 ξίφους καὶ πυρὸς ferro et igne
 vasto.
 Πυρηναιᾶ (τὰ) Pyrenaei, ōrum (ἀ.).
 πυρκαϊά incendium, i (οὐ.).
 πῶς quomodo.

P

ῥάβδοι (δέσμη ῥάβδων) fascis, is (ἀ.).
 ῥέω mano, 1.
 ῥῆμοι (οἱ) Remi, ōrum (ἀ.).
 ῥήνος (ὁ) Rhenus, i (ἀ.).
 ῥήτωρ orātor, ōris (ἀ.).
 ῥίπτω jacio, jēci, jactum, 3.
 ῥοδανὸς (ὁ) Rhodānus, i (ἀ.).
 ῥόδιος Rhodius, i (ἀ.).
 ῤουθίκων (ὁ) Rubico, ōnis (ἀ.).
 ῤύαξ rivus, i (ἀ.).
 ῤωμαϊκὸς Romānus, a, um.
 ῤωμαῖος Romānus, i (ἀ.) — ῤω-
 μαῖος ἱστοριογράφος scriptor re-
 rum Romanārum.
 ῤώμη (ἡ) Roma, ae (θ.) — ἐν ῤώμῃ
 Romae.

Σ

Σαβῖνος Sabīnus, i (ἀ.).
 Σαλαμίνιος Salaminius, a, um.
 Σαμνίτης Samnis, itis (ἀ.).
 σατράπης satrāpes, ae (ἀ.).
 σέβομαι vereor, 2.
 σελήνη luna, ae (θ.).
 Σηκουάνας (ὁ) Sequāna, ae (ἀ.).
 σημειώνω designo, 1.
 σημερινὸς hodiernus, a, um.
 σήμερον hodie.
 σίδηρος ferrum, i (οὐ.).
 Σικελία (ἡ) Sicilia, ae (θ.).
 σῖτος frumentum, i (οὐ.).

- σιωπῶ taceo, 2.
 σκέπτομαι cogito, 1.
 σκιά umbra, ae (θ.).
 Σκιπίων (ὁ) Scipio, ōnis (ἀ.).
 σκληρὸς durus, a, um, atrox, ōcis.
 σκοπεύω specto, 1.
 Σκύθης Scytha, ae (ἀ.).
 κύλλος (κύλλα) canis, is (ἀ. και θ.).
 Σόλων (ὁ) Solon, ōnis (ἀ.).
 σὸς tuus, a, um.
 σουφήτης suffes, ētis (ἀ.).
 σοφία sapientia, ae (θ.).
 σοφὸς sapiens, tis.
 σπάνιος rarus, a, um — σπανίως raro.
 Σπάρτη (ἡ) Sparta, ae (θ.).
 Σπαρτιάτης Spartiātes, ae (ἀ.).
 σπεῖρα manipūlus, i (ἀ.).
 σπεύδω propēro, 1. contendo, tendi, tentum, 3.—σπεύδω πρὸς advōlo, 1.
 σπήλαιον specus, us (θ.).
 σπουδαῖος gravis, e.
 σταθερότης constantia, ae (θ.).
 σταθμὸς iter, itinēris (οὐ.).
 στάσις seditio, ōnis (θ.).
 στασιώδης seditiōsus, a, um.
 στέλεχος stipes, ūtis (ἀ.).
 στέλλω mitto, mīsi, missum, 3.
 στέμμα corōna, ae (θ.).
 στενὰ (τὰ) angustiae, ārum (θ.).
 στερεόνω munio ἢ communio, 4.
 στερῶ privo, 1.
 στέφανος corōna, ae (θ.).
 στεφανόνω corōno, 1.
 στέφω corōno, 1.
 στίχος versus, ūs (ἀ.).
 στοὰ porticus, us (θ.).
 στολίξω orno, 1.
 στόλος classis, is (θ.).
 στόμα ōs, oris (οὐ.).
 στρατεύματα (τὰ) copiae, ārum (θ.) — ἐπικουρικὰ στρατεύματα auxilia, ōrum (οὐ.).
 στρατιώτης miles, ūtis (ἀ.)—στρα-
 τιώτης τῆς λεγεῶνος legionarius, i (ἀ.)—στρατιώτης τοῦ ναυτικοῦ classarius, i (ἀ.).
 στρατόπεδος castra, ōrum (οὐ.).
 στρατὸς exercitus, us (ἀ.)—παρά-
 τάττω τὸν στρατὸν aciem instruo.
 στρέφω converto, ti, sum, 3.
 τρογγύλος rotundus, a, um.
 στρόφιγξ cardo, ūnis (θ.).
 σὺ tu (tui, tibi, te, te).
 συγγραφεὺς scriptor, ōris (ἀ.).
 συγκαλῶ convoco, 1.—συγκαλῶ τὴν σύγκλητον senātum habeo.
 συγκλητικὸς senatorius, a, um.
 σύγκλητος senātus, ūs (ἀ.)—συγκαλῶ τὴν σύγκλητον senātum habeo.
 συγκομιζω comporto, 1.
 σύγχρονος aequalis, is.
 συζητῶ delibero, 1.
 σύζυγος (ἡ) uxor, ōris (θ.), (ὁ και ἡ) conjux, ūgis (ἀ. και θ.).
 συλλαμβάνω capio, cepi, captum, 3.
 Σύλλας (ὁ) Sulla, ae (ἀ.).
 συμβουλεύομαι delibero, 1.
 συμβουλή consilium, i (οὐ.).
 συμβούλιον consilium, i (οὐ.).
 σύμμαχος socius, i (ἀ.).
 συμπλοκὴ proelium, i (οὐ.).
 συμπολίτης (-ῖτις) civis, is (ἀ. και θ.).
 συμπόσιον convivium, i (οὐ.).
 σὺν cum (ΑΦ.).
 συνάδελφος collēga, ae (ἀ.).
 συνάμα una.
 συνάπτω μάχην proelium committo—συνάπτω εἰρήνην pacem concilio.
 συνάρχων collēga, ae (ἀ.).
 συνδιάλεξις colloquium, i (οὐ.).
 συνεδρίασιν τῆς βουλῆς κάμνω senātum habeo, 2.
 σύνεσις consilium, i (οὐ.). prudentia, ae (θ.).
 συνετὸς prudens, tis.

συνθήθεια *consuetudo*, ἴνις (θ.).
 συνθήκη *foedus*, ἔρις (οὐ.) — κά-
 μνω συνθήκην *foedus sacro*, 1.
 συνιστῶ *commendo*, 1.
 συνοδοιπόρος *comes*, ἴτις (ἀ.).
 σύνορα (τά) *fines*, ἴυμ (ἀ.).
 συνωμοσία *conjuratio*, ὄνις, (θ.)
 — κάμνω συνωμοσίαν *conjūro*, 1.
 συνωμότης *conjurātus*, ἰ (ἀ.).
 Συράκουσαι (αἱ) *Syracūsae*, ἀ-
 ρυμ (θ.).
 Συρακούσιος *Syracusānus*, ἰ (ἀ.).
 σύστασις *commendatio*, ὄνις (θ.).
 σφάλλω *erro*, 1.
 σφάλμα *vitium*, ἰ (οὐ.).
 σφετερίζομαι (πρᾶγμα τι) *potior*,
 τίτυσθμ (aliqua re), 4.
 σφοδρὸς *vehēmens*, τίς, acer, cris,
 cre.
 σχέδιον *consilium*, ἰ (οὐ.).
 σχεδὸν *fere*.
 σχῆμα *forma*, ae (θ.).
 σώζω *seruo*, 1.
 σῶμα *corpus*, ὄρις (οὐ.), manus,
 us. (θ.) — κατὰστασις τοῦ σώματος
bona valetudo.
 σῶος *incolūmis*, e.
 σωτηρία *salus*, ὑτίς (θ.).

T

τάγμα *cohors*, τίς (θ.).
 ταξιδεύω *proficiscor*, *fectus*
sum, 3.
 ταξίδιον *iter*, ἰτινῆρις (οὐ.).
 τάξις *ordo*, ἴνις (ἀ.).
 Ταραντῖνος *Tarentinus*, ἰ (ἀ.).
 Τάρας (ὁ) *Tarentum*, ἰ (οὐ.).
 παραχῆ *seditio*, ὄνις (θ.).
 Ταῦρος (ὁ) *Taurus*, ἰ (ἀ.).
 τάφρος *fossa*, ae (θ.).
 ταχύς *celer*, ἔρις, ἔρε.
 τεῖχος *murus*, ἰ (ἀ.).
 τέκνα *libēri*, ὄρυμ (ἀ.).
 τελειώνω *finio*, 4.
 τελευταῖος *ultimus*, a, um.

τέλμα *palus*, ὑτίς (θ.).
 τέλος *finis*, ἰς (ἀ.) — ἐπὶ τέλους
tandem — τέλος (ἐπίρρ.) *denique*.
 τέλος (φόρος) *vectigal*, ἄλις (οὐ.).
 τέμνω καὶ καίω *ferro et igne vas-*
to, 1.
 τερπνὸς *amoenus*, a, um, *jucun-*
du, a, um.
 τέρπω *delecto*, 1.
 τέρψιν παρέχω *voluptatem prae-*
beo, 2.
 τεσσαράκοντα *quadraginta*.
 τεσσαρακοστὸς *quadragesimus*, a,
 um.
 τέσσαρες *quattuor* — δεκατέσσαρες
quattuordēcim.
 τεταραγμένος *turbidus*, a, um.
 τέταρτος *quartus*, a, um — δέκατος
 τέταρτος *quartus decimus*.
 τετρακόσιοι *quadringenti*, ae, a.
 τετρακοσιοστὸς *quadringentesi-*
mus, a, um.
 τέφρα *cinis*, ἔρις (ἀ.).
 τέχνη *ars*, τίς (θ.).
 τήβεννος *toga*, ae (θ.).
 τηρῶ τὸν λόγον *fidem conseruo*, 1.
 τίς; *quid?* — διὰ τί; *cur?*
 Τίκινος *Ticinus*, ἰ (ἀ.).
 τιμὴ *honor*, ὄρις (ἀ.).
 τίμιος *probus*, a, um, *honestus*,
 a, um.
 Τιμολέων (ὁ) *Timoleon*, ὄντις (ἀ.).
 τιμωρία *supplicium*, ἰ (οὐ.), *poena*,
 ae (θ.).
 τιμωρῶ *multo*, 1. *punio*, 4. *ca-*
stigo, 1.
 τίς; *quis? quid?* (ὡς οὐσιαστ.)
 — *qui? quae? quod?* (ἐπιθετ.).
 τίς *aliquis*, a, id (ἐπιθετ. od),
quidam, *quaedam*, *quiddam* (ἐπι-
 θετ. *quoddam*).
 τοιοῦτος *talis*, e.
 τοποθετῶ *colloco*, 1.
 τόπος *locus*, ἰ, (ἀ. πλθ. *loca*, ὄρυμ).
 τόσος *tantus*, a, um — τόσοι *tot*
 (ἄκλ.) — τόσον *tantum*, tam, adeo.

τότε tum.

Τρασιμένη (λίμνη) (ἡ) Trasimē-
nus, i (lacus) (ἄ.).

τράπεζα mensa, ae (θ.).

Τρεβίας (ὁ) Trebia, ae (ἄ.).

τρεῖς tres, tria—δέκα τρεῖς tredē-
cim—ὁι τρεῖς ἄνδρες Triumviri,
ōrum (ἄ.).

τρέπω εἰς φυγὴν fugo, 1.

τρέφω nutrio, 4.

τριακοντα triginta.

τριακοστός trigesimus, a, um.

τριακόσιοι trecenti, ae, a.

τριακοσίοσδος trecentesimus, a, um.

Τριανδρία (ἡ) Triumviri, ōrum (ἄ.).

τρίπους tripus, ōdis (ἄ.).

τρὶς ter.

τρισχίλιοι ter mille, tria milia.

τρισχίλιοσδος ter millesimus, a, um

τρίτος tertius, a, um — δέκατος

τρίτος tertius decimus.

τρομάζω terreo, 2.

τρόπος modus, i (ἄ.) ratio, ōnis

(θ.)—τίνι τρόπῳ quomodo.

τροφὴ victus, us (ἄ.).

τρωφερὸς tener, ēra, ērum.

Τρῶς Troiānus, i (θ.).

τύραννος tyrannus, i, (ἄ.).

τύχη sors, tis (θ.), fortūna, ae (θ.).

Τύχη (ἡ) Fortūna, ae (θ.).

τώρα nunc.

Υ

ὕγιαλῶ valeo, 2.

ὕγεια bona valetūdo, ūnis (θ.).

ὕδωρ aqua, ae (θ.).

υἱὸς filius, i, (ἄ.).

ὕλακτῶ latro, 1.

ὕμετερος vester, tra, trum.

ὕμεῖς vos (vestri καὶ vestrum,
vobis, vos, vobis).

ὕμνῳ celēbro, 1. illustro, 1.

ὕπακούω obtempēro, 1. pareo, 2.

obedio, 4.

ὕπατεία consulātus, us (ἄ.).

ὕπατευκῶς consulāris, is (ἄ.).

ὕπατος consul, ūlis (ἄ.)—ὁ πρῶτον

ὕπατος consulāris, is (ἄ.).

ὕπερ pro, prae, (ΑΦ.), ultra (Α.).

ὕπεράνω super (Α.).

ὕπερασπίζω defendo, di, sum, 3.

tueor, 2.

ὕπερβαίνω supēro, 1.

ὕπερβασίς transītus, us (ἄ.).

ὕπερέχω praevaleo, 2.

ὕπερμεγέθης immensus, a, um,

ingens, tis.

ὕπερηφάνεια superbia, ae (θ.).

ὕπερήφανος superbus, a, um.

ὕπηρέτρια ancilla, ae (θ.).

ὕπνος somnus, i (ἄ.).

ὕπῳ a (πρὸ συμφ.). ab (πρὸ φων. καὶ

h), abs (πρὸ τῆς ἀντων. te), (ΑΦ.),

sub (ΑΦ. στάσις, Α. κίνησις),

subter (σπαν. ΑΦ. συνήθ. Α.).

ὕπόδικος reus, i (ἄ.).

ὕπόθεσις causa, ae (θ.), negotium,

i (οὐ).

ὕποκάτω infra (Α.), subter (σπαν.

ΑΦ. συνήθ. Α.).

ὕπόληψις auctoritas, ātis (θ.).

ὕπομένω sustineo, 2.

ὕπόμνημα commentarius, i (ἄ.).

ὕπόνομος cloāca, ae (θ.).

ὕποστράτηγος legātus, i (ἄ.).

ὕπόσχομαι polliceor, 2.

ὕποφέρω sustineo, tinui, tentum,

2. tolero, 1.

ὕστερος postērus, a, um—ὕστερον

postea.

ὕψηλὸς altus, a, um.

ὕψιστος summus, a, um.

ὕψος altitūdo, ūnis (θ.).

Φ

φαγητὸν cibus, i (ἄ.).

φαῖδρος serēnus, a, um.

φαίνομαι videor, visus sum, 2.

—φαίνεται videtur.

φάκελος fascis, is (ἄ.).

Φάρσαλος (ἤ) Pharsālus, i (θ.).
 φαῦλος imprōbus, a, um.
 φέρω porto, 1. gero, gessi, gestum, 3.
 φεύγω fugio, fugi, fugitum, 3.
 φήμη rumor, ōris (ἀ.).
 φημίζω illustro, 1.
 φθόνος invidia, ae (θ.).
 φιλαλήθης veritātis diligens.
 φιλεργός industrius, a, um.
 φιλία amicitia, ae (θ.).
 φιλοδοξία liberalitas, ātis (θ.).
 φιλονεικία discordia, ae (θ.).
 φιλοπόλεμος bellicōsus, a, um.
 φιλόπονος laboriōsus, a, um.
 φίλος amīcus, i (ἀ.).
 φιλόσοφος philosophus, i (ἀ.).
 φλέγομαι flagro, 1.
 φοβίζω terreo, 2.
 φοβοῦμαι timeo, 2. vereor, 2. metuo, (ἀνευ σουπ.), 3.
 φόβος metus, ūs (ἀ.), timor, ōris (ἀ.).
 Φοινίκη (ἤ) Phoenīce, es (θ.).
 Φοίνιξ Phoenix, īcis (ἀ.).
 φονεύω neco, 1. interficio, feci, fectum, 3.
 φόνος caedes, is (θ.).
 φορά· δευτέρα φοράν itērum.
 φόρεμα vestis, is (θ.).
 φόρος vectigal, ālis (οὐ.).
 φρόνησις prudentia, ae (θ.).
 φρόνιμος prudens, tis.
 φροντίζω curo, 1.
 φροντις cura, ae (θ.).
 φρουρά praesidium, i (οὐ.).
 φρούριον arx, cis (θ.), castellum, i (οὐ.).
 φυγαδεύω fugo, 1.
 φυγή fuga, ae (θ.)—τρέπω εἰς φυγήν fugo, 1.
 φυλακή custodia, ae (θ.).
 φυλακισμένος captīvus, i (ἀ.).
 φύλαξ custos, ōdis (ἀ.).
 φυλάττω servo, 1. conservo, 1. custodio, 4.

φύλον gens, tis (θ.).
 φύσις natura, ae, (θ.).
 φωλεά latēbrae, ārum (θ.).
 φωνάζω clamo, 1.
 φωνή vox, cis (θ.).
 φωνῶ clamo, 1.
 φῶς lux, cis (θ.).

X

χαιρετῶ salūto, 1.
 χαλασμένος perdītus, a, um.
 χαλκός aes, aeris (οὐ.).
 χαμένος perdītus, a, um.
 χαράγματα (μὲ τὰ) primā luce.
 χαράκιωμα vallum, i (οὐ.).
 χαρίεις amoenus, a, um.
 χάριν ἀστεϊσμοῦ joco.
 χειμῶν hiems, emis (θ.)—(κατὰ τὸν χειμῶνα hieme καὶ per hiemem).
 χεῖρ manus, ūs (θ.)—εἰς τὰς χεῖρας penes (Δ.).
 χειρότερος peior, us—χειρότερα peius.
 χείριστος pessīmus, a, um.
 χέομαι mano, 1.
 χῆν anser, eris (ἀ.).
 χθὲς heri.
 χίλιοι mille [M], πλθ. milia, um.
 χιλιοστὸς millesīmus, a, um.
 χιὼν nix, nivis (θ.).
 χορεύω salto, 1.
 χορτολογία pabulatio, ōnis (θ.).
 χόρτον herba, ae (θ.).
 χρωστῶ debeo, 2.
 χρήμα aes, aeris (οὐ.)—χρήματα pecunia, ae (θ.).
 χρησμὸς oracūlum, i (οὐ.).
 χρηστὸς probus, a, um.
 χρηστότης probitas, ātis (θ.).
 Χριστιανὸς Christiānus, i (ἀ.).
 Χριστὸς (ὁ) Christus, i (ἀ.).
 χρονικὸν annālis, is (ἀ.).
 χρόνος tempus, ōris (οὐ.).
 χρυσὸς aurum, i (οὐ.).

χρυσοῦς aureus, a, um.
 χύνω fundo, fudi, fusum, 3.
 χῶμα humus, i (θ.), terra, ae (θ.).
 χώρα terra, ae (θ.).
 χωρίζω sepāro, 1.
 χωρικός agricōla, ae (ἀ.) rustī-
 cus, a, um.

Ψ

ψάλλω canto, 1.
 ψέγω vitupēro, 1.
 ψευδής falsus, a, um.
 ψεύδομαι mentior, 4.
 ψυχή anīmus, i (ἀ.).
 ψύχος frigus, ōris (ού.).
 ψυχρός frigidus, a, um.

Ω

ὤπειανός oceānus, i (ἀ.).
 ὤμδος crudēlis, e.
 ὤμότης crudelītas, ātis (θ.).
 ὥρα hora, ae (θ.).
 ὠραῖος pulcher, chra, chrum.
 ὠρολόγιον horologium, i (ού.).
 ὡς ut, sicut.
 ὥστε ut (ΓΠ.).
 ὠφελήσας (Δ.) meriti
 de (ΔΦ.).
 ὠφέλιμος utilis, e.
 ὠχρός pallidus, a, um.

*Απορῶν ὁ μαθητῆς περὶ τῆς προσφθίας λέξεώς τινος τῶν ἐν τοῖς
 μαθήμασιν, ἅς προστρέξῃ εἰς τὰ ἐν τέλει δύο λεξιλόγια, ἐν οἷς ἐση-
 μειώθη ἀκριβῶς ἡ προσφθία ἐκάστης λέξεως.

Σπύρος Ι. Παπασπύρου
Ζωγράφος
Καθηγητής Εφαρμογών ΤΕΙ/ΗΠ.

